

கலை
இலக்கிய
மாத
சஞ்சிகை

156

ஆவணி 2021

ஜீவந்தி

150/-

புரதம ஆசிரியர் : க.பரணீதரன்

க.பரணீதரன்
பேராசிரியர் எம்.ஏ.நுஃமான்
உடுவில் அரவிந்தன்
சி.ரமேஷ்
தெளிவத்தை ஜோசப்
இ.சு.முரளிதரன்
குப்பிழான் ஐ. சண்முகன்
தி.செல்வமனோகரன்
அம்ஷன் குமார்
ராஜமார்த்தாண்டன்
கெக்கிறாவ ஸ்லைஹா
தேவமுகந்தன்
அருண்மொழிவர்மன்
இ.பத்மநாப ஐயர்
எஸ்.கே.விக்னேஸ்வரன்
தருமராசா அஜந்தகுமார்
கலாநிதி சி. ரகுராம்
பேராசிரியர் செ.யோகராசா
அ.யேசுராசா

அ. யேசுராசா சிறப்பிதழ்

Digitized by eGangotri Foundation
eGangotri.org, Chennai, India

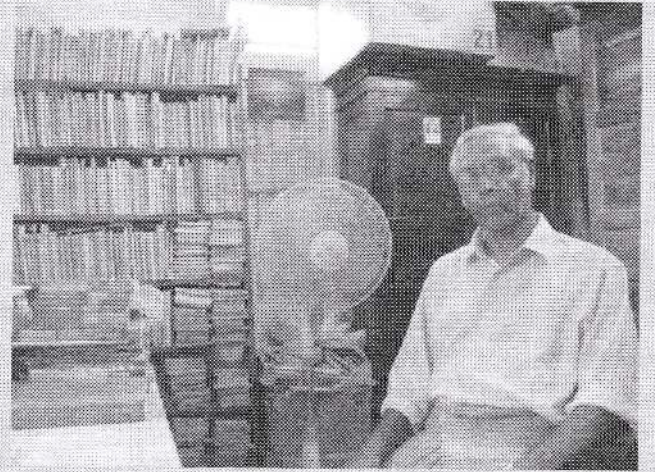
கட்டுரைகள்

ஈழத்து கலை இலக்கிய உலகில் ஒளிரும் ஒரு நட்சத்திரம் அ.யேசுராசா க.பரணீதிரன்	03
யேசுராசாவின் கவிதைகள் பேராசிரியர் எம்.ஏ.நுஃமான்.....	08
“தொலைவும் இருப்பும் ஏனைய கதைகளும்” உருவில் பிரவிந்தன்.....	13
காலம் கரைத்திடாத பெருவெளி அலையை முன் வைத்து உசாவுதல் சி.ரமேஷ்.....	17
இலக்கிய ஆளுமை அ.யேசுராசாவின் நினைவுக்குறிப்புகள் நெளிவத்தை ஜோசப்.....	28
உன்னத ஆளுமையின் உரைகல் “தெரிதல்” இ.சு.முரளிதிரன்.....	31
இலக்கிய நட்பு குப்பிழான் ஐ.சுனீழகன்.....	35
உருணர் நீர் நிறைந்தற்றே: ஈழத்துப்புலமைத்துவச் சூழலில் “கவிதை” இதழின் பங்கும் பணியும் தி.சிசுவமணோகரன்.....	37
விமர்சனவெளியில் தனித்த குரலாய்... அ.யேசுராசா சிம்ஷன்சுமார்.....	41
தீவிர வாசகனின் இலக்கியக்குறிப்புகள் குறிப்பேட்டிலிருந்து... ராஜமார்ததாண்டன்.....	45
அ.யேசுராசா அவர்களின் “பனிமழை”யில் ஆயுள் தீர் நனைந்து ரெக்கிறாவ ஸுஹலஹா.....	48
தூவானம் ஓர் ஆற்றுப்படை தேவமுருகன்.....	50
அ.யேசுராசாவின் “பதிவுகள்” சிருசன்மொழிவரமன்.....	52
அ.யேசுராசா பற்றி... இ.பத்மநாப ஐயர்.....	54
அ.யேசுராசாவின் “நினைவுக்குறிப்புகள்” தொடர்பான சில குறிப்புகள் எஸ்.கே.விக்கினேஸ்வரன்.....	57
ஈழத்து நவீன இலக்கிய வரலாற்றின் ஒரு திசைகாட்டியாய் யேசுராசா தருமராசா சிவந்தகுமார்.....	60
“நிழல்கள்” ஒரு பார்வை கவாநிதி சி.ரகுராம்.....	63
ஈழத்து நவீன இலக்கியச் செல்நெறியில் அ.யேசுராசாவின் சில தடங்கள் பேராசிரியர் செ.யோகராசா.....	66

சிறுகதை

- அ.யேசுராசா - 26, 46

கவிதைகள்

- அ.யேசுராசா -16, 30, 62

கடிதங்கள் - 69

ஜீவநதி

2021 ஆவணி இதழ் - 156

பிரதம ஆசிரியர்

க.பரணீதரன்

துணை ஆசிரியர்கள்

வெற்றிவேல் துவய்யந்தன்
ப.விஷ்ணுவர்த்தினி

பதிப்பாசிரியர்

கலாநிதி த.கலாமணி

வதார்புகள்க்கு :

கலை அகம்
சாமாந்தரை ஆலம்பிள்ளையார் வீதி
அல்வாய் வடமேற்கு
அல்வாய்
இலங்கை.

ஆலோசகர் குழு:

திரு.தெனியான்
திரு.கி.நடராஜா

வதாலைபேசி : 0775991949

0212262225

E-mail : jeevanathy@yahoo.com

வங்கித் வதார்புகள்

K.Bharaneetharan
Commercial Bank, Nelliady
A/C - 8108021808 - CCEYLKLY

இச்சஞ்சிகையில் இடம்பெறும் அனைத்து
ஆக்கங்களின் கருத்துக்களுக்கும்
அவற்றை எழுதிய ஆசிரியர்களே
பொறுப்புடையவர்கள்.

ஜீவநதி சந்தா விபரம்

ஒன்பது - 100/- அண்டுசந்தா - 1500/-
வெளிநாடு - \$ 60U.S
மணியோடரை
அல்வாய் தபால் நிலையத்தில்
மாற்றக்கூடியதாக அனுப்பி வைக்கவும்.
அனுப்ப வேண்டிய பெயர்/முகவரி

**K.Bharaneetharan,
Kalaiahram,
Alvai North west, Alvai.**

வங்கி மூலம் சந்தா செலுத்த விரும்புவோர்
K.Bharaneetharan Commercial Bank - Nelliady Branch
A/C No. - 8108021808 CCEYLKLY

ஜீவநதி

(கலை இலக்கிய மாத சஞ்சிகை)

அறிஞர் தம் இதய ஓடை
ஆழ நீர் தன்னை மொண்டு
செறி தரும் மக்கள் எண்ணம்
செறித்திட ஊற்றி ஊற்றி...
முதியதோர் உலகம் செய்யோம்! - யாரதிதாசன்-

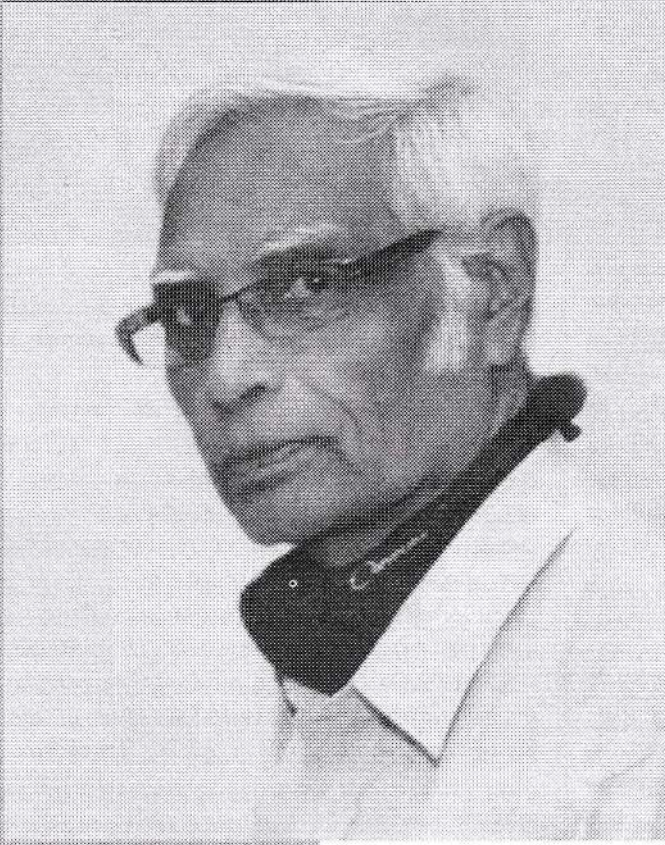
ஈழத்து கலை இலக்கிய உலகின் தனித்துவமான கொண்டாட்டத்திற்குரிய ஆளுமை அ.யேசுராசா

ஈழத்து கலை இலக்கிய உலகை அ.யேசுராசா அவர்கள் தனது தனித்துவமான இலக்கியச் செயற்பாடுகளால் வளப்படுத்தி வருபவர். இலக்கியத்தின் அனைத்து துறைகளிலும் தீவிரமான செயற்பாட்டாளராக இயங்கியவர். தனது கருத்துக்களை தெளிவாகவும் அவற்றை காரணகாரிய அடிப்படையில் ஆதாரத்துடனும் வெளிப்படுத்தி வருபவர். இளம் எழுத்தாளர் முதல் மூத்த படைப்பாளர் வரை நேர்மைத்தன்மைக்கும் உண்மைத் தன்மைக்கும் மதிப்பு கொடுத்து சமமாகப் பார்க்கும் இயல்புடையவர். இளம் எழுத்தாளர்கள், மாணவர்கள் மீது அக்கறை கொண்டு அவர்களை வளப்படுத்தும் நோக்குடன் பல்வேறு இலக்கிய முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வருபவர். ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் மாற்றுச் சிந்தனைகளுடன் வெளிவந்த தரமான இலக்கிய இதழான "அலை" சஞ்சிகையின் ஆசிரியராக இருந்தவர். மேலும் "கவிதை", "தெரிதல்" போன்ற சஞ்சிகைகளை வெளியிட்டவர். சிறுகதை, கவிதை, மொழிபெயர்ப்பு, கட்டுரை, பத்தி, சினிமா சார்ந்த 9 நூல்களை வெளியிட்டவர். யாழின் இலக்கிய கூட்டங்களில் ஆர்வத்துடன் கலந்து கொண்டு தனது கருத்துரைகளை தெரிவித்து வருபவர். ஈழத்து இலக்கிய உலகை தரமானதொரு நிலைக்கு மேம்படுத்த தன்னாலான பங்களிப்புகளை மேற் கொண்டு வரும் தொடர் செயற்பாட்டாளராக விளங்கி வருபவர். இவ்வாறான பல ஆளுமைப் பண்புகள் நிறைந்த அ.யேசுராசா அவர்கள் இந்த ஆண்டு 75 வயதை அடைகின்றார். அவரது இலக்கிய செயற்பாட்டை கருத்தில் கொண்டு அவருக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் முகமாகவும் அவரது ஆளுமைத்திறனை மேலும் இலக்கிய உலகிற்கு அறியச் செய்யும் நோக்குடன் இச்சிறப்பிதழ் வெளியாகின்றது. மேலும் ஜீவநதி 75 ஆண்டை நிறைவு செய்கின்ற ஈழத்து இலக்கிய உலகின் அதிஉன்னத படைப்பாளர் களுக்கு சிறப்பிதழ்களை வெளியிட்டு வந்துள்ளது. கே.எஸ்.சிவகுமாரன், க.சட்டநாதன், செங்கை ஆழியான், தெனியான், குழுந்தை ம.சண்முக லிங்கம் போன்றோருக்கு ஜீவநதி சிறப்பிதழை வெளியிட்டு பெருமை யடைந்தது. ஜீவநதியின் வளர்ச்சியில் அ.யேசுராசா அவர்கள் அக்கறை கொண்டவராகவும் எமக்கெல்லாம் மதியுரைஞராகவும் திகழ்பவர். அ.யேசுராசா அவர்கள் நீண்ட ஆயுளோடும் மன அமைதியுடனும் வாழ இறைவனை பிரார்த்தித்து இச்சிறப்பிதழை வெளியீடு செய்வதில் பெருமையும் மகிழ்வும் அடைகின்றேன்.

- க.பரணீதரன்

ஜீவநதியின் பிரதி கிடைக்கும் இடங்கள்

யாழ் - பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை,
புக்லை - திருநெல்வேலி,
செட்டித்தெரு - பூபாலசிங்கம்,
பரணி புத்தகக் கூடம் - நெல்லியடி
ஸ்ரீலங்கா புத்தகசாலை - நல்லூர்

இலக்கிய விடயங்கள் - தகவல்கள் பற்றிய ஞாபகத்திறன் அதி உச்ச அளவில் நிறைந்தவராகவும், தகவல் திரட்டாகவும், ஆதாரத்துடன் பிழைகளைச் சுட்டிக்காட்டி நிரூபிப்பவராகவும், தெளிவான மொழிப் பிரயோகங்களை உடையவராகவும், நேர்மையானவராகவும், சரியான பதிவிடல்களை மேற்கொள்பவராகவும், சிறந்த படைப்புகளை இனங்காண்பவராகவும், தான் அறிந்த சிறந்த புத்தகங்கள் திரைப்படங்களை மற்றவர்களும் அறியச் செய்ய வைப்பவராகவும், அழகியல் உணர்வு நிறைந்தவராகவும், மொழித் தேர்ச்சி மிக்கவராகவும், மொழி அறிவு (சிங்களம் - ஆங்கிலம்) உடையவராகவும், நட்புப் பாராட்டுபவராகவும், தனியனாக துணிவாகச் செயற்படும் தன்மை மிக்கவராகவும், தான் முன்வைக்கும் வாதங்களை ஆதாரங்களுடன் - காரணகாரியத் தொடர்புகளுடன் முன்வைப்பவராகவும், போலிகளை - கோமாளிகளைக் கண்டு கொதிப்படைவராகவும், "விருதுகள் - பட்டங்கள் - தற்புகழ்ச்சி" என்பவற்றுக்கு ஏங்காத உள்ளம் படைத்தவராகவும், தெளிவான உள்ளம் நிறைந்தவராகவும் காணப்படுபவர் யேசுராசா அவர்கள்.

ஈழத்து கலை இலக்கிய உலகில் ஒளிரும் ஒரு நட்சத்திரம் அ.யேசுராசா

ஈழத்துக் கலை இலக்கிய உலகில் அ. யேசுராசா என்ற பெயரைப் பலரும் அறிவர். அ.யேசுராசா அவர்கள் தன் உயர்ந்த கலை இலக்கியச் செயற்பாடுகளால், ஈழத்துத் தமிழ் வாசகர் நெஞ்சில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றார். அவர், ஈழத்து இலக்கிய உலகின் வளமாகவும், பலமாகவும் கொள்ளத்தக்கவர். கவிதை, சிறுகதை, கட்டுரை, விமர்சனம், பத்தி, மொழிபெயர்ப்பு, சினிமா, இதழியல், நாடகம் என, கலை இலக்கியத்தின் பல்வேறு வகைமைகளிலும் தொடர் செயற்பாட்டாளராகவும், முதன்மையானவராகவும் காணப்படுகின்றார்.

யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள குருநகர் கிராமத்தில், அத்தனாஸ் செபஸ்தியானா தம்பதியினருக்கு 1946 ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 30 ஆம் திகதி மகனாகப் பிறந்தார். யா/சென். ஜேம்ஸ் ஆண்கள் பாடசாலையில் ஆரம்பம் முதல் சாதாரண தரம் வரை படித்த இவர், தனது உயர்தரக் கல்வியை யா/கனகரத்தினம் மத்திய மகாவித்தியாலயத்தில் பெற்றுக்கொண்டார். பாடசாலைக்காலத்தில் சமய ஈடுபாடு உடையவராகவும் வகுப்பில் முதன்நிலை மாணவராகவும் விளங்கினார். 3 ஆம் வகுப்பில் இருந்து 5 ஆம் வகுப்பிற்கு double promotion இல் வகுப்பேற்றப்பட்டார். தபால் திணைக்களத்தின் பரீட்சையில் சித்தி பெற்று முதலில், 1967 ஆம் ஆண்டு, கொழும்பு பிரதம தபாற் கந்தோர் "பொதிகள் அலுவலகத்"தில் சேவையாற்ற ஆரம்பித்தார். தொடர்ந்து பசறை, பேராதனை, கண்டி, கண்டுக்குழி, கொழும்பு மத்திய தந்திக் கந்தோர் போன்றவற்றில் பணியாற்றியுள்ளார். பணியாற்றிய இடங்களில் எல்லாம் மக்கள்மீது கரிசனை உள்ளவராகவும், போராட்டகால மக்கள் வாழ்வின் இடர்களை உணர்ந்துகொண்டு அவர்களுக்குரிய உதவிகளைத் தன் பதவியைக்கொண்டு ஆற்றிவந்துள்ளார். மாணவ (8 ஆம் வகுப்பு) பருவத்திலிருந்தே வாசிப்புப் பழக்கம் கொண்டவராக விளங்கிய இவரது வாசிப்பின் தாகத்துக்கு, இவரது வீட்டின் அண்மையில் உள்ள குருநகர் சனசமூக நிலையம், திரு இருதய வாசிகசாலை, புதுமைமாதா வாசிகசாலை என்பன தீனி போட்டன. குறித்த வாசிகசாலைகளில் நிறைந்திருந்த சஞ்சிகைகளான குமுதம், ஆனந்தவிகடன், கல்கண்டு, கல்கி, அம்புலிமாமாஈ கண்ணன் போன்றவற்றை மிகுந்த உற்சாகத்துடன் வாசித்து வந்துள்ளார். அத்தோடு உதைபந்தாட்டம், கிறிக்கெட் போன்ற விளையாட்டுகளில் ஈடுபாடு உடையவராகவும் விளங்கினார். உயர்தரம் கற்ற காலத்தில் யாழ். பொதுசன நூலகத்தில் அங்கத்தவராக இணைந்து மு. வரதராசன், நா. பார்த்தசாரதி, அகிலன்,

சாண்டிலியன், ஜெகசிற்றியன், கல்கி, ஆர்வி, சாவி போன்றோரின் நூல்களை வாசித்தார். அத்துடன் துப்பறியும் நாவல்களையும் வாசித்துவந்த இவர் தமிழ் மீது கொண்ட ஈடுபாட்டால், தமிழை விருப்படன் கற்று வந்தார். தமிழ்மீதான பற்றுக் காரணமாக, பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் தொடர்பான நூல்களைப் பாடசாலைக் காலத்திலேயே வாசித்துவந்தார். அத்துடன் ஆரம்ப காலத்தில் மரபுக் கவிதையில் ஈடுபாடு கொண்டு நிறைய மரபுக் கவிதை நூல்களை வாசித்ததோடு, சில மரபுக் கவிதைகளையும் படைத்துள்ளார். பழந்தமிழர் வாழ்வுடன் இணைந்த கட்டுரைகளை வாசிப்பதில் அக்கறைகொண்டு குறித்த விடயம் சார்ந்த நூல்களைத் தேடித்தேடி வாசித்தார். பின்னர் மொழிபெயர்ப்பு, குறிப்பாக மலையாள மொழி பெயர்ப்புகளைத் தேடி வாசித்தார். இவ்வாறாக இவரது வாசிப்பும், தேடலும் பாடசாலைக் காலத்திலேயே ஆரம்பித்துவிட்டது.

தொழில் நிமிர்த்தம் கொழும்பில் வாழ வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டபோது, கொழும்பில் அப்போது வசித்த குப்பிழான் ஐ. சண்முகன், சாந்தன், மாவை நித்தியானந்தன், சி. வன்னியகுலம், நெல்லை க. பேரன், அண்ணா இராசேந்திரம் முதலியவர்களுடன் சேர்ந்து, 1968 அளவில், "கொழும்பு கலை இலக்கிய நண்பர்கள் கழகத்தை" உருவாக்கினார். மாதம் ஒரு முறை சந்தித்து (10-15 நண்பர்கள்), தாம் வாசித்த புத்தகம், வாசித்த கதை, கவிதை, பார்த்த திரைப்படம், சிங்கள நாடகங்கள், ஓவியக் கண்காட்சிகள் பற்றிய உரையாடல்களை மேற்கொண்டு வந்தார்கள். குறித்த இந்தச் சந்திப்புகள் ஆரம்பத்தில், அ. யேசுராசா அவர்கள் கொழும்பில் - வெள்ளவத்தையில் தங்கியிருந்த அறையில்தான் நிகழ்ந்தன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. கொழும்பு கலை இலக்கிய நண்பர்கள் கழகத்தின் ஊடாக இணைந்த நண்பர்கள் குழாம் இன்று, ஈழத்தின் முக்கியமான எழுத்தாளர்களாக விளங்குகின்றார்கள்.

யேசுராசா அவர்கள் ஆரம்பத்தில் கவிதைகள் சிலவற்றை எழுதினார்; புதுக்கவிதைகளில் ஈடுபாடு கொண்டவராக புதுக்கவிதைகளை எழுத ஆரம்பித்தார். அந்த வகையில் இவரது "பெருமிதம்" என்ற கவிதை, செப்டெம்பர் 1969 "மல்லிகை"யிலும் பின்னர் "கணையாழி" யிலும் வெளியானது. குறித்த மல்லிகை இதழ்க் கவிதைகள் பற்றிய கட்டுரை ஒன்று, "அஞ்சிறைத்தும்பி" என்ற புனைபெயரில் அடுத்த மல்லிகையில் பிரசுரமானது. அந்தக் கட்டுரையில் "பெருமிதம்" கவிதை தொடர்பாக எழுதப்பட்ட விமர்சனக் கருத்துகள், அ.யேசுராசா அவர்களுக்கு மிகுந்த உற்சாகத்தைக் கொடுத்ததுடன், புத்தூக்கம் அளித்துள்ளது. இளமைக் காலத்தில் ஆரம்பநிலை எழுத்தாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் தட்டிக் கொடுத்தல்களே பிற்காலத்தில் கொண்டாட்டத்திற்குரிய பல எழுத்தாளர்களை உருவாக்கியுள்ளது. குறித்த கட்டுரையை எழுதியவர் கவிஞர் எம். ஏ. நுஃமான். பின்னர் கவிஞன், மல்லிகை, கணையாழி, விவேகி போன்ற சஞ்சிகைகளில் சில கவிதைகளை யேசுராசா அவர்கள் எழுதினார். "கலை என்பது அனுபவ வெளிப்பாடு" என்ற கருத்தில் முழுமையான நம்பிக்கையுடைய அ. யேசுராசா அவர்கள்

கவிதைகள் தோன்றும்போதே எழுதுவார். கவிதை எழுத வேண்டும் என்பதற்காக வலிந்து ஒருபோதும் கவிதை ஆக்கியது கிடையாது; படைப்பு மனநிலை, படைப்பு உந்தல் ஏற்பட்டால் மாத்திரமே எழுதுபவர். இதனாலேயே அவரது கவிதைகள் எண்ணிக்கையில் குறைந்தனவாக இருப்பினும் தரத்தில் முதன் நிலையில் வைத்து நோக்கத்தக்கனவாக காணப்படுகின்றன. ஒரு படைப்பை உருவாக்கினால் குறித்த படைப்பை மீண்டும் மீண்டும் வாசித்து ஒப்பிட்டு நோக்கிச் செம்மைப்படுத்தி, நல்ல படைப்பாக உருவாக்குவதில் யேசுராசா தனித்துவமானவர்.

ஏ.ஜே. கனகரட்ணா, அ. மாற்கு மாஸ்ரர் போன்றோரில் அதிக விருப்பும் மரியாதையும் உடையவர் யேசுராசா அவர்கள். கடலோடி, பயணி, குருநகரோன், நீலாம்பரன், ச. ரவீந்திரன், ஜெயசீலன், பனைமீன்நாடன் என, பல புனைபெயர்களில் தன் படைப்புகளைப் படைத்து வருபவர்.

வாசிப்பின் மீது ஏற்பட்ட தீராத தாகமும், தெளிந்த விமர்சனச் சிந்தையுடைய குணமும் இவரை எதிர்காலத்தில் தொடர் இலக்கியச் செயற்பாட்டாளராக மாற்றியுள்ளது. அந்தவகையில் இவரது இலக்கியச் செயற்பாடுகளைப் பற்றிக் குறிப்பிட வேண்டும்.

சஞ்சிகை வெளியீடு

ஈழத்து இலக்கியப் பரப்பில் மிகுந்த தாக்கத்தை ஏற்படுத்திய "அலை" என்ற சிற்றிதழை - நண்பர்களான குப்பிழான் ஐ. சண்முகன், மு. புஷ்பராஜன், இ. ஜீவகாருண்யன் என்போருடன் இணைந்து ஆரம்பித்து, சிறுசிறு கருத்து முரண்பாடுகளால் ஏனைய மூவரும் இடையிடையே விலகிவிட தனித்து நின்றும், 1975 - 1990 வரை 35 இதழ்கள் வெளிவரக் காரணரானார். ஆரம்பம் முதல் இறுதிவரையான இதழ்களை நோக்குகையில் யேசுராசாவின் செயற்பாடுகளே அங்கு அதிகமாக இருந்திருக்கும் என்பதை உணர்ந்துகொள்ள முடிகின்றது. குறித்த அலை இதழ்கள் ஈழத்து இலக்கிய உலகத்துக்கு பல உன்னதமான படைப்புகளைத் தந்ததுடன், இலக்கிய வறட்சித் தன்மைகள், தகவற் பிழைகள், நேர்மையினங்கள், கோமாளித்தனங்கள் என்பவற்றை வெளியுலகிற்கு எடுத்து இயம்பியதுடன், தமிழர்களுக்கான அரசியற் குரலாகவும் ஒலித்த அலையானது நிகழ்காலப் பதிவுகளைச் சரியாக மேற்கொண்டு வந்தது. பல நல்ல எழுத்தாளர்களை இனம் காட்டியதுடன் சிறந்த படைப்புகள் பலவற்றின் தோற்றுவாய்க்கும் வித்திட்டது. கருத்துகளைச் சுகந்திரமாக தெளிவாக வெளிப்படுத்தியது. பல சிறந்த மொழிபெயர்ப்புகளைத் தந்துள்ளது. இந்தியாவில் 200 பிரதிகள்வரை விநியோகம் செய்யுமளவிற்கு இந்த இதழ் பெயர் பெற்றிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இளம் கவிஞர்களையும் மாணவர்களையும் உற்சாகப்படுத்தி எழுதத் தூண்டும் நோக்குடன், "கவிதை" என்ற இருதிங்கள் ஏட்டின் 9 இதழ்களை 1994 1995 வரை வெளியிட்டார். இக்கவிதை இதழ் மூலம் பல சிறந்த இளங்கவிஞர்கள் இனங்காணப்பட்டார்கள். இன்றுள்ள புகழ்பூத்த பல கவிஞர்கள் கவிதை இதழ் மூலம் வெளிவந்தவர்களாக இருக்கின்றார்கள். இளம் கவிஞர்கள் பலரது நேர்காணல்களை வெளியிட்ட

துடன், கவிதைப் போட்டிகள் சிலவற்றையும் நிகழ்த்தி இளம் கவிஞர்களைக் “கவிதை” இதழ் உற்சாகப் படுத்தியது. இளம் கவிஞர்களது களமாகவும் அவர்களைச் செம்மைப்படுத்தும் வகையிலுமாக கவிதை பயணித்தது.

மாணவர்களிடையே வாசிப்பையும், படைப்பு உந்தலையும் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்னும் நோக்குடன், “தெரிதல்” என்னும் சிற்றிதழை 2003 மார்ச்சு மாதம் முதல் வெளிக்கொணர ஆரம்பித்தார். முதல் 15 இதழ்களைத் தனியனாக நின்று, 5/- விலையில் வெளியிட்டு வந்தார். பின்னர் தி. செல்வமனோ கரனுடன் இணைந்து 3 இதழ்களை வெளியிட்டார். 18 இதழ்கள் வெளிவந்த நிலையில் தெரிதல் இதழும் தன் வருகையை நிறுத்திக் கொண்டது. கவிதைகள், அஞ்சலிகள், திரைப்பட விமர்சனம், நூல் அறிமுகம், மொழிபெயர்ப்பு, நிகழ்வுப் பதிவுகள், சிறுகதை, விமர்சனம், கட்டுரைகள் என ஒரு “தகவல் பெட்டக” மாக வெளியானது. கனதிமிக்கதாய் வெளியான தெரிதல், வாசகப் பரப்பில் அதிக விற்பனை (2000 பிரதிகள்) உடையதாயும் வரவேற்பையும் பெற்றிருந்தமை, குறிப்பிடத்தக்கது!

இம்மூன்று சஞ்சிகைகள் வாயிலாகவும் அ. யேசுராசா பதித்துள்ள தடங்கள் என்றும் நன்றிக்கும் பாராட்டிற்கும் கவனத்திற்கும் உரியன. ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சியில் இந்த இதழ்களின் பங்களிப்பு தனித்துவமானது. பல்வகையான படைப்பாளிகளையும், படைப்புகளையும் ஈழத்து வாசகப் பரப்பிற்கு இவ் விதழ்கள் தந்து சென்றன. இதற்கெல்லாம் காரணமாக அமைந்தது, யேசுராசா என்னும் தனிமனித ஆளுமையின் சிந்தனைத்திறன் வெளிப்பாடு என்றே கருதலாம்.

'திசை' பத்திரிகை வெளியீடு

இடர்மிசூந்த போராட்டகாலத்தில் “திசை” வாரப் பத்திரிகை, யாழ்ப்பில் இருந்து 1989.01.14 1990.5.22 வரை 69 இதழ்களை வெளிக்கொணர்ந்தது. ஈழத்துப் பத்திரிகை வரலாற்றில் முக்கியமானதொரு பத்திரிகையாகவும், கனதியான பத்திரிகையாகவும் திகழ்கின்றது. மு. பொன்னம்பலம் அவர்கள் இந்த பத்திரிகையின் ஆசிரியராகவும், துணையாசிரியராக அ. யேசுராசா அவர்களும் செயற்பட்டார்கள். கலைச்சாரல் என்னும் பகுதிக்கு யேசுராசா அவர்கள் பொறுப்பாக இருந்தார். அவருக்கு முதலில் 4 பக்கங்கள் ஒதுக்கப் பட்ட போதும், பின்னர் அவரது பொறுப்பில் 6 பக்கங்கள் கொடுக்கப்பட்டன. மேலும், பத்திரிகையின் பல்வேறு வகையான விடயங்களையும் யேசுராசா கவனித்துவந்தார். யேசுராசா துணையாசிரியராக இருந்த போதும் அவரே பலதையும் கவனித்து வந்தமை, பலர் அறியாத உண்மை. ஆனால் யேசுராசா இவை பற்றிப் பெரிதுபடுத்தாமல் தன்னாலான சிறந்த பங்களிப்பை நல்கி, திசை சிறந்ததொரு பத்திரிகையாக வெளிவரப் பணியாற்றினார். இவரது “கலைச்சாரல்” ஊடாக நல்ல சிறுகதைகள், கவிதைகள், மொழி பெயர்ப்புகள், விமர்சனக் கட்டுரைகள், ஆய்வுக் கட்டுரைகள், சினிமா, சிற்பம், ஓவியம், பேட்டிகள், நாடகம், இசை என கலை இலக்கியம் சார்ந்த பல விடயங்கள் வெளிவந்தன. நீலாம்பரன் என்னும்

பெயரில் “தூவானம்” என்னும் பத்தி எழுத்தையும் எழுதி வந்தார். பின்னர் இப்பத்திகளின் தொகுப்பு, “தூவானம்” என்ற நூலாகவும் வெளியானது. யாழ்ப்பாணப் பத்திரிகை வரலாற்றில், முதலில் விளையாட்டுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்துத் தனிப்பக்கம் ஒதுக்கி, உள்ளூர் - வெளிநாட்டு விளையாட்டுகளைப் பற்றிய செய்திகளையும் தாங்கி “திசை” வெளியானமை குறிப்பிடத்தகுந்தது. பல உதைபந்தாட்டம் சார்ந்த செய்திகளையும் சில விளையாட்டு வீரர்கள் பற்றிய கட்டுரைகளையும் அ. யேசுராசா அவர்களே எழுதியும், தொகுத்தும் தந்துள்ளமை, இவரது பிறிதொரு திறனைப் பறைசாற்றுகின்றது.

சிறுகதை நூல்

“தொலைவும் இருப்பும் ஏனைய கதைகளும்” என்னும் 10 சிறுகதைகள் அடங்கிய சிறுகதைத் தொகுப்பு, 1974 ஆம் ஆண்டு வெளியானது; 1989 இல் “பூரணி” வெளியீடாக இரண்டாம் பதிப்பும் வெளியாகியுள்ளது. இதுவரையில் 11 சிறுகதைகளையே எழுதியுள்ள யேசுராசா அவர்களின் 10 கதைகள், இத்தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ளன. விமர்சகர்கள் பலரால் இந்தத் தொகுப்பில் உள்ள கதைகள் இன்றும் பேசப்பட்டு வருகின்றன. சில கதைகள் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்படும் உள்ளன. தன் மனநிலையில் பாதிப்பை ஏற்படுத்திய உணர்வுகளை, அனுபவங்களை வெளிப்படுத்தும் கதைகளாக இத்தொகுப்பில் உள்ள கதைகள் காணப்படுகின்றன. அனேக கதைகள் நூலாசிரியரின் சொந்த அனுபவங்களின் தரிசிப்பு என்பதை வாசிப்பின் இறுதியில் வாசகர் உணர்ந்துகொள்ளக் கூடியதாக உள்ளது. இத்தொகுப்பில் உள்ள கதைகளில் 4 கதைகள் சிற்றிதழ்களில் வெளியானவை, ஏனைய 6 கதைகள் இந்தத் தொகுப்பிலேயே முதன்முதலில் பிரசுரம் கண்டன என்பதும் வியப்பிற்குரிய செய்தி. எடுத்துக் கொண்ட கருப்பொருளில் தெளிவு, கதையின் நிகழ்களங்கள் பற்றிய நுண்ணிய அழகிய சித்திரிப்பு, மொழியின் லாவகம், ஒருவகையான துயர் - ஏக்கம், காட்சிப் படிமங்களாக நகரும் தன்மை என்பவற்றால் இக்கதைத் தொகுப்பு முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகவும் மனித உணர்வுகளின் ஆழம்வரை செல்லக்கூடியதாகவும் காணப்படுகின்றது.

கவிதை நூல்

“அறியப்படாதவர்கள் நினைவாக...!” என்னும் கவிதைத் தொகுதி, “க்ரியா” வெளியீடாக - 45 கவிதைகளை உள்ளடக்கி 1984 இல் வெளியானது. பல கவிதைகள் வாசிப்பதற்கு சுவைமிக்கவையாகவும் எளிதில் புரிந்துகொள்ளக் கூடியவையாகவும் உணர்வுபூர்வமான தரிசிப்பிற்கு உரியனவாகவும் காணப்படுகின்றன. சோகம், காதல், பிரிவு, மகிழ்ச்சி, வறுமை, போராட்டம் என விரிந்து செல்லும் கருப்பொருள்கள் தொகுப்பை நிறைத்து நிற்கின்றன. நூலை வாசித்து முடிக்கும்போது வாசகரிடத்து ஏதோவொரு உணர்வு தொற்றியிருக்கும் என்பதைக் குறிப்பிட்டுக் கூறலாம். யேசுராசாவின் கவிதைகள் சில தீர்க்கதரிசனமுடையவை. உதாரணமாக இன்றைய தமிழரின் நிலையை 1981.11.3 இல் எழுதிய “எனது வீடு” கவிதை வாயிலாக வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

“அவர்கள் சொல்லினர்
இந்த வீடு,
எனக்குச் சொந்தமில்லையென
வெறுப்பு வழியும் பார்வையால்,
வீசியெறிந்த
சொல் நெருப்பினால்
பலமுறை சொல்லினர்,
இந்த வீடு
எனக்குச் சொந்தமில்லையென.

நானும் உணர்கிறேன்
இப்போது,
இது என்னுடைய தில்லையென.
நாளை எனக்கு ஒன்றுமில்லை,
இன்றும் நிச்சயமற்றது.
எனது வீட்டுக்குச் செல்ல வேண்டும்
நான், போவேன்!”

மொழிபெயர்ப்புக் கவிதை நூல்

“பனிமழை” என்னும் மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகள் அடங்கிய தொகுப்பு, 2002 இல் “அலை வெளியீடாக” வெளியானது. ஈழத்திலிருந்து மொழி பெயர்ப்புக் கவிதைத் தொகுப்புகளை வெளியீடு செய்பவர்கள், விரல்விட்டு எண்ணக்கூடிய அளவிலேயே காணப்படுகின்றார்கள். ஈழத்தில் இருந்து வெளியான மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைத் தொகுப்புகளில் குறிப்பிட்டு என்றும் பேசக்கூடியதொரு தொகுப்பாகப் “பனிமழை” காணப்படுகின்றது. அலை வெளியீட்டின் 8 ஆவது நூலாக, கைக்கு அடக்கமான அழகிய வடிவமைப்புடன், 2002 இல் இந்நூல் வெளியானது. யேசுராசா அவர்கள் தன் நெஞ்சுக்கு மிக நெருக்கமான “ஏ. ஜே. கனகரத்தினா” அவர்களுக்கு மிகுந்த அன்புடன் இந்நூலைச் சமர்ப்பித்துள்ளார். சீனாவின் “அய் ஜிங்”(3), இலங்கையின் “விமல் திசநாயக்கா”(1), “ஆன் றணசிங்ஹ”(1), யூகோஸ்லாவியாவின் “வெனோ ரோஃவர்”(1), “பிளாச் கொனஸ்கி”(1), அமெரிக்காவின் “லாங்ஸ்ரன் ஹியூஸ்(2), “றொபேட் ஃவ்றொஸ்த்”(1), ஸ்பெயினின் “ஃவெடரிக்கோ கார்ஸியா லோர்கா”(5), “ஜூவான் றேமன் ஜிமெனெஸ்”(1), ரஷ்யாவின் “அன்னா அக்மதோவா”(4), “ஜோசப் ஃப்ரொட்ஸ்கி”(1), இந்தியாவின் “கமலாதாஸ்”(3), உருகுவேயின் “சிறிஸ்தீனா மெனெஹெற்றி”(1), இங்கிலாந்தின் றொபேட் கிறேவ்ஸ்”(1) என, பல்வேறு உலக நாடுகளைச் சேர்ந்த குறிப்பிட்டுப் பேசக்கூடிய கவிஞர்களது கவிதைகளை(26) மொழிபெயர்த்து வெளியான தொகுப்பாக இத்தொகுப்புக் காணப்படுகின்றது. இத்தொகுப்பில் உள்ள கவிதைகள் பல வாசகரை ஈர்ப்பனவாகவும் மொழியாட்சி மிகுந்தவையாகவும், வாசகருக்கு இலகுவில் புரியக்கூடியனவாகவும் அவரது எண்ண அலைகளை நெருங்குவனவாகவும் காணப்படுகின்றன. பெரும்பாலான கவிதைகளின் வழியாக வெளிப்படும் உணர்வு சோகம் மிகுந்ததாகவும், மனதை உருக்குவனவாகவும் ஆழ்மனதில் பதிவனவாகவும் காணப்படுகின்றன. ரஷ்யாவின் பிரபலமான கவிஞர் “அன்னா அக்மதோவா”வின் “வெற்று இரவு” என்னும் கவிதை,

“மகிழ்ச்சியிலும் துயரிலுமான என்
குரலுக்கு,
அந்த இதயம் இனி
பதில் தராது;
எல்லாம் முடிந்தது
நீ இல்லாமற் போன
அந்த வெற்று இரவுக்குள்,
எனது பாடல்
ஓலித்தபடி செல்லும்!”

எனத் தன் வாழ்வின் இன்பத்திற்கெல்லாம் ஆதார சுருதியாக இருந்த உயிரின் பிரிவை அற்புதமாக வெளிப்படுத்தும் கவிதையை, தமிழ் வாசகர்களுக்குத் தந்துள்ளார் யேசுராசா. இவ்வாறு இத்தொகுப்பில் உள்ள கவிதைகள் யாவும், வாசகரது விருப்புக்குரியனவாக அமையும் என்பதில் ஐயம் இல்லை. இன்று கவிதைகளை மொழிபெயர்க்கும் கவிஞர்கள், கட்டாயம் இவ்வாறான தொகுப்புகளை வாசித்து நலன் பெற வேண்டும்.

‘பத்தி’ எழுத்து நூல்கள்

“திசை” வார வெளியீட்டில் 1989 தை 1990 வைகாசிவரை “நீலாம்பரன்” என்னும் புனைபெயரில் எழுதிய பத்தி எழுத்துகளின் தொகுப்பாக, “தூவானம்” என்னும் நூல் “மூன்றாவது மனிதன்” வெளியீடாக 2001 இல் வெளியானது. இப்பத்தி வாயிலாக ஒரு காலத்தையும் அக்காலத்து நிகழ்வுகளையும் துல்லியமாக அறிய முடிகின்றது. திரைப்படம், ஓவியம், கவிதை, சிற்பிதழ், கலாசாரத்துறைசார் நடவடிக்கைகள், எதிர்வினைகள், நூல் வெளியீடு எனப் பலவகையான தகவல்கள் நிறைந்த 31 பத்தி எழுத்துக் கட்டுரைகளைக் கொண்ட தொகுப்பாக, இது வெளியானது.

“அலை” இதழில் எழுதிய பத்தி எழுத்துகள், “பதிவுகள்” என்னும் தொகுப்பாக 2003 இல் “அலை வெளியீடாக” வந்தது. இந்நூலில் உள்ள பத்தி எழுத்துகள் நேரியனவாகவும் ஒளிவுமறைவு அற்றனவாகவும், முகத்துக்கு நேரே எதையும் வெளிப்படையாக வெளிப்படுத்துவனவாகவும், போலிகளின் துகிலுரிப்பாகவும் வெளிப்பட்டன. இப்பத்திகள் வாயிலாகப் பலரது உண்மை முகங்கள் வெளித் தெரியப்படுத்தப்பட்டன.

கட்டுரைத் தொகுப்புகள்

“குறிப்பேட்டிலிருந்து...” என்னும் கட்டுரைத் தொகுப்பு, “அலை வெளியீடாக” 2007 இல் வெளியானது. இலக்கியக் கட்டுரைகளையும், 3 மொழி பெயர்ப்புக் கட்டுரைகளையும் உள்ளடக்கிய -இலக்கிய உலகிற்கு அவசியமான பல கட்டுரைகளைக் கொண்டு இந்நூல் வெளியானது.

“ஜீவநதி” சஞ்சிகையில் எனது வேண்டுகோளின் பேரில் 15 இதழ்களில், “நினைவுக்குறிப்புகள்” என எழுதப்பட்ட, அவரின் இலக்கிய அனுபவங்கள் பற்றிய கட்டுரைகள் தொகுப்பாக, அலை வெளியீடாக 2016 இல் வெளியானது. இலக்கிய உலகில் காணப்படுகின்ற கபடத்தனங்கள், நேர்மையின்ங்கள், குன்றுபடிகள், ஏமாற்றல்கள், பிழையான தகவல்பற்றியதான பல விடயங்களை இக்கட்டுரைகள் வாயிலாக அறிந்து கொள்வதுடன், யேசுராசாவின் தெளிந்த உள்ளத்தையும் அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது. மல்லிகை ஜீவாவைத்

“தூற்றுப்பவராகச்” சொல்லப்பட்டுவரும் யேசுராசா அவர்கள், மல்லிகை ஜீவாவிற்கு 20 சந்தாக்களை ஆரம்ப காலங்களில் சேர்த்து உதவியதையும், ஜீவாவிற்கு மதிப்புக்கொடுத்து நடந்த சந்தர்ப்பங்களையும், ஜீவாவின் குளறுபடித்தனங்களை வெளிப்படுத்த வேண்டிய சூழல் உருவாகியமையையும் இக்கட்டுரைகள் சிலவற்றின் வாயிலாக அறிய முடிகின்றது. மேலும் சில படைப்பாளர்களது நேர்மையினங்கள், இக்கட்டுரைகள் வாயிலாகப் பேசப்படுகின்றன. ஈழத்து இலக்கிய உலகில் இவ்வாறான நூல்கள் கட்டாயம் வெளிவரவேண்டும்; இல்லையாயின் பல பொய்கள் உண்மையாகிவிடும்.

யேசுராசா அவர்கள் சினிமாவில் அத்தீத ஈடுபாடு உடையவர்; அதன் வெளிப்பாடாக அவர் சினிமா சார்ந்த பல கட்டுரைகளை எழுதி வருபவர். அவ்வாறு எழுதப்பட்ட கட்டுரைகள் பலவற்றின் தொகுப்பாக, “திரையும் அரங்கும்: கலைவெளியில் ஒரு பயணம்” என்னும் அருமையான நூல், தமிழியல் - காலச்சுவடு இணைந்து 2013 இல் வெளியிட்ட நூலாக அமைகின்றது. திரைத்துறை சார்ந்த 34 கட்டுரைகளும் அரங்கு சார்ந்த 9 கட்டுரைகளுமாக இந்நூல், கனதியான விமர்சனக் கட்டுரைகள் நிறைந்த தொகுப்பாகக் காணப்படுகின்றது. மேலும், யேசுராசா ஒவ்வொரு திரைப்படத்தையும் நாடகத்தையும் நோக்கும் விதம் தனித்துவமானதாகவும் வியப்பிற்குரியதாகவும் நுண்ணிய பார்வை உடையதாகவும் காணப்படுகின்றது!

“ஜீவநதி”யில் தொடராக எழுதிய திரைப்படம் சார்ந்த 10 கட்டுரைகளின் தொகுப்பாக, 2018 இல், அலை வெளியீடாக “நிழல்கள்” என்னும் திரைப்படக் கட்டுரைத் தொகுப்பு வெளியானது. ஒரு படத்தைப் பார்த்தது போன்ற உணர்வை இக்கட்டுரைகள் வாசகரிடத்தில் மேலெழச் செய்யும்.

ஏனைய செயற்பாடுகள்

யாழ். திரைப்பட வட்டம், யாழ். பல்கலைக் கழக “புறநிலைப் படிப்புகள் அலகி”ன் திரைப்பட வட்டம், யாழ். பொதுசன நூலகத்தின் திரைப்பட வட்டம் என்பவற்றின் செயற்பாட்டாளராகவும், நல்ல திரைப்படங்களைக் காண்பிப்பதில் முன்னிற்பவராகவும் விளங்கினார். இடர்மிருந்த காலத்திலும் பல்வேறு நாடுகளின் சிறந்த திரைப்படப் பிரதிகளைப் பெற்று, திரைச்சுவைஞர்களுக்கு விருந்து அளித்ததோடு, விமர்சனக் கலந்துரையாடல்களையும் நிகழ்த்தினார்.

“பதினொரு ஈழத்துக் கவிஞர்கள்”, “மரணத்துள் வாழ்வோம்”, “தேடலும் படைப்புலகமும்” ஆகிய நூல்களின் தொகுப்பாளரில் ஒருவராகவும்; “காலம் எழுதிய வரிகள்” என்னும் கவிதைத் தொகுதியின் தொகுப்பாளராகவும் செயற்பட்டுள்ளார்.

“தமிழ்த்தாய்” வெளியீட்டினது பல நூல்களின் தயாரிப்புகளிலும்; ராஜாஜி ராஜகோபாலன், தேவ முருந்தன், சந்திரா தனபாலசிங்கம், ஆதிலட்சுமி சிவகுமார், பொ. கருணாகரமூர்த்தி போன்ற பலரின் நூல்களின் செம்மையிலும், சில நூல்களின் சரவை பார்ப்பதிலும், உதவியிருக்கின்றார்.

பல சஞ்சிகையாளர்கள், படைப்பாளர்களின் நூல்களை விற்றுக் கொடுப்பதிலும் சந்தைப்படுத்துவதி

லும், நல்ல நூல்களை இனங்கண்டு இளம் படைப்பாளிகளை வாசிக்கத் தூண்டுவதிலும் முக்கிய பங்களியாகக் காணப்படுகின்றார்.

“அலை” வெளிவந்த காலத்தில் யாழ்ப்பிணை நடைபெறுகின்ற பெரும்பாலான கூட்டங்களுக்குச் சமூகமளித்துவந்ததோடு, அங்கு தனது கருத்துரைகளைத் தெளிவாக வெளிப்படுத்தியும் வந்துள்ளார்.

தமிழ் மக்களின் உரிமைக்காகக் குரல் கொடுப்பவராகவும், மாறாத அரசியல் உடையவராகவும் -தமிழ்தேசிய ஆதரவாளராகவும் விளங்குபவர்.

“பனைமீன் நாடன்” என்னும் பெயரில் “ஜீவநதி”யில் பத்திகளை எழுதி, அதனூடாகப் பல தகவல்களை வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

“அயல்” என்னும் கட்டுரைத் தொடர்மூலம் சிங்கள நூல்களை அறிமுகம் செய்வதோடு, அவற்றில் காணப்படும் மொழிபெயர்ப்புப் பிரச்சினைகளையும் வெளிப்படுத்தி வருகின்றார்.

நிறைவாக

ஈழத்துக் கலை இலக்கிய உலகில் யேசுராசா என்ற “தனியன்” ஏற்படுத்திய தாக்கத்தைப் பலர் இணைந்தும் ஏற்படுத்த முடியாது. தனிமனிதச் செயற்பாடாகப் பல செயற்பாடுகளை மேற்கொண்டுள்ளார். இலக்கிய விடயங்கள் - தகவல்கள் பற்றிய ஞாபகத்திறன் அதி உச்ச அளவில் நிறைந்தவராகவும், தகவல் திரட்டாகவும், ஆதாரத்துடன் பிழைகளைச் சுட்டிக்காட்டி நிரூபிப்பவராகவும், தெளிவான மொழிப் பிரயோகங்களை உடையவராகவும், நேர்மையானவராகவும், சரியான பதிவிடல்களை மேற்கொள்பவராகவும், சிறந்த படைப்புகளை இனங்காண்பவராகவும், தான் அறிந்த சிறந்த புத்தகங்கள் திரைப்படங்களை மற்றவர்களும் அறியச் செய்ய வைப்பவராகவும், அழகியல் உணர்வு நிறைந்தவராகவும், மொழித் தேர்ச்சி மிக்கவராகவும், மொழி அறிவு (சிங்களம் - ஆங்கிலம்) உடையவராகவும், நட்புப் பாராட்டுபவராகவும், தனியனாக துணிவாகச் செயற்படும் தன்மை மிக்கவராகவும், தான் முன்வைக்கும் வாதங்களை ஆதாரங்களுடன் - காரணகாரியத் தொடர்புகளுடன் முன்வைப்பவராகவும், போலிகளை - கோமாளிகளைக் கண்டு கொதிப்படைபவராகவும், “விருதுகள் - பட்டங்கள் - தற்புகழ்ச்சி” என்பவற்றுக்கு ஏங்காத உள்ளம் படைத்தவராகவும், தெளிவான உள்ளம் நிறைந்தவராகவும் காணப்படுபவர் யேசுராசா அவர்கள். யேசுராசா அவர்கள் தகவற் பிழைகளை ஆதாரத்துடன் சுட்டிக்காட்டி, பிழையைத் திருத்தி எதிர்காலச் சந்ததி திரிபற்ற தமிழ் இலக்கிய உலகைக் காணவேண்டும் என்ற, பெருவிருப்பு உடையவர்.

நேர்மையினங்களையும், குறைகளையும், தகவற் பிழைகளையும் சுட்டிக்காட்ட யேசுராசா அவர்கள் என்றும் எங்கும் பின்னிற்றதில்லை; இதனால் அவர் சம்பாதித்தவை எதிர்ப்புகள்தான். ஆனாலும் அவர், தன் நிலையில் இருந்து சற்றும் கீழிறங்காது பயணித்து வருகின்றார்; எதிர்காலத்திலும் தன்நிலையில் இருந்து கீழிறங்காது தொடர்ந்து பயணிக்க வேண்டும்! “ஈழத்து கலை இலக்கிய உலகில் யேசுராசா அவர்கள் என்றும் கொண்டாட்டத்திற்குரிய தனித்துவமான படைப்பாளர்” என்ற கூற்று மிகையான கூற்றன்று. ●

1969 ஜூலை 20. சந்திரத் தரையில் முதல் மனிதன், நீல் ஆம்ஸ்ட்ரங். காலடி எடுத்துவைத்த நாள். உலகம் பரபரப்பாக இருந்தது. நானும் தான். அன்று முழுவதும் வானொலிக்குமுன் அமர்ந்து நிகழ்ச்சி விபரணத்தைக் கேட்பதிலே கழித்தேன். அது மனிதனின் பெரும் சாதனை என்ற பெருமிதம் நெஞ்சில் நிறைந்திருந்தது. அடுத்த நாள் கல்முனையில் கிட்டங்கித் துறையில் சைக்கிளோடு நின்றேன். துறையைக் கடந்து சவளக் கடைக்குப் போகவேண்டும். பாலம் உடைந்து கிடந்தது. தோணியில் தான் சைக்கிளையும் ஏற்றிக் கொண்டு அக்கரைக்குப் போக வேண்டும். தோணிக்காகக் காத்திருந்தேன். முதல் நாள் சந்திரத் தரையில் கால்வைத்த மனிதனையும், இன்று தோணிக்காகக் காத்திருக்கும் என்னையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தேன். நேற்றையப் பெருமிதமும் இன்றையச் சலிப்பும் நமது யதார்த்தம்தான். இந்த முரண்பாட்டை ஒரு கவிதையில் கொண்டு வரவேண்டும் என்று நினைத்தேன். ஆனால், அது சாத்தியமாக வில்லை.

அதற்கு இரண்டு மாதங்களுக்குப் பிறகு, செப்டம்பர் 1969 மல்லிகை இதழில் 'பெருமிதம்' என்ற தலைப்பில் ஒரு கவிதை பிரசுரமாகியிருந்தது. அந்த இதழில் வெளிவந்திருந்த ஐந்து கவிதைகளுள் அது ஒன்றே படித்ததும் என் நெஞ்சில் கொழுவிக்கொண்டது. அதை எழுதியவர் அ. யேசுராசா. நான் முன்பின் அறியாத பெயர். சந்திரத் தரையில் முதல் மனிதக் காலடி பதிந்தபோது என்னுள் எழுந்த உணர்வையும் அக்கவிதை பிரதிபலித்தது. கவிதை இதுதான்.

என்னுடைய வாழ்வுக் ...

காலத்து ஒரு நாளில்,

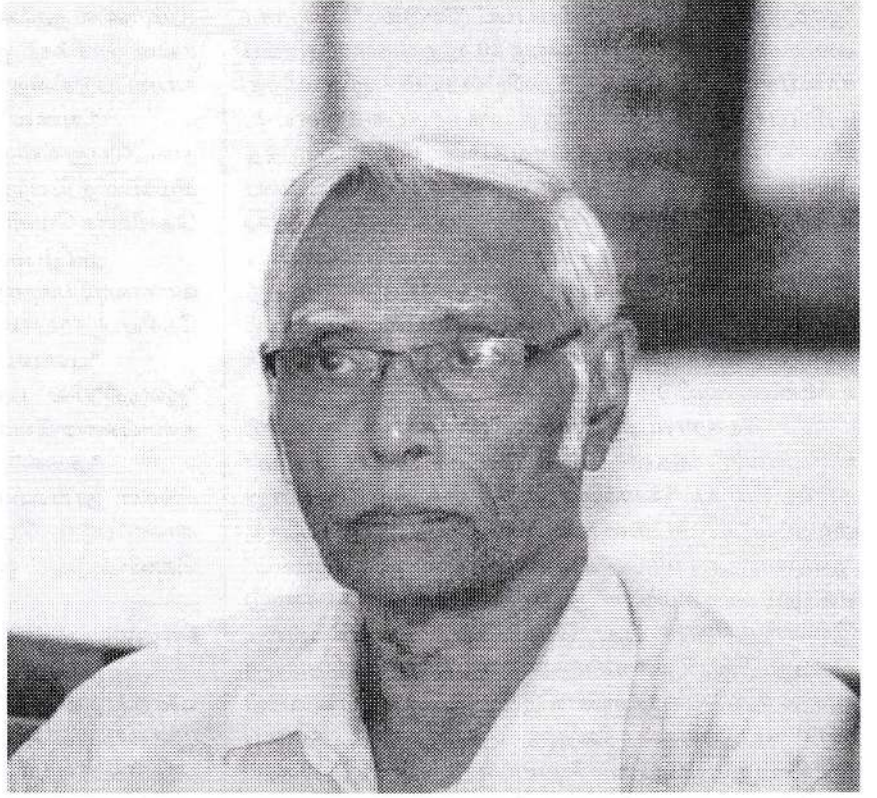
சந்திரனில் முதல் மனிதன்

காலடியை எடுத்துவைத்தான்!

நீண்டு... மிக நீண்ட

அண்டவெளிச் சூனியத்துச்

சுற்றுகிற கிரகத்தில்

யேசுராசா கவிதைகள்

எம். ஏ. நுஃமான்

மனிதத் தடம் பதியத்

தொடங்கியதோர்

யுகத்தின் முதல் நாளில்,

நானும் வாழ்ந்திருந்தேன்!

நான் வழக்கமாகப் பத்திரிகைகளில் வரும் படைப்புகள் பற்றி உடனடியாக விமர்சனக் குறிப்புகள் எழுதுவது வெகு அபூர்வம். ஆனால், அந்த இதழில் வெளிவந்திருந்த ஐந்து கவிதைகளையும் படித்தபோது கவிதைகளைப் பற்றிய எனது சில கருத்துகளை வலியுறுத்துவதற்கு அது ஒரு நல்ல சந்தர்ப்பம் என்று நினைத்தேன். அந்த ஐந்து கவிதைகளையும் பற்றிய ஒரு விமர்சனக் குறிப்பு எழுதி அஞ்சிறைத் தும்பி என்ற புனைபெயரில் மல்லிகைக்கு அனுப்பினேன். அடுத்த இதழில் அது பிரசுரமாகி இருந்தது. அதில் யேசுராசாவின் கவிதை பற்றி நான் எழுதிய குறிப்பின் வருமாறு:

“வழக்கமான கருத்துகளைச் சொற்குப்பைகளோடு அள்ளிக்

கொடுப்பவன் அல்ல கவிஞன் என்ற உண்மையைப் புலப்படுத்துவது

அ. யேசுராசாவின் பெருமிதம் என்ற கவிதை. எதுகை மோனையைத்

தேடி அலைவர்கள் அதைக் கவிதை என்று சொல்லமாட்டார்கள்.

கவிதை செய்யுள் உருவத்திலே இல்லை. அதன் உணர்விலும்

உணர்வு வெளிப்படுத்தப்படும் முறையினுமே உண்டு என்பதை ஒப்புக்

கொள்பவர்கள் அதிலே கவிதையைக் காண்பார்கள். முன்னைய

நான்கு கவிதைகளும் கருத்துக்களின் சொற்சேர்க்கைகளாக

இருக்கையில் யேசுராசாவின் பதினொரு சிறு வரிகளும் இறுக்க

மாகவும் நேரடியாகவும் உணர்ச்சி நிலையை வெளிப்படுத்தி இருப்பது கவனிக்கத்தக்கது. அதைப் படிக்கும்போது நானும் அதே பெருமித உணர்வுக்கு ஆட்பட்டேன் என்பதனால்தான் அதைத் திட்டமாக ஒரு நல்ல கவிதை என்று சொல்லக் கூடியதாக உள்ளது. இன்னும் ஓர் ஆயிரம் வருடங்களுக்குப் பிறகு சந்திரனுக்குப் போய்வந்துகொண்டிருக்கும் மனிதன் இதைப் படிக்க நேர்ந்தால் நம்மைப்பற்றி அவன் மதிப்போடு நினைவுகூரக் கூடும்.

கவிதை அறிவு ரீதியானது அல்ல. உணர்வு ரீதியானது. மூளையினால் விளங்கிக்கொள்ளும் கவிதையை விட உணர்வினால் புரிந்துகொள்ளப்படுவதே சிறந்ததாக இருக்கும். யேசுராசா ஒரு புதிய பெயர் - ஆனால் உணர்வை வெளிப்படுத்துவதில் முதிர்ச்சியைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. மற்றவர்களுக்கு அது உதாரணமாக அமையலாம்."

யேசுராசா 1967 அல்லது 68ல்தான் எழுதத் தொடங்கினார் என்று நினைக்கின்றேன். சிலவேளை நான் எழுதிய இந்தக் குறிப்பே அவருடைய கவிதை பற்றி முதல்முதல் பத்திரிகையில் வெளிவந்த ஒரு விமர்சனக் குறிப்பாக இருக்கலாம். அவர் எழுதத் தொடங்கிய காலத்திலேயே அவருடைய கவிதைகள் என்னைக் கவர்ந்தன என்பதற்கு இது ஒரு சான்றுதான். அப்போது அவருடன் எனக்கு எவ்வித தொடர்பும் இருக்கவில்லை.

1969 மார்ச்சில் இருந்து நானும் நண்பர் சண்முகம் சிவலிங்கமும் இணைந்து கவிதைக்காக மட்டும் என்று கவிஞன் என்ற காலாண்டு இதழைத் தொடங்கினோம். முதல் இதழைப் படித்த துட்டோடு யேசுராசா கவிஞனுக்கு ஒரு கவிதை அனுப்பியிருந்தார். "நல்லம்மாவின் நெருப்புச் சட்டி" என்பது தலைப்பு. கவிதை எங்களுக்குப் பிடித்துக்கொண்டது. அங்கங்கே சில திருத்தங்கள் செய்தால் கவிதை இன்னும் மெருகேறும் என்று நினைத்தோம். அவருடைய சில திருத்தங்களுடன் மூன்றாவது இதழில் (நவம்பர் 1969) கவிதை வெளிவந்தது. யேசுராசாவின் மிகச் சிறந்த கவிதைகளுள் அதுவும் ஒன்று என்பது என் கருத்து. இரவில் இரண்டு மணிக்கு அலாம்வைத்து எழும்பி, நாலுமணிக்கு திறக்கும் கடைக்கு அப்பம் கூட்டுக் கொடுத்து, கஷ்டப்பட்டு உழைத்துப் பிள்ளைகளை ஆளாக்கும் ஒரு தாய் பற்றிய உருக்கமான ஒரு யதார்த்தச் சித்திரம் அது.

நல்லம்மாவின் நெருப்புச் சட்டி தினமும் நெருப்பில் உழலும் அவளுடைய வாழ்க்கைக்கு ஒரு குறியீடு. ஒவ்வொரு நாளும் அவளுடைய வாழ்க்கை ஒரேமாதிரித்தான் விடிகிறது

"இன்றும் இந்தப் பின்னிரவில்,
அலாம் அறை ஓங்கையிலே

திகைச்செழுந்த நல்லம்மான்
பாயிருந்து
சோம்பல் முறிக்கையிலே,
எங்கிருந்தோ நாயொன்று
ஊழையிட்டுக் கேட்கிறது.

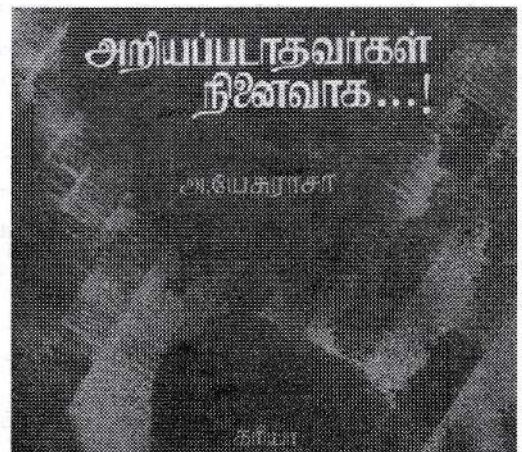
தானும் எழுந்து மகளையும் எழும்பவைத்து,
ஆயத்தங்கள் செய்து, தூங்கிவிழும் மகளைப்
படுக்கவைத்து அவள் தனியாக அப்பம் சுடுகின்றாள்

பற்றியெரி சிரட்டைத் தணல்
கரிபற்றத் தணல் நிறைந்த
நெருப்புச் சட்டிகள்,
வீசுகின்ற பெரு வெக்கை
நெஞ்சினிலும் முகத்தினிலும்
முன்னெழுந்து தாக்கித்
தன்னுடலைத் தின்கையிலும்,
குந்தியிருந்தபடி
அவள், அப்பம் சுடுகின்றாள்.

கவிஞர் காட்சிப் படிமங்களை அடுக்கிச் செல்லும் விதம், நெருப்பில் வேகும் ஒரே வகையான அவளுடைய வாழ்க்கைச் சுழற்சியை நம் கண்முன் கொண்டுவருகின்றது. "இன்றும் இந்தப் பின்னிரவில் ..... நாயொன்று ஊழையிட்டுக் கேட்கிறது" என்று தொடங்கும் கவிதை "நாளைக்கும்.. மீண்டும் அந்தப் பின்னிரவில் ..... நாயொன்று ஊழையிடுங் குரல் கேட்கும்..!" என்று முடியும்போது நெருப்புச் சட்டியுள் வாழ்க்கைச் சுமையுள் திணறும் நல்லம்மாக்களின் வாழ்க்கை நம் கண்முன் விரிகின்றது.

வாழ்க்கையில் நொந்துபோனவர்களின் பக்கத் தைக் இவ்வாறு கவித்துவ வீச்சுடன் வெளிப்படுத்தும் யேசுராசாவின் பிறிதொரு கவிதை "அறியப்படாதவர் நினைவாக" என்பது. ஆங்கிலக் கவிஞர் தோமஸ் கிறேயின் இரங்கற்பா, அதைத் தழுவி மஹாகவி எழுதிய சிற்றூர் மயானம் என்பனபோல் ஒரு சிறந்த கவிதை என்று இதைச் சொல்லலாம். மயானத்திலும் மேலோங்கித் தெரியும் வர்க்க வேறுபாட்டை முதன்மைப்படுத்துவது இக்கவிதையின் ஒரு பிரதான அம்சம் எனலாம்.

மரித்தோரின் நாள்:
கல்லறைத் திருநாள்
விரிந்து கிடக்கின்ற சவக்காலைக் கதவுகள்

வந்துபோனபடி பெரிய சனக்கூட்டம்

என்று தொடங்குகின்றது கவிதை. அடுத்து சமூகத்தில் மேல்மட்டத்தவர்களின் கல்லறைகள் நிறைந்துள்ள “தென்கிழக்குமுலை” குவிமையப் படுத்தப்படுகின்றது.

வரிசையாய் கல்லறைகள்:

“சங்கைக்குரிய கன்னியர்கள் தந்தையர்கள்”

படுதுக் கிடக்கிறாராம்

பளிங்கில் அவர் நினைவு

பொறிக்கப்பட்டுள்ளன.

பளிங்கில் நினைவு பொறிக்கப்பட்ட பெரிய மனிதர்களின் கல்லறைகளைத் தாண்டினால் வேறு ஒரு காட்சி விரிகிறது.

கிணற்றருகில்

தென்னை மரத்தடியில்,

பட்டிப்பு மலர்ந்துள்ள

சிப்பிச் சிலுவை

மேடுகளின் கீழெல்லாம்

மனிதர் புதைபட்ட அடையாளம்.

பேரும் தெரியாது

ஊரும் தெரியாது

யாரென்றும் அறியப்

படாத மனிதர்கள் இங்கு புதைந்துமுளார்

அவர்கள் அறியப்படாதவர்கள் என்றாலும், அவர்களைக் குறிப்பால் உணரமுடியும் என்கிறார் கவிஞர். அவர்கள் யார்? “சம்மாட்டி கொழுத்திருக்க கருவாடாய்க் காய்ந்து மடிந்த மீனவர்கள், முட்டை சுமந்தவர்கள், பார விறகுவைத்து வண்டில் இழுத்தவர்கள், நாளும் அழுக்குகளைக் களைந்து சுமந்தவர்கள்” என்று அங்கு புதைந்து கிடப்பவர்கள் எல்லாரும் உழைப்பாளர்தான் என்பதைக் காட்டுகிறார் கவிஞர். கவிதை இவ்வாறு முடிகின்றது:

செத்துப் புதைபட்டுக்

கிடந்த மண்மீதும்

எல்லைகட்டி,

கல்லறையாய் மேடுகளாய்

வர்க்கத்தின் முத்திரைகள்

வர்க்கத்தின் முத்திரைகள்!

யேசுராசாவின் ஆரம்பகாலக் கவிதைகள் பலவற்றில் இடதுசாரி அரசியல் சார்பு மேலோங்கித் தெரிவதைக் காணலாம். சமூக ஏற்றத்தாழ்வு, வர்க்க முரண்பாடு, சுரண்டல் ஆகியவற்றுக்கு எதிரான குரல் பல கவிதைகளில் ஒலிக்கின்றது. நான் மேலே சுட்டிய இரண்டு கவிதைகளையும் தவிர, கீனாகலையில், மேடையிலே சில பிரமுகர்கள், சுவடுகளைத் தொடர்தல், தோழர் வா, சுட்டகுறி, இதோ மனிதர்களைப் பாருங்கள் முதலிய கவிதைகள் அவருடைய இடதுசாரி அரசியல் உணர்வின் வெளிப்பாடுகளாகவே அமைகின்றன.

2

1970களின் நடுப்பகுதியிலிருந்து தமிழ்த் தேசிய அரசியலின் செல்வாக்கும் அவரது கவிதைகளில்

முதன்மை பெறத் தொடங்குகின்றது. இதன் முதல் வெளிப்பாடு “1974 தை 10” என்ற கவிதை. 1974ல் அரசின் எதிர்ப்புக்கு மத்தியிலும் யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்ற அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மகாநாட்டின் இறுதி நாளில் பொலிசார் நிகழ்த்திய துப்பாக்கிச் சூட்டில் அப்பாவிப் பொதுமக்கள் ஒன்பதுபேர் பலியான சம்பவத்தின் எதிரொலியாக அமைந்த ஒரு முக்கியமான கவிதை இது.

1970களின் பின் அரைவாசியில் தமிழ் ஈழக் கோரிக்கை தமிழர்களுக்கான அரசியல் தீர்வாக முன்வைக்கப்பட்டதும், ஆயுதம் தாங்கிய இளைஞர் இயக்கங்கள் படிப்படியாக உருவாகத் தொடங்கியதும், 1977, 1981, 1983ஆம் ஆண்டுகளில் தமிழர்களுக்கு எதிராகக் கட்டவிழ்த்து விடப்பட்ட இனக்கலவரங்களும், பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டத்தின் கண்மூடித்தனமான அமுலாக்கலும், தொடர்ந்த யுத்தமும் ஈழத்து இலக்கியத்தில், குறிப்பாகக் கவிதையில் பெரிதும் செல்வாக்குச் செலுத்தின. இக்காலகட்டத்து ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதை வளர்ச்சியில் யேசுராசாவுக்கும், அவருடைய அலை சஞ்சிகைக்கும், அவரும் பதிப்பாசிரியராக இருந்து தொகுத்து வெளியிட்ட மரணத்துள் வாழ்வோம் கவிதைத் தொகுப்புக்கும் முக்கிய பங்குண்டு. தூழலின் யதார்த்தம், நிச்சயமின்மை, புதிய சப்பாத்தின் கீழ், உன்னுடையவும் கதி, அறிந்தும் அறியாதது, எனது வீடு முதலிய கவிதைகளில் யேசுராசா இக்காலகட்டத்து அனுபவங்களையும் உணர்வுகளையும் பதிவு செய்துள்ளார். இவற்றுள் “புதிய சப்பாத்தின் கீழ்” என்ற கவிதை தமிழ்த் தேசியவாதக் கருத்துநிலை அடிப்படையில் முக்கியமானது எனலாம். “தமிழர் தாயகத்தை” ஐரோப்பியர் காலத்திலிருந்து ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட பூமியாகக் காண்பது இக்கவிதையின் முக்கிய அம்சமாகும். யாழ்ப்பாண டச்சுக் கோட்டையின் பின்னணியில் தொடங்கும் கவிதை, “தூழ்ந்த காற்றிலும் அச்சம்பரவும்” ராணுவ அணிநடையைக் காட்டி இவ்வாறு முடிகின்றது:

முன்னூறு ஆண்டுகள் கழிந்தனவாயினும்

நிறந்தான் மாறியது

மொழிதான் மாறியது

நாங்கள் இன்றும்

அடக்குமுறையின் கீழ்

3

யேசுராசாவின் காதல் உணர்வு சார்ந்த கவிதைகள் பற்றியும் நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல வேண்டும். 1950, 60களில் ஈழத்துக் கவிஞர்கள் பலரும் எழுதிய வெளிப்படையான பாலியல் நாட்டம் சார்ந்த காதல் கவிதைகள் எதுவும் யேசுராசா எழுதவில்லை. அவருடைய கவிதைகள் மென்மையான மன உணர்வு சார்ந்தவை. எதிர்பார்ப்பும் ஏமாற்றமும் கலந்தவை. தெரிந்துகொண்டமை, தொடரும் பிரிவு, மௌனமாய்ப் பிரிந்துசெல்லல், சிறுகதை, காதல் தொற்றிச் சில வரிகள், சங்கம் புழைக்கும் மயாகோஸ்கிக்கும் என்பன இவ்வகையில் இவருடைய குறிப்பிடத்தக்க காதல்

கவிதைகள் எனலாம். காதல் முறிவும் அதை எதிர் கொள்ளலும் அவருடைய காதல் கவிதைகளின் முதன்மைப் பொருள் எனலாம். உதாரணமாக 'சிறுகதை' என்ற கவிதையை நோக்கலாம்:

காத்திருந்தான், காதல் கனியும் உளத்தோடு.
முன்கிடந்த சாதி
மதச்சுவர்கள் தாண்டி
போகும் நெடுவழியின்
இன்னலெதிரேற்றும்
முன்
செல்லும் முனைப்போடுங் காத்திருந்தான்.

'வெளி' யெல்லாம் ஒளிபரவிப், படிந்ததொரு காலை
எம்முடைய உறவு 'அண்ணன் - தங்கை' யென
சொல்லியவள் சொல்கேட்டு முகமிருள் நின்றான்.
நெஞ்செல்லாம் இருளோடி,
விரைந்து பரவியது.
ஒளிகாணான்,
கனவு சிதையக் கனத்த நெஞ்சொடும்
நின்று துயரில் உழலுகிறான்.

நிராகரிப்பின் துயரம் அடங்கிய குரலில் சொல்லப்படுகின்றது இக்கவிதையில். 'காதல் தொற்றிச் சில வரிகள்' இவ்வகையில் பிறிதொரு நல்ல கவிதை எனலாம். முரண்பாடுகள் மிக்க, சாதி மதச் சுவர்கள் எழும்பிய இன்றையச் சமூகச் சூழலில் நிகழும் காதல் முறிவைக் கசப்புணர்வோடு பேசுகின்றது கவிதை. ஆண் குரலில் அமைந்த கவிதை காதல் முறிவுக்குப் பெண் மீது பழியைப்போட முயன்றாலும், சமூகத்தின் புறநிலை யதார்த்தமே வில்லனாக நம்முன் காட்சியளிக்கின்றது.

காதல் தொடர்பான யேசுராசாவின் பிறிதொரு முக்கியமான கவிதை 'சங்கம் புழைக்கும் மாயா கோவ்ஸ்கிக்கும்...!' என்பது. இது பலராலும் பேசப்பட்ட கவிதை. காதல் தோல் வியினால் தற் கொலை செய்துகொண்டதாகக் கருதப்படும் புகழ்பெற்ற இரு கவிஞர்களையும் விழித்து, காதல் முறிவடைந்த பிறிதொரு கவிஞன் கூறுவதாக அமைகிறது கவிதை.

சங்கம் புழை!
உன் நெஞ்சை முட்கள் கிழித்த
கதையறிவேன்
"குளிர்ந்துபோன என் நிராசை
நித்தமும்
மூடுபனியாக, உன் வீதியிற்
படரும்"

என்றபடி துயரில் நீ செத்துப்போவாய்
உயிர் தின்றது உன்காதல்.

"நொறுங்கியது காதற்படகு
வாழ்வும் நானும் பிரிந்தனம்..."
ஓ! மாயாகோவ்ஸ்கி,
துயரினிலாழ்ந்தாய்,
குண்டுகளால் அதை வெல்லப் பார்த்தாய்

என்று கூறும் கவிஞன், அடுத்துத் தன்னிலை விளக்குகின்றான்.

காதலின் வீசீகரக்
கடுமைதாக்க
நானும் உம்போல் மனமழிந்த கவிஞன்தான்
இந்தவண்ணமெல்லாம் நமக்கேன் நிகழ்கிறது?
மெல்லிதயம் கொண்டிருந்தோம் என்பதாலா?

தற்கொலை செய்துகொண்ட கவிஞர்களை விழித்து அடுத்து அவன் கூறுவது கவிதையின் முக்கியமான பகுதி:

முதிரா இளைஞர் செயலென்று
உம்மையெலாம்
எள்ளுவார் அணிசேரேன்.

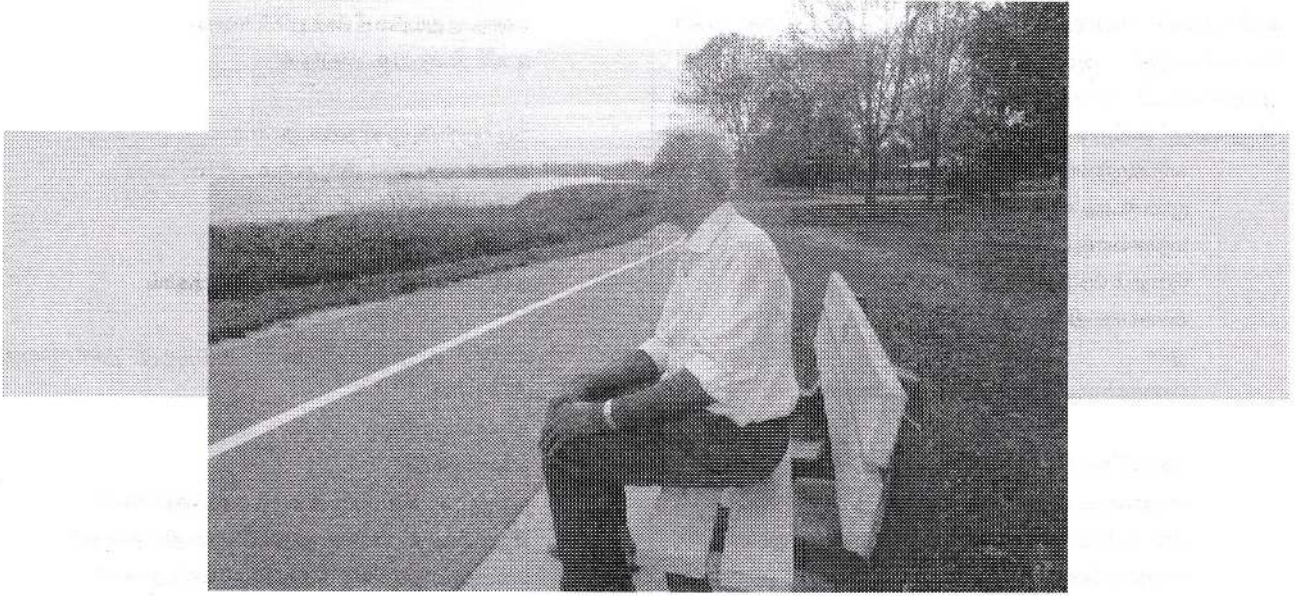
என்றாலும்
உமது வழிதொடரேன்
செய்வதற்கு இன்னும் பணிகள்
மிக உள்ளதே!
செயலற்று வாழ்வில் ஒதுங்க
முடியாது
பிறத்தியா எனெல்லாம்
உள் நுழையும் காலம்!

முள்முடி குத்தும்
சினுவை உறுத்தும் தான், என்றாலும்
சாவு வரை வாழ்வேன்!
சாவுக்கு அப்பாலும்
என் செயலிற் கவியில்
உயிர்த்தெழுவேன்
உயிர்த்தே எழுவேன்!

இது யேசுராசாவின் சிறந்த கவிதைகளுள் ஒன்று எனினும் ஒரு பிழையான தகவலை அடிப்படை யாகக் கொண்டு எழுதப்பட்ட கவிதை. புகழ்பெற்ற மலையாளக் கவிஞர் சங்கம் புழை கிருஷ்ணபிள்ளை (1911 1948) காதல் தோல் வியினால் தற்கொலை செய்துகொண்டவர் அல்ல. அவர் திருமணம் செய்து நான்கு பிள்ளைகளின் தகப்பனாக வாழ்ந்து, தனது 36ஆவது வயதில் காசநோய்க்கு ஆளாகி இறந்தவர்.

"அனுபவம் சாராது நல்ல படைப்புகள் உருவாக முடியாது என்று நம்புகிறேன். அனுபவம் முதல்நிலை அனுபவமாகவோ இரண்டாம்நிலை அனுபவமாகவோ இருக்கலாம். அந்த அனுபவம் என்பதும் வெறுமனே ஒரு சூழலில் இருந்தது அல்லது கேள்வியடையாத மட்டுமேயாகாது; மாறாக குறிப்பான நிகழ்வுகள் அல்லது செய்திகள் மனத்தளவில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி, எண்ணக்கோல நீர்வளையங்களைத் தோற்றுவித்ததாக இருக்கவேண்டும். முருகையன் "அனுபவ வெண்கூடு" என்று குறிப்பிடுவதை இங்கு மனங்கொள்ள வேண்டும். எனது படைப்புலகம் எனது அனுபவங்கள் சார்ந்ததே! "மூன்றாவது மனிதன்" இதழில் வந்த எனது நேர்காணலில், படைப்புநடல் இல்லாததால் பிறகு நீண்ட காலம் எழுதவில்லை என நான் குறிப்பிட்டதை, ஒரு "கவிஞர்" கேவியாக ஒரிடத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளார். பாவம் அவர்: படைப்புநடலுக்கும் படைப்புச் செயற்பாடுக்கும் உள்ள தவிர்க்கவியலாத தொடர்பு பற்றிய புரிதல் சிறிதும்ற்ற ஒருவர்தான் அவர்!"
- அ. யேசுராசா -

ஆனால், காதல் தோல்வியினால் தற்கொலை செய்து கொண்டவர் சங்கம் புழையின் உற்ற நண்பனும் பள்ளித் தோழனும் இளமையிலேயே புகழ்பெற்ற மலையாளக் கவிஞனுமான எடப்பள்ளி ராகவன்பிள்ளை (1909 - 1936) என்பவர். ஒரு பணக்கார வீட்டுப் பெண்ணுக்கு டியூசன் கொடுக்கப்போய் அவள்மீது காதல் வசப்பட்டு, அவளுடைய பெற்றோரின் எதிர்ப்பினால் பிரிய நேர்ந்து, தனது 27ஆவது வயதில், அவளது திருமண நாளன்று தூக்கிட்டுத் தற்கொலை செய்துகொண்டார். ராகவன் பிள்ளையின் மறைவின் பின்னர் அவரின் நினைவாக சங்கம் புழை “ரமணன்” என்ற ஒரு நீண்ட இரங்கற்பா எழுதினார்.

மயாகோவ்ஸ்கியின் மரணம் பற்றியும் அது கொலையா, தற்கொலையா என்ற தீராத சர்ச்சை உண்டு. ஆயினும் இந்தக் கவிதையைப் பொறுத்தவரை இந்தத் தகவல் முக்கியமானதல்ல. சங்கம் புழைக்கும், மயாகோவ்ஸ்கிக்கும் பதிலாக வேறு பெயர்களையும் போட்டுக்கொள்ள முடியும். அதனால் கவிதையின் பொருள்வீச்சுப்பாதிக்கப்படாது.

4

1960களின் பிற்பகுதியிலிருந்து யேசுராசா கவிதை எழுதிவருகிறார் என்று நினைக்கின்றேன். எனினும் கடந்த சுமார் ஐம்பது ஆண்டுகளில் இவர் அதிகம் எழுதியவர் அல்ல. க்ரியா வெளியிட்ட (1984) அவரது அறியப்படாதவர் நினைவாக தொகுப்பில் 45 கவிதைகளே உள்ளன. அதன் பிறகுள்ள கடந்த சுமார் முப்பத்தைந்து ஆண்டுகளில் அதைவிடவும் குறைவான கவிதைகளே அவர் எழுதியிருக்கிறார். பெரும்பாலும் சிறிய கவிதைகள். இரண்டு அல்லது மூன்று பக்கங்களைத் தாண்டிய கவிதைகள் எண்ணிக்கையில் மிகச் சிலதான். சொற்சிக்கனம் யேசுராசாவின் கவிதைகளின் ஒரு முக்கிய அம்சம் எனலாம். சொல் அலங்காரமோ, அளவுக்கதிகமான படிமச் சேர்க்கைகளோ அவருடைய கவிதைகளில் இடம்பெறுவதில்லை. தன்

எண்ணங்களை நேரடியாகக் குறைந்த சொற்களில் எடுத்துரைப்பது அவருடைய கவிதைப்பாணி எனலாம். அவ்வகையில் நேரடித்தன்மையும் எளிமையும் அவரது கவிதைகளின் சிறப்பம்சம் எனலாம்.

யேசுராசாவின் மொழிபெயர்ப்புக் கவிதை முயற்சிகள் பற்றியும் சொல்லவேண்டும். சுயமாகக் கவிதை எழுதத் தொடங்கிய காலத்திலிருந்தே பிற மொழிக் கவிதைகளிலும் அவருக்கு ஈடுபாடு இருந்திருக்கிறது. ஆங்கில மொழிமூலம் மேலைத்தேய, கீழைத்தேயக் கவிதைகள் பலவற்றை அவர் தமிழுக்குக் கொண்டுவந்திருக்கிறார். இவ்வகையில் சீனா, ரஷ்யா, அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து, ஸ்பானியா, யூகோஸ்லவக் கியா, உருகுவே, இந்தியா, இலங்கை (சிங்களம்) ஆகிய நாடுகளைச் சேர்ந்த 14 கவிஞர்களின் 26 கவிதைகளைக் கொண்ட அவருடைய “பனிமழை” என்ற தொகுதி குறிப்பிடத்தக்கது. மஹாகவி சொல்வது போல் “மொழி பெயர்ப்பு மறு படைப்பே” என்ற வகையில் மொழி பெயர்ப்பையும் கவிதைக்கான அவருடைய சொந்தப் பங்களிப்பாகவே கருதவேண்டும்.

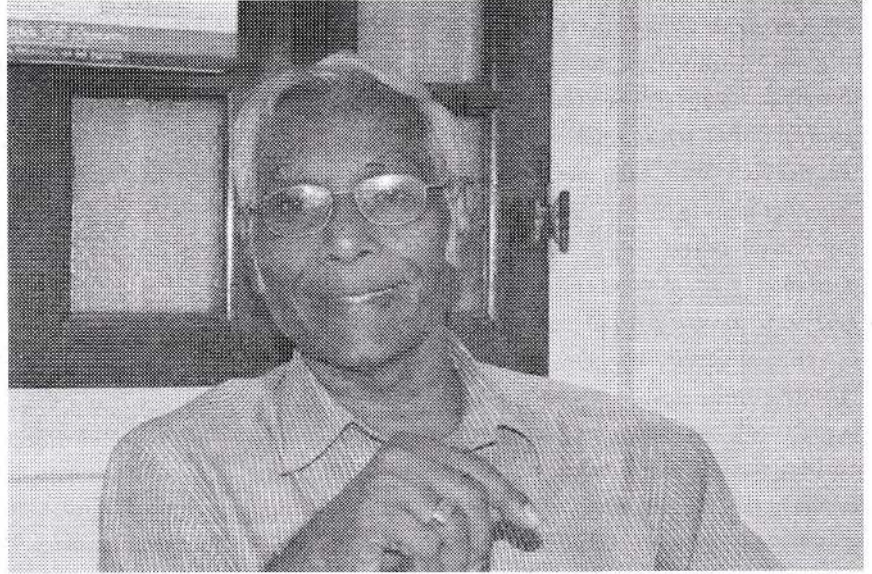
இளம் கவிஞர்களை ஊக்குவிக்கும் வகையில் “கவிதை” என்ற பெயரில் கவிதைக்காகவே இரு திங்கள் இதழ் ஒன்றையும் சிலகாலம் யேசுராசா நடத்தி வந்தார். ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதை வளர்ச்சிக்கு யேசுராசாவின் முக்கியமான பங்களிப்புகளுள் ஒன்றாக நாம் அதையும் கருத்தில் கொள்ளவேண்டும்.

யேசுராசாவின் கவிதைத் தொகுதி “அறியப்படாதவர் நினைவாக” வெளிவந்து சுமார் 35 ஆண்டுகள் ஆகின்றன. இந்த இடைக்காலத்தில் அவர் குறைவாக எனினும், சில நல்ல கவிதைகள் எழுதியிருக்கிறார். அவற்றுள் சிலவற்றையாவது நான் படித்திருக்கிறேன். அவருடைய கவிதைகள் எல்லாம் ஒரு தனித்தொகுதியாக வரவேண்டும். அப்போதுதான் அவரைப்பற்றிய ஒரு முழுமையான மதிப்பீடு சாத்தியமாகும்.

எழுபத்தைந்து வயதில் காலடி பதிக்கும் நண்பர் யேசுராசாவுக்கு எனது வாழ்த்துகளும் பாராட்டுகளும். ●

தொண்ணூறுகளின் பிற்பகுதியே நனைக்கிறேன். ஒரு மாலைப் பொழுது. ஆரியகுளம் சந்தியிலிருந்த தமிழ் எழுத்தாளர் ஒன்றியத்தில், இலக்கியக் கூட்டம் முடிந்ததும் உரையாடிக் கொண்டிருந்தோம். அப்போது எழுத்தாளர் அ.யேசுராசாவைப் பார்த்துக் கேட்டேன். “நீங்கள் ஏன் இப்போது சிறுகதைகள் எழுதுவதில்லை?” அதற்கு அவர் சொன்ன பதிலின் சாரம் வருமாறு, “நான் தோறும் மலங்கழிப்பதைப்போல எழுதிக் கொண்டிருக்க வேண்டுமா? ஏதாவது எழுதவேண்டும் என்பதற்காகவெல்லாம் சிறுகதையோ கவிதையோ எழுத முடியாது. அது தயாரிப்பாகத் தான் இருக்கும்”. இந்த உரையாடலைச் செம்பரியன்செல்வன் புன்முறுவலுடன் கேட்டுக்கொண்டிருந்தார். அதற்குச் சில மாதங்களுக்கு முன்னர்தான் அவருடைய பரிந்துரையில் “தொலைவும் இருப்பும் ஏனைய கதைகளும்” என்ற தொகுப்பினை வாசித்திருந்தேன். அதிலுள்ள சிறுகதைகள் என்னைப் பாதித்திருந்தன. குறிப்பாக ஒரு சிறுகதை இப்போதுங்கூட என்னுடன் பயணித்துக்கொண்டேயிருக்கிறது.

எழுத்தாளர் அ.யேசுராசாவின் “தொலைவும் இருப்பும் ஏனைய கதைகளும்” 1974 டிசம்பரில் வெளியிடப்பட்டது. கவிஞர் சண்முகம் சிவலிங்கத்தின் விரிவான முன்னுரை நாலுக்கு அணி சேர்த்துள்ளது. அத்துடன், “பாரதிக்குப் பிந்திய தோர் பெரிய கவியாற்றல்”

“தொலைவும் இருப்பும் ஏனைய கதைகளும்”

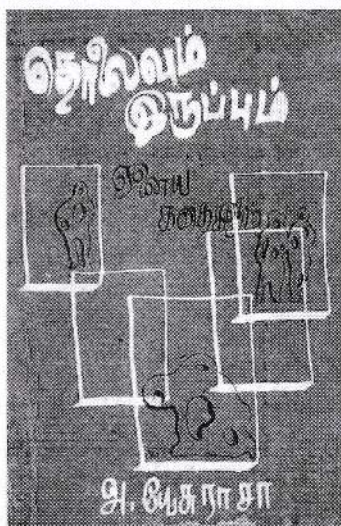
உடுவில் அரவிந்தன்

மஹாகவிக்குப் படையலாகப்பட்டுள்ளமை தனிச் சிறப்பாகும். இத்தொகுப்பில் பத்துச்சிறுகதைகள் அடங்கியுள்ளன. அவற்றின் பொதுப் பண்புகளாகப் பின்வருவனவற்றைக் கருதலாம்.

1. கூர்மையான மையப்பொருள்.
2. நுட்பமான களச்சித்திரிப்பு.
3. மொழியின் ஆரவாரமற்ற வெளிப்பாடு.
4. தரமான திரைப்பிரதியைப்போன்ற நகர்வு.
5. மெல்லிதாக இழையோடும் துயரம்.

இந்தக் கதைகள் பெரும்பாலும் குறுகிய காலப்பரப்பில் நிகழ்ந்துவிடுகின்றன. ஒரு சிறுசம்பவமும் அதனோடு இணைந்த தழுவும் துல்லியமான காட்சிகளாகக் கதைகளை நகர்த்துகின்றன. பழைய நினைவுகள் அவசியங்கருதி மீட்டப்படுகின்றன. முடிவில் மையப்பொருளின் கனதியான பாதிப்பு எம்மையறியாமலே தொற்றிக்கொள்கிறது. சொந்த அனுபவங்களிலிருந்து பிறக்கும் படைப்புகள் உயிர்த்தன்மையுடன் விளங்குமென்ற கருத்து ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியதே. அதற்காக ஒரு படைப்பாளியின் தனிப்பட்ட வாழ்வைப் படைப்புகளோடு பொருத்திப் பார்க்கவேண்டுமென்றில்லை. ஆனாலும் இந்தச் சிறுகதைகளை வாசிக்கும்போது ஒரு நாட்குறிப்பின் சாயல் தென்படுவதைத் தவிர்க்க முடிவதில்லை. ஏனென்றால் பெரும்பாலான கதைகளில் அவரும் இருக்கிறார். அவர் ஆற்றிய அரசபணி வருகிறது. அவருடைய கலாசனைகளும் நிரம்பியிருக்கின்றன. இவற்றுக்கு மேலாக நிறைவேறாக் காதல், ஆற்றாமை, துயரம், சகபயணிகளான நட்புகள், அவர்கள் குறித்த ஏமாற்றங்கள் எனப் பல்வேறு உணர்வுகளும் பொதிந்திருக்கின்றன. அவையெல்லாம் மிகையின்றி வெளிப்படுகின்றன.

இத்தொகுப்பிலுள்ள “வெக்கங்கெட்டவர்கள்” சிறுகதை, நலிவடைந்த காலத்தில் “கழித்துவைத்த” மாமன்வீட்டார், அரசாங்கவேலை கிடைத்ததும் தேடிவந்து திருமணசம்பந்தம் பேசுவதையும் அவன் நிரா

கரிப்பதையும் பேசுகிறது. கொழுத்த சீதனம், காற்சட்டைபோட்ட கொர்ணமேந்து மாப்பிள்ளை, நண்பர்களின் பரிசாசங்கள், அதனாலேற்படும் வெட்கம் என்றவாறாக அறுபது எழுபதுகளின் பேச்சுத் திருமணங்கள் பற்றிய பதிவுகள் அமைந்துள்ளன. கடற்கரையும் இறங்கு துறையும் பூவரசமரமும் கருவாட்டுக் கொட்டில்களும் எஞ்சின்போட்டின் இரைச்சலும் எங்களையும் அந்தச் சூழலோடு ஒன்றவைக்கின்றன. “உப்புத்தண்ணீரில் கால்படாமலேயே

யந்தானுடன்

வாடியிலும் வீட்டிலும் நின்றபடி சுரண்டிக் கொழுத்த திருந்த ஒரு வகைமாதிரிச் சம்மாட்டி”, “விட்டர் புட்டியருகில் வட்டமிடும் ஒற்றைப்பருந்தாக” அவனைக் கௌவத்துடிப்பதும் “சோழகத்தின் வீச்சில் பாலக் கட்டின் மேலால் எழும்பியடித்து வழிகின்ற அலைத் தண்ணீராக” அவனுடைய ஓர்மமும் அழகான குறியீடுகளாகின்றன. பேராதனையில் மலரத்தொடங்கி, அது வரையில் வெளிப்படுத்தப்படாத காதல் அவனுடைய நிராகரிப்புக்கான காரணமில்லையென்பது மிகுந்த அவதானத்துடன் கையாளப்பட்டுள்ளமை கவனிக்கத்தக்கது. ஆனாலும் சிறுகதையின் தலைப்பை வலியுறுத்தும் சொல்லாடல்கள் சில கதைகளில் செல்வாக்குச் செலுத்தியிருந்தமையையும் செவ்வானப் பின்னணிபோன்ற பிரயோகங்களில் அக்காலத்து அரசியலின் சாயலையும் அவதானிக்கமுடிகிறது.

இந்தத்தொகுப்பிலுள்ள சில சிறுகதைகள் அளவில் சிறியனவாயினும் மனதில் அழுத்தமாகத் தங்கிவிடுகின்றன. உணவுபரிமாறும் முதிரா இளைஞனின் “வரவேற்பில்” இழைந்திருக்கும் நேசம், செய்தித்ருவோனாக மட்டுமே பயன்படுத்துகின்ற - அந்தரங்கங்களைப் பரிமாறிக்கொள்ளாத நண்பர்களின் “தொலைவான” நடத்தைகள், புகையிரதத்தில் மற்றவர்களுக்குமுன் பிச்சையிடுவதற்கு “வெட்கப்படும் கந்தசாமி”, வறுமையில் உழன்றபடி “கடவுள் உறங்குவதாகப்” பொருமுகின்ற திரேசம்மா, கொழுப்பிலிருந்து விடுமுறையில் ஊருக்குவந்தும் பகிர்ந்துகொள்வதற்கு யாருமின்றி அந்நியமாதலை உணர்வதாய் “வறுமை கொள்ளும் ஓர் இதயம்”... இவ்வாறான சிறுகதைகளுடாகக் கசிகின்ற நுட்பமான உணர்வுகள் அற்புதமானவை. ஆத்மாவை உரசக்கூடியன. ஆனாலும் விரிவஞ்சி அவற்றைப்பற்றி எழுதுவதைத் தவிர்த்துக் கொள்ளலாம்.

மனதைத் துயருறுத்துகின்ற அல்லது ஏதோ வெருவகையில் பாதிக்கின்ற சம்பவங்கள் பொது வெளியில் நிகழுமாயின் அவற்றை எழுத்துருவில் ஆக்குவதும் அவற்றுக்கான தீர்வுகளைநோக்கிய அனுமானங்களை வாசிப்போரிடம் தொற்றவைப்பதும் ஒரு தேர்ந்த படைப்பாளிக்குச் சாத்தியமாகிறது. மேற்படி துயரங்களுக்குள் தம்மைப் புதைத்துக்

கொண்டு அவற்றிலிருந்து விடுபடமுடியாமல், எழுதுவதன் மூலமாகவும் தம்மை ஆற்றுப்படுத்தமுடியாமல் மன அழுத்தத்திற்குள்ளாகின்ற சிலர் அகாலமரணங்களைத் தேடிக்கொள்வதையும் காண்கிறோம் இலக்கியப் பரப்புகளில் இவ்வாறான உதாரணங்கள் பல இருக்கின்றன. “பிரிவு” கதையில் வருகின்ற சுப்பிரமணியன் என்ற படைப்பாளியும் அவ்வாறானதொரு வகைமாதிரியே. சுப்பிரமணியனின் பெரும்பாலான படைப்புகள் உளச்சிக்கல்கள் நிறைந்த பாத்திரங்

களாலேயே கட்டமைக்கப்படுகின்றன. “இந்த உலகமே அழகான காட்சிகளால், இனிய சோகங்களால் நிறைஞ்சிருக்கிறதைப்போல... என்றை மனசுக்குள்ள கிடந்து பிணையிற உணர்ச்சிகளையெல்லாம் அப்படியே சொல்லவேணும் போலக்கிடக்கு, அது தான் எழுதினன். எழுதினா ஒரு திருப்தி” என்று அதற்குக் காரணமும் சொல்லிக்கொள்வார். அவ்வாறாகவே சுப்பிரமணியனின் படைப்புகளில் “தலை காட்டும்” “மழைத்தூற்றப் பொழுதில் தனிமையாய்க் கிடக்கும் பஸ்திரிப்பிடங்கள், பனிப்புகாரில் தோய்ந்த மலைத்தொடர்கள், நிறைவேறாத ஆசைகள், விசரர்களைப்போல இயங்குகின்ற பாத்திரங்கள், ரயிலின் கூ... என நீண்ட சோகக்குரல்” அவருடைய மனக்கோலங்களாகவே தென்படுகின்றன. ஆனாலும் பதினைந்துநிமிடப் புகையிரதப் பயணங்களில் “குறுக்குக்கம்பியைப் பிடித்தபடி” நிகழ்த்திய இலக்கிய உரையாடல்கள் “மனோரம்மியமான எழுத்து நடையைப் போலவே; அலாதியானவை. “...இனி ஆரும் வற்புறுத்தினால் நான் செத்துப் போவன்” என்று தன்னுடைய முடிவை முன்னரே “நெகிழ்த்தி”, அதன் படியே புகையிரதத்தின்முன்னால் பாய்ந்து தற்கொலை செய்துகொள்கிறார். இந்தச் சிறுகதையை வாசித்து முடிக்கும்போது “கரிக்கோச்சியின் கூ...வென்ற ஓசை, துயரத்தில் புதையுண்டுபோன ஒரு பெண்ணின் சோகக்குரலாகவே” எமக்கும் கேட்கிறது.

பொதுவாக, தொழில்நிமித்தம் வெளியிடங்களில் கடமையாற்றுகின்ற சராசரி இளைஞர்களுக்கு ஏற்படுகின்ற தற்காலிக உறவுகளும் எதிர்ப்பாலினத்தரிசிப்புக்களில் தோன்றும் அகவெழுச்சிகளும் பிரிவினால் விளையும் மனச்சுமைகளும் அவை குறித்த நினைவுகளும் உன்னதமானவை. பிற்காலத்தனிமையின் நெடியகணங்களில் நின்று துயர்தருபவை. இவை அறுபது -எழுபதுகளில் உருவான பல படைப்புகளில் உச்சம்பெற்றிருப்பதைக் காணமுடியும்.

அவ்வாறே “இருப்பு” சிறுகதையில், ஊரிலுள்ள உப்புமால் கந்தோரடித் தென்னை மரமும் நின்று பார்க்கும்போது தெரியும் கடல்வெளியும் பேராதனையின் மலைத்தொடர்களும் பெரும்பள்ளத்தாக்குகளும் துயரப்பெருவெளியில் மூழ்கிய ஒருவனுக்கு எப்போதும் உயிரோட்டமான நினைவுகளைப் பரிசளித்துக்

கொண்டேயிருக்கின்றன. அப்படியான ஒருவனாக, சமூகவரையறைகளால் பாதிக்கப்பட்டவனாக, “புரியாத பலதுகளில் ஒன்றாக நீளுகின்ற தன் இருப்பினுள்” அமிழ்ந்துபோனவனாக அவனால் வாழ்வை நகர்த்த முடிகிறது. இவ்வாறாகத் தத்துவார்த்த விசாரங்களுடனேயே நாளாந்தப்பொழுதுகள் கழிகின்றன. அவனைப் பொறுத்தவரையில் “வெளி எப்போதும் விடுதலையைத் தந்த படி” இருக்கிறது. அதுவே “இருப்பு” சிறுகதையின் சிறப்புமாகிறது.

மேற்குறிப்பிட்டதைப் போன்றதே “மகத்தான துயரங்களால்” மறுகுகின்ற இன்னொருவனுடைய வாழ்வும். காதலியின் நிரந்தரப்பிரிவால் வருந்துபவன் ஊருக்குவந்த இடத்தில் அவளைக் குழந்தையோடு காணும்போது “அடர் பச்சை மூங்கிற்கரையைப் போன்று மெளனம்; கனத்து நீள்கிறது. “பேராதனைத் தொங்குபாலத்தின் அலைவுபோல” அவன் மனம் தள்ளாடுகின்றது. அவள் போகும்போது “தோளில் கிடந்த குழந்தை அவனைப் பார்த்துக் கையைத் தூக்கித்தூக்கிக் கீழேபோட்டபடி சென்ற” காட்சி உயிரோட்டமாகவும் முத்தாய்ப்பாகவும் அமைகிறது. இவ்வாறு அவரும்பிக்கைகளும் நிராசைகளும் துயரங்களும் நிரம்பிய கதா மாந்தர்கள் பெரும்பாலான சிறுகதைகளில் உலாவுகின்றனர்.

நிறைவாக, நான் முன்னர் குறிப்பிட்டதைப் போல என்னை வெகுவாகப் பாதித்த சிறுகதையாக “படம் பார்த்த பிறகு” என்பதைச் சொல்வேன். சத்யஜித் ரேயின் “அபு சன்ஸார்” திரைப்படத்தைப் பார்த்த பின் நள்ளிரவில் புகையிரதம்மூலம் அறைக்குத் திரும்பி வரும் ஒருவனுடைய மனவோட்டங்களை வெளிப்படுத்துகின்ற சிறுகதையாக அதைக்கொள்ளலாம். சத்யஜித் ரேயின் “பதேர் பாஞ்சாலி”, “அபராஜிதோ”, “அபு சன்ஸார்” ஆகிய படங்களைப் பார்த்து இரசித்தவர்கள் அந்தப் படங்களின் கதாநாயகனான ஒபு சிறுவயதிலிருந்து சந்தித்த துயரங்களை உணர முடியும். அவன் தன்னுடைய ஏழுவயதில் அத்தையையும் ஆருயிர்ச் சகோதரியையும் பதின்ம வயதுகளில் தந்தையையும் கல்லூரிக் காலத்தில் தாயையும் பின்னாளில் பிரசவத்தின் போது அன்புமனைவியையும் இழக்கிறான். முதலிரு படங்களையும் ஒழுங்கின் படி பார்த்தவர்கள், இறுதிப் பகுதி யான “அபு சன்ஸாரைப்” பார்க்கும் போது ஏற்படுகின்ற கழி விரக்கத்தைச் சொற்களால் விபரிக்க

முடியாது. அது படம் முழுவதும் இழையும் புல்லாங்குழலின் துயரிசையாக எங்கள்மீது கவிகின்றது. எம்மை விடாது பின் தொடர்கிறது. ரேயின் படங்களில் தொலைதூரத்தில் நகர்ந்துசெல்லும் கரிய புகையிரதத்தின் அழகுரலாக வருத்து கின்றது. ஊருங்கிய பின்னிர்வு களில், யாரு மற்ற புகையிரத நிலையங்களில் அமர்ந்திருக்கும் போதும் இருள்கவிந்த நடை பாதை களில், ஆள்களற்ற சிறுதெருக்களில் நடக்கும்போதும் வெகுதூரத்தில் அலையோசை விட்டுவிட்டுக் கேட்கும்போதும் உணர்கின்ற தனிமையில் அந்தப் படங்களின் அழுத்தமான காட்சிப்படிமங்கள் நினைவாகி முட்களாக உறுத்துகின்றன. அவ்வாறான அனுபவங்களைத் தரிசிப்பவர்களாலேயே “படம் பார்த்தபிறகு” போன்ற சிறுகதைகளைக் கொண்டாட முடியும்.

“இலக்கியத்தில் நேர்பட விமர்சித்ததால் ஆரம்ப காலத்தில் பலவற்றை இழந்ததாகவும் ஆனால், அதையிட்டு ஒருபோதும் வருந்தியதில்லையெனவும்” செம்பியன்செல்வன் என்னிடம் சொல்லியிருக்கிறார். அவரைப்போலவே இவரும் ஓர் “இலக்கியக் கலகக் காரராகவே” இன்றளவும் நோக்கப்படுகிறார்.

“மகத்தான” படைப்புகளுக்கான தேடலும் உழைப்பும் அவ்வாறானதொரு படிமத்தை உருவாக்கியிருப்பதாகவே எனக்குத் தோன்றுகிறது. அவர் தரமற்றதாகக் கருதுகின்ற படைப்புகளை நேரடியாகவே நிராகரிக்கின்ற அதேவேளை, நல்ல படைப்புகளைச் சிலாகிக்கவும் தவறுவதில்லை.

அடிப்படையில் தமிழ்த் தேசியம் சார்ந்த கருத்து நிலையுள்ளவர். அந்நிலையிலிருந்து இன்று வரை தளம்பாதவர். ஒரு கவிஞராகவும் இதழாசிரியராகவும் இலக்கிய மொழி பெயர்ப்பாளராகவும் நன்கறியப்பட்டவர். அரிதான நூற்சேகரங்களை வைத்திருப்பவர்.

தன்னுடைய “முதற்காதலியான” திரைப்படங்கள் குறித்து உயர்ந்த இரசனையைக் கொண்டு உள்ளவர். தரமான திரைப் பிரதிகளைப்பற்றி எழுதுவதும் விபரிப்பதும் அவருக்குப் பிடித்தமானவை. அதே திரை வெளிப்பாட்டு முறைமையை அவருடைய சிறுகதைகளிலும் காணமுடியும். அதனால் தான் ஏறக்குறைய ஐம்பது வருடங்களுக்கு முன்னர் எழுதப்பட்ட சிறுகதைகள் இன்றைக்கும் அதே உணர்வுகளைக் கிளர்த்தக் கூடியவையாக இருக்கின்றன. இவ்வியல்புதான் படைப்பின் முழுமையென்பது.

“... சத்யஜித்ரேயினுடைய கலை நுட்பத்தை உள்வாங்கிய அருட்டுணர்விலேயே படம். பார்த்த பிறகு என்ற அற்புதமான உயிர்த்துடிப்பு மிக்க சித்திரம் உருவாகியிருக்கக் கூடுமெனினும், மனைவியையும் இழந்து, வாழ்நாளெல்லாம் எழுதிக்கொண்டிருந்த “மகத்தான” நாவலையும் காற்றில் தூக்கி வீசிவிட்டு வாழ்க்கையின் பற்றுக்கோடெல்லாம் இழந்துபோகின்ற “ஒபு”வின் மீதுள்ள லயிப்பு யேசுராசாவின் சில எதிர்காலப் பாத்திரங்களின் விரக்திக்கு முன்கூட்டியே கட்டியும் கூறியது போன்று தெரிகிறது. மகத்தான துயரங்கள் என்ற கதையில் அந்த விரக்தி ஒரு சுகமான கற்பனையில் ஓரிகு கணங்கள் சுவையுற முயன்று, பின் அதனைத் தூரத்தில் நெகிழவிட்டு ஊசலாடுகின்றது. (அழக்கிய துயரம் இவ்வளவு நறுக்காக, மணியான சிறுகதை வார்ப்பில் சொல்லப்பட முடிக்கும் முறை, தமிழின் சிறந்த சிறுகதைகளுள் ஒன்று என்ற ஸ்தானத்தை இதற்குத் தேடிக்கொடுக்கக் கூடும்).”

- சண்முகம் சிவலிங்கம் -

இன்றுமிந்தப் பின்னிரவில்
அலாம் அலறி ஓய்கையிலே
திகைச்செழுந்த நல்லம்மாள்
பாயிருந்து,
சோம்பல் முறிக்கையிலே,
எங்கிருந்தோ நாயொன்று
ஊளையிட்டுக் கேட்கிறது....!

“எழும்பு பிள்ள....!
மணி அடிச்சுப் போட்டு....து;
நேரம் போகு....து.”

தட்டிவிட
எழுந்த மகள்,
பின் தொடரத்
தான் நடந்து
குசினிக்குப் போகின்றாள்.

“சிரட்டை உடை
அடுப்பு மூட்டு;
தேங்காயுடை
பாலைப் பிழி
மணி,
இரண்டடிச்சுப் போட்டு....து.

சந்திக்கடை ராசதுரை
கடைதிறக்க நாலுமணி
ஆகும்; அதுக்கு முன்னம்
அப்பஞ் சுட்டுப் போடோணும்.”

பால் பிழிஞ்சு
மாக்கரைச்சு,
அடுப்பூட்டி முடிச்ச மகள்
தூங்கிவிழ; போய்ப்படுக்கச்
சொல்லியவள் - தனியிருந்து
அப்பம்,
சுடுகின்றாள்.

பற்றியெரி சிரட்டைத்தணல்
கரிபற்றத் தணல் நிறைந்த
நெருப்புச் சட்டிகள்;
வீசுகிற பெரு வெக்கை
நெஞ்சினிலும் முகத்தினிலும்
முன்னெழுந்து தாக்கித்
தன்னுடலைத் தின்கையிலும்,

நல்லம்மாவின் நெருப்புச் சட்டி

குந்தியிருந்தபடி
அவள், அப்பம் சுடுகின்றாள்.

ஓம்....!
பின்னிரவின் இரண்டுமணிப்
போதிருந்து முற்பகலின்
எட்டுமணிப் பொழுதுவரை,
அவள் அப்பம் சுடவேண்டும்.

மூத்தமகன் பள்ளியில்
பத்துப் படிக்கிறான்”
சின்னவனும் இன்னும் இரண்டு
பிள்ளைகளும் கூட,
பள்ளிக்குப் போகின்றார்.

கடலுக்குப் போற அவள்
புருஷன் பின்னேரம்,
கொண்டுவரும் நாலைந்து
ரூபாய்கள்....?
பற்றியெரி,
ஆறு வயிறுகளின்
நெருப்பணைக்கக் காணாது;
பள்ளிச் செலவுக்கும்
வழிகாண ஏலாது....

ஆதலினால்,

வாழ்வு திணித்த அந்த
சுமைச்சட்டி நெருப்பேந்தி ....

பற்றியெரி சிரட்டைத்தணல்
கரிபற்றத் தணல் நிறைந்த
நெருப்புச் சட்டிகள்;
வீசுகிற பெருவெக்கை
நெஞ்சினிலும் முகத்தினிலும்
முன்னெழுந்து தாக்கித்
தன்னுடலைத் தின்கையிலும்,
குந்தியிருந்தபடி
அவள், அப்பம் சுடுகின்றாள்.

நாளைக்கும் ....
மீண்டுமந்தப் பின்னிரவில்,
அலாம் அலறி ஓய்கையிலே
திகைச்செழுந்து நல்லம்மாள்
பாயிருந்து,
சோம்பல் முறிக்கையிலே,
எங்கிருந்தோ நாயொன்று
ஊளையிடுங்
குரல் கேட்கும்....!

- 07. 08. 1969

- “கவிஞன்”

(கார்த்திகை 1969)

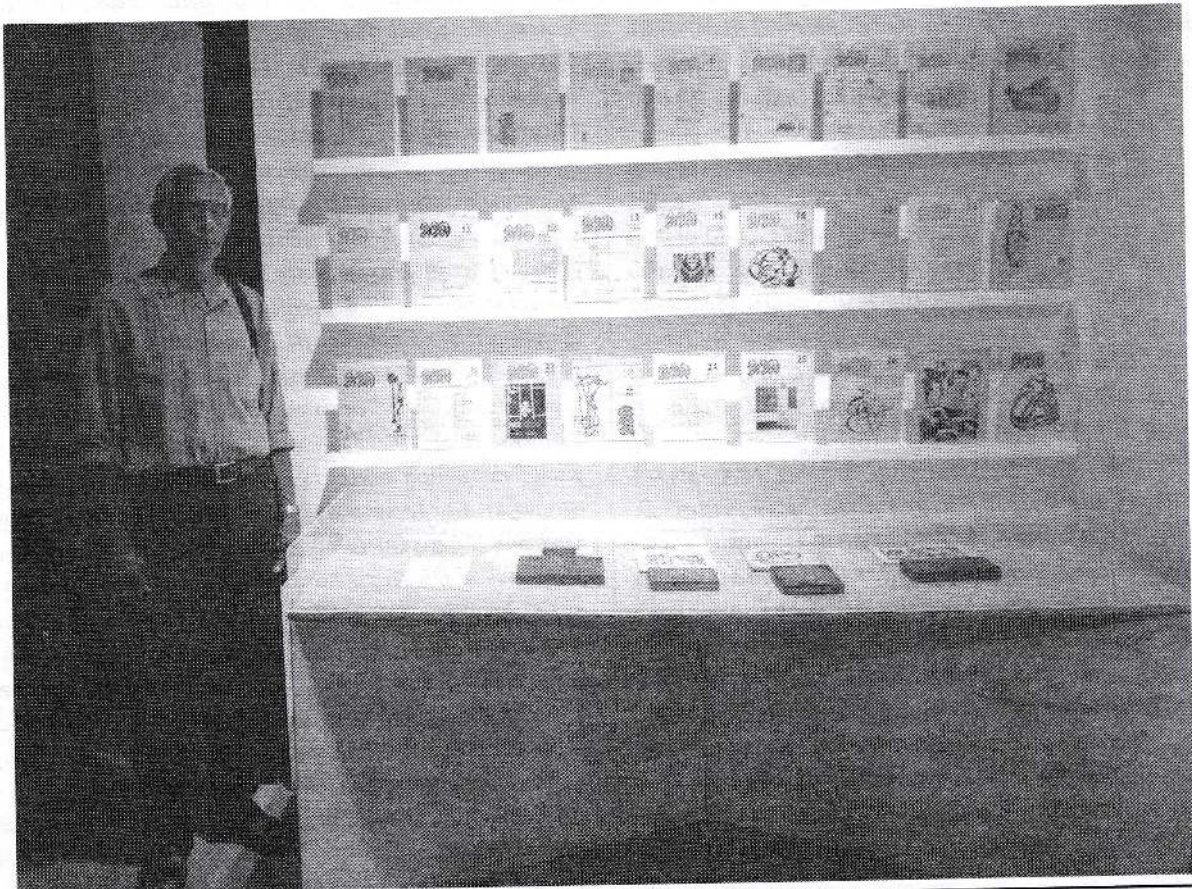
தமிழ் அச்சாக்கப் பிரகர சரித்திரத்தில் சிற்றிதழ்களின் பங்கும் அதன் வகிபாகமும் இன்றியமையாதது. இலட்சிய நோக்கும் ஆழ்ந்த கொள்கைப் பற்றும் சோதனை முயற்சிகளின் ஈடுபாடும் கொண்டு புதுமைகளை வளர்க்க முயன்று அதில் வெற்றி கண்ட சஞ்சிகைகள் இன்றும் நிலைபேறுடையதாய் நிற்கின்றன. கலை இலக்கியத் தரத்தோடும் சிறந்த வடிவமைப்போடும் வெளிவந்த இதழ்கள் தனித்தன்மை கொண்டவை. இலக்கிய ஆரோக்கியத்தின் ஜீவதாதுக்களாய் இவ்விதழ்கள், கலை இலக்கியத்தைக் கூர்ந்த மதியோடு அணுகின. 1970களின் பிற்பகுதியில் வெளிவந்த ஈழத்துச் சிற்றிதழ்கள் காத்திரமான, தீவிரமான இலக்கியத் தளத்தில் இயங்கின. இவ்விதழ்கள் தமக்கு பரிச்சயமான புனிதங்களாகக் கற்பிக்கப்பட்ட இலக்கியங்களை மீள்வாசிப்புக்குட்படுத்தின. வீரியமும் தொலைநோக்கும் கொண்டு இயங்கிய படைப்பாளிகள் சிற்றிதழ்களுக்குப் புத்துயிரளித்தனர். இச்சிற்றிதழ்கள் நவீன தமிழ் இலக்கியங்களை அதன் கோட்பாட்டு முயற்சிகளை பொதுவிதியின் இயங்கு நிலையில் நின்று நோக்காது, அதன் உள்ளடக்கத்தை மற்றும் அதன் பேசுபொருளை புதிய பார்வை கொண்டு பன்முக நோக்கில் அணுகிப் புனருத்தாரணம் செய்தன.

அவ்வகையில் ஈழத்து இலக்கியத்துக்குச் செழுமை சேர்த்து புதிய பாதையைக் காட்டிய இதழாக அலையைக் குறிப்பிடலாம். தேர்ந்த வாசகன் சிறந்த இலக்கியங்களைக் கண்டடையவும் நவீன இலக்கியக் கருத்தாக்கங்கள் குறித்த விழிப்புணர்வை ஊட்டவும் 'அலை' கால் கோளாக அமைந்தது. புதிய இலக்கிய கருத்தாக்கங்களுக்கு அமைத்துக் கொடுத்த 'அலை' ஸ்தாபன பலம் பெற்றிருந்த வரட்டு இலக்கியவாதிகளுக்கு எதிரான கலகக் குரலாகவும் ஒலித்தது. தேசிய இன ஒடுக்கு முறையைக் கண்டு மெளனம் சாதித்த போலி முற்போக்கு வாதிகளின் முகத்திரையை கிழித்தெறித்த 'அலை' சத்தியத்தின் வழிநின்று முற்போக்குப் பாதையில் பயணித்தது.

ஈழத்து இலக்கிய உலகில் 'அலை' இதழின் பங்களிப்பு அசாத்தியமானது. இலக்கியம் தொடர்பான கருத்துப் பரிமாறுதல்களுக்கும் படைப்புக்கள் தொடர்பான விமர்சனங்களுக்கும் முன்னுரிமை கொடுத்து வெளிவந்த 'அலை' இதழ் காலமாறுதலுக்கமைய கோலம் கொண்ட இலக்கியப் போக்குகளையும் கோடிட்டுக் காட்டியது. 1975ஆம் ஆண்டு கார்த்திகை மாதம் அலையின் முதல் இதழ் யாழ்ப்பாணம் நாவலர் அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டு வெளிவந்தது. அதனைத்

காலம் கரைத்திடாத வரூவெளி அலையை முன் வைத்து உசாவுதல்

■ சி.ரமேஷ் ■

தொடர்ந்து 1990வரை முப்பத்தைந்து இதழ்கள் வெளிவந்தன. அலை ஆசிரியர் குழுவில் ஒருவராக ஐ.சாந்தன் அவர்களையும் இணையுமாறு கேட்டுக் கொண்ட நிலையில் அவர் பல்வேறு காரணங்களைக் கூறி மறுத்திடவே முதலிதழின் ஆசிரியர்களாக அ.யேசுராசா, குப்பினான் ஐ.சண்முகம், ஜீவகாருண்யன், மு.புஷ்பராஜன் முதலானோர் இருந்தனர். ஆன்மீகக் கருத்துக்களை வலியுறுத்தும் மு.பொன்னம் பலத்தின் 'பிரபஞ்சுக்கும்மி'யை அலையில் பிரசுரிக்க முடியாதென அலை ஆசிரியர்கள் ஏனைய மூவரும் மறுத்த நிலையில் ஜீவகாருண்யன் ஆசிரியர் பதவியில் இருந்து நீங்கினார். பின்னர் இதழ் ஏழில் இருந்து பன்னிரண்டு வரை அ.யேசுராசா, குப்பினான் ஐ.சண்முகம், மு.புஷ்பராஜன் முதலியோர் விளங்கினர். இதழ் பதின்புள்ளில் இருந்து இருபத்தைந்தாவது இதழ் வரை அ.யேசுராசாவும் மு.புஷ்பராஜனும் இணையாசிரியராக இருந்தனர். அலையோடு சேர்ந்து இயங்குதலில் இருந்த போதாமையினால், அதிருப்தி காரணமாக குப்பினான் ஐ.சண்முகம், மு.புஷ்பராஜன் முதலியோர் நீங்கினார். பின்னர் வெளிவந்த பத்து இதழ்களின் ஆசிரியராக அ.யேசுராசா இருந்தார். ஆனால் மு.புஷ்பராஜன் விலகிய பின் வெளிவந்த பத்து அலைகளிலும் சஞ்சிகை ஆசிரியர் என்ற இடத்தில் அ.யேசுராசாவின் பெயர் இருக்கவில்லை. அலை இலக்கிய வட்டம் என்ற தொடரே இருந்தது. தன்னை முதன்மைப்படுத்துகின்ற இலக்கிய உலகில் சுயவிளம்பரமற்று நண்பர்கள் பிரிந்து போனநிலையில் அலையை தனியே நடாத்தி சென்ற ஒருவராக அ.யேசுராசா காணப்படுகின்றார்.

சாஹித்திய மண்டலப் பரிசுகளின் குழறுபடிகளையும் காலியில் நடந்த சாகித்திய விழாவில் தமிழ் புறக்கணிக்கப்பட்டதை வெளியுலகுக்கு அம்பலப்படுத்தி வெளிவந்த முதலிதழ் கனதியான கட்டுரைகளையும் மொழிபெயர்ப்பு கவிதைகளையும் மு.புஷ்பராஜனின் "மேகங்கள் மென்மேலும் இருண்டு கொண்டிருக்கின்றன" என்ற சிறுகதையையும் தாங்கி இருபத்திரண்டு பக்கத்தில் வெளிவந்தது. எழுபதுக்கு பிற்பட்ட ஈழத்து நாவல்கள் குறித்தும் மினி இலக்கியத்தின் பலவீனங்கள் குறித்தும் "அலை" விரிவாகப் பேசியது. கலை இலக்கியக் கோட்பாடுகளை வெளிப்படுத்துவதை முக்கிய இலக்காகக் கொண்டு இயங்கிய அலையில் மொழிபெயர்ப்புகளும் முதன்மை பெற்றன. செக்கோஸ்லாவாக்கிய கவிஞர் ஒன்ட்றா லைசோ ஹோர்ஸ்கியின் கவிதைகளை இவ்விதழில் மு.பொ. மொழிபெயர்த்திருந்தார்.

"அலை", வரட்டுவாத முற்போக்கு சக்திகளுக்கு எதிராக இயங்கியது. பேராசிரியர் க.கைலாசபதி, பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி முதலான பலரால் முன்னெடுக்கப்பட்ட முற்போக்கு இலக்கிய இயக்கம் வலுப்பெற்ற நிலையில், அரசு அச்சாக்க தமிழ் ஊடகங்களும் அப்போது வெளிவந்த சிறுசஞ்சிகைகளும் இப்புலமைத்துவ மையப்போக்கை அனுசரித்தோ ஆதாரித்தோ எழுதவேண்டியநிலை காணப்பட்டது. தேசிய இனப்பிரச்சினையைக் கண்டும் காணாதது போல் மெளனித்துக் கொண்டும் மாக்கியத்தின் பெயரால் போலி முற்போக்குவாத வரட்டுச் சிந்தனைகளை மக்கள் மத்தியில் வளர்த்துக் கொண்டும் இவ்

வியக்கம் பேரிலக்கிய செயற்பாட்டுவாதமாக வளர்ந்த குழுவில் பல்கலைக்கழகத்துக்கு அப்பால் தூரநோக்கும் இலக்கியம் குறித்த ஆழமான பார்வையும் தீர்க்கமான சிந்தனையும் கொண்ட இளைஞர்கள் சிலர் ஒன்றிணைந்து கொண்டுவரப்பட்ட இதழே அலை ஆகும். அறிவார்ந்த தளத்தில் நின்றுகொண்டு தமிழ் இலக்கியங்கள் குறித்த ஆழமான விவாதங்களையும் விமர்சனங்களை "அலை" முன்வைத்தது. இடதுசாரி தீவிரவாதத்தின் வரட்டுவாதப் போக்குகளை "அலை" கண்டித்தது. அதனை வழிநடாத்திச் சென்ற ஈழத்து இலக்கியத்தின் பிரதிநிதிகளாகவும் ஜம்பவான்களாகவும் இருந்த கலாநிதிகளின் சர்வாதிகாரப் போக்கை "அலை" எதிர்த்தது. பல்கலைக்கழகத்துக்குள் இருந்து கொண்டு தன் இலாப நோக்குக்காகவும் தம் இருக்கைகளைத் தக்கவைத்துக் கொள்வதற்காகவும் மாக்கியக் கொள்கைகளை முன்னெடுத்தவர்களேயன்றி இவர்கள் செயற்பாட்டுத் தளத்தில் இயங்கியவரல்லர். அதேசமயம் எழுத்துலக ஜனநாயகத்தை மதித்தவர்களும்ல்லர். இலக்கியம் பிரச்சாரமாக்கப்படுவதை அலை விமர்சனத்துக்குட்படுத்திய போது அலை மார்க்ஸியவாதக் கருத்துக்களுக்கு எதிரானது எனக் கூறி அதைப் புறம் தள்ளியவர்கள். கோட்பாட்டு அடிப்படையில் கருத்துச்சட்டகத்துக்குள் வைத்து ஆக்கவிலக்கியத்தை முற்போக்குவாதிகள் சிருஷ்டிக்க முனைந்த வேளையில் படைப்புப் போலிகளின் வருகையை "அலை" சுட்டிநின்றது. கருத்துப் பிரச்சாரம் செழுமையான கலை வடிவத்திற்கு ஊறு விளைவிக்கும் என்பதை நிதர்சனபூர்வமாக "அலை" எடுத்து விளக்கியது. அனுபவவயப்படாமல் வெறுமனே இலக்கியம் அரசியல், பொருளாதாரக் கொள்கைகளை வெளிப்படுத்துவதற்கான ஊடுபொருளாக அமையக் கூடாது என்பதைத் தொடர்ந்தும் வெளிப்படுத்தும் வகையில் அலை செயற்பட்டது. 1980 அலை பங்குனி இதழில் வெளிவந்த அ.யேசுராசாவின் "குருக்களை மிஞ்சும் சீடப்பிள்ளை", மு.புஷ்பராஜனின் "புதிய திராட்சை இரசமும் பழைய சிந்தையும்" கட்டுரைகள் இதற்குத் தக்க சான்றுகள் ஆகும். அ.யேசுராசா, மு.புஷ்பராஜன் முதலியோரால் எழுதப்பட்ட கட்டுரைகளுக்கு எதிர்ப்பு தெரிவிக்கும் நோக்கில் Lanka guardian இதழில் "மார்க்சியவாதிகள் எதிர் உருவவாதிகள்" என்ற தலைப்பில் சமுத்திரன் ஒரு கட்டுரையை எழுதி இருந்தார். சமுத்திரனின் கட்டுரையில் உள்ள திரிபுவாதக் கருத்துக்களைச் சுட்டிக் காட்டி அதனைக் கண்டிக்கும் வகையில் "நீ சொன்னால் காவியம்" என்ற தலைப்பின் கீழ் சிவசேகரம் கட்டுரை ஒன்றை எழுதினார். இக்கட்டுரையில் தமிழின் விமர்சனமரபு வளராதநிலையை சுட்டிக் காட்டிய சிவசேகரம் முற்போக்கு இலக்கியவாதிகளால் முன்னெடுக்கப்படும் இலக்கியம், செயற்பாடுகளின் நிலைகள் குறித்தும் கேள்விகள் எழுப்பினார். அத்துடன் சமுத்திரனின் கட்டுரையில் எழும் மயக்கங்களையும் அக்கட்டுரையை புரிந்து கொள்வதில் எழும் சிக்கல்களையும் சுட்டிக் காட்டி நெஜி சிறிவர்த்தனா "உருவம், உள்ளடக்கம், மார்க்சிய விமர்சனம்" என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒரு கட்டுரையை எழுத அதனை ஏ.ஜே. தமிழில் மொழிபெயர்த்தார். சிவசேகரத்தின் கட்டுரைக்கு பதிலளிக்கும் வகையில் அலையில் எம்.ஏ.நூல்மான் "நீங்களாவது காவியம் பாடலாம்" என்ற கட்டுரை

வெளியானது. கிண்டலும் கேலியுமாக எழுதப்பட்ட நுஃமானின் கட்டுரைக்கு காரசாரமான பதிலாக சிவ சேகரத்தின் “மு.போ. இலக்கியம் என்றொரு யானை இருந்ததாம்” கட்டுரை அமைந்தது.

பேராசிரியர் க.கைலாசபதியின் இலக்கிய முயற்சிகளை மறுவாசிப்புக்கு உட்படுத்துவதற்கு இவ்விவாதங்கள் துணைநின்றன. இலங்கையில் மாத்திர மல்ல தமிழகத்திலும் இவ்விவாதங்கள் கூடிய கவனம் பெற்றன. “இலங்கை இலக்கியச் சூழலும் விவாதமும்” என்ற தலைப்பின் கீழ் “படிகள்” இதழில் வெளிவந்த கட்டுரை ஈழத்திலக்கியங்களை தமிழகத்தார் சிறப்பாக அணுகவும் தொடர்ந்து முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கும் தூண்டியாக அமைந்தன.

தமிழகத்தோடு அலை கொண்டிருந்த தொடர் பினால் அலையில் வெளிவந்த விவாதங்கள் ஆரோக்கிய மான இலக்கிய முயற்சிக்கு வித்திட்டன. இலக்கியக் கோட்பாடுகளின் உள்ளடக்கத்தை விளக்கிக் கொண்டு அதனுடன் பயணிக்கவும் இவ்விவாதங்கள் துணை நின்றன. அலை 23வது இதழில் வெளிவந்த “இருத்தலியல்வாதம் என்கின்ற எக்சிஸ்டென்சியலிசம் தொடர்பாக” என்ற சிவசேகரத்தின் கட்டுரை இருத்தலியக் கோட்பாடுகளின் இயங்கு தளத்தின் இருப்பியலை, அதன் பொறிமுறையைக் கேள்விக்குட்படுத்தியது. அக்கட்டுரையின் அடிப்படைவாத உள்நோக்கை விளக்கிக் கொண்டு எஸ்.வி.ராஜதுரை “எக்சிஸ்டென் ஷியலிசமும் - சிவசேகரத்தின் மார்க்ஸியமும்” என்ற தலைப்பின் கீழ் ஓர் கட்டுரையை எழுதினார். திறனாய்வுக்குட்படுத்தப்பட்ட கோட்பாட்டின் உடன் பாட்டுவகையான கூறுகளை ஆராயாது, நூலாசிரி யரின் கூற்றுக்களை மேற்கோளாகக் காட்டாது, மூலநூல் கூறும் விடயங்களைத் திரிபடுத்திக்கொண்டு எழுதும் ஜடனோவியக் கோட்பாட்டடிப்படையில் எழுதப்பட்ட சிவசேகரத்தின் கட்டுரையை அக்கு வேறு ஆணிவேராக எஸ். வி. ஆர்.பிரித்து மேய்ந்தார். இவை தவிர இருத்தலியலின் இயங்குநிலையை சுட்டிக்காட்டி அலையில் இருத்தலியம் குறித்து ஏ.வி.அசோக் என்பவரால் எழுதப்பட்ட “விக்டர் ஃபிராங்கல் இன் இருத்தலியல் வெறுமை” மற்றும் சண்முகம் சிவ லிங்கத்தின் “இருப்பியல்வாதம் பற்றிய ஒரு சிறு விளக்கம்” முதலான இருகட்டுரைகளும் வெளியாகி இருந்தமையும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

“அலை” மார்க்ஸீய சிந்தனைகளுக்கு எதிரான தல்ல. மார்க்ஸீய சிந்தனை குறித்த தெளிவான பார்வை அவர்களிடத்தில் இருந்தது. இலக்கியங்கள் மக்களுக்கு காக எழுதப்பட்டன என்ற போர்வையில் எழுதப்பட்ட போலிகளை அலை கண்டித்தது. கருத்தியல்வாத அடிப்படையில் முன்னெடுக்கப்படும் அளவீடுகளைக் கொண்டு இலக்கியங்கள் அளக்கப்படுவதையும் அது இலக்கிய கர்த்தாக்களின் தற்கொலைக்கு காரணமா வதையும் மாயாகோவ்ஸ்கியின் வாழ்வைப் பின்னணியாகக் கொண்டு அலை விமர்சித்தது. மு.பொன்னம் பலத்தின் “இலக்கியமும் இடதுசாரியும்” என்ற கட்டுரை இது குறித்து விரிவாகப் பேசியது. அலையில் வெளியான பீனிக்ஸின் “மார்க்ஸீயமும் பஜனைக் கவிஞர்களும் என்ற கட்டுரை பிரச்சாரத்துக்காக புதுக் கவிதைகளைப் படைக்கும் கவிஞர்களைக் கண்டித்தது.

கவிதை வாழ்க்கையின் அனுபவங்களில் இருந்து பிறக்கின்றதேயன்றி கருத்துக் குவியல்களில் இருந்து அல்ல. அதேபோல் கவிதை என்று சொல்லிக் கொண்டு யாப்பற்று வசனங்களை முறித்துப் போடுவதையும் இக்கட்டுரை கண்டித்தது. மைக்கல் லோவியால் எழுதப் பட்டு ஏ.ஜே. கனகரத்னாவால் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட “மார்க்ஸீயவாதிகளும் தேசிய இனப்பிரச்சினையும்” என்ற கட்டுரை தேசிய இனப்பிரச்சினை குறித்து மார்க்ஸீய இயக்க சான்றோரிடையே நிகழ்ந்த விவாதத்தின் முக்கிய கொள்கை முறையியல் சார்ந்த விடயங்களைப் பேசுகிறது. ஏ.ஜே.யின் பிற்தொரு மொழிபெயர்ப்புக் கட்டுரையான நேமண்ட் வில்லியம்ஸின் “மார்க்ஸீயப் பண்பாட்டுக் கோட்பாட்டில் அடித்தளமும் மேற்கட்டு மானமும்” என்ற கட்டுரை எப்போதும் இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் பண்பாட்டு நடைமுறைகளின் நிர்ணயித்தல், அடித்தளம், மேற்கட்டுமானம் குறிக்கும் சொற்பதங்களின் வரையறைகள் குறித்துப் பேசுகிறது. இக்கட்டுரை சமூக முழுமை, நவீன பண்பாட்டு நடை முறைகளின் மூலங்கள், பொருளியல் அம்சங்கள், அதன் கருத்துப் போக்குகள், இலக்கியத்துக்கும் சமூகத்துக்கும் இடையிலான தொடர்புகள் முதலானவற்றை விளக்கிக் கொள்ள உதவுகிறது. “அலை” ஏழில் வெளிவந்த ஞானியின் “பிராய்டின் பாலியல் நோக்கும் மாக்ஸீசமும்” கட்டுரை பிராய்டின் கோட்பாடுகளை மாக்ஸீசத்துடன் இணைத்து இவ்விரு கோட்பாடுகளுக்கும் இடையிலான பொதுத் தன்மைகளைக் காணும் முயற்சியாக அமைய, “அலை” எட்டில் வெளிவந்த சண்ணின் “பிராய்டீசமும் மாக்ஸீசமும் கட்டுரை “பிராய்டீசம் ஒரு கருத்தியல் வாதம் என்பதையும் அதேசமயம் மாக்ஸீசம் தத்துவம் என்பதையும் கூறி, அவ்விரண்டும் அடிப்படையில் வேறுபாடானது என்பதையும் எடுத்துரைக்கிறது.

இலக்கியத்தை அறிவியல் அடிப்படையில் அணுகும் கட்டுரைகளையும் “அலை” பிரசவித்தது. கந்தையா சண்முகலிங்கம் எழுதிய “மார்க்ஸீயமும் கருத்துநிலையும்” என்ற கட்டுரை ஐடியோலஜி என்ற கருத்துநிலை சமூகவியலிலும் மார்க்ஸீயத்திலும் எவ்வகைப் பொருண்மையில் எடுத்தாளப்படுகிறது என்பதை விளக்கி நிற்கிறது. இக்கட்டுரையின் இரண்டாம் பகுதி அல்தூசரின் சிந்தனையான ஸ்டக்கரலிஸ்ட் மார்க்ஸீயம் என்பதை வெளிப்படுத்தும் நோக்கில் “கருத்து நிலை பற்றி அல்தூசர்” என்ற தலைப்பில் அலை 27வது இதழில் வெளிவந்தது. உற்பத்தி, மறு உற்பத்தி என்ற அடிப்படையில் அல்தூசரின் சிந்தனா வழி கட்டமையும் இக்கட்டுரை மேற்கட்டுமான கருத்துநிலைகள் மூலம் உற்பத்தி, உறவுகளின் மறு உற்பத்தியை நிகழ்த்துவதையும் கூறிநிற்கிறது. அலை இரண்டில் வெளிவந்த நுஃமானின் ஆக்க இலக்கிய மொழிபெயர்ப்புக்கள் என்ற கட்டுரை அறிவியல் மொழி பெயர்ப்புக்கள், படைப்பிலக்கிய மொழிபெயர்ப்புக்கள் எவ்வாறு மொழிபெயர்க்கப்படுகின்றன என்பதை விளக்கி நிற்கிறது. படைப்பிலக்கியங்களை மொழி பெயர்க்கும் போது சமூக, பண்பாட்டுச் சூழல்களுக்கு கமைய பிரதேச கிளைமொழிகளைக் கவனத்தில் கொண்டு மொழி பெயர்க்கப்பட வேண்டிய அவசியத்தை விளக்கி நிற்கும் இக்கட்டுரை பண்டைத் தமிழ்

இலக்கியங்களை இக்கால உரைநடையை உள்வாங்கி எழுதுவதும் மொழிபெயர்ப்பே என்பதனையும் கூறி நிற்கிறது. நிர்மலா நித்தியானந்தனால் எழுதப்பட்ட ஹிட்லரும் ரிச்சாட் வாக்னரும் - வெ.சா.வுக்கு குறிப்புக்கள் கட்டுரை வாக்கனரின் கலைத்துவ ஆற்றலையும் மற்றும் யூத எதிர்ப்பு வாதத்தையும் கோடிட்டுக் காட்டுகிறது. சு.மகேந்திரனின் நோபல் இலக்கியப் பரிசும் சர்ச்சைகளும் கட்டுரை நோபல் பரிசு குறித்த விபரங்களைத் தருவதுடன் அப்பரிசுக்குரியவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் போது எழும் சர்ச்சைகளையும் சுட்டி நிற்கிறது. மினி இலக்கியத்தின் பலவீனங்கள் குறித்து முருகையன் எழுதிய கட்டுரை சின்னஞ்சிறிய கவிதைகளை வெளிப்படுத்துவதில் உள்ள சங்கடங்களையும் அதன் பேசுபொருளின் போதாமை குறித்தும் ஆய்வு செய்கிறது. செ.யோகராசாவின் எழுபதுகட்குப் பின் ஈழத்துத் தமிழ்நாவல்கள் என்ற கட்டுரை ஒரு குறிப்பிட்ட காலப்பகுதியில் வெளிவந்த நாவல்களின் போக்கையும் அதன் இயங்கு நிலையையும் சுட்டி நிற்கிறது. அலையில் வெளிவந்த சிறந்த கட்டுரைகளில் இதுவும் ஒன்று. நாவல் குறித்து வெளிவந்த பிறிதொரு கட்டுரை ராஜ்கௌதமனின் “வர்க்கப் போரும் கானலும்”. டானியலால் எழுதப்பட்ட நாவலை முறையான திறனாய்வுக்குட்படுத்துகிறது. 1956 ஆம் ஆண்டுச் சூழலில் தனிச்சிங்களச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்ட நிலையில் சுரேந்திரன், சோமா என்ற சிங்கள யுவதியின் காதல் முறிந்து போனதைப் பேசும் செங்கை ஆழியானின் “தீம் தரிகிட தித்தோம்” நாவலுக்கு ரூபனால் எழுதப்பட்ட விமர்சனம் நாவலின் கட்டு மாணத்தை அதன் பேசுபொருளை அறிய உதவுகிறது. தமிழிலக்கியத்தை வளர்த்தெடுக்கும் நோக்கில் அலை சிந்தித்து செயற்பட்டதை இக்கட்டுரைகள் உணர்த்தி நிற்கின்றன.

அதுமட்டுமின்றி ரஷ்ய இலக்கியத்தில் காணப்படும் சுவாரசியமான பயனுள்ள பகுதிகளை “ரஷ்ய இலக்கியத்தின் அருமையான பகுதிகள்” என்ற தலைப்பின் கீழ் அலை தந்துள்ளது. “பரிமாணம்” இதழில் இருந்து எடுக்கப்பட்ட இப்பகுதி எழுத்தாளர் மிக்கேல் ஸ்படினோவிச்சுக்கும் லெனினுக்கும் இடையில் இலக்கியம் குறித்த உரையாடலாக அமைகிறது. இதேபோல் “பரிமாணம்” இதழில் இருந்து எடுக்கப்பட்ட “புதிய இடதுசாரிகளும் கம்யூனிஸ்டுகளும்” என்ற கட்டுரை இலங்கையில் நிலைகொண்டிருந்த தமிழீழ விடுதலை இயக்கங்கள் குறித்து புதிய இடது சாரி அமைப்புக்கள் எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகள் என்ன? என்பது குறித்துப் பேசுகிறது. எம்.ஏ.நுஃமானால் எழுதப்பட்ட “இலக்கிய விமர்சனம் - ஒரு மார்க்சியப் பார்வை சிலகுறிப்புக்கள்” கட்டுரை கேசவனால் எழுதப்பட்ட “இலக்கிய விமர்சனம் - ஒரு மார்க்சியப் பார்வை” என்ற நூலை கலை, கோட்பாட்டு அடிப்படையில் திறனாய்வு செய்கிறது. உண்மையில் முற்போக்கு இலக்கியவாதிகளை விட மார்க்சியம் குறித்த தெளிவும் புரிதலும் அலையிடம் இருந்தமைக்கான சான்றுகளாக இக்கட்டுரைகள் அமைகின்றன. மார்க்சியச் சித்தார்த்தத்தை விளக்கிக் கொண்டு அதன் தெளிவார்ந்த அறிவியல் சிந்தனைகளோடு அலை பயணித்ததை இக்கட்டுரைகளின் வாயிலாக அதன்

வாசகர்கள் நன்கறிந்து கொள்வர்.

இன ஒடுக்குமுறைக்கு எதிராக தமிழ்த் தேசிய விடுதலைப் போராட்டம் முனைப்பு பெற்ற சூழலில் அலை அரசியற்கட்சி சாராது தமிழ்த் தேசியவாதக் கருத்துக்களை தன்னளவில் முன்னெடுத்தது. அலையின் பிரதான பணிகளில் இதுவும் ஒன்று. “புதிய சூழலும் தமிழர் பிரச்சினையும்” என்ற ஐந்தாவது இதழின் ஆசிரியர் தலையங்கம் முக்கியமானது. அன்றைய சூழலில் தமிழ் அரசியல் கட்சிகள் செய்யவேண்டிய விடயங்கள் என்ன என்பதை திட்டவாட்டமாக வரையறுக்கும் ஆசிரியர் தலையங்கம், அவ்வரசியல் உரிமைகளை வென்று எடுப்பதற்கு தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியினர் எவ்வாறு முட்டுக்கட்டையாக இருந்துள்ளனர் என்பதையும் உணர்த்தி இருந்தது. அதேசமயம் சிறீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியினரும் தமிழருக்கான உரிமையைப் பெற்றுக் கொடுப்பதில் திராணியற்றவராகவே காணப்பட்டனர் என்பதையும் சுட்டிநின்றது. அலை பத்தாவது இதழின் முகப்பு பக்கத்தில் வெளிவந்த “தமிழர்களின் சுயநிர்ணய உரிமையை அங்கீகரி! பாதுகாப்பை வழங்கு” என்ற கட்டுரை தமிழ் மக்களின் நலனில் அலைக்கு இருந்த அக்கறையையும் சமூகப் பொறுப்பையும் வெளிக்காட்டி நிற்கிறது. அலை14 இல் ஆசிரியர் தலைப்பாகக் குறிக்கப்படும் “சூரியனும் கிளம்புகிறது” பகுதி கடந்த காலங்களில் பேரிடர்களுக்குள் அகப்பட்டு உரிமைகள் இழந்த தமிழர்களின் அவல வாழ்வை வெளிச்சம் போட்டு காட்டுகிறது.

அலையில் வெளிவந்த ஆக்கங்களும் தமிழ் தேசிய உணர்வை வளர்த்தெடுப்பதில் பெரும்பங்காற்றின. எம்.ஏ. நுஃமானின் “நேற்றைய மாலையும் இன்றைய காலையும்” கவிதை 27.08.1977 அன்று அரசால் முன்னெடுக்கப்பட்ட வன்முறைகளால் யாழ்ப்பாண நகரம் எரியூட்டப்பட்டதை கூற. சசியின் “வெளியார் வருகை” இரவு நேரங்களில் வீட்டுக்கதவுகளைத் தட்டும் அரசு பாதுகாப்பு படையினரின் வருகையால் அச்சப்படும் தமிழர்களின் வாழ்க்கைக் கோலங்களை எடுத்து விளக்கிநிற்கிறது. புஷ்பராஜனின் 81மே31 இரவு மனைவிக்கு கவிதையும் யாழ்ப்பாணத்தின் அச்சம் தரும் அன்றைய சூழ்நிலையைப் பதிவு செய்கிறது. தமிழா ராட்சி மாநாட்டின் போது சிங்கள அரசின் இனவெறியாட்டத்தையும் அவ்வெறியாட்ட வன்முறையால் உயிர்கள் காவு கொல்லப்பட்ட சம்பவத்தையும் அ.யேசு ராசாவின் “கல்லுகளும் அலைகளும்” கவிதை உணர்வு பூர்வமாகப் பதிவு செய்கிறது. வில்வரத்தினத்தின் “அகங்களும் முகங்களும் -1” கவிதை யேசுராசாவின் தடத்தில் தமிழாராட்சி மாநாட்டின் போது சிங்கள அரசால் படுகொலை செய்யப்பட்ட அப்பாவித் தமிழர்களின் வாழ்வியல் இழப்பைப் பாடுகிறது. இவருடைய “அகங்களும் முகங்களும்-2” கவிதை யாழ்ப்பாண நூலக எரிப்பையும் பதவிகளுக்காகச் சோரம் போகும் அரசியல் வாதிகளின் இழிந்த போக்கையும் சாடுகிறது. அலையிலேயே வெளிவந்த சுந்தரனின் “புத்தரின் படுகொலை”க் கவிதையும் சிகாலோகவாத்தின் பெயரால் நூலக எரிக்கப்பட்டதைப் பாடுகிறது. அலை பதினெட்டாவது இதழ் “அரசுப் பயங்கரவாதம்” என்ற தலைப்பின் கீழ் இக்கொடுஞ் செயலைக் கண்டித்தது. 31.05.81 அன்று நாய்மார்கட்டு கடைகள், வீடுகள்

எரிக்கப்பட்ட சம்பவங்களை நினைவுகூரும் இக் கட்டுரை ஈழநாடு பத்திரிகை எரிக்கப்பட்ட நிகழ்வுகளையும் சுட்டிநின்றது. அதேபோல “அஞ்சலி” என்ற தலைப்பின் கீழ் நாவலியூர் நடேசன் எழுதிய கவிதை 10.06.86இல் மண்டைத்தீவுக் கடலில் அரசப் பயங்கரவாதத்தால் உயிர் நீத்த அப்பாவிக்கடற்றொழிலாளர்களின் வாழ்வை நினைவுகூர்கிறது. ரகுபதிதாஸின் “உங்களுக்கு கேட்கவில்லையா” கவிதை அடிமைத்தனையை நீக்கி மண்ணினை மீட்டிட நாமனைவரும் ஒன்றுபட வேண்டிய தேவையை உணர்த்தி நிற்கிறது. 1981 இல் அரசு யாழ்ப்பாணத்தில் நிகழ்த்திய அட்டோழியங்களை வெளிப்படுத்தும் நோக்கில் எழுதப்பட்ட “வெறியாட்டு” நாடகத்தை விமர்சன நோக்கில் அலை அணுகியதும் இங்கு சுட்டிக்காட்டத்தக்கது. உயிரைத் துச்சமென மதித்து களத்தில் மக்களுக்காகப் போராடியாகங்கள் புரியும் போராளிகளின் வாழ்வை பிற்புலமாகக் கொண்டு எழுதப்பட்ட குழந்தை சண்முகலிங்கத்தின் மண் சுமந்த மேனியர் நாடகமும் அலையால் விமர்சிக்கப்பட்டது. அரசியல் இலாபத்துக்காக மலையகத் தமிழரின் வாக்குரிமை பறிக்கப்பட்டு அவர்கள் நிரகதியான சூழ்நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டதை “இந்தியத்தமிழரும் வாக்குரிமையும்” என்ற மு.நித்தியானந்தனின் கட்டுரை தெளிவுபடுத்தி இருந்தது. தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைகளை அரசு பயங்கரவாதத்தால் அவர்கள் எதிர் நோக்கும் அவலங்களை இதயசக்தியோடு அலை வெளிப்படுத்தி இருந்தமைக்கு இச்சான்றுகள் போதுமானவை.

அலை பதினேழாவது இதழில் வெளிவந்த “இந்தியத் தமிழரும் வாக்குரிமையும்” என்ற கட்டுரை அரசியல் ஆதாயத்துக்காக இந்திய வம்சாவழியினரின் பிரஜா உரிமை பறித்து அவர்களின் வாழ்வாதாரங்களை சிதைத்த வரலாறை எடுத்துரைக்கிறது. அலை பதினெட்டாவது இதழ் நூலக எரிப்பு குறித்தும் விரிவாகப் பேசுகிறது. தேசிய விடுதலைப் போராட்டங்கள் குழக்களாக பிளவுண்ட நிலையில் மக்களால் எடுக்கப்பட வேண்டிய முயற்சிகள் குறித்தும் அலை பேசியது. அலை 27 இதழில் இடம்பெறும் “நிகழ்காலமும் எதிர்காலமும் மக்களின் கைகளில்” என்ற கட்டுரை நம்பிக்கையான எதிர்காலத்தை நோக்கி விடுதலைப் போராட்டம் நடைபெடுவதற்கும் சரியான பாதையில் மக்கள் நலன் சார்ந்து அப்போராட்டம் இயங்குவதற்கும் எவ்வகையான செயற்பாடுகள் முன்னெடுக்கப்படவேண்டும் என்பதையும் விளக்கி நிற்கிறது. அதேசமயம் இயக்கங்களின் குழு மனோபாவத்தால் நிலைகுலைந்து போவதையும் இளைஞர்கள் காணாமல் போவதையும் அலையில் வெளிவந்த ரகுபதிதாஸின் “அவர்கள் காத்து நிற்கிறார்கள்” கவிதை விளக்கி நிற்கிறது. தமிழீழ தேசிய விடுதலை போராட்டம் குறித்து அலை எடுத்த முயற்சிகள் கூர்ந்து பரிசீலிக்க வேண்டியவை. எவ்வித இலாப நோக்குமின்றி தன் வட்டத்துக்குள் அலை சரியாக இயங்கியதை இத்தகைய செயற்பாடுகள் தெளிவுபடுத்தி நிற்கின்றன.

புனிதங்கள் என்ற லேபிள்களுக்குப் பின்னால் ஒளிந்திருக்கும் போலிகளையும் அதன் இலக்கிய அரசியல் பின்னணிகளையும் அலை அடையாளப்படுத்தியது. அவ்வகையில் டானியலின் உண்மை எழுத்

துருக்களை அவருடைய நேர்மையற்ற நடத்தைவாத முறைகளை அ.யேசுராசாவின் “உள்ளத்தில் உண்மையொளி உண்டாயின்” என்ற கட்டுரை வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது. அலை 33இல் வெளிவந்த “இரண்டு எதிர்வினைகள்” என்ற பகுதி அலை மீது சிவசேகரத்துக்கு இருந்த அதிருப்தியையும் இலக்கியத்தின் மீது அவர் கொண்டுள்ள தார்மீக நிலைப்பாட்டையும் வெளிப்படுத்தி நின்றது. எதிர்வினையின் அடுத்த பகுதி இலக்கிய செயற்பாட்டுத் தளத்தில் முருகையன் இயங்கும் போது அவருக்கு இருக்கும் ஒரு முகத்தையும் அதேசமயம் சமூக வட்டத்தில் முருகையன் ஊடாடும்போது அவருக்கு இருக்கும் பிறிதொரு முகத்தையும் சுட்டிநின்றது. இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் நடுவல் போக்குகளையும் அவர்களின் சுயஇலாப நோக்குகளையும் வெளிப்படுத்தும் வகையில் எழுதப்பட்ட “முகமுடிகளைக் கிழித்தெறியுங்கள்” கட்டுரை இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்துக்கான சாவுமணியாக ஒலித்தது.

மரபுக்கலை வடிவத்திலிருந்து விலகிய நவீன நாடகங்களை ஈழத்து தமிழ் வாசகருக்கு அறிமுகப்படுத்திய பெருமையும் அலையையே சாரும். நாடகம் குறித்தான புதிய பார்வையை அலை தந்ததோடு நிலலாது அதன் புதிய கருத்தியல்களையும் காண்பிய அரசங்கங்களையும் அறிமுகம் செய்தது. அலை பத்தில் சாமுவேல் பெக்கற்றின் மூன்று அபத்த நாடகங்களை ஏ.ஜே.கனகரத்தினா தமிழில் மொழிபெயர்த்திருந்திருந்தார். வாழ்வின் தரிசனங்களை குறுகிய காலத்தில் பதிவு செய்யும் பெக்கற்றின் நாடகங்கள் வடிவ நேர்த்தி மிக்கவை என்பதையும் குறுகிய வடிவத்துக்குள் தோற்றம் பெறும் அவருடைய நாடகங்களில் தேவையற்ற விடயங்களை காணமுடியாது என்பதையும் அம்மொழி பெயர்ப்பு உணர்த்தி நின்றது. ஆங்கில நாடக உலகில் அழியா இடம்பெற்ற ரொம் ஸ்ரொப்பட் குறித்து ஆ.சபாரத்தினம் எழுதிய கட்டுரையும் மேலைத்தேய நாடக இலக்கியங்களை அறிய உதவுகிறது. 15.11.80 களில் வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் அரங்கேற்றப்பட்ட பேராசிரியர் மௌனகுருவின் “சங்காரம்” நாடகம் குறித்து மு.புஷ்பராஜன் எழுதிய விமர்சனமும் நாடகவிழாக்களுக்காகத் தயாரிக்கப்படும் நாடகங்களின் அன்றையநிலை குறித்து மாவை நித்தியானந்தன் எழுதிய “நான்கு நாடகங்களும் நாடக விழாக்களும்” என்ற கட்டுரையும் பாலேந்திராவின் “முகமில்லாத மனிதர்கள்” நாடகத்துக்கு கடலோடி எழுதிய பதிவும் பாலேந்திராவின் நெறியாளுகையின் கீழ் அரங்கேற்றப்பட்ட கிரிஷ் கர்னாட்டின் “துங்கள்” நாடகத்துக்கு க.முருகவேல் எழுதிய குறிப்பும் அலை தமிழ் நாடக வளர்ச்சிக்கு ஆற்றிய பணிகளை விளக்கி நிற்கின்றன.

அலை சிறந்த மொழிபெயர்ப்புக்களை வாசகருக்கு தந்தது. அலையில் வெளிவந்த மொழிபெயர்ப்பு கவிதைகள் தனியே வைத்து நோக்கப்படவேண்டியவை. அலையில் வெளிவந்த ஸ்ரீ அரவிந்தரின் இலக்கு கவிதையை காளிதாஸும் மாஓசேதுங் கவிதைகளை யோகனும் எம்.ஏ.நுஃமானும் மணியும் மொழி பெயர்த்திருந்தனர். இவை தவிர விமல் திசாநாயக்கா, ஜாக் ப்றிவேயர், புத்ததாச கலப்பத்தி, அய்ஜிங், ஜியு செப்பி உங்கரெட்டி, சல்வடோர் குவாசிமோடா ஏரியல்

டோர்வ்மன் முதலானவர்களின் கவிதைகளை முறையே நெய்தல் நங்கை, கே. எஸ். சிவகுமாரன், எஸ்.எம்.ஜே.பைஸ்தீன், அ.யேசுராசா, ராகேல், நிர்மலா நித்தியானந்தன், மைத்ரேயி போன்றவர்களால் மொழி பெயர்க்கப்பட்டது. இக்கவிதைகள் பேசுபொருளிலும் வடிவமைப்பிலும் தமிழுக்குப் புதியவை. கவிஞர் ஆன் ரணசிங்கவின் கவிதைகளை மைத்ரேயி “காணாமல் போனார்கள்” என்ற தலைப்பில் வெளிக்கொணர்ந்தார். இக்கட்டுரையில் இடம்பெறும் “நம்பிக்கை கவிதை” அன்றைய, இன்றைய நிலைகளின் இயல்பு வாழ்க்கையை காணாமல் போன மகன் பற்றிய துயரைத் தத்துருபமாக, உணர்வுபூர்வமாகப் பதிவு செய்கிறது. ருமியால் எழுதப்பட்ட கவிஞர் எமிலி டிக்கின்ஸன் பற்றிய பதிவுகளும் ஆழமானவை. தலைப்பிடல் அர்த்தத்தை வரையறுக்கும் என்பதை உணர்ந்து கொண்ட எமிலி டிக்கின்ஸன் தலைப்பிடாத கவிதைகளை பெரும்பாலும் எழுதினார். அவ்வகையில் அவரின் கவிதைகளில் பெரும்பாலும் இடம்பெறுகின்ற இறப்புக் குறித்த செய்திகளை மற்றும் அது குறித்தான பதிவுகளை அலையும் தருகிறது. பெண்ணினுடைய உணர்வுகளைச் சித்திரிக்கும் கமலதாஸ் மற்றும் அன்னா அக்மத்தோவாவின் கவிதைகளை முறையே “நினைவுச் சின்னம்”, “மாடலயில்” என்ற தலைப்பின் கீழ் ஜெயசீலன் மொழிபெயர்த்திருந்தார். பெடரிக் கோ கார்லியா லோர்க்காவின் “மலகுவேனா” மற்றும் கமலாதாஸின் பாலை முதலான கவிதைகளை அ.யேசுராசா மொழி பெயர்த்திருந்தார்.

அலையில் வெளிவந்த கட்டுரைகள் காத்திரமானவை. முழுக்க முழுக்க கருத்தாழமும் கனதியும் கொண்டவை. இலக்கியத்தின் விமர்சனக் குரலாகவும் கலகக் குரலாகவும் அலை ஒலித்தது. உருவவியலில் அக்கறை கொண்ட வால்டர் பேடர் முதலானோரால் கலைகலைக்காகவே என்ற கோட்பாடு முன்னெடுக்கப்பட்ட நிலையில் அது குறித்த புரிதல் தமிழ்ச் சூழலில் அரிதாகவே காணப்பட்டது. இந்நிலையில் “கலை” குறித்த புரிதலை, தெளிவை வாசகனுக்குடன் பகிர்ந்த இதழாக அலை காணப்பட்டது. கலையை வாழ்க்கைக் குரிய ஒன்றாக, மக்கள் நலனுக்குரிய ஒன்றாகத் தமிழ் இலக்கியங்களும் மாத்தூ அர்னோல்ட் முதலானோரும் அடையாளப்படுத்த முயன்ற வேளையில் கலையின் நோக்கை, அதன் இயற் பண்பை வெளிப்படுத்தும் கட்டுரைகள் பலவற்றை அலை பிரசுரித்தது. அதே சமயம் கலைத்துவம், கலைநுணுக்கம், கலைநயம், அழகியல் என்பவைகள் முற்போக்குவாத இலக்கியத்திற்கு எதிரானவை என்ற கருத்து நிலவியவேளையில் கலைகளின் இயங்குமுறைகளை அதன் தத்துவார்த்தக் கொள்கைகளை சமூகமாற்றத்திற்கான அதன் போக்குகளை அலை வெளிப்படுத்தி நின்றது. ஏ.ஜே.கனகரத்தினாவால் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட ரெஜி சிறிவர்த்தனாவின் “கலை என்றால் என்ன?” என்ற கட்டுரையும் அலை முதல் இதழில் ஆனந்த குமாரசாமியால் எழுதப்பட்டு ஏ.ஜே.யால் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட “கலையைச் சுவைத்தல்” கட்டுரையும் மு.பொ.வால் எழுதப்பட்ட “இலட்சியமும் இடதுசாரியும்”, “இனிவரும் இலக்கியம்” முதலான கட்டுரைகளும் கலை குறித்த ஆழ்ந்த புரிதலைத் தந்தன. இன்றைய பரிணாமத்

தேவைகளின் முக்கியத்துவத்தை அறிந்து இலக்கியம் படைக்கப்பட வேண்டும் என்பதை “இனிவரும் இலக்கியம்” கட்டுரை வெளிப்படுத்தி நிற்க “இலட்சியமும் இடதுசாரியும்” என்னும் கட்டுரை கலைநேர்த்தி மிக்க படைப்பின் சிருஷ்டியை மாக்ஸிய கண்ணோட்டத்தில் வைத்து நோக்குவதால் எதிர்கொள்ளும் விளைவுகளைப் பேசுகிறது. ஏ.ஜே.க.வால் மொழி பெயர்க்கப்பட்ட ரெஜி சிறிவர்த்தனாவின் “கலை என்றால் என்ன” என்ற கட்டுரை கலையை ஓர் அழகியல் அனுபவமாக முன்வைப்பதுடன் கலைக்கும் கலை அல்லாதவனவற்றுக்கும் உரிய வேறுபாடுகளை கண்டடைகிறது. சமூக, பொருளாதாரக் காலப்பின்னணியில் படைக்கப்பட்ட கலை இலக்கியம் அக்கால கட்டம் நீங்கிய பின்பும் சுவைக்கப்படக் கூடியதாக இருக்க காரணம் என்ன? என்பதைத் தெளிவுபடுத்தும் நோக்கில் ரெஜி சிறிவர்த்தனா “மார்க்சம் இலக்கியமும்” என்ற கட்டுரையை எழுதினார். ஏ.ஜே.க.வால் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட இக்கட்டுரை ஆக்க இலக்கியங்கள் மீது மார்க்ஸ் கொண்டிருந்த ஈடுபாட்டை விளக்கி நின்றதுடன் இலக்கிய உற்பத்திக்கும் கருத்தியல் சார்ந்த மேற்கட்டுமானத்துக்கும் இடையிலான உறவுமுறைகள் குறித்தும் பேசுகிறது. இக்கட்டுரை பேசும் உள்ளடக்கத்தை மு.பொ. அலசி ஆராய்வே “கலை என்றால் என்ன? என்ற கட்டுரை. இதில் கலை இலக்கியங்கள் வளர்கிறதென்றால் அதற்கு காரணம் அவை தொடர்பு கொள்ளும் தளங்களும் அத்தளங்களின் வெட்ப, தட்ப நிலைகளும் எனக் கூறும் மு.பொ. கலையும் அதன் இயக்கம் குறித்தும் விரிவாகப் பேசுகிறார். மு.பொ.வின் இக்கட்டுரையின் அடிப்படைவாதம் நித்தியத்துக்குமான அழகு, இலக்கியத்துக்கும் கலைக்கும் உண்டு என்பதே ஆகும். மு.பொ.வின் வாதத்தைத் தொடர்ந்து அவருக்கும் ரெஜி சிறிவர்த்தனாவின்” இரு கட்டுரைகளுக்கும் பதில் அளிக்கும் வகையில் ஒரு எதிர்வினையைத் தமிழவன் “ஆன்மா ஒரு கணித நிபுணனின் கைக்குள் சிக்கிவிடும் சமாசாரம்” என்ற தலைப்பில் ஆற்றியிருந்தார். கோட்பாட்டடிப்படையில் கலை இலக்கியத்தை எவ்வாறு அணுகலாம் என்பதை இக்கட்டுரை எமக்குத் தெளிவுபடுத்தி நிற்கிறது. கலை குறித்த புரிதல்களோடு அலையில் கட்டுரை எழுதியவர் களுள் ஒருவர் ஜோதி விநாயகம். இவர் எழுதிய “ஆலமரத்தோப்பும் தொகுப்பாகாக் காளாண்களும்” கட்டுரை கலை வழி இலக்கியத்தைப் புரிந்து கொள்வதற்கு உதவுகிறது. கலை குறித்த ஆழ்ந்த பார்வையும் விளக்கமும் அலைக்கு இருந்தமைக்கு இக்கட்டுரைகள் சான்று பகர்கின்றன.

நவீன ஓவியங்களை அறிமுகம் செய்து வைத்ததில் அலையின் பங்களிப்பு இன்றியமையாதது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் ஓவியக் கலைகளில் உளத்தாக்கங்களுக்கு முதன்மை தரும் “பதிவுநவில் வாதம்” எனப்படும் “மனப்பதிவு வாதம்” முக்கியத்துவம் பெற்றது. வண்ணங்களும் கையசைவுக் கோடுகளும் உணர்ச்சிப் பதிவுகளாக ஓவியங்களில் கையாளப்பட்டன. அகமனவுணர்வுகளின் விடய தானத்தைப் பகுத்தோ, தொகுத்தோ கொடுக்காமல் தூண்டல்கள் பற்றிச் சிந்திப்பதை பிரதான இலக்காகக்

கொண்டு மனப்பதிவு வாதம் இயங்கியது. பொருளிலும் பார்க்க விமரிசனத்தைத் தூண்டிவிடல் மனப்பதிவு வாதத்தின் முக்கிய செயற்பாடாக அமைந்தது. புறக்காட்சிகளுக்கான முக்கியத்துவம் குறைவாகவும், மனஉணர்வுகளை அதன் நெருக்கடிகளை பிரதானமாக வெளிப்படுத்துபவையாகவும் மனப்பதிவுவாதம் அமைந்தது. இவ்வடிப்படையில் சுயமானகோடுகளையும் பிரதிமைகளையும் வெளிப்படுத்தும் ஓவியங்களை அலை பிரசவித்தது. பார்வையாளனின் அனுபவங்களுக்குப் புதிய பரிணாமத்தைக் கொடுக்கவல்ல மாறுபட்ட முறைகளில் கட்டமைக்கப்படும் அருப ஓவியங்களையும் வாசகருக்கு அறிமுகம் செய்தது. அவ்வோவியங்களில் படைப்பாளியின் உணர்ச்சியும் அறிவுசார்ந்த சக்தியும் இணைந்திருந்தன. திட்டமிடல், தீர்மானங்களின் அடிப்படையில் வரையப்படும் இவ்வோவியங்களில் தனிமனித உணர்வு வியாபகமாகப் பரந்திருக்கும். அவ்வோவியங்கள் அலாதியான லயத்தில் ஓர் அபாரமான ஓடிங்கில் இயங்கும் தன்மை கொண்டவை. படைப்பில் இருந்து படைப்பை உருவாக்கும் தன்மை கொண்டவையாக அவை காணப்பட்டன. மாற்கு மாஸ்ரரால் வரையப்பட்ட இவ்வகையான ஓவியங்களை 7, 8, 9, 20, 26, 28 இதழ்களில் காணலாம். இதே போல் கைலாசநாதனின் ஓவியங்களை அலை 14, 16, 19, 23, 27, 33 இதழ்கள் தாங்கி வந்தன. அலையினுடைய லோகோக்களை (குறி) ரமணி என்பவரே தயாரித்துக் கொடுத்தார். நவீன ஓவியங்கள் குறித்தான கட்டுரைகளும் அலை வளர்ச்சியில் மைல் கல்லாய் அமைந்தன. அவ்வகையில் சங்கராவால் எழுதப்பட்ட “நவீன ஓவியம் பிரக்ஞையின் ஒரு தூரிகை விளையாட்டா” என்ற கட்டுரையும் உலகப் புகழ்பெற்ற சர்ரியலிச ஓவியரான சல்வடோர் டாலி குறித்து “நினைவின் மீட்சி” கட்டுரையும் கொ.றோ.கொன்ஸ்ரன்ரைனின் “ஓவியர் நிச்சார்ட் கேப்ரியல்” குறித்த கட்டுரையும் ஜோசப் ஜேம்ஸின் “நவீன ஓவியம் சில விளக்கங்கள்” என்ற கட்டுரையும் செளவின் விளக்கப்பட ஓவியர்கள் பற்றி ஒரு குறிப்பு என்ற கட்டுரையும் நவீன ஓவியம் பற்றிய புரிதலை வாசகருக்கு அளித்தன.

அலையில் வெளிவந்த சிறுகதைகள் மனித வாழ்க்கையை அதன் இயல்போடும் கலையழகோடும் வெளிப்படுத்தி நின்றன. அலையில் வெளிவந்த கதைகளின் கதைப்பரப்பும் அதன் அனுபவமும் கதையின் வடிவ நேர்த்தியும் விரிந்த தளத்தில் வைத்துப் பேசப்பட்டன. வாய்மொழியும் வட்டார வழக்கும் கலந்த நடுத்தர, அடித்தட்டமக்களின் வாழ்க்கையும் அவர்களின் நிகழ் இருப்பும் சிறுகதையின் கதைப்பொருளாயின. மு.புஷ்பராஜன், ரஞ்சகாமார், உமாவரதராஜன், குப்பிழான் ஐ.சண்முகன், மாவை நித்தியானந்தன், த.ஆனந்தமயில், க.சட்டநாதன், நந்தினி சேவியர், குந்தவை, ராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியம், எஸ்.ராஜ கோபாலன், வ.அ.இராசரத்தினம், எம்.எல்.எம்.மன்கூர், சண்முகம் சிவலிங்கம், ஸ்ரீதரன், அ.ரவி, அசோகமித்ரன், திலீப் குமார் எனப் பெரும் இலக்கிய ஆளுமைகளின் இலக்கியத்தரமிக்க சிறந்த சிறுகதைகளை அலை பிரசவித்தது. மு.புஷ்பராஜனின் “மேகங்கள் மென்மேலும் இருண்டு கொண்டிருக்கின்றன சிறுகதை வறுமையின்

கொடும் பிடிக்குள் அகப்பட்டு குடும்ப பாரத்தால் நலிவுற்ற ஒருவனின் துன்பக்குரலாய் ஒலிக்கிறது. உமாவரதராஜனின் “தொலைவில் தெரியும் ஒற்றை நட்சத்திரம்” கதை கொழும்பில் இருந்து தன் வீட்டுக்கு திரும்பும் ஒருவனின் மனவோட்டத்தை வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது. கடந்த காலத்தில் காதலால் ஒரு மனிதன் எதிர் நோக்கிய அசௌகரியங்களை தன்னுணர்வின் வெளிப்பாடாக வெளிப்படுத்தும் இச்சிறுகதை இடம்பெயர்வும் தனிமனிதனின் வளர்ச்சியும் சமூகத்தில் செல்வாக்குச் செலுத்தும் என்பதை குடும்பத்தில் நிகழும் சம்பவங்கள் வாயிலாகக் கூறி நிற்கிறது. அலையில் வெளிவந்த சிறுகதைகள் மாத்திரமன்றி அவை குறித்து வெளிவந்த கட்டுரைகளும் முக்கியமானவை. அ.யேசுராசா எழுதிய “ஈழத்துத் தமிழ்ச் சிறுகதைகளும் தேசிய இனப்பிரச்சினையும்” என்ற கட்டுரை இனப்பிரச்சினை தீவிரம் பெற்ற காலப்பகுதியில் அப்பிரச்சினைகளால் தமிழர்கள் எதிர்நோக்கிய மானிட அவலங்களைப் பேசுகிறது. சாந்தனின் இன்னொரு வெண்ணிரவு சிறுகதைத் தொகுப்புக்கு கடலோடியால் எழுதப்பட்ட விமரிசனம் சாந்தனின் படைப்புலகத்தின் இயங்கு தளத்தைப் புடம் போட்டுக் காட்டுகிறது. “கதை சிறுகதை சிறுகதைத் தொகுப்புக்கள்” என்ற தலைப்பில் சேரன் எழுதிய கட்டுரை அன்றைய சிறுகதைகளின் போக்குகளை விளங்கிக் கொள்ள உதவுகின்றன. “உமாவரதராஜனின் சிறுகதைகளும் சமூக யதார்த்தக் கோட்பாடும்” என்ற மு.பொ.வின் கட்டுரை அவருடைய உள்மன யாத்திரைத் தொகுப்பில் வெளிவந்த சிறுகதைகளின் இயங்கியல் தளத்தை வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது.

யதார்த்தத்துக்கு மாறான பிரமிப்பை ஏற்படுத்தும் ஜனரஞ்சக வணிகசினிமா தீவிரம் பெற்ற ஈழத்து இலக்கியச் சூழலில் நல்ல சமுதாயத்தில் வாழ்தலுக்கான விழிப்பை ஊட்டும் காத்திரமான திரைப்படங்கள் குறித்த தகவல்களையும் அலை தந்தது. சமூக அரசியல் பண்பாட்டு நிலவரங்களையும் எண்ணக்கருக்களையும் கருத்தியல்களையும் வெளிப்படுத்தும் கலாபூர்வமான உலக திரைப்படங்களை அலை வாசகனுக்கு இனங் காட்டிச் சென்றது. உண்மையானதும் யதார்த்தமானதும் ஆக்கபூர்வமானதுமான திரைப்படங்களைப் பிரக்ஞை பூர்வமான அதன் கலைபண்பாட்டு அம்சங்களுடன் வாசகனுக்கு அலை அறிமுகம் செய்தது. திரைப்பட மொன்றில் வெளிப்படும் நடிப்பு, காட்சியமைப்பு, இசை, எழுத்துரு, கமெரா நகர்வுகள், அதன் நெறியாள்கை தொடர்பான விடயங்களைத் தெரிந்துகொள்ளவும் அலை உதவியது. காந்திய ஆச்சிரமத்துக்குள் வாழ்ந்த மூன்று தனி நபர்களின் வாழ்வைப் பின்னணியாகக் கொண்டு எடுக்கப்பட்ட “தாகம்” படத்தின் விமரிசனம், கலைத்திறன் கொண்டு அப்படத்தை வாசகன் கண்டுணர உதவியது. இந்தியாவின் முக்கிய திரைப்பட நெறியாளர்கள் சிலருடன் சகலிகுமார் தனித்தனியாக நிகழ்த்திய பேட்டியினை ஏ.ஜே.கனகரத்தினா தமிழில் மொழிபெயர்த்தார். இப்பேட்டி பண்பாடு, அரசியல், சமூகவியல் சார்ந்த இந்திய சினிமாவின் பரிணாம வளர்ச்சியையும் அதன் புதிய போக்குகளையும் வாசகன் கண்டறிய உதவியது. எஸ்.எம்.ஜே.பைஸ்தீனால் எழுதப்பட்ட “சிங்கள படவெளியீட்டுக்கு தமிழ்த் திரையரங்குகளில் ஆறாவது காட்சி மண்டலம்” என்ற

கட்டுரை இலங்கைத் திரையரங்குகளில் திரைப் படங்கள் எவ்வாறு?, எவ்நிபந்தனையின் அடிப்படையில் வெளியிடப்படுகின்றன குறித்தான தகவல்களைத் தருகிறது. ஏழாவது சர்வதேசத் திரைப்படவிழா மொஸ்கோவில் நடைபெற்ற போது போலந்து திரைப் பட நெறியாளர் ஆந்திரே வைடாவுக்கும் ரஷ்ய திரைப் பட நெறியாளர் கிறிகோரி சுக்றாய்க்கும் இடையில் நடை பெற்ற உரையாடல் அலை 13இல் இடம் பெற்றது. தற்புதுமையை நாடும் வாசகருக்கு ஏற்ற வகையில் திரைப்படம் உருவாக்கப்பட வேண்டிய அவசியத்தை இவ்வரையாடல் வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது. இவ்விதழில் வெளிவந்த சொர்பொன்னில் ஐசன்ஸ்ரைன் பற்றிய குறிப்புக்களும் முக்கியமானவை. உலக சினிமாவையும் அதன் போக்குகளையும் அறிந்து கொள்ள ஜேர்மன் திரைப்படவிழா குறித்த கே.என்.சிவ குமாரனின் மனப்பதிவுகள் துணை செய்வதுடன் அலை பதினேழில் அ.யேசுராசாவால் எழுதப்பட்ட பதிவுகள் குறிப்புக்களும் உதவுகின்றன. கலை என்ற பெயரில் அத்தீத கற்பனை கொண்ட ஹெர்ஸொக்கின் படங்களை அறிய இக்குறிப்புக்கள் எமக்குத் துணைநிற்கின்றன. யேர்மன் நெறியாளர் நோல்வ் புஷ்யுடன் அலைக்காக கோ.கேதாரநாதனும் அ.யேசுராசாவும் நடாத்திய பேட்டி முதன்மையானது. திரைப்படத்தின் கலை வடிவத்தை அறியவும் அதன் யதார்த்தப் போக்கை வாசகன் விளங்கிக் கொள்ளவும் இப்பகுதி உதவி நிற்கிறது. சோவியத் பிளிம் இதழில் வெளிவந்த “மெக்சிக்கோ நீடு நீ வாழி” என்ற கட்டுரை சட்டநாதனால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வெளிவந்தது. ஐசன்ஸ்ரைனால் தயாரிக்கப்பட்டு பல்வேறு தடங்களுக்கு மத்தியில் வெளிவந்த இத்திரைப்படம் எடுக்கப்பட்ட வரலாறும் அத்திரைப்படம் பேசும் பொருளும் தமிழ்த் திரையுலகுக்கு புதியது. மாயா இன வழித் தோன்றல்கள் வாழும் யூகாற்றனில் எடுக்கப்பட்ட இத்திரைப்படம் அதி உன்னத திரையாக்கமாகக் கொள்ளப்படுகிறது. அலை 28இல் வெளிவந்த தற்போதைய தமிழ்த் திரைப்படங்களின் நிலையை மதிப்பிடும் “மூவர் பார்வைகள்” பகுதி கலா வெளிப்பாட்டுச் சாதனமான சினிமாவின் வர்த்தக இயங்கியலை விளங்கிக் கொள்ளவும் அதன் சமூகப் பெறுமானத்தை உணர்ந்து கொள்ளவும் துணை செய்கிறது. கொன்றாட்டுறுக்கலைன் நெறியாள்கையில் வெளிவந்த “சித்தாந்த” என்ற திரைப்படம் வாழ்வின் அர்த்தங்களை தேடுகின்ற ஒரு மனித ஆத்மாவின் கதையாக வெளிப்படுகிறது. அதே சமயம் வர்த்தக படமாக வெளிவந்த புதியகாற்று படத்தின் போக்கையும் அதன் நோக்கை சாடுகின்ற கட்டுரையாக புதிய காற்று என்றோர் இலங்கைத் தமிழ்ப் படம்” கட்டுரை அமைகிறது. கலப்பதியின் இறுக்கமான திரைக்கதை அமைப்பில் வெளியான “தாச நிசா” திரைப் படம் அதனைக் கண்டு களித்த ஒருவனின் மனவுணர்வில் ஏற்படுத்திய தாக்கத்தை கலை உணர்வோடு விமர்சித்துச் செல்கிறது. மூன்று மலையாள சினிமா என்ற கட்டுரை அரவிந்தனின் “ஓரிடத்து”, அடூர் கோபாலகிருஷ்ணனின் “அனந்தராம்” மற்றும் ஜான் ஆப்பிரஹாமின் “அக்கிர ஹாரத்தில் கழுதை” என்ற மூன்று படங்களின் உள்ளீடுகள் குறித்துப் பேசுகின்றன. சினிமா சிந்தனை மரபை

வளர்க்கவும் காட்சிகளில் தோன்றும் ஆழமான விடயங்களைத் தெளிவாக, அதன் வீரியம் குறையாது வாசகன் அணுகவும் அலையில் வெளிவந்த இக்கட்டுரைகள் துணைநிற்கின்றன.

அலையில் வெளிவந்த கவிதைகள் புதிய சமூக, அரசியல், இலக்கிய மாற்றங்களை உள்வாங்கி வெளிவந்தன. தமிழ்த் தேசியத்தின் மென்மையான உணர்வு வெழுச்சியையும் இக்கவிதைகள் வெளிப்படுத்த தயங்கவில்லை. அலையில் தேர்ந்த கவிதைகளை மு.பொன்னம் பலம், எம்.ஏ.நுஃமான், சு.வில்வரத்தினம், அ.யேசுராசா, நிலாந்தன், சேரன், வ.ஐ.ச.ஜெயபாலன், தா.இராமலிங்கம், ஜெயசீலன், சண்முகம் சிவலிங்கம், இளவாலை விஜேந்திரன், மு.புஷ்பராஜன், சி.சிவசேகரம், மைத்ரேயி, ஊர்வசி, கீதப்பிரியன் முதலியோர் எழுதினர். மஹாகவி, நீலாவாணன் முதலானவர்களால் எழுதப்பட்ட தரமான கவிதைகளையும் இனங்கண்டு மீள்பிரசுரமும் அலை செய்தது. அதேசமயம் சின்னான் கவிராயர் என்ற பெயரில் நீலாவாணனால் எழுதப்பட்ட சிறுதுரும்பு கவிதை அலையிலேயே முதன்முதலில் பிரசுரமானது. அரசுதரப்பினரால் மனித உயிர் செல்லாக்காசாய் மதிக் கப்பட்ட நிலையில் அலை இதழில் தா.இராமலிங்கம், எம்.ஏ.நுஃமான், சேரன், அ.யேசுராசா, சண்முகம் சிவலிங்கம், மு.கனகராசன் முதலானோர் ரகுபதிதாஸ், சுந்தரன், கவியரசன், ச.ரவீந்திரன், சசி, ராஜவரமன் முதலான புனைபெயர்களில் தம் கவிதைகளை எழுதினர்.

ஆத்மார்த்த தத்துவார்த்தத்தின் இயங்கு நிலையை மனிதவாழ்வோடு இணைத்து கவிதைகள் புனைந்த மு.பொன்னம்பலத்தின் சுய ஆட்சி என்ற கவிதை அலை இரண்டு இதழில் பிரசுரமாயின. தஞ்சைப் பெரிய கோவிலைக் குறியீடாகக் கொண்டு மனித வாழ்வின் சுயத்துவத்தைப் பேசும் இக்கவிதை மனித இருப்பே கலை என்பதை எடுத்துரைக்கிறது. “சங்கம் புழைக்கும் மாயா கோவஸ்கிக்கும்” என்ற அ.யேசுராசாவால் எழுதப்பட்ட கவிதை முறிந்த காதலால் தன்னிலை துவளாத மனிதனின் மனத்திட்பத்தை வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது. வ.ஐ.ச. ஜெயபாலனின் “நம்பிக்கையின் வேர்கள்” கவிதை யாழ்ப்பாண நகர்வழி ஊடாடி ஈற்றில் மனித மனத்தின் உள்ளுணர்வுத்தளத்தில் கட்டுறுகிறது. பிரிவென்னும் துன்பத்தில் உழலாத மனிதனின் தன்னுணர்வின் வெளிப்பாடே இக்கவிதை எனலாம். அலையில் வெளிவந்த மொழிபெயர்ப்பு கவிதைகள் நவீன கவிதைகளை விளங்கிக் கொள்வதற்கும் அவை குறித்த புரிதல்களுக்கும் இடமளித்தன. றொபேர்ட்டு கிறேவ்ஸ்: தனித்துவம் மிக்க கவிக்குரல் என்ற தலைப்பின் கீழ் றெஜி சிறிவர்த்தனாவால் எழுதப்பட்டு ஏ.ஜே.யால் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட கட்டுரை ஆங்கிலக் கவிதை களோடு இணங்கிச் செல்லும் கிறேவ்ஸின் கவிதைகளை இனங்காணவும் அவரின் கவிதையின் வெளிப்பாட்டுத் தன்மையை அறியவும் துணை செய்கிறது. எளிமையான அழகான வாழ்வின் வேர்களில் இருந்து கிளந்தெழும் விக்ரமாதித்யனின் கவிதைகளை “ஆகாச நீல நிறம்” என்ற கட்டுரை உணர்த்தி நிற்கிறது. சி.சிவசேகரத்தின் “புதிய போத்தலில் சாக்கடை நீர்” என்ற கட்டுரை ஈழத்து இலக்கியப் பரப்பில் கவித்துவமற்று சொல்லுங்காரத்துடன் எழுதப்படும் வார்த்தை ஜாலங்களை கவிதைகளாக கருதப்படக்கூடாது என்பதை எடுத்து

துரைக்கிறது. சோலைக்கிரியின் எட்டாவது நரகம் என்ற கவிதைத் தொகுப்புக்கு சு.வில்வரத்தினத்தால் எழுதப்பட்ட விமர்சனம் சோலைக்கிரியின் கவிதை உலகை வாசகன் சென்றடைவதற்கு உதவி நிற்கிறது. வளர்முக நாடுகளில் விடுதலைப் போராட்டம் முனைப்பு பெற்ற நிலையில் அங்கு வெளிவந்த கவிதைகள் மையப்பொருளாய்க் கொண்டு எம்.ஏ.நுஃமான்னால் எழுதப்பட்ட “ஆசிய நாடுகளில் விடுதலைப் போராட்டமும் கவிதையும்” என்ற கட்டுரை அக்காலக் கட்டப் போராட்டச் சூழலை உணர்ந்து எழுதப்பட்ட கட்டுரையாகும். தன்னுணர்வின் வெளிப்பாட்டையும் அதேசமயம் சமூக யதார்த்த நடத்தியல் முறைகளையும் ஒன்றிணைத்து எழுதப்பட்ட அ.யேசுராசாவின் “அறியப்படாதவர்கள் நினைவாக” தொகுப்புக்கு மு.பொ. எழுதிய நீண்ட விமரிசனம் கவிதையில் அ.யேசுராசாவின் இடத்தையும் இருப்பையும் ஆராய் கிறது. பேரினவாதத்தின் முகத்தையும் அதேசமயம் ஈழப் போராட்டத்தின் விடுதலையையும் அவாவி நிற்கும் சு.வில்வரத்தினத்தின் “அகங்களும் முகங்களும்” தொகுப்புக்கு செ.யோகராசா எழுதிய விமரிசனம் வில்வரத்தினத்தின் கவிதைகளின் பேசுபொருளைச் சுட்டி நிற்கின்றன. அக்கறை காற்று ஐப்பானிய ஹைக்கூ கவிதைகள் என்ற கட்டுரை ஹைக்கூ கவிதையின் வடிவத்தையும் அதன் வெளிப்பாட்டுமுறைகளையும் எடுத்துரைக்கிறது.

அலையில் வெளிவந்த நேர்காணல்கள் பன்முகத்தன்மை கொண்டவை. ஆளுமைகளின் திறனையும் ஆற்றல்களையும் அறியத் துணைநின்ற இந்நேர்காணல்கள் இலக்கியப்படைப்பொன்றின் நோக்கத்தையும் போக்கையும் அறிந்து செயற்படவும் துணைநின்றன. நிலந்தல் (சந்தமற்ற கவிதை) கவிதை இயக்கத்தின் முன்னோடியாக இருந்த சிறிகுணசிங்ஹ நேர்காணலை அலை சிவகுமாரன் வாயிலாகப் பதிவு செய்தது. இவர் ஹெவனல்ல நாவலின் ஆசிரியராகவும் சத்சமுத்ர என்ற திரைப்பட நெறியாளராகவும் இலக்கியத் திறனாய்வாளராகவும் விளங்கியவர். சமஸ்கிருத மொழியில் பாண்டித்தியம் பெற்ற இவர் இந்திய ஓவியத்தின் உத்திமுறைகள் என்ற தலைப்பில் கலாநிதிப்பட்டம் பெற்றவர். இந்நேர்காணலில் இலங்கையில் திறனாய்வுத் துறை வளராமையுக் காரணம் ஆங்கில இலக்கியங்களின் மீது பரிச்சய மின்மையே என அவர் முன்வைக்கும் குற்றச்சாட்டு முக்கியமானது. இந்நேர்காணல் புதிய தீர்க்க தரிசனத்தை தந்தது. சிங்கள கலை இலக்கிய சூழலில் பெருந்தாக்கத்தை செலுத்திய சிறிகுணசிங்ஹாவின் நேர்காணல் ஒரு ஆளுமையின் இயற் பண்புகளை வெளிப்படுத்தி நிற்பதுடன் உண்மையான இலக்கியத்தை நோக்கி நகர்வதற்கான பயணமாகவும் அமை கிறது. அலை34 இதழில் வெளிவந்த சுந்தரராமசாமியின் நேர்காணல் கலை குறித்தது அவர் கொண்டிருந்த நிலைப் பாட்டையும் யதார்த்த படைப்புக்கள் மீது அவர் கொண்டிருந்த ஈடுபாட்டையும் எமக்குணர்த்தி நிற்கிறது.

நவீன இலக்கியம் குறித்த பல்வேறான தோற்றங்களை அலை குறித்தான புரிதல்களை வாசகன் மனதில் வளர்க்கும் வண்ணம் உருவாக்கப்பட்டதே அலையில்

வெளியான முப்பரிமாணம் மற்றும் மூவர்பார்வைகள். இப்பகுதியில் எஸ்.பொன்னுத்துரை, எம்.ஏ.நுஃமான், மு.பொன்னம்பலம், சசி.கிருஷ்ணமூர்த்தி, அ.ரவி, சட்ட நாதன் முதலானோர் பங்களிப்புச் செய்தனர். ஆக்கவிலக்கியவாதிகளின் கருத்துநிலையை அறிந்து கொள்வதற்கும் இலக்கியங்கள் குறித்தான அவர்களின் பார்வை, நோக்குநிலையை புரிந்து கொள்வதற்கும் இப்பகுதி துணை செய்தன.

அலை வெளியீட்டுத் துறையிலும் ஆழத்தடம் பதித்தது. மீனவர் பாடல்கள் குறித்து எழுதப்பட்ட மு.புஷ்பராஜனின் கட்டுரைகளை “அம்பா” என்ற நூலாக வெளியிட்ட அலை குப்பிழான் ஐ.சண்முகனின் பதினொரு சிறுகதைகளை “கோடுகளும் கோலங்களும்” என்ற தொகுப்பாகவும் கொண்டுவந்தது. ஏ.ஜே.கனக ரட்னாவின் மொழிபெயர்ப்புக்களை மார்க்சியவாதிகளும் இனப்பிரச்சினையும், மார்க்சியமும் இலக்கியமும் என்ற பெயரிலும் நூலாக்கம் செய்த அலை ராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியத்தின் “ஒரு கோடைவிடுமுறை” நாவலையும் வ.ஐ.ச.ஜெயபாலனின் “தேசிய இனப்பிரச்சினையும் முஸ்லிம் மக்களும்” நூலையும் சு.வில்வரத்தினத்தின் “அகங்களும் முகங்களும்” என்ற கவிதைத் தொகுப்பையும் செம்மையான முறையில் எழுத்துப் பிழைகளற்ற வெளிக்கொணர்ந்தது. இதே போல் அ.யேசுராசாவின் “பனிமழை”, “குறிப்பேட்டி லிருந்து”, “நினைவுக்குறிப்புக்கள்”, “நீழல்கள்” முதலான நூல்களும் அலை வெளியீடாகவே வந்தன. அலையில் அ.யேசுராசாவால் எழுதப்பட்ட “பதிவுகள்” அதே தலைப்புடன் அலை வெளியீடாகவே நூலுருப்பெற்றது. அலை வர்த்தக நோக்கமற்று நல்ல நூற்களை இனங்கண்டு வெளிக்கொண்டு வந்தது என்பதை அதன் வாசகர்கள் நன்கறிவார்.

கலையுணர்வு புறக்கணிக்கப்பட்டு வரட்டு வாதங்களும் விமர்சன வழிபாடுகளும் ஈழத்துச் சூழலில் அரங்கேறியநிலையில் இலக்கிய நேர்மையினங்களைச் சுட்டிக்காட்டி அறிவுபூர்வமான தடத்தில் பயணித்த இதழாக அலை காணப்படுகிறது. இலக்கியத்தின் ஊடாக சமூக மாறுதல்களைத் தோற்றுவிப்பதில் முக்கிய பங்காற்றிய இதழ் என்ற வகையில் அலை இற்றைவரை நிலைத்து நிற்கிறது. அலை குறித்த பதிவுகள் விரிவாக ஆராயப்பட வேண்டிய சூழலில் எனது இக்கட்டுரை அலையின் முயற்சிகளை அதனது உள்ளீடுகளை நுண்ணாய்வுக்கு உட்படுத்தவில்லை. எனவே இக் கட்டுரை அலை குறித்த தகவல்களைத் தாங்கி வரும் பதிவுகளாகவே அமைகின்றன.

அரைநாள் நித்திரையில்
கழிந்துபோனது. மெயிலில் வந்த
அலுப்பு; மத்தியானம் சாப்பிட்ட
பிறகும் - சாய்வுக்கதிரையில் சிறு
கண்மூடல்.

யாரோ தோளில்
தட்டியதைப்போல.... முழித்தால்
தேத்தண்ணீருடன் அக்கா. தம்பியும்
கடலால வந்திற்றான் போல;
குசினிக்குள் சாப்பிட்டபடி,
அவன்....

“எட, அப்ப நாலுமணிக்கு
மேலபோல”; அவசரம்.

“எங்க போகப்போறாய்?” -
அக்கா.

“உப்புமால் கந்தோருக்கு.
பெடியங்க பந்தடிப்பாங்க,
பாக்கலாம்.”

“உப்புமால் கந்தோர்;
பந்தும் பெடியங்களும்.

ஓ! இந்தப்
பின்னேரங்கள்....”

கால்கள் பரபரக்கின்றன.
“நானும் பந்தடிக்கலாம்; சீ!
களைக்கும். ஒரு வருஷம் -
விளையாடாம விட்டு.”

“சவக் கொழுப்பு -
விளையாடக்கூட ஏலாது....”

கனநாளைக்குப் பிறகு
சைக்கிள் ஓட்டம் - ஓடுறது கஸ்ரம்;
காத்தாக்கிடக்கு. சோழகமும்
எழும்பியிற்றுது....

“இதென்ன! ஒருத்தருமில்
லாம், வெறும் வெளி. இவங்களெல்
லாம் எங்க போயிற்றாங்க;
காத்தெண்டு வரயில்லையா....?”

வெட்ட வெளி.

புல்லுமேயிற மாடுகள்;
பின்னால் தூரத்தில சவக்காலை.
தொங்கலில் கடலருகில் ஒற்றைத்
தென்னை - சோழகத்தின் வீச்சில்
ஓலைகளை, ஆட்டியபடி.

“சீ!” ஏமாற்றத்தில் எரிச்சல்.
திரும்பிவந்து வீட்டுக்குள்
முடக்கம்.

இருட்டிவிட்டது. ஏழு
மணி. வாசிகசாலைக்குப் போற
முந்தின நேரம்; பார்க்குக்கும்
போகலாம்.

இதென்ன.... ரோட்டில்,
மெழுகுதிரியைப் போல
லைற்றுகள்; மங்கல் வெளிச்சம்.
பார்க்க ஒருமாதிரி.

வாசிகசாலையிலும்

■ அ. யேசுராசா

ஓர் இதயம், வறுமை கொண்டிருக்கிறது....!

முந்தியப்போல கல்கலப்பில்ல.
வெளிலைற்றும் மங்கல்; இதில்,
“காட்ஸ்” விளையாட ஏலாதுதான்;
அதனால்தானா?

உள்ளே, படந்தட்டிப்
பார்க்கின்ற இரண்டு சின்னப்
பெடியங்கள். கையில் பள்ளிக்கூடப்
புத்தகங்கள்; நியூசனிற்குப் போயிற்று
வந்தவங்கள் போலிருக்கு....

பேப்பர் பார்க்கிற
“யூலியசினர்” தகப்பன்; புத்தக
மேசைகளும் வெறுவாங்குகளும்.

கம்மா தட்டிப்பார்த்தபடி....
ஒன்றையும் வாசிக்க மனமில்லை;
முந்தி இப்படியில்ல - வெளியேறல்.
கப்பிரமணிய பார்க்கும்,
அழுது வடியு.... து. “தரின்ன
தரீன்னா....” வெறும் இழுவைக்
குரல் - நேடியோவில்.

நேடியோவுக்கு முன்னால்,
கல் சீற்றுகளில் அந்தப் பழைய
கோஷ்டி. இப்பவும், அரசியல்
அரட்டை அடித்தபடிதான்....

பின்புறம் ஒரே அமைதி.
வெளிக் கேற் லைற்று ஒளிபடிந்தபடி
தண்ணீர்த் தடாகம். சறுக்கீஸ், அந்த
நெடிய மரங்கள் இருளிலும் -
ஒளியிலும் கலந்தபடி....

மனிதர்களில்லாத, இந்த
வெறும் தனிமை - இப்ப பிடிக்கவே
யில்ல.

முந்தி, மனநிறைவும்;
உள்ளக் கிளர்ச்சிகளும்!
தனிமையில் - நேடியோச்
செய்தி முடியும்வரை, மெல்லிய ஒளி
படர்ந்த மக்கிப் பாதையில் சிறு
உலா; நிறைவாகத்தானிருக்கும்.

“தனிமை. இதுக்கு
அர்த்தமிருக்குமா....?”

இப்ப “இது” விசர்த்தனம்.
ஆக்களோட புழங்க வேணும்;
உலகத்தில, நான்மட்டுந்தானா?
“றொபின்சன்
குருசோக்கள்”; இப்ப இது ஏலாது.

2

ஒரு நாள் கழிஞ்சுபோச்சு;
கிறீஸ்துராசாவை, ஏன் காண
யில்ல....? ஓ! இண்டைக்கு
ஞாயிற்றுக் கிழமை; கடலுக்குப்
போகாயினம்.

“கிறீஸ்துராசா”
“அவன் இல்லத்தம்பி.
போனகிழமதான் தாளையடிக்குப்
போனவன்; அங்க தங்கு வேலை
யாம்.” - வெளிவந்தபடி

கிறீஸ்துராசாவின் அம்மா.

“தங்குவேலைக்கு.... அங்க ஏன்?”

“அங்க மேசன் வேலைக்குத்தம்பி. அவன் இப்ப கடலுக்குப் போறயில்ல.”

கிறீஸ்துராசா இல்லாம, லீவு எப்பிடிக்க கழியும்! சீ! அந்தாள், இஞ்ச நிண்டிருந்தால்.... என்ற போக்குக்கு, புத்தகங்கள், ஊர்க்கதைகள் நல்லாய்க் கதைக்கலாம்.

மனம் நெருங்கிய ஒரே சிநேகிதனாகக் கிறீஸ்துராசா!

“வேற ஆர்....?”

வெட்ட வெளி.

“சென்லூயிஸ்”,

“அல்போன்ஸ்....?” சும்மா சிரிப்ப தோட சரி. அந்த வாசிகசாலை யடிப் பெடியங்களட போக்கும், வேற.

“அப்ப ஒருத்தருமே, இல்ல....”

பத்து மணியின் இள வெய்யில். வாசிகசாலை முன்னால் நிழல்வாடி மரத்தின் கீழ் கும்பல்; யேக்கப்பினர் தேத்தண்ணீர்க் கடையிலும், படகுப் பெடியங்கள்.

ஓ! இண்டைக்குத் தொழில் ஒண்டும் போகாதெல்லாம்....! அதா.... ன். குறுக்காகக் கடந்தபடி தேவதாஸ்.

இதென்ன.... கண்டுங் காணாதமாதிரி; சும்மா சிரிக்கவுங் கூடாதா?

ஏன், நான் தன்னப் பொருட்படுத்த மாட்டெண்டா?; அப்பிட்யென்ன நான் மாறியிற்றன்....

இந்தப் “போஸ்றமாஸ்ரர் அன் சிக்கலர்ஸ்”; கொழும்பில வேல. இதாலயா? அதுவும் இந்த ஒரு வருஷத்துக்குள்ளயா....?

காட்ஸ் வினையாடுகிற படகுப் பெடியங்கள்; சுவையோடு மொய்த்துப் பார்க்கும் கும்பல்.

அவங்களுக்கு நான் முக்கியமில்ல. முந்தி, நானும் அவங்களைப் பொருட்படுத்தயில்லயே; அவங்கள் ஏன் என்னட்டக் கதைக்கப் போறாங்க.

நெருங்காத முகங்கள்.

பதட்டமாய்,

இயல்பில்லாமல் வாசிகசாலையில்

- ஏங்குகிற மனம்.

“சீ! ஊருக்கு ஏன் வந்தன்?”

எரிச்சலோடு, தனிமை வறட்சியில் மனம்புதைய திரும்பிவந்து வீட்டில் - சாய்வுக் கதிரையில் ஓடுக்கம். புத்தகங்களோடும், இரா வரைக்கும் அதிலேயே.

3

“வெளியில எங்க போறது? ஆரப் பாக்கலாம்....”

“சீ!” - எரிச்சல்.

“இண்டையோட மூண்டுநாள்; இன்னும் அஞ்சநாள்க் கிடக்கு.”

“கொழும்புக்குப்போனால்....?”

கொழும்புக்கு....? சைவக் கடை; ஒற்றைத் தனியறையின் மூன்றாவது கட்டில் - அதில் ஓடுங்கியபடி....

“வெள்ளவத்தையில் இருந்து கோட்டைக்கு, கோட்டையில் இருந்து வெள்ளவத்தைக்கு.” ஒவ்வொரு நாளும், அர்த்த மில்லாமல் மெஷினைப் போல....

“இதென்ன, சும்மா நெடுக வீட்டுக்குள்ளயே. வெளியில போய், நாலு மனிசரோட கதைச்சப் புழங்கள்; சும்மா விசரன் மாதிரி யோசிச்சபடி.”

அம்மாவிற்கும் என்னைப் பார்க்க எரிச்சல்போல;

அவ எரிச்சல்படுகிறா.

“ஆரோட போய்க் கதைக்கிறது?”

“இவர்தான், ஒரு புதுமாதிரியான மனிசன்; அப்ப ஏன் இஞ்ச வந்தனி?”

ஏன் இஞ்ச வந்தனி?

ஏன் இஞ்ச வந்தனி?

சுற்றிச் சுற்றி வந்தபடி

அந்தச் சொற்கள். “ஓம்! நான், ஏன் இஞ்ச வருவான்? வறண்டு போகவா?”

“அம்மாவே கேட்டாச்சு.”

“அம்மா எங்க? வெளியால எங்கயோ போயிற்றா போல; ஆளைக் காணன்.”

“இந்த எரிச்சலில் இருந்து விலகவேணும்; சும்மா ஏன் இஞ்ச. இப்ப அஞ்சரை மணிதானே; இண்டைக்கு மெயிலுக்கே போயிரலாம்.”

வெளியில கிடந்த உடுப்புக்களை அடுக்குவதில் அவசரம். அக்காவையும் காண யில்ல; பக்கத்து வீட்டில போல....

தங்கச்சி தனியத்தான் வீட்டில. “கனநாளைக்கு இஞ்ச வரப்படாது. எப்பிட்யோ சவக் கொழும்பிலதான்....”

ஒற்றைச் சூட்கேசோடு, வெளிவாசலுக்கு வந்தபோது - கதவைத் திறந்தபடி, அம்மா.

“எங்க சூட்கேசங் கொண்டு....?” அவவிற்கு

ஆச்சரியந்தான்.

“நான் கொழும்புக்குப் போறன்.”

“இதெ....ன்....ன திடெண்டு.... இன்னும் லீவு கிடக்கே....!” அவவிற்குப் பயம்போல.... ஏதோ நான் அவையளவிட்டு விலகப் போறதைப்போல....

எரிச்சல்பட்டபடி

மௌனமாக, நான்.

அம்மா அழுகிறா.

“எனக்கொண்டும் விளங்க இல்ல; எங்களில உனக்கென்ன கோவம்? நீ இப்ப, முந்தின ஆளில்ல; உன்னப் படிப்பிக்க, நான் எவ்வளவு கஸர்ப் பட்டனான்.”

“இதென்ன ஒண்டுமில்லாததுக்குச், சும்மா அழுதுகொண்டு.”

அவவின் நினைப்பு இதே, ஏதோ நான் அவவைப் பேசுகிறதைப்போல -

“ஒரு தாய் சொல்லுறதக் கேக்கவேணும்” இதென்ன திடென? எங்களையெல்லாம், நீ மறக்கப்போறியா....?”

எனக்கு எரிச்சல்; ட்றெயினுக்கும் நேரம் போகுது.

“எனக்குத் தெரியா ; நான் போறன்.”

நான், திரும்பிப் பார்க்க இல்ல. ஸ்ரேஷனுக்கு ஞாயமான தூரம் நடக்கவேணும். கூட வர, ஒருத்தருமே இல்ல....

சூட்கேசம் நானும்;

“பீச்சோட்” சந்தி லைற்றில், சிறிது தூரம் நிழலும்....

- ஆனி 1969
நெய்தல்
1971

பி.கு. : இச்சிறுகதை The Destitute Heart என்னும் பெயரில் ஏ.ஜே. கனகரத்தினா வினால் மொழியாக்கஞ் செய்யப்பட்டு, கனடாவிலுள்ள TSAR Publications நிறுவனம் 2001இல் வெளியிட்ட, Lutesong and Lament என்ற தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ளது.

“இறந்துவிடும் எல்லா
எழுத்தாளரும்
அஞ்சலிக்குரியவரென நான்
கருதவில்லை. முதலில்
எழுத்தாளரின் வாழ்வு
மதிப்பிற்குரியதாக
அமைந்திருக்கவேண்டும்;
அதன்பிறகு அவனது
எழுத்துத்துறைப் பாங்களிப்பின்
முக்கியத்துவம் பார்க்கப்பட
வேண்டும்.”
- அ. யேசுராசா -

இலக்கிய ஆளுமை அ.யேசுராசாவின் “நினைவுக் குறிப்புகள்”

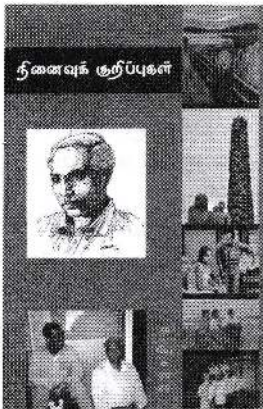
ஈழத்தின் மிக முக்கியமான எழுத்தாளர்களில் ஒருவர் அ.யேசுராசா. பிந்திய அறுபதுகளின் (1966 - 1968) மரபுக்கவிதை; புதுக்கவிதை என இலக்கியத்தில் பிரவேசித்து, சிறுகதை, கட்டுரை, மொழிபெயர்ப்பு, இதழியல், திரைப்பட, நூல்வெளியீடு என மிகமுக்கியான இலக்கியச் செயற்பாட்டாளராக ஏறத்தாழ 50 வருடங்களுக்கு மேலாக தொடர்ந்து இயங்கி வருபவர்.

இந்த “நினைவுக்குறிப்புகள்” என்னும் கட்டுரைத் தொகுதி (2016) இவருடைய எட்டாவது நூல். அலையின் 11 ஆவது வெளியீடாக வந்திருக்கும் இந்த நூலில் 15 கட்டுரைகள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. 2014/2015 ல் எழுதப்பட்ட கட்டுரைகள் இவை.

“எனது அனுபவங்களைப் பதிவு செய்வது அவசியமென அவ்வப்போது பல நண்பர்கள் சொல்லியுள்ளனர். அவற்றைக் கருத்தின் கொண்டபோதும் எனது இயல்பிற்கேற்ப அதற்கான உந்தல் இல்லாமையால் அம்முயற்சியில் ஈடுபடவில்லை.

60களின் நடுப்பகுதியிலிருந்து தீவிர இலக்கிய ஆர்வலனாகவும், கொழும்பு கலை இலக்கிய நண்பர் கழகத்தில் செயற்படுபவர்களாகவும் மாறினேன். அக்கழகக்காலம் கூரிய பார்வைகளை வெளிப்படையாகப் பரிமாறும் பயிற்சியைத் தந்தது. தொடர்ந்து - இலங்கையின் பல பிரதேசங்களினதும் உள்ள கலை இலக்கிய வாதிகள் பலருடன் தொடர்புகள் கலந்துரையாடல்கள், சிற்றிதழ் செயற்பாடுகள், திரைப்படக்கழகச் செயற்பாடுகள் கருத்தரங்குகள், தமிழக ஐரோப்பிய நாடுகள் சிலவற்றுக்கான பயணங்கள் என்பவை மகிழ்வும்; கசப்புகளுமென நிறைய அனுபவங்களைத் தந்தன.

கலை இலக்கிய உலகில் சற்று ஒதுங்கியிருந்த நிலையில் ஜீவநதி பரணீதரனின் வேண்டுகோளைத் தொடர்ந்து திரும்பவும் கொஞ்ச கட்டுரைகளை எழுதத் தொடங்கினேன். மனநிலையிலும் செயற்படு மாற்றம் ஏற்பட்டு வந்தது.

எனது அனுபவங்களைப் பதிவு செய்வது நல்ல தெனவும், நான் விரும்பியவாறு எழுதலாமெனவும் பரணீதரன் கூறினார். சம்மதித்து பத்து இதழ்களிற்கு எழுத்துவதாகச் சொல்லி நினைவுக்குறிப்புகள் தொடரை 2014 வைகாசியில் ஆரம்பித்து அவரது வேண்டுகோளின்படி மேலும் ஐந்து இதழ்களுக்கு எழுதி 2015 மார்ச்சுமீயில் நிறைவு செய்தேன்.

கலை இலக்கியம், சிங்களக் கலைஞர் களுடனான பரிச்சயம், அலுவலகப் பணி வாழ்வு சமூகம், அரசியல், துறைகளில் பெற்ற எழுதப்படாத அனுபவங்களும் நினைவுகளும்; இன்னும் உள்ளன. இயல்பாக அமையக்கூடிய ஓர் எதிர்காலச் சூழலில் அவை பதிவு செய்யப்படலாம்.

எழுத்துத்துறையில் எனது மீள் வருகைக்கான வாய்ப்பை உருவாக்கியும்; இந்த நூலின் உருவாக்கத்தில் அக்கறையுடன் செயற்பட்டும் உதவிய பரணீதரனுக்கு எனது நன்றிகள் என்னும் யேசுராசா அவர்களின் என்னுரை இந்நூல் பற்றிய அறிமுகவுரையாகவும் செயற்பட்டிருக்கிறது.

மாணவர்கள் மற்றும் இளையவர்களிடையே கலை இலக்கியம் பற்றிய புரிதலை ஏற்படுத்தவும் அவர்களை எழுத்துலகில் ஈடுபடச் செய்யும் நோக்குடனும் இவர் வெளியிட்ட “கவிதை” மற்றும் “தெரிதல்” இதழ்கள் நின்று போய்விட்ட துயர்தரும் சூழலில் சிறிது இடைவெளிக்குப்பிறகு தெரிதல் மீண்டும் வரத் தொடங்கி மகிழ்வைத்தந்தது போலவே, எழுத்துத் துறைக்குள் அவரது மீள் வருகைக்கான இக்கட்டுரை களுடன் வந்திருக்கும் இந்த இலக்கிய “நினைவுக் குறிப்பு” களும் மகிழ்வைத் தருகின்றது!

இந்த என்னுரையில் கூட, கூரிய பார்வைகளை வெளிப்படையாகப் பரிமாறும் பயிற்சியை கொழும்பு கலை இலக்கிய நண்பர் கழகம் தந்ததாகக் குறிக்கின்றார். அந்த வெளிப்படப்பரிமாறல்களால் தான் நண்பர்களே பகைவர்களாக மாறிவிடும் பரிதாப நிலைமைகள் இவருக்கு என்றும் ஏற்படுவதுண்டு.

கலை இலக்கிய உலகில் இருந்து சற்று ஒதுங்கி இருந்ததற்கும், மீண்டும் எழுதும்படி வாய்ப்பும், உற்சாகமும் தந்த ஜீவந்தி பரணீதரனுக்கு நன்றி கூறியுள்ளதற்கும் கூட அதுவே காரணமாகவும் இருக்கலாமோ தெரியவில்லை. இந்த நூலின் கட்டுரைகளிலும் அந்த வெளிப்படத்தன்மைகளை காணலாம்.

முதல் கட்டுரையில் இப்படி வருகிறது. “அக்காலங்களில் பாலேந்திராவின் மொழியாக்க நாடக முயற்சிகளும் ஒரு பிரிவினர் வேண்டுகோளே முக்கியத்துவம் தராது ஒதுக்கினர். அவைக்காற்று கலைக்கழகத்தில் பாலேந்திரா; நித்தி; நிர்மலா; ஏ.ஜே.கனகரட்ணா முதலியோர் செயற்பட்டனர். இவர்களின் நாடக முயற்சிகளுக்கு அலை இதழும் நண்பர்களும் ஆதரவான போக்கைக் கொண்டிருந்தோம். 1980ல் புதுசுவில் எனது மொழியாக்கக்கவிதைகள் இரண்டு வந்திருந்தன. ஒரு நாள் நிர்மலாவின் வீட்டுக்குச் சென்றிருந்தேன். “நீங்கள் எல்லாம் எப்படி

மொழி பெயர்க்க முடியும்” என்று ஒரு விதமான தொனியில் கேட்டார். என்றெழுதும் யேசுராசா, சின்னப் பள்ளிக் கூடம் ஒன்றில் தமிழில் படித்த கடற்றொழிலாளியின் மகனான நீ எல்லாம், கார்சியாலார்கானவ எப்படி மொழி பெயர்க்கமுடியும் என்னும் நிர்மலாவின் அமெரிக்காவில் படித்த யாழ்ப்பல்கலைக்கழக ஆங்கிலத்துறையில் பணியாற்றும் மேலோர் வட்டத் தொனி அது என்றும் எழுகின்றார்.

கலை இலக்கியத்தகவல் களஞ்சியமாகத் திகழும் நூல் இது. அருமையான கறுப்பு வெள்ளைப் புகைப்படங்களுடன் அழகிய வடிவமைப்பும் 136 பக்கங்களும் கொண்டது.

அவரது நூல்களாக இதுவரை வந்துள்ளவை.

- தொலைவும் இருப்பும் ஏனைய கதைகளும் - 1974:1989 மறுபதிப்பு
- அறியப்படாதவர்கள் நினைவாக (கவிதைகள்) 1984
- தூவானம் (பத்தி) 20001
- பனிமழை (மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகள்) 2002
- பதிவுகள் (பத்தி) 2003
- குறிப்பேட்டிலிருந்து (கட்டுரைகள்) 2007
- திரையும் அரங்கம் (கட்டுரைகள்) 2013
- நினைவுக்குறிப்புகள் (கட்டுரைகள்) 2016

தொகுப்பாளர்களில் ஒருவராகப் பணியாற்றிய நூல்கள்

- பதினொரு எழுத்துக் கவிஞர்கள் 1984/2003
- மரணத்துள் வாழ்வேம் 1985 1996
- தேடலும் படைப்புலகமும் (ஓவியர் அ.மாற்கு பற்றிய நூல்) 1987

வெளியிட்ட இதழ்கள்:-

- அலை கார்த்திகை 75 - மார்ச்சு 78 வரை 12 இதழ்கள் ஒரு தொகுதியாக 1986 ஆனியில் வெளிவந்தது.
- அலை மீள் வருகை பங்குனி 80 வைகாசி 1990 (இதழ் 12லிருந்து 23 வரையிலான கார்த்திகை 1983 வரை 12 இதழ்களும் ஒரு தொகுதியாக வந்துள்ளது. 1990 இதழ் 35 டன் அலை நின்று போனது.
- திசை வார இதழ் - 1989 1990 துணை ஆசிரியர்.
- கவிதை - இளம் கவிஞர்களுக்கான இரு திங்கள் ஏடு 1994 சித்திரை
- தெரிதல் - 2003 மார்ச்சு

இலக்கிய வாசகர்களாலும் விமர்சகர்களாலும் மிகவும் கவனிப்புள்ளானவர் யேசுராசா அவர்கள். தமிழ் இலக்கியப் பரப்பெங்கும் அறியப்பட்ட அவரின் தீவிர இலக்கியச் செயற்பாடுகள் நித்தியமானவை தேவைப்படுபவை. அவரைப்பாராட்டி வாழ்த்துவதுடன் நீடு வாழ்ப் பிரார்த்திப்பேன் - பிரார்த்திப்போம்.

சீன நிலத்தின்மீது
பனிமழை பெய்கிறது
குளிர்,
சீனாவைச் சூழ்கிறது....

துயர்நிறைந்த கிழவி போல்
காற்று
நெருக்கமாய்ப் பின் தொடர்கிறது
நீட்டிய அவளதுநகங்கள்
கடந்துசெல்லும் மக்களின்
உடைகளைப் பலமாய் இழுக்கின்றன.
பூமியைப் போல்
பழையையான அவளது சொற்கள்
இடை விடாது
முறையிடுகின்றன....
காட்டினில் இருந்து
தம் வண்டிகளை ஓட்டியபடி,
சீனாவின் விவசாயிகள்
வருகின்றனர்.
உரோமத் தொடர்பிகளை அணிந்தபடி
பனிமழையை எதிர்த்தபடி,
அவர்கள்
எங்குசெல்ல விரும்புகின்றனர்?

உனக்குச் சொல்கிறேன்
நான்கூட
விவசாயப் பரம்பரைதான்.
துயரங்கள் ஆழமாய்க்
கோடிட்டுச்செதுக்கிய உன் முகத்திலிருந்து,
சமவெளியில் வசித்த
மக்களின்,
கொடிய ஆண்டுகளை
எனக்குப் புரிகிறது
மிக ஆழமாய்
எனக்குப் புரிகிறது.
இல்லை,
உன்னைவிட நான் மகிழ்ச்சியாய் இல்லை.
காலநதியில் மிதந்த என்னை
துயர அலைகள் அடிக்கடி
முழுமையாயே அமிழ்த்தின.
அலைதலிலும்
சிறை அறைகளிலும்,
பெறுமதியான என் இளமை கழிந்தது.
எனது வாழ்வும்
உனதுபோலவே,
உலர்ந்தது.

சீன நிலத்தின்மீது
பனிமழை பெய்கிறது
குளிர்,
சீனாவைச் சூழ்கிறது....

பனியிரவில் ஆற்றோடு
பழசான கருப்பு வள்ளத்தில்
சிறிய எண்ணெய் விளக்கு
மெதுவாய்,

பனிமழை

இழுபட்டுச் செல்கிறது.
தலையைத் தொங்கவிட்டு,
விளக்கைப் பார்த்தபடி,
அங்கு இருப்பது யார்?
ஓ! நீ
குலைந்த தலையோடும்
அழுக்கு முகத்தோடும்
உள்ள இளம் பெண்ணே
பாதுகாப்பான உனது வீடு,
சூடான, மகிழ்ச்சியான உனதுசூடு
ஆக்கிரமிப் பாளரால்
எரிக்கப்பட்டதா?
இதுபோன்ற ஓர் இரவில்
உனதுகணவனின், பாதுகாப்பை இழந்தாயா?
எதிரிகளின் துப்பாக்கி முனையில்
மரண பயங்கரத்தில்
சித்திரவதை செய்யப்பட்டு
இழிவு படுத்தப் பட்டாயா?

இதுபோன்ற குளிர்ந்த இரவில்
கணக்கற்ற முதியதாய்மார்,
நாளையின் சக்கரம் தம்மை
எங்கு எடுத்துச்செல்லும்
என்பதறியாது,
தமக்குச் சொந்தமில்லா வீடுகளில்
அந்நியர் போல்
சூனிக் குறுகி,
ஒடுங்கி இருந்தனர்.
சீனாவின் வீதிகள்
மிகக் கரடு முரடாய்....
சேறு நிறைந்ததாய்....

சீன நிலத்தின்மீது
பனிமழை பெய்கிறது
குளிர்,
சீனாவைச் சூழ்கிறது....

நீண்ட இரவில்
பனிபடர்ந்த சமவெளி நிலங்கள்
யுத்த நெருப்பினால்
அழிக்கப்பட்டன.
எண்ணற்ற உழைப்பாளிகள்
தாம்உணவுட்டிய தம் கால் நடைகளை
செழிப்புநிறைந்த தம் வயல்களை
இழந்து,
அவநம்பிக்கையின் அழுக்கு
ஒழுங்கைகளில்
நெருங்கித் திரண்டனர்.
பசித்த நிலம் நடுங்கும் கரங்களை
நீட்டியபடி,
இருண்ட வாளைப் பார்த்தபடி,
மீட்சிக்காய்
இரந்தது.

சீனாவின் துயரமும் வலியும்,
இப் பனியிரவு போல்
நீண்டு பரந்தது.

சீன நிலத்தின்மீது
பனிமழை பெய்கிறது
குளிர்,
சீனாவைச் சூழ்கிறது....

ஓ! சீனா,
விளக்கற்ற இவ் விரவில்,
எனது பலவீனவரிகள்
உனக்குச்
சிறு, உயிர்ப்பிணைத் தருமா?

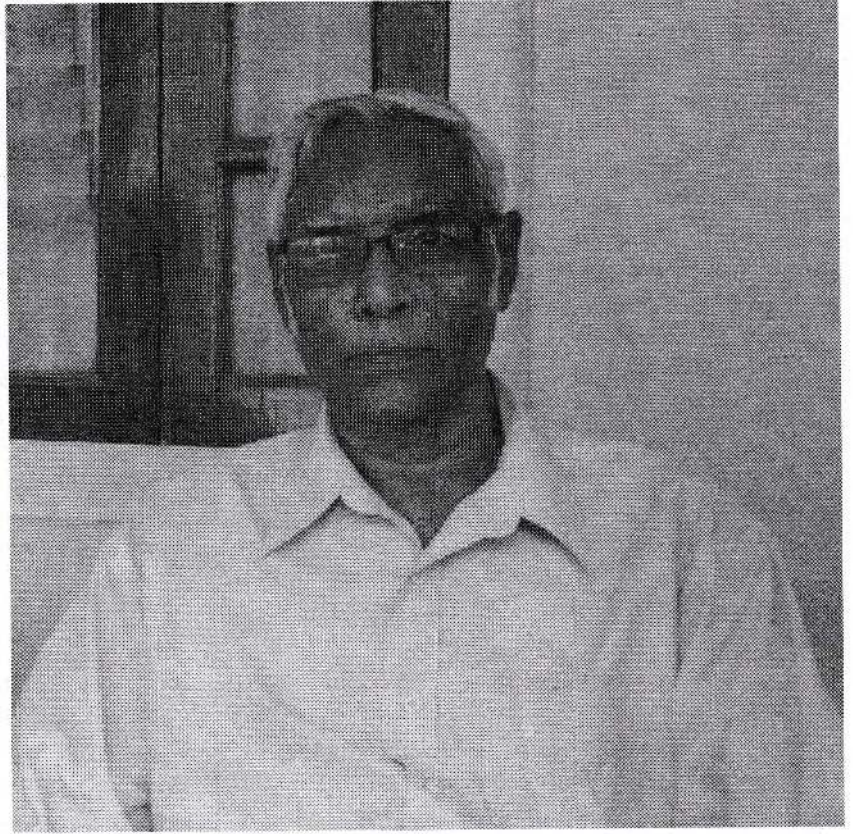
- இரவில், மார்ச்சி 28, 1937

● யப்பானியரால் சீனா ஆக்கிரமிக்கப்
பட்டிருக்கையில் இக் கவிதை எழுதப்பட்டது.
நன்றி : களனி (இலக்.6)

1979

ஈழத்து கலை இலக்கியப் புலத்தில் பன்முக ஆளுமையாள ராகத் திகழ்கின்ற அ.யேசுராசா அவர்களுக்கான சிறப்பிதழை ஜீவ நதி வெளியிடுவதில் பெருமகிழ்வடை கின்றேன். “இலக்கிய ஆளுமை” என்ற தொடருக்கான அர்த்தத் தினை அகலப்படுத்தியவர்களில் அ.யேசுராசா முக்கியமானவர். பொதுவாகப் பாராட்டுகளில் பொதி யும் உயர்வுநவ்ற்சிப் பண்பினைத் தன்மை நவ்ற்சியாக வேதியல் மாற்றம் செய்யும் செயற்புலமை யாளராகவே அவரை இனங்காண் கின்றேன். ஓவியம், இசை, சினிமா இலக்கியம் போன்றவற்றிலே தீவிர தேடல் மிக்கவர். சமனிலை குலை யாத விமர்சனப் போக்கினைக் கட்டி யெழுப்புவதில் வேணவா உடையவர். தமிழ்ப் பேராசிரியர்களுக்கு நிகரான மொழித் தேர்ச்சியும்,

“உள்ளத ஆளுமையின் உரைகல் “தெரிதல்”

தவறின்றி எழுத வேண்டும் என்ற பிடிவாதத்தில் அவர்களையே கடந்தேகிய நிலையிலும் காணப்படுபவர். தமிழினப் பற்றும் விடுதலை வேட்கையும் கொண்டவர். ஆழமான வாசிப்பிலும், ஞாபகத்திறனிலும் தனித்துத் தெரிபவர். நடமமாடுகின்ற “கலை இலக்கிய அருங்காட்சியகம்” என வியக் கத்த வகையிலே சிலாக்கிக்கப்படுபவர். துணிச்சல் மிகு விமர்சனப்போக்கால் இலக்கிய வெளியிலே தற்காலிக முரண்படுநர்களையும் கொண்டமைந்தவர். அனைத்திற்கும் மேலாக, எதிர்ப்போரின் மேதா விலாசங்களை விதந் துரைக்கும் பக்குவம் பொருந்தியவர். உதாரணமாக சிறுசம்பவமொன்றினைக் கூறுகின்றேன். வடிவப்பரிசோதனைகளை நிகழ்த்தக்கூடிய கதைசொல்லி ஒருவர், அ.யேசுராசாவோடு நெருங்கிய நட்பினைக் கொண்டிருந்தார். பிறிதொரு காலத்திலே பன்முக முரண்பாடுகளால் இருவரும் பிரிந்தனர். அ.யேசுராசா அவர்களோடு நான் பேசிக் கொண்டிருந்த தருணத்திலே அந்தக் கதை சொல்லி பற்றிய பேச்சும் தற்செயலாக எழுந்தது. அப்போது தற்காலப்படைப்பாளிகள் சிலரைக் குறிப்பிட்டு “அவரைப் போல இவர்களால் எழுவாய் பயனினை இயைபோடும், கருத்துத் தெளிவோடும் எழுத முடியவில்லை” என்று கூறினார். இத்தகை பண்புகளால் தான் மதிப்புறு நபராக அடையாளப்படுத்தப்படுகின்றார்.

ஈழத்துச் சிற்றிதழ் வரலாற்றிலும் அ.யேசுராசா அவர்களது பெயர் ஆழப்பதிந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. அலை, கவிதை, தெரிதல் என வெவ்வேறு கால கட்டங்களில், இலக்கிய உலகிற்கு கனதியான பங்களிப்பினை ஆற்றியுள்ளார். “தெரிதல்” பதினெட்டு இதழ்கள் வெளிவந்துள்ளன. பதினைந்து இதழ்கள் ஐந்து ரூபா விலையிலும், ஏனைய மூன்று இதழ்களும் இருபது ரூபா விலையிலும் அமைந்துள்ளன. முதலாவது

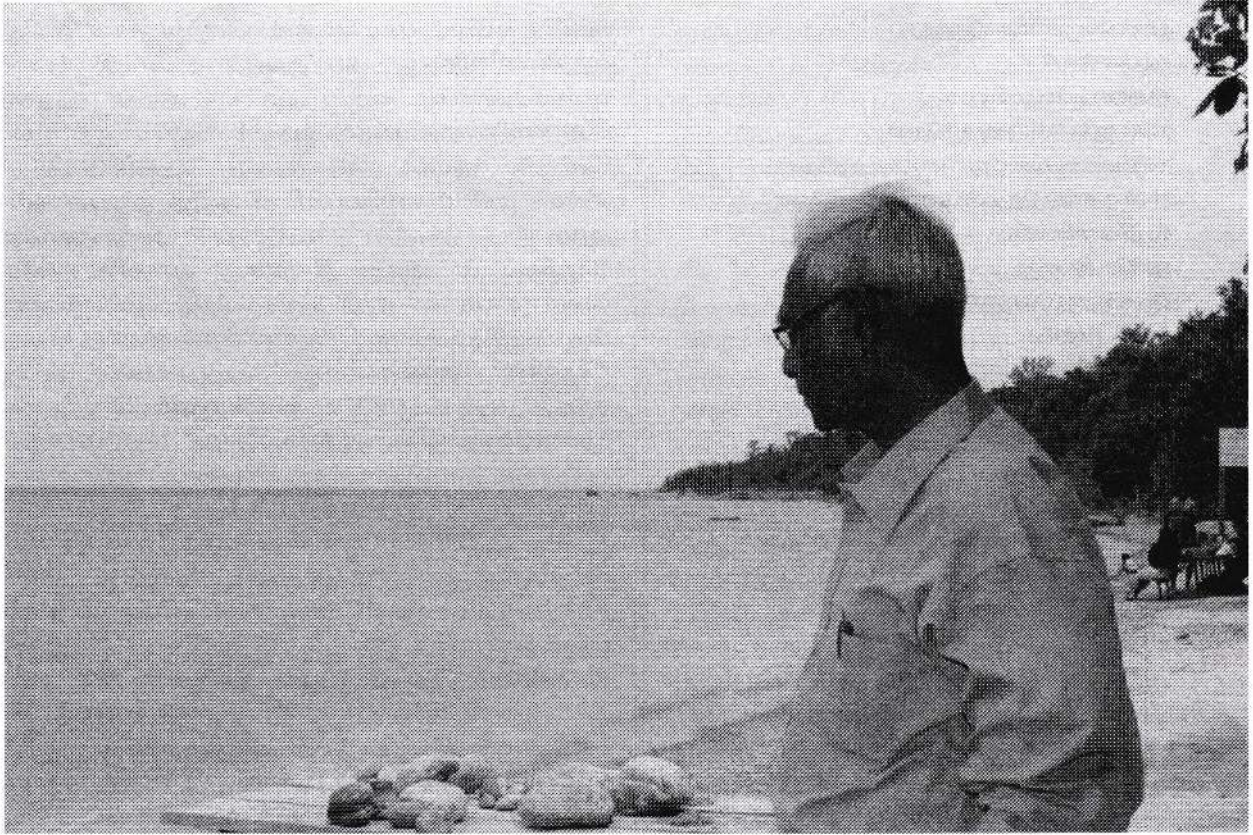
இதழ் 2003 மார்ச்சு வெளிவந்தது. தரமான தளக் கோலத்தோடு, காத்திரமான விடங்களைத் தாங்கிய வாறு, எட்டுப்பக்கங்களில் சிற்றிதழ் ஒன்று ஐந்து ரூபாவிற்கு கிடைத்தமைபெரும்பேறாகவே அமைந்தது. இறுதி மூன்று இதழ்களில் தி.செல்வமனோகரன் அவர்களின் பங்களிப்பினையும் இனங்காண முடிகிறது. ஈழத்து சிற்றிதழ் வரலாற்றில் அதிக பிரதிகள் விற்கப் பட்டுள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. பாடசாலை மாணவர்களிடம் கலை இலக்கியத்தினைக் கொண்டு சேர்த்ததிலும் “தெரிதல்” முக்கிய பங்காற்றியுள்ளது. மிக சொற்பமான பெறுமதியினை விலையாகக் கொண்டமைந்ததால் விற்பனை முகவர்களான ஓரிருவர் பிரதிகளை விற்காமல் நட்புக்காக பணத்தினைக் கொடுத்தமையினையும் நானறிவேன். இச்சிறு நிகழ்வினைக் கழித்துவிட்டு நோக்கினால், தெரிதல் அற்புதமான அதிர்வுகளை நிகழ்த்தியுள்ளமை தெளிவாகிறது. உள்ளடக்கத்தில் எத்தகைய உன்னத விடயங்களைக் கொண்டிருந்ததென நோக்குதல் பயனுடையதாகும்.

அ.யேசுராசா திரைப்படம், நாடகம் என்பவற்றின் மீது அதீத நாட்டமுடையவர் யாழ்.திரைப்பட வட்டம், யாழ் பல்கலைக்கழக புவியியற்குறை திரைக்காட்சி, திரைப்படத் திருவிழாக்கள், யாழ் கச்சேரியருகே யுள்ள பிறமொழிக் கற்கையினரின் திரைப்பட நிகழ்வு உட்பட பலவற்றில் தொடர்ச்சியாகக் கலந்து கொள்பவர். பிறமாவட்டங்களில் வசித்த தருணத்திலும் தரமான திரைப்படங்களைத் தேடிப்பார்த்தவர் மேலும் திரைப்படங்களைக் குறித்து நீண்ட காலமாக எழுதியும் வருகிறார். “திரையும் அரங்கும் கலை வெளியில் ஒரு பயணம்” என்ற நூலின் ஆசிரியராகவும் காணப்படுகின்றார். எனவே சினிமாவுக்கெனக் கனதியான தளமொன்றினைத் தெரிதலில் ஒதுக்கியுள்ளார். சினிமா குறித்துத் தான் எழுதியதோடமையாது, தகுதியானவர்களை இனங்கண்டு எழுதத் தூண்டியுள்ளார். இதனால், “தெரிதலில்” சினிமா குறித்த ஆரோக்கியமான பதிவுகள் பல இடம் பெற்றுள்ளன. எதுவிதமான சமரசமுமின்றி நச்சு நிரல் தன்மை வாய்ந்த வணிக சினிமாவை நிராகரிக்கும் போக்குடன் “தெரிதல்” அமைந்துள்ளது. பிதாமகன், சச்சின், அந்நியன், சந்திரமுகி, மெர்க்குரிப்பூக்கள், வதல்ராஜா MBBS, மதுர, அரசாட்சி, 24 என வணிக முயற்சிகளை சரியாக இனங்காட்டியுள்ளது. அத்தோடு அற்புதமான அதிர்வுகளைத் தொற்றச் செய்யும் தரமான திரைப்படங்களையும் அடையாளங்காட்டியுள்ளது. நதிகரையினிலே, கனவு மெய்ப்பட வேண்டும், உப்பு, தாரே ஸ்மின்பார் போன்ற திரைப்படங்களை திரைச்சுவைஞர்களிடம் கொண்டு சேர்க்க முயற்சி எடுத்துள்ளது. வகுப்பு மௌன விழித்துளிகள் உட்பட ஸ்கிரிப் நெற்றின் குறும் படங்களையும் திரைச்சுவைஞர்களுக்கு உரிய முறையிலே அடையாளங்காட்டியுள்ளது. தரமான திரைப்பட ரசனையைக் கட்டியெழுப்பும் வகையிலே ஆளுமை மிக்க சினிமா விமர்சகர்களாலும் பல அற்புதமான கட்டுரைகள் எழுதப்பட்டுள்ளன. அந்த வகையிலே உமாவரதராசன், மாரிமகேந்திரன், ஞானரதன், க.சட்டநாதன் என்போரது கட்டுரைகள் குறிப்பிடத்தக்கன.

தெரிதலில் வெளியான கட்டுரைகளில் “இந்த ஜனரஞ்சகப் போலி எழுத்தாளர்கள்” என்ற கட்டுரை கவனக் குவிப்புக்கு உரியதாக அமைந்திருந்தது. ரமணி சந்திரன், தேவிபாலா, சபா, ராஜேஷ்குமார், பாலகுமாரன், சுஜாதா, எண்டமுரி வீரேந்திரநாத், புஷ்பா தங்கதுரை போன்ற பலரின் வணிக முகத்தினை இனங்காட்டியது. மலையாள சினிமாவில் அற்புதமான மர்மமுடிச்சியப்படங்களை பார்க்கும் வாய்ப்பினைப் பெற்ற இன்றைய தலைமுறையினரை நேரேந்திரன் - வைஜயந்தி, விவேக் - ரூபலா, கணேஷ் - வசந்த் போன்றோரின் துப்பறியும் பண்பு ஈர்ப்பதில்லை. ஆனால் அன்றைய தூழலில் இக்கதாப்பாத்திரங்களை வெளிப்படுத்திய எழுத்தாளர்கள் திரள்வாசகர்களை கொண்டிருந்தனர். எனவே போலியான வணிக எழுத்தின் மெய்மையினை உணர்த்த வேண்டிய கடப்பாடும் தூழலும் காணப்பட்டது. அக்கட்டுரைகளின் தேவையுணர்ந்து பிரசுரித்த அ.யேசுராசா அவர்களும் கட்டுரையாளர் ச.இராகவனும் பாராட்டுக்குரியவர்கள். ஜெயமோகன், சாரு நிவேதிதா என்போர் மீதான ஆளுமை வழிபாட்டிற்கே முகஞ்சுழிக்கும் அற்புதமான தூழலில் வாழ்கின்றோம். ஆனால் இக்கட்டுரைகள் வெளிவந்த காலத்தில் சுஜாதா, பாலகுமாரன் என்போரை “ஜனரஞ்சகப் போலி” என்ற வட்டத்துள் கொண்டு வந்தமை சிலருக்கு நெருடலை உருவாக்கியமை குறிப்பிடத்தக்கது. தக்க தருணத்திலே “தெரிதல்” பெருவிம்பச்சிதைப்பினை நிகழ்ந்த எத்தனித்தமை விதந்துரைக்கத்தக்கது. வாசகரின் உறக்கத்தினைக் கலைத்துத் திகிலூட்டியவர் என வருணிக்கப்பட்ட ஆயிரம் நாவல் (!) ராஜேஷ்குமார், இன்று தூக்க மாத்திரைப் படைப்பாளியாகிப் போனமை இன்றைய தலைமுறை செய்த பூர்வஜென்மப் புண்ணியம் போலும்!

படிப்பகம் என்ற பகுதியூடாக புதிய நூல்களும் சுஞ்சிகைகளும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. மொத்தமாக 127 பதிவுகளை இனங்காணமுடிகிறது. பிறமொழி சார்ந்த நூல்களை அறிமுகப்படுத்தி தமிழிலக்கியத்தைச் செழுமைப்படுத்தும் முயற்சியினையும் “தெரிதல்” மேற்கொண்டுள்ளது. சோ.பத்மநாதன், செம்பியன் செல்வன் உள்ளிட்டோர் அலாதியான அனுபவச் சுவறலை நிகழ்த்தக் கூடிய நூல்களை இனங்காட்டியுள்ளனர். கடலும் கிழவனும், சிவப்புக்குதிரைகள், பதேர் பாஞ்சாலி, செம்மீன், உச்சாலியா ஆகிய நூல்களை “புத்தக வாசல்வழி” என்ற தலைப்பிலே செம்பியன் செல்வன் எழுதியுள்ளார். 20.05.2005 இல் அவர் இயற்கை எய்த “புத்தக வாசல்வழி” என்ற நதி பயணத்தை நிறுத்த, “பிடித்தபுத்தகம்” என்ற கிளை நதியொன்று பிரவாகத்தினை ஆரம்பித்தது. Things Fall Apart (சோ.பத்மநாதன்) நாயர்ஸான் (சண்முகன்) தண்ணீர் (குந்தவை) அம்மாவந்தான் (சட்டநாதன்) லஜ்ஜா (ஹரிஹர ஷர்மா) என வெவ்வேறு ஆளுமைகள் மாறுபட்ட நூல்களைக் குறித்ததான பதிவுகளை நிகழ்த்தினர் மேலும் சோ.பத்மநாதன் குலாத்தி, வீரத்தாயும் அவன் பிள்ளைகளும் முதலான நூல்கள் குறித்தும் சிலாகித்து எழுதியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

திரையிசைப்பாடல்கள் குறித்த இரசனைக் குறிப்புகளை செ.திருநாவுக்கரசு அவர்கள் எழுதி

யுள்ளார். “காலத்தை வென்ற கானக்குயில் ஜிக்கி” “பி.லீலா மதுரக் குரலால் நிலை பேறு” பழைய பாடல் போல” ஆகிய கட்டுரைகள் பாடல்நயக் குறிப்புகளாகப் பதிவாகியுள்ளன. இலக்கிய விமர்சனக் கட்டுரைகளும் இடம் பெற்றுள்ளன. சி.ரமேஷ், செ.யோகராசா (கருணைபாரதி) என்போர் இத்தகைய கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளனர். இலக்கிய உலகின் பயங்கர வாதங்கள், ஈழத்து நவீன கவிதை வளர்ச்சி இன்னும் சில பக்கங்கள் ஆகிய செ. யோகராசா அவர்களின் கட்டுரைகளும், ஈழத்து நவீ கவிதையில் பெண்புனைவு, தமிழிலக்கிய பரப்பில் கு.அழகிரிசாமியின் இடமும் இருப்பும் ஆகிய சி.ரமேஷின் கட்டுரைகளும் பெறுமதிமிக்கவையாகவும், அடுத்தகட்ட விவாதத்திற்கு அழைத்துச் செல்பவையாகவும் அமைகின்றன.

தரமான கவிதைகளுக்கும் தெரிதல் உரிய இடத்தினை வழங்கியுள்ளது. எனினும் தட்டையான மொழி கொண்ட மூன்றாந்தரமான கவிதைகளோ, இருண்மை நிறைந்த ஒழுங்கற்ற சொற்கோலங்களோ இடம் பெறவில்லை. தேறிய பெறுமான வார்த்தைகளின் நயாதீதமான ஒழுங்கமைப்பினைக் கொண்ட கவிதை களே வெளிவந்துள்ளன. தானா விஷ்ணு, தவ.சஜிதரன், தேவேந்திரன், சண்முகம் சிவலிங்கம், இயல்வாணன், சண்முகன், துரிய நிலா, தீபா, த.மலர்ச்செல்வன் உள்ளிட்ட பலர் கவிதைகளை எழுதியுள்ளனர்.

மறுக்கமுடியாத கேள்வி
அழகற்றுப் போயிருக்கிறது
இன்றைய நிலவு
அதை நேற்றைய நிலவுடன்
ஒப்பிட முடியாது இருக்கிறேன்
நேற்றிருந்த நிலவு

என் ஞாபகத்தில் இல்லை

என் மகள்
என்னிடம் கேட்டாள்
“மற்றையநாள் நிலவு
அழகாய் இருந்தது
இல்லையாப்பா”
நான் ஆமெனத் தலையசைத்தபடி
நேற்றிருந்த நிலவை ஞாபகப்படுத்த
முயல்கிறேன்.

என்ற தானா.விஷ்ணுவின் கவிதையானது எளிமையும், வசீகரமும், பெறுமானமும் சங்கமித்ததாகக் காணப்படுகின்றது. வாசகனைப் பன்முக வாசிப்பிற்கு ஆற்றுப்படுத்துகின்றது. இத்தகைய பண்புள்ள கவிதைகளுக்கே “தெரிதல்” பிரசுரவாய்ப்பினை வழங்கியுள்ளது. இதே போல சோ.ப, ந.சத்தியபாலன், லஹீனா அப்துல ஹக், வின்சென்ட் புளோரன்ஸ் போன்றோரின் மொழி பெயர்ப்புக் கவிதைகளும் இடம் பெற்றுள்ளன.

ஒரு தாயின் அறிவுரை

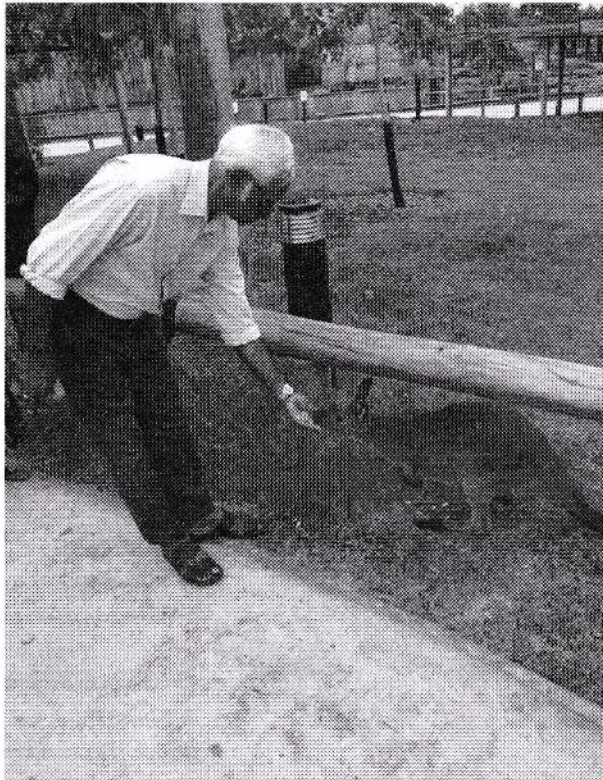
சொல்கிறேன் கேள் மகனே
பளிங்கினால் அமைந்திருக்கவில்லை
என் வாழ்க்கைப்படிகள்

அங்கே ஆணிகள் இருந்தன
சிராய்கள் இருந்தன
பலகைகள் பிளவுண்டிருந்தன

தளம் வெறுமையாயிருந்தது
 கம்பளமின்றி
 ஆனால் காலமெல்லாம்
 நான் ஏறிக் கொண்டிருந்தேன்
 தளங்களை அடைந்து கொண்டிருந்தேன்
 முடக்குகளில் திரும்பிக் கொண்டிருந்தேன்
 சில வேளைகளில்
 ஒளியே இல்லாத
 இருளினூடு போய்க் கொண்டிருந்தேன்
 ஆகவே மகனே
 திரும்பாதே நீ
 கஷ்டமாயிருக்குவதென்று
 படிகளில் குந்தி விடாதே
 விழுந்து விடாதே
 பார்மோனை
 நான் இன்னும் போய்க்கொண்டிருக்கிறேன்
 பளிங்கினால் அமைந்திருக்கவில்லை
 என் வாழ்க்கைப்படிகள்

அற்புதமான அனுபவசேகரமொன்றினைக் கடத்திவிடும் மீயுச்சமான மொழிபெயர்ப்பு நுட்பத்தோடு சோ.ப அவர்களின் கவிதை காணப்படுகின்றது. இத்தகைய கவிதைகளுக்குக் களத்தினை வழங்கித் “தெரிதல்” தனித்துவத்தோடு திகழ்ந்துள்ளது. மேலும் மீள்பிரகரக்கவிதைகள் சிலவும் இடம் பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

ஈழத்து ஆளுமைகளை முதன்மைப்படுத்துவது பண்பினையும் தெரிதலில் இனங்காண முடிகிறது. செ.கதிர்காமநாதன், சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை, சி.வி.வேலுப்பிள்ளை, மஹாகவி உருத்திரமூர்த்தி, உமாவரதராஜன், இலங்கையர்கோன், மல்லாகம் வி.கனகசபைப்பிள்ளை, சிற்பி என ஈழத்து ஆளுமைகள் குறித்த கட்டுரைகளும் இடம் பெற்றுள்ளன. இவர்களைப் பரவலாக்கம் செய்வதிலும், மாணவர்களிடம் கொண்டு சென்று சேர்ப்பதிலும் “தெரிதல்” முனைப்போடு செயலாற்றியுள்ளது. இயற்கை எய்திய படைப்பாளிகளுக்கான அஞ்சலிக் குறிப்புகளையும் தொடர்ச்சியாகப் பதிவு செய்துள்ளமையும் கவனிப்புக்குரியது. கோபி கிருஷ்ணன், ஏ.ரி.பொன்னுத்துரை, ராஜ ஸ்ரீகாந்தன், கே.கணேஷ், கே.வி நடராஜன், நந்தி, செம்பியன் செல்வன், சுந்தர ராமசாமி, நாவண்ணன், சார்வாகன், தமிழண்ணல், அரசையா, லக்ஷ்மி ஹோம்ஸ்ரோமி ஆகியோருக்கான அஞ்சலிக் குறிப்புகளைத் “தெரிதல்” பிரசுரித்துள்ளது.

ஓவியம், நாடகம் என்பனவற்றுக்கான தனித்துவத்தினை மதித்து அவற்றுக்கும் உரிய இடத்தினை வழங்கியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. நந்தா கந்தசாமியின் கணினி ஓவியங்கள், வாசனின் ஓவியங்கள், ரமணியின் அட்டைப்பட வடிவமைப்பு, தேசியகல்வியியல் கல்வி ஓவியக்கண்காட்சி போன்ற விடயங்களை ஆழமான பார்வையோடு கட்டுரைகள் அணுகியுள்ளன. “தெரிதல்” 15 ஆவது இதழானது வாசனின் ஓவியங்களை முகப்பிலே ஏந்தி மிளிர்கின்றது. ஓவியங்களைப் போல ஒளிப்படங்களுக்கும் உன்னத கௌரவத்தினைத் “தெரிதல்” வழங்கியுள்ளமை விதந்துரைக்கத் தக்கது. காத்திரமான ஒளிப்படங்களாலும் தெரிதலின் “தளக்கோலம்” மெருகேறியுள்ளது. மீயீர்ப்புக்குரிய வசீகரான தளக்கோலத்தை கொண்ட சிற்பிதழ் என்ற பெருமையும் தெரிதலுக்கு உண்டென்றால் மிகையாகாது.

ஆசிரியரின் பத்தியும், தகவற்களமும் தெரிதலை வாங்கியவுடன் வாசிக்கும் விடயங்களாக அமைந்திருந்தன. நூல்கள், விருதுகள், திரைப்படங்கள், பரிசுக்கான விடயங்கள் போன்றவற்றை உள்ளடக்கித் தகவற்களம் வெளியானது. இலக்கியப்பரப்பிலுள்ள சிக்கல்களை கூர்மையான தரிசனத்தோடு ஆசிரியரின் பத்தியானது வெளிப்படுத்துகின்றது. வணிக எழுத்து, தொலைக்காட்சித் தொடர்கள், அறமற்ற சமூகம், எழுத்தாடகத்தினரின் இழிநிலை, புத்தகக்கடைக் காரரின் தந்திரம், பிரதேச கலாசார அலுவலரின் உறக்கம், தெரிதல் விற்பனை முகவர்களின் செயற்பாடு போன்ற பல்வேறு விடயங்களை ஆசிரியரின் குறிப்புகள் வெளிக்கொணர்ந்தன.

தெரிதல் படைப்புளை அணுகிய விதம் நேர்மைத்தன்மையோடு அமைந்திருந்தது. நண்பர் குழுமத்திற்கு துதிபாடுகின்ற பகஞ்சுடரிலோ, எதிர்ப்பாளரின் படைப்புகளைக் காரணமின்றி நிராகரிக்கும் செஞ்சுடரிலோ மையங்கொள்ளவில்லை. இரண்டுக்கும் நடுவேயான மஞ்சட்சுடரில் சமனிலைத் தன்மையோடு இணைந்திருந்தது. சிறப்புகள் ஏற்கப்பட்டு குற்றங்கள் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளன. ஒட்டுமொத்தமான இதழ்களிலும் இப்பண்பினை இனங்காண முடிகிறது. முதற் 15 இதழ்களும் இளந்தலை முறையினரை சென்றடையும் நோக்கிலே வெளிவந்தன. இறுதி மூன்று இதழ்களும் இளந்தலை முறையினரில் குறிப்பாக மாணவர்களை நோக்கி நகரும் பண்போடு அமைந்தது. தெரிதல் தொடர்ந்து வெளிந்நிருப்பின் வாசகரும், படைப்பாளிகளும் அதிக பயணை அடைந்திருப்பரெனக் கூறி முடிக்கிறேன்.

1976 இல் எனது “கோடுகளும் கோலங்களும்” என்ற சிறுகதைத்தொகுப்பு, அலையின் இரண்டாவது நூலாக வெளிவந்தது. அத்தொகுப்பில் நான் எழுதிய பின்னூரையில், இவ்வாறு ஒரு குறிப்பு வருகிறது. “என்கதையொன்றின் ஆகர்ஷிப்பில் தொடர்பு கொண்டு, தொடர்ந்த என் கலை வாழ்வில் என்னை வளப்படுத்திய வரும், இந்நூலின் உருவாக்கத்தின் முழு உழைப்பாளி யுமாகிய நண்பர் அ.யேசுராசாவிற்கு சம்பிராய பூர்வமாக நன்றி சொல்ல உச்சப்படுகிறேன்.”

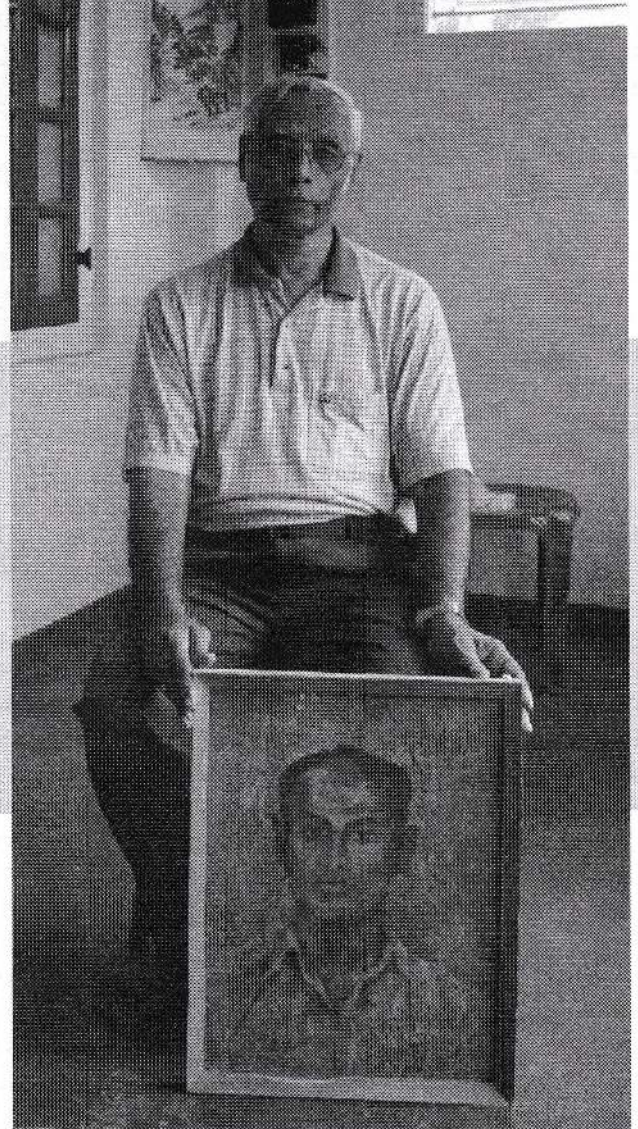
“பிரிவுதற்கு தானே உறவு” என்ற எனது சிறுகதை வீரகேசரியில் பிரசுரமாகி இருந்தது. காலையில் அலுவலகத்திற்கு செல்வதற்காக, எனது தங்குமிடத்திலிருந்து புறப்பட்டு வெள்ளவத்தை புகையிரத நிலையத்திற்கு செல்வதற்கிடையில் நிகழும் அநுபவங்களை அக்கதையில் எழுதியிருந்தேன். அதே அனுபவங்களை யேசுராசாவும் பெற்றிருந்தார் போலும். அதனால் அக்கதையை எழுதியவர் யாராய் இருக்கலாமென்று யேசுராசா விசாரித்ததில் என்னை அறிந்து கொண்டார். எங்கள் இருவருக்கும் நண்பனான நெல்லை க.பேரன் எங்களை ஒருவருக்கொருவர் அறிமுகம் செய்து வைத்தார். அன்றிலிருந்து ஏறத்தாள ஐம்பது வருடங்களாக இந்த தொடர்பு நீடிக்கிறது.

அறிமுகத்திற்குப்பின் அடிக்கடி சந்தித்துக் கொள்வோம். பெரும்பாலும் கலை இலக்கிய விடயங்களைப் பற்றியே எங்கள் உரையாடல் நிகழும். கொழும்பில் நடைபெறும் நாடகங்கள், கலை இலக்கிய சந்திப்புகள், திரைப்பட விழாக்கள், படித்த புத்தகங்கள், நண்பர்களின் இலக்கிய முயற்சிகள் என்றெல்லாம் எங்கள் உரையாடல் விரிவு பெறும். அவ்வப்போதுகளில் எங்கள் தனிப்பட்ட விடயங்களும், குடும்பப் பின்னணி பற்றியும் கதைத்துக் கொள்வோம். பெரும்பாலும் ஒத்த இரசனை உள்ளவர்களாகவே எங்களை இனங்கண்டோம்.

நான் எங்கள் கிராமத்தை விட்டு கொழும்பிற்கு வருவதற்குமுன் விரல் பிடித்து எண்ணக்கூடிய தமிழ் திரைப்படங்களையே பார்த்திருப்பேன். திரைப்படங்களைப் பொறுத்தவரை சாதாரண இரசனை உள்ளவனாகவே இருந்தேன். அவ்வப்போது கே.எஸ்.சிவ குமாரனின் திரைப்படங்கள் பற்றிய குறிப்புகளை படித்திருந்த போதிலும் யேசுராசாவின் அறிமுகத்தின் பின்பே வித்தியாசமான திரைப்படங்களைப் பற்றிய புரிதல்கள் என்னில் ஏற்பட்டனவென்று சொல்வேன். அவரின் அறிமுகத்தின் பின்பே வேற்று “மொழித் திரைப்படங்களை பற்றிய எனது அக்கறைகள் விரிவு பெற்றன. வேற்று நாட்டுத் திரைப்படங்கள், சர்வதேச திரைப்படங்கள் பற்றிய அவரது தகவல்கள், எனக்கு புதியதோர் உலகை அறிமுகப்படுத்தியது என்றே சொல்வேன்.

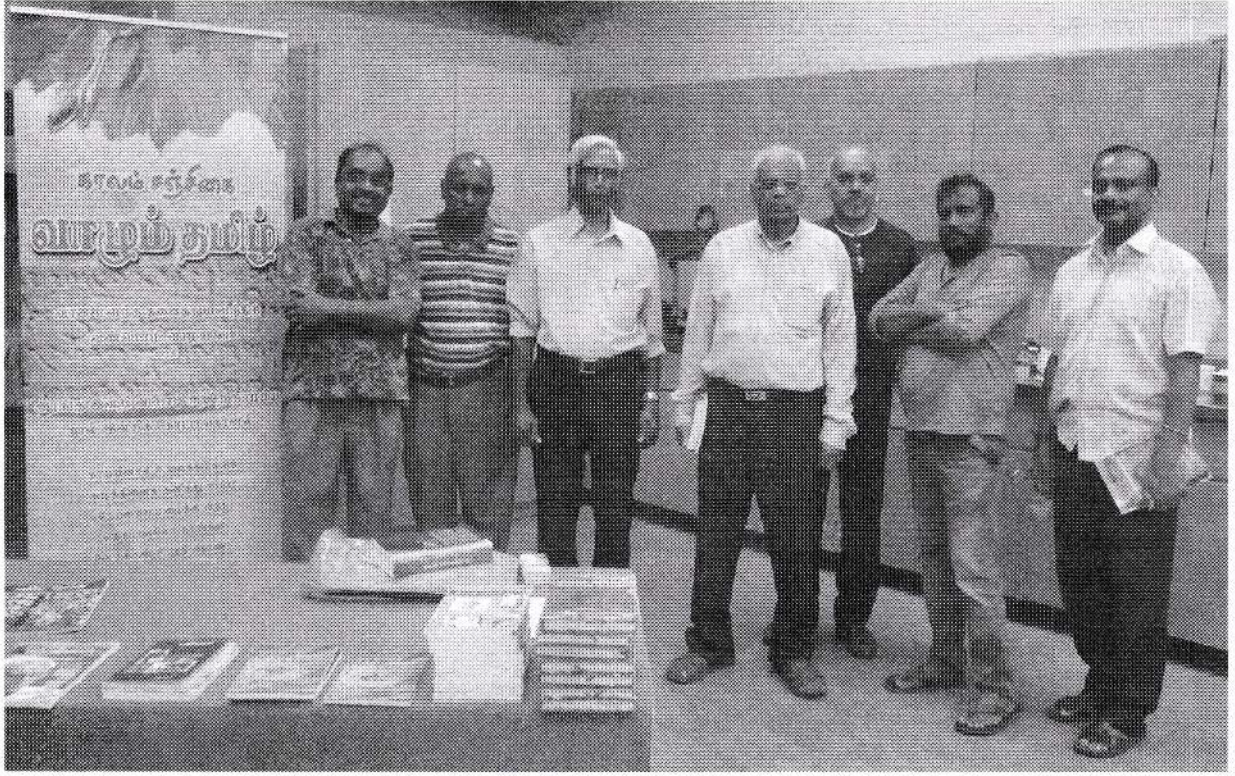
எங்களைப் போலவே வித்தியாசமான இரசனை கொண்ட நண்பர் குழாம் ஒன்றை நாங்கள் இனங்கண்டோம். ஏற்கெனவே யாழ் இலக்கி நண்பர் கழகம் என்ற அமைப்பில் பெற்ற அனுபவங்களின் அருட்டுணர்வில், “மாவை நித்தியானந்தன்” முன்னெடுப்பில்; கொழும்பு கலை இலக்கிய நண்பர் கழகம் என்ற ஓர் அமைப்பில் ஒன்று சேர்ந்தோம். ஆரம்பத்தில் இந்த நண்பர்களின் சந்திப்புகள் யேசுராசா கொழும்பில்

இலக்கிய நட்பு

அனுபவங்கள்

■ குப்பிழான் ஐ.சண்முகன் ■

தங்கியிருந்த அறையிலே நிகழ்ந்தது. நாங்கள் பத்து பதினைந்து நண்பர்கள் இச்சந்திப்புகளில் கலந்து கொண்டு எங்கள் அநுபவங்களைப் பகிர்ந்து கொண்டோம். திரைப்படங்கள், நாடகங்கள், கலை இலக்கிய நிகழ்ச்சிகள் பற்றியெல்லாம் விவாதித்தோம். யேசுராசா கொழும்பிலிருந்து இடமாற்றம் பெற்றுச் செல்லும் வரை கழகத்தில் முக்கியமான உறுப்பினராகச் செயற்பட்டார்.

நண்பர்கள் மத்தியில் ஒரு வித்தியாசமான சஞ்சிகையை வெளியிடலாமென்ற எண்ணம், முதன் முறையாக யேசுராசா மனதிலேயே உதித்ததென்றே எண்ணுகிறேன். பலவிதமான பரிசீலனைகளின் பின்னர், நாங்கள் நாலுபேர் ஆசிரியர் குழுவாக இணைந்தோம். அப்போது பிரபலமாகப் பேசப்பட்ட பிரான்ஸின் “புதிய அலை”(New Wave) திரைப்படங்களின் அருட்டுணர்வில், சஞ்சிகைக்கு “அலை” என்ற பெயரைச் சூட்டினோம். அப்போதைய ஈழத்தின் கலை இலக்கிய சூழலில், அலை இலக்கிய சஞ்சிகை, புது வெளிச்சமாக ஒளி பாய்ச்சியது. மாற்றுச்சிந்தனைகளுக்கு வழி ஏற்படுத்திக் கொடுத்தது. முதல் ஆறு இதழ்களின் பின், சில கருத்து முரண்பாடுகளினால் நண்பன் இமையவன் ஆசிரியர் குழுவிலிருந்து தானாகவே ஒதுங்கிக் கொண்டார். பன்னிரண்டு இதழ்களின் பின் குப்பிழான் ஐ. சண்முகன் என்ற நான் ஆசிரியர் குழுவிலிருந்து ஒதுங்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. இதன்பிறகும் அலை ஆசிரியர் குழுவில் இருவருடனோ அல்லது ஆசிரியராக ஒருவருடனோ வெளிவந்தது. முப்பத்தைந்து இதழ்களின் பின் சஞ்சிகை வடிவிலான தன் வருகையை நிறுத்திக் கொண்டது.

அப்போதைய எமது கலை இலக்கியச் சூழலில், அலை பல அதிர்வுகளை ஏற்படுத்தியது. வெறும் பிரசாரப் படைப்புகளை எல்லாம் உன்னதமான

இலக்கியமென்று உருவாக்கப்பட்ட மாயையை அவை உடைத்து எறிந்தது. இவற்றில் எல்லாம் யேசுராசா முக்கியமானவராகச் செயற்பட்டார். நாங்களெல்லாம் ஒரு குழுவாகச் சேர்ந்தே இயங்கினோம்.

1975 ல் யேசுராசாவும் நானும் சிவனொளிபாத மலையில் ஏறிய அநுபவங்களை மறக்க முடியாது. காண்கின்ற காட்சிகளெல்லாம் கவிதைகளாக மாறி விந்தை இப்போது யோசிக்கும்போதும் பிரமிப்பாக இருக்கின்றது. கண்டியிலும், மாத்தளையிலும் சில இலக்கிய நிகழ்வுகளில் கலந்து கொண்டு புதிய நண்பர்களுடன் அறிமுகமாகியதும் நினைவில் இருக்கிறது.

யாழ்ப்பாணத்தில் புத்தகக் கடைக்கு புதிய புத்தகங்கள் வரும்போது, அவர் தனக்குப் புத்தகங்கள் வாங்கும்போது, எனக்கும் ஒரு பிரதியை வாங்கி வைத்துக்கொண்டு, எனக்கு அறியத்தருவார்.

அவர் எனக்கு எழுதிய கடிதங்களைப் பற்றியும் குறிப்பிட வேண்டும். பசறையில் அவர் பார்த்த நீர்வீழ்ச்சியை பற்றியும் பேராதனையில் கொன்றைப் பூக்கள் அழகாக மலர்கின்ற காலத்தைப் பற்றியும் அவர் எனக்கு எழுதியிருந்தார். இவற்றைப் பார்ப்பதற்காக அங்கு வருமாறு என்னை அழைத்திருந்தார். பசறைக்கு போக எனக்கு வாய்ப்புக் கிடைக்கவில்லை. பேராதனையில் எனக்கு வேறு தொடர்புகள் இருந்தமையால் அடிக்கடி நான் அங்கு போய் வருவேன்.

இவ்வாறெல்லாம், அறுபதுகளின் கடைசிக் காலத்தில் கொழும்பில் ஏற்பட்ட யேசுராசாவுடனான எனது நட்பு, பல தளங்கள் ஏற்ற இறக்கங்களுடன் இப்போதும் தொடர்கின்றது. என்னைப் பொறுத்த வரையில் யேசுராசாவுடனான ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலான தொடர்புகள், என்னுடைய கலை இலக்கிய வாழ்வில், என்னை வளப்படுத்திற்கு என்றே சொல்வேன்.

ஊருணி நீர் நிறைந்தற்றே: ஈழத்துப்புலமைத்துவச் சூழலில் “கவிதை” இதழின் பங்கும் பணியும்

ஈழத்தின் தமிழர் பிரதேசம் முழுவதையும் யுத்தம் முழுமையாக ஆக்கிரமித்துத் “தின்று கொண்டிருந்த” காலமது. காகிதாதிகளிலிருந்து உயிர் காக்கும் மருந்துகள் வரை யாவற்றுக்கும் தட்டுப் பாடு நீண்ட வரிசையில் நின்றே சீனி, மா, எண்ணெய் என எதையும் வாங்கவேண்டியிருந்தது. இலங்கை அரசு “தன்னாட்டு மக்கள்” மீது பொருளாதாரத் தடை விதித்திருந்தது. தமிழ் நிலம் முழுவதும் வீதிகள் தோறும் வீடுகள் தோறும் இரத்தக் கசிவுகள் மரணங்களான வாழ்வு. குண்டு வீசும் விமானங்களின் ஒலியும் வகையும் வெடிகளின் வருகையும் “பரா வெளிச்சங்களின் கொடுமிருளும்” பழக்கமாகி விட்டிருந்தது. இத்தனைக்கும் நடுவே குடித்தது கஞ்சி எனினும் ஏதோவொரு உவகை உள்ளேயிருந்தது. தேசிய உணர்வும் சுயமொழிசார் உணர்வும் மேலோங்கியிருந்தது. தன்னடையாளத்தைக் கண்டடைதலும் உருவாக்குதலும் அதன் வரலாற்றை அறிதலும் நிலைநிறுத்துவதுமான செயற்பாடுகள் சமாள்தர தளங்களில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தன.

எந்தவொரு இனமும் தனிமனிதரும் சரி ஒடுக்குமுறைக்கும் கரண்டலுக்கும் உள்ளாகின்ற போது அல்லது அவ்வாறு உள்ளானதை உள்ளார்ந்த ரீதியாக உணரும்போது அதற்கு எதிரான செயற்பாடுகளை முன்னெடுப்பது வழமை. கல்வி, பண்பாடு, பொருளாதாரம், அரசியல், மொழி, மதம் எனும் அனைத்துக் கூறுகளாலும் ஒடுக்குமுறைக்குள்ளாகும் குறித்த தேசத்தின் சிறுபான்மை இனம், அதற்கு எதிராகக் கிளர்ந்து எழும். எழவேண்டும். அத்தகைய சூழலில் ஒடுக்குமுறைக்கு உள்ளாவோர் ஆயுதங்களையே அதிகம் நம்பியிருப்பர். ஒடுக்குமுறைக்கு உள்ளாகிப் போராடும் அனைத்து மனிதர்க்கும் இனங்களுக்கும் பலஸ்தீனக் கவிதைகளே ஆதரிசம். அதற்கு ஈழத் தமிழர்களும் விதிவிலக்கல்ல. ஆனால் காலவோட்டத்தில் உலகத்தில் ஒடுக்குமுறைக்கு உள்ளான அனைத்துத் தனி மனிதருக்கும் இனங்களுக்கும் ஆதரிசமான போருத்திகளை, நிர்வாகக் கட்டமைப்புக்களை மட்டுமல்ல, கலை, இலக்கிய படைப்புக்களையும் தந்தவர்களாக ஈழத் தமிழர்கள் விளங்குகின்றனர். இதற்கு “கவிதை” இதழும் சாட்சியாகின்றது.

எல்லா வகையான ஒடுக்குமுறைக்குள்ளும் வாழக்கற்றுக்கொண்டு தமிழர்கள், தம்மை உயிர்ப்புடன் வைத்துக்கொள்ள உதவியவை அக்கால கலை, இலக்கியச் செயற்பாடுகளே என்பதில் மாற்றுக்கருத்து இருக்காது. சுயவீச்சு நிறைந்த, காலத்தின் தேவையை உணர்த்தத்தக்க படைப்புக்கள் அதிகம் வெளிவந்தன. அவற்றுள் கலைப் பெறுமானமற்ற வரட்டு உற்பத்திகளும் நிகழ்ந்தன என்பதை மறுப்பதற்கு இல்லை. வாய்ச்சவாடல்கள் நிறைந்த வெறும் உணர்ச்சித் தூண்டலை (தேசம், மொழிசார்ந்து) தரும் படைப்புக்களும் காலநிர்ப்பந்தத்தின் வழி முதன்மையற்றன. கலை, இலக்கியம்

படைப்புக்களை அன்றைய பத்திரிகைகளும் சஞ்சிகைகளும் வானொலியும் மக்களிடையே கொண்டுபோய்ச் சேர்த்தன. அவற்றின் வகிபாகம் மிகமுக்கியமானது. காகிதாதிகளுக்குத் தட்டுப்பாடு மின்சாரம் இல்லை. அதிக மனித வலுவின் வழியில் இயங்கிய சூழலில் ஒவ்வொரு விடயமும் பொருளும் மிக்க பெறுமானமுடையன வாய் இருந்தன. இத்தகைய சூழலில் தான் அ.யேசுராசா “கவிதை” எனும் இணையோர்க்கான கவிதை இதழை வெளியிடுகின்றார்.

கவிதை இதழ் 1994, 1995 ஆகிய காலப்பகுதிகளில் இரு திங்கள் ஏடாய் வெளிவந்தது. மொத்தம் ஒன்பது இதழ்கள். ஆரம்பத்தில் 28 பக்கங்களில் தொடங்கி பின் 32 பக்கங்களில் வெளிவந்தன. முதல் மூன்று இதழ்கள் வர்ண அட்டையாகவும் பின்வந்தவை அழகும் அர்த்தமும் சமூக யதார்த்தமும் மிக்க ஓவியங்களோடும் வெளிவந்தன. குறைந்த வசதிகள் மட்டுமே கொண்ட அச்சூழலில் எழுத்தின் வடிவத்தைப் பிரயோகித்தல், இதழமைப்பு என்பன பிரக்ஞைபூர்வமாகக் கையாளப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. “கவிதை” வெளிவந்த அதே காலத்தில் வெளிச்சம், சாளரம் முதலிய சஞ்சிகைகளும் வெளிவந்துகொண்டிருந்தன.

எப்பொழுதும் வணிக அல்லது ஜனரஞ்சக ஊடகங்கள் விற்பனையை இலக்காகக் கொண்டவை. அதிக முதலீடுகளும் விளம்பரங்களும் மக்களின் மறைத்தன்மை வாய்ந்த (Negative) உணர்வுகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து அதற்குத் தீனி போடுபவை. ஆனால் சிற்றிதழ்கள் இதற்கு மாறானவை. தீவிர கலை, இலக்கியத் தன்மை வாய்ந்தவையாகவும். சமூகப் பொறுப்புடனான செயற்பாடுகளையும் கலைஞரின் பரிசோதனை முயற்சிகளுக்கு முக்கியத்துவம் அளிப்பவையாகவும் அவை இயங்கி வந்துள்ளன. அதே வேளை அவை மக்களிடம் அதீத செல்வாக்குப் பெறுவதில்லை. ஆனால் சமூக அக்கறை, கலை, இலக்கியப் பெறுமானம் உணர்ந்தவர்களின் ஆதரவை பெறுவதனால் அது ஒரு சமூக இயங்கியலுக்கு வித்திட வல்லதாகவோ அன்றி அதனை மேனிலைப்படுத்த உதவுவதாகவோ அமையவல்லதாகின்றது. இச்சிற்றிதழ்களே பெரும்பாலும் சிறந்த படைப்பாளிகளை சமூகத்துக்குத் தந்திருக்கின்றன. சமூகப் பெறுமானமுள்ள கலை, இலக்கியங்களையும் விமர்சனங்களையும் நல்குவதோடு சிறந்த பண்பாட்டுச் சூழலை உருவாக்குகின்றன. ஆனால் பெரும்பாலான சிற்றிதழ்கள் குறுகிய வட்டத்தினுள் உள்ளடங்கிப் போகின்றன. குழு மனப்பாங்கு, இதழின் சித்தாந்தம், விநியோகஸ்திரமின்மை போன்றன இவற்றுக்குப் பிரதான காரணங்கள் எனலாம். அத்தோடு ஈழத்தில் சிற்றிதழ்கள் பெரும்பாலும் தனிமனித உழைப்பாகவே காணப்படுகின்றன. அல்லது நண்பர்களின் கூட்டுருவில் உருவாகிப் பல்வேறு காரணங்களால் அக்கூட்டு சிதைந்து தனிமனிதரைச் சார்பனவாகிவிடுகின்றன. இவற்றால்

சிற்றிதழ்கள் பெரும்பாலும் குறைந்த ஆயுளுக்கு உரியவையாகி விடுகின்றன. இதற்கு மாறாக நீண்ட காலம் வெளிவரும் ஈழத்து சிற்றிதழ்களாக மல்லிகை, ஞானம், கலைமுகம், ஜீவநதி போன்றவற்றைச் சுட்டிக்காட்டலாம். ஆக சிற்றிதழ்களின் வட்டம் சிறியது. ஆனால் காத்திரமானது என்பது முக்கியமானதாகின்றது.

அ.யேசுராசா ஈழத்தின் சிற்றிதழ்த்துறையில் காத்திரமான பங்களிப்பை நல்கிய அலையின் ஆசிரியராக இருந்தவர். அத்தோடு நூல் வெளியீடு, பதிப்பு முதலான துறைகளிலும், திசை பத்திரிகையில் பணியாற்றிய அனுபவமும் அவருக்கிருந்தது. புதிய

படைப்பாளிகளை இனங்காணவும் அவர்களுக்கு ஊக்கமளிக்கவும் விரும்பும் அகலித்த மனமும் இருந்தது. தேசியம், மொழி சார்ந்த உண்மை ஈடுபாடும் அக்கறையும் அதன் வழியான எழுத்துப் போராட்டத்தில் ஈடுபடும் திராணியும் அவருக்கிருந்தது. அவற்றின் பேறாக “கவிதை” இதழ் வெளிவந்தது.

இது இளம் கவிதையாளர்களை இனங்காணல், அவர்களுக்குக் களமமைத்துக் கொடுத்தல், அவர்களின் வாசக அனுபவத்தை விசாலப்படுத்தல் முதலான விடயங்களுக்கு முதன்மையளித்தது.

“இளமைக்குருதி

எதிர்காலத்தில் கனல்மூட்டும்

விழித்த வாலிபம் நடைபோடுகது”

எனும் ஸ்ரீ.ஸ்ரீயின் வரிகளை மகுடமாகத் தாங்கிய வகையில் இளைஞர்க்கான களமாகத் தன்னைக் கட்டமைத்து நிற்கிறது. இவ்விதழின் எழுபது வீத படைப்புக்கள் இளைஞர்களுக்குரியதாகும் முப்பது வீதமான பகுதி அவர்களின் கலை இலக்கியத் தேடலுக்கு உரியவற்றை வழங்குவதாகும் அமைக்கப்பட்டதாக இதழாசிரியர் கூறுவது மெய்மையானதே. இந்த வகையில் கவிதை இதழின் உள்ளடக்கங்களை

1. கவிதைகள்

2. கட்டுரைகள்

3. நேர்காணல்கள்

ஏனமூன்றாகப் பகுத்துரைக்கலாம்.

“கவிதை” இதழில் வந்த கவிதைகள் புதிய படைப்பாளிகளின் கவிதைகள், பிரபல்யமான படைப்பாளிகளின் கவிதைகள், மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகள் என்ற வகைப்பாட்டில் உள்ளடக்கத்தக்கவையாக அமைந்துள்ளன. கவிதை இதழ் பற்றிய முதல் ஆசிரியர் குறிப்பில்,

“இளங்கலைஞர்களின் ஆற்றல்கள் வெளிவருவதற்குக் களங்கள் தேவைப்படுகின்றன. காலத்தேவையைப் பூர்த்தி செய்யவே கவிதை இதழ் வெளிவருகிறது....

கொடுத்தல் - பெறுதல் ஆகிய செயற்பாடுகளின் நிகழ்களமாக “கவிதை”யின் ஒவ்வொரு இதழும் அமையும்.

கால நிர்ப்பந்தத்துக்கியை தேசிய விடுதலைப் போராட்டம் சார்ந்த ஆக்கங்களுக்கு “கவிதை” முக்கியத்துவம் கொடுக்கும்.

அதேவேளை, வாழ்வின் ஏனைய பரிமாணங்களை வெளிக்காட்டும் படைப்புக்களிலும் கவிதை அக்கறை கொள்கிறது.

என வரும் வரிகள் கவிதையின் நோக்கத்தைத் தெளிவு படுத்துகின்றன. ஒன்பது இதழ்களும் இவ்வடிக்கட்டுமானத்திலிருந்தே பரிணமித்தமை ஆசிரியரின் சொல்லுக்கும் செயலுக்கும் வெளியற்ற இலக்கிய நேர்மையையும் சமூகப் பொறுப்பையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

“மனிதனின் முழுமொத்த வாழ்வனுபவத்தின் வெளிப்பாடாக “கலை - இலக்கியம் அமைகின்றதான” அவரது நம்பிக்கை (இதழ்-1) இதழ்கள் தோறும் விரவி நிற்கின்றது. அந்த கருத்தியலின் வழியிலேயே கவிதையின் பயணம் இடம்பெற்றது. ஒடுக்கத்துக்குள்ளாகும் தருணங்களில் ஏற்படும் பாதிப்பிலும், நெருக்கடிகளிலும் இருந்து வரும் மன உந்துதலின் வழி படைப்பு நிகழும்போது அது ஆழவேரூன்றி அகலித்து நிற்கும். கவிதையில் இடம்பெற்ற கவிதைகள் பல அதற்குச் சாட்சியாகின்றன. இக்கவிதைகள் துயர் நிறைந்த வாழ்வியலை மரணத்தின் கொடூரத்தை, சிதைந்த உறுப்புக்களின் கூட்டுக் குவியல்களுக்கிடையே அசைந்து செல்லும் காலத்தை பதிவு செய்கின்றன. இவை துயரிசையாயினும் நம்பிக்கையிழக்காத - மீண்டெழுமோம் எனும் உணர்வு பூரணமாய் இருந்த, மக்களின் த்வனியாவே இருந்தன. போரின்போது போரை மட்டுமே பாடுதல் என்ற வரட்டு வரையறைக்கு அப்பாற் சென்று அன்பை, ஸ்நேகத்தை, தேசத்தை, தாயை, இயற்கையை என எல்லா அனுபவங்களும் இவ்விதழ்களின் கவிதைகளில் சலசலத்தோடுகின்றன. இங்கு உணர்ச்சியின் விளிம்பில் நின்று உரைத்திடும் கோஷமோ எதிர்ப்போ முதன்மையுறவில்லை. ஒடுக்கு முறைக்குள்ளான மக்களின் வேதனையை, அவர்களின் மனோநிலையை, சிதைந்து கிடக்கும் தேசத்தை, நம்பிக்கையும் நம்பிக்கையீனமுமாய் ஊசலாடும் மனித மனங்களை வெளிப்படுத்தும் ஆற்றல்களுடையதாய் இக்கவிதைகள் அமைந்துள்ளன. இக்கவிதைகள் ஈழத்தமிழர் வரலாற்றின் மெய்யான சாட்சியங்களாகவும் ஆவணங்களாகவும் கடந்து வந்த வலிய பதிவுகளாகவும் அமைந்துள்ளன.

இவ்விதழ்களில் அமைந்துள்ள கவிதைகள் ஆரம்பநிலைக் கவிஞர்களில் இருந்து ஓரளவு அனுபவம் உள்ளவர்கள் வரை பல்வேறு நபர்களால் எழுதப்பட்டுள்ளன. ஏறத்தாழ எண்பதுக்கு மேற்பட்ட கவிஞர்கள் இக் கவிதைகளை ஆக்கியளித்துள்ளனர். இயல்வாணன், கருணாகரன், த.ஜெயசீலன், உமாஜிப்பிரான், மைதிலி அருளையா போன்ற இன்னும் சிலரின் கவிதைகள் தொடர்ந்து பல இதழ்களில் இடம் பெற்றுள்ளன. குறிப்பாக மீசாஸையூர் கமலா, மைதிலி அருளையா, சந்திரா தனபாலசிங்கம், மேரி மன்ரேசா, இராஞ்சி, செல்வமனோகரி, ஆதிரை, அல்லையூர் தர்மினி, நாமகர் போன்ற பெண்

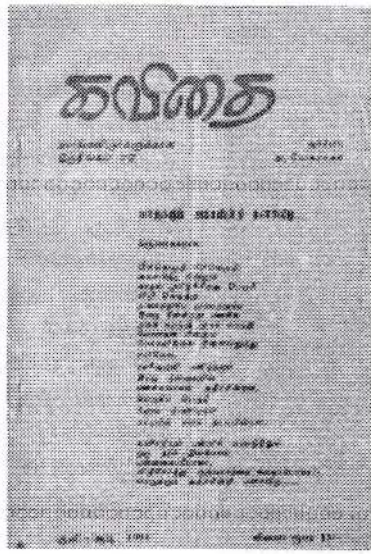
கவிஞர்களின் கவிதைகளும் சரியாசனம் வைக்கப்பட்டிருப்பது கவனிக்கத்தக்கது. புதுக்கவிதைக்கே முதன்மை கொடுத்திருந்தாலும் த.ஜெயசீலன், மகாலிங்கசிவம் ஜெயங்கொண்டான் முதலானவர்களின் மரபுக்கவிதைகளும் இடம்பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இங்குகவிதையே முதன்மை பெறுகின்றது.

தேறல் எனும் பகுதியில் மஹாகவி, சண்முகம் சிவலிங்கம், நீலாவணன், முருகையன், தா.இராமலிங்கம் போன்ற ஈழத்தின் மூத்த கவிஞர்கள் பற்றிய குறிப்பும் அவர்களின் மிகச்சிறந்த கவிதை ஒன்றும் பிரசுரமாகியுள்ளது. இவை தவிர முருகையன், புதுவை இரத்தினதுரை, கல்வயல்.வே. குமாரசாமி போன்ற மூத்தகவிஞர்களின் புதிய கவிதைகளும் இடம்பெற்றுள்ளன. பத்துக்கும் மேற்பட்ட மொழிபெயர்ப்புக்கவிதைகள் வெளிவந்துள்ளன. இவை அளவில் சிறியனவாகவும் உருவ உள்ளடக்க செறிவும் எளிமையும் கொண்டவையாகவும் அமைந்துள்ளன.

இவ்விதழ்களில் கட்டுரைகள் கவிதை பற்றியவை, கவிஞர் பற்றியவை, கவிதை நூல்கள் பற்றியவை எனும் வகைமையில் அமைந்துள்ளன. செம்பியன் செல்வனின் “ஒற்றையடிப்பாதை வழியே” எனும் கட்டுரை புதுக்கவிதையை வரலாற்று ரீதியாக விளக்குகிறது. “கவிதை பற்றிச் சில குறிப்புகள்” எனும் தா.இராமலிங்கத்தின் கட்டுரை கவிதையின் சிறப்பம்சங்களை எடுத்துரைக்கிறது. அங்கதச்சுவை பற்றிய வளவை வளவனின் கட்டுரையும் முக்கியமானது. அதே போல நீலாவாணன் பற்றிய முருகையனின் கட்டுரையும் மஹாகவி பற்றிய வளவைவளவனின் கட்டுரையும் எளிமையும் நேர்த்தியும் வாய்ந்தவை. கவிதை இதழாக வெளிவந்த “நோக்கு” சிற்றிதழின் உருவாக்கம், அனுபவம் பற்றியதான அதனாசிரியர் முருகையனின் பகிர்வு முக்கியமானது. தமிழகக் கவிஞர்களில் பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரம் பற்றிய ஜெ.கி.ஜெயசீலனின் கட்டுரை மட்டுமே இடம்பெற்றுள்ளது. காலம் எழுதிய வரிகள், பக்கவாத்தியங்கள் இல்லாத பாட்டுக்கச்சேரி முதலிய நூல்கள் பற்றிய சிறுவிரசனக்குறிப்புக்களும் இடம்பெற்றுள்ளன. சோ.பத்மநாதனின் “கவிதைக்கலை” எனும் தலைப்பிலான தொடர்கட்டுரை மிகமிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. கவிதை அனுபவத்தை இளைய தலை

முறை பெற்றுக்கொள்ள இத்தொடர் கட்டுரை சிறந்த வழிகாட்டி எனலாம். இவை தவிர கவிதை பற்றிய முக்கியமான சிறு சிறு குறிப்புக்களும் ஆங்காங்கே இடம்பெற்றுள்ளன.

ஆசிரியர் குறிப்புக்கள் கவிதை கவிஞர் பற்றிய ஆங்காங்கே குறிப்பிட்டிருந்தாலும் அது அக்கால அரசியலின் மீதே கவனம் செலுத்தியுள்ளது. இலங்கையரசு கட்டவிழ்த்துவிட்ட ஒடுக்குமுறை, சமாதான வழியில் அரசியல் தீர்வு என்ற சந்திரிக்கா அம்மையார், அம்மாப்பிள்ளையாய்ச் செய்த கொடூர ஒடுக்கல்கள், அதன்வழி என்றும் கழுவமுடியாத இரத்தக் கறையை அச்சமாதான தேவதை பெற்றுக்கொண்டமை முதலான பல

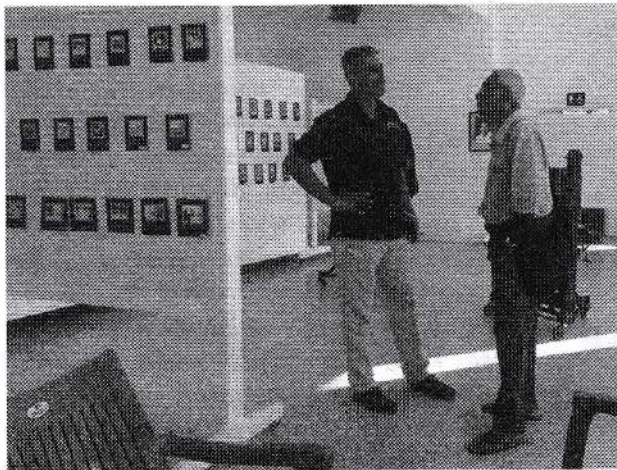
விடயங்கள் விமர்சனரீதியாக முன்வைக்கப் பட்டுள்ளன. நாகர்கோவில் படுகொலை, சென்பீற்றர்ஸ் தேவாலய படுகொலை முதலான வரலாற்றுத் துயரங்கள் ஆவணப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டுக்குச் சென்றவர்கள் திருப்பி அனுப்பப்பட்டமையும் யாழ்ப்பாண தமிழாராய்ச்சி மாநாடு பற்றியதுமான கருத்தியல் காத்திரமாகப் பதிவிடப்பட்டுள்ளது. தமிழரின் யுத்தம் சார்ந்த நியாயத்தை

“இந்த ஒடுக்கும் வன்முறைக்கு எதிராக தற்காப்பு ரீதியில் உருப்பெற்று வளர்ந்ததே தமிழர் தரப்பு வன்முறை: இது சாராம்சத்தில் முற்போக்கானது”

எனப்பதிவிட்டு யதார்த்த நிலையை எடுத்துரைத்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. அலைகள் எனும் கடலோடியின் பதிவுகள் முக்கியமானவை. கவிதை தொடர்பான எளிமையான விளக்கங்கள், கவிதை எழுதுதல், இளைய வாசகருக்கு - படைப்பாளிக்குத் தேவையான நூல்களை சிபாரிசு செய்தல், நெல்லை.க. பேரனின் மரணம், முதலான பல்வேறு விடயங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. கூடல் எனும் பகுதி வாசகர் கடிதங்களை தாங்கி வெளிவந்துள்ளது. மாணவர்க்கான கவிதைப் போட்டிகள் நடாத்தப்பட்டு பரிசில்கள் வழங்கப்பட்ட பதிவுகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

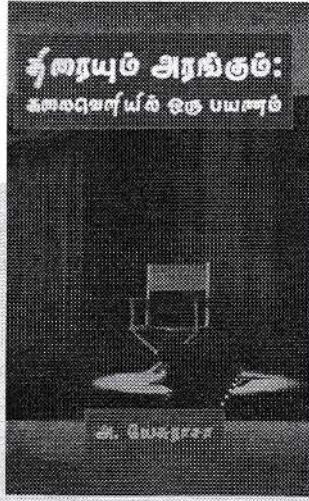
இளம் கவிஞர்கள் இணங்காணப்பட்டு அவர்களிடம் நேர்காணல் பெறப்பட்டு பதிவிடப்பட்டுள்ளது. போட்டியில் பரிசீட்டிய கவிஞர்களின் நேர்காணல்களும் இடம்பெற்றுள்ளன. இவை எளிமை, கருத்துச் சுதந்திரம், கவிதை பற்றிய புரிதல், அக்காலச் சூழல் பற்றியவை எனப்பல தளங்களில் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளன.

கவிதை இதழின் சாராம்சத்தின் வழி அதன் சமூகப் பெறுமானம், கலையிலக்கியப் பெறுமானம் என்ன எனும் வினா எழுகின்றது. ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் கவிதையிதழாக முதலில் வெளிவந்தது தேன்மொழி. பின்பு நோக்கு, கவிஞன் என்பனவும் இன்று மறுபாதி, நடுகை போன்றனவும் வெளிவந்துள்ளன, வெளிவருகின்றன. மேற்சொன்ன கவிதை இதழ்கள் யாவர்க்குமான குறிப்பாக எழுதி வருபவர்களுக்கான தளமாகவே அமைந்துள்ளன. “கவிதை” இதழ் இளையதலைமுறைகானது. அவர்களின் வாசிப்பு, எழுத்து என்பவற்றுக்குக் களமமைத்துக் கொடுத்தலையே தன்னோக்காகக் கொண்டது. இதனால் லதா

ராமகிருஷ்ணன் போன்ற இந்திய எழுத்தாளர்கள் கூறுவது போல் நேரடியானது, ஒற்றைவாசிப்புக்குரியது, மிக எளிமை போன்ற குறைகளும் உள்ளன. ஆனாலும் அவை கவிதைகளாகத் தேறுகின்றன. மலினமுறவில்லை. கவிதை இதழ் வழி வந்த பலர் (மைதிலி, ஆதிலட்சுமி, செல்வமனோகரி, இயல்வாணன், உமா ஜிப்ரான் .....) இன்று நல்ல கவிஞர்களாக அடையாளப்படுத்தப்படுகின்றனர். இவ்விதழ்களில் அமைந்துள்ள கவிதைகள் பல பிறமொழிகளில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது..

கவிதை, தனது கால அரசியல், சமூக சூழலை ஆவணப்பதிவு செய்ததுடன் இலக்கியவழி அதனை கலையாக்கமும் செய்தது. தமிழர்களின் இருப்பை, சமூக விழிப்பை, மொழி, தேசிய உணர்வூட்டல்களை செய்ய முற்பட்டுள்ளது. கலையாக்க செய்நேர்த்தியை வடிவ, உள்ளடக்க ரீதியில் கொண்டமைந்துள்ளது. அழகிய, கருத்து பூர்வமான ஓவியங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. எழுத்துப்பிழைகள் அரிதிலும் அரிது. இன்றைய நவீன சூழலில் பல குறைபாடுகளுடன் சிற்றிதழ்கள் பல வெளிவருவதும் அக்கால சூழலில் கவிதை மிக நேர்த்தியாக வெளிவந்திருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இவையே இவ்விதழின் சமூக, கலைப்பெறுமானம். அ.யேசுராசா எப்போதும் “ஓர் அபூர்வமான தனியன்”தான். இதற்கு கவிதையும் சாட்சியாகின்றது.

விமர்சன வெளியில் தனித்த குரலாய்... அ. யேசுராசா!

சிறுகதைகள், கவிதைகள் எழுதுபவராகவும் பல தொகுப்பு நூல்களின் ஆசிரியராகவும் ஏற்கெனவே அறிமுகமாகியுள்ள அ.யேசுராசாவின் “திரையும் அரங்கும்: கலைவெளியில் ஒரு பயணம்” என்கிற சினிமா நாடகம் ஆகியன பற்றிய அவரது முதல் புத்தகத்தை 2014 ஆம் ஆண்டு சென்னை புத்தகக் கண்காட்சியில் வெளியிட்டு சிற்றூரையாற்றினேன். இடைப்பட்ட இந்த ஏழு ஆண்டுகளில் அந்தப் புத்தகத்தைப் பல சமயங்களில் நான்கட்டுரைகள் எழுதுவதற்கும் யேசுராசாவின் எழுத்துக்களை நினைவுக்குக் கொண்டு வரவும் புரட்டியிருக்கிறேன். இப்போது மீண்டும் அதை முழுதாகப் படிக்கச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தற்காக மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

யேசுராசா சென்ற எழுபது களிலிருந்தே எழுதத் துவங்கியுள்ளார். மிகுதியாக சினிமா, நாடகம், இலக்கியம் ஆகியன பற்றிய அக்கறைகள் அவருடையது. சிறுபத்திரிகைகள் திரைப்படச் சங்கங்கள் ஆகியவற்றினூடான செயல்பாடுகள் கொண்டவர். மக்களின் வாழ்வியலுக்கு ஒத்துவராத குணங்

கள் கொண்டிருந்த வெகுஜனக் கலாசாரத்திற்கு எதிரான அணியில் திரண்டவர். மக்களின் ரசனையை மேம்படுத்துவதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபடுபவர்.

இன்று வெகுஜனம் - சிறுபான்மை ஆகியவற்றின் கலாசாரப் பாடுகளைப் பற்றிய சிந்தனைகள் அருகிவருகின்றன. அன்றைய சிறுபான்மையினர் முன்னெடுத்த பலவும் இன்று வெகுஜன மைய நீரோட்டத்தில் கலந்துவிட்டிருக்கின்றன. எடுத்துக்காட்டாக அன்றைய சிறுபத்திரிகைகளில் அதிகம் கவனம் பெறாத கலை சினிமா பற்றிய அவதானிப்புகள் மட்டுமே களம் கண்டன. இன்று தியேட்டரில் வெளியாகும் படங்களை உடனுக்குடன் விமர்சிக்கும் கட்டுரைகள் வெளிவராத சிறுபத்திரிகைகள் இல்லையெனலாம். பெரிய பத்திரிகைகளில் வெளிவரும் திரை விமர்சனங்களிலும் இயக்குநர் பார்வை, பிற கலை அம்சங்கள் ஆகியன பொருட்படுத்தப்படுகின்றன. தமிழகப் பத்திரிகைகள் மட்டுமின்றி ஈழத் தமிழர்களின் பத்திரிகைகளிலும் இந்தப் போக்குகளைக் காணமுடிகிறது. உலகம் முழுவதும் நடந்துள்ள தகவல் பரிமாற்றங்கள், எளிதில் எப்பொருள் பற்றியும் கிடைக்கும் ஆவணங்கள் ஆகியன மட்டும் இம்மாற்றங்களைக் கொண்டுவந்ததாகக் கூறிவிடமுடியாது. இவற்றின் குணங்களை தமிழ்ப் புலத்தில் நோக்குங்கால் யேசுராசா போன்றோரின் தாக்கங்கள் தெரியவருகின்றன. தமிழ் நாட்டிற்கு அப்பா லிருந்துகொண்டு தமிழ்ப் படங்களையும் ஈழத்துப் படங்களையும் எவ்வாறு ஒருவர் கண்ணுற்றார் என்பதை அறிந்துகொள்ள யேசுராசாவின் ஓர்மைமிகு எழுத்துகள் முக்கியமானவை.

அவரது முதல் சினிமா கட்டுரை 1970 ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்திருப்பது இத்தொகுப்பின் மூலம் தெரியவருகிறது. ஏறத்தாழ ஐம்பது வருடங்களில் முப்பத்தியொரு கட்டுரைகள். அவை தவிர மூன்று மொழிபெயர்ப்புக் கட்டுரைகளும் இதிலுள்ளன. விரிவான கட்டுரைகள் சில மட்டுமே. இரண்டு மூன்று பக்கக் கட்டுரைகளும் உள்ளன. தான் அதிகமாக எழுதாமல் போய்விட்டதுபற்றி குறிப்பிடுகிறார். தனது கட்டுரைகளும் மனப்பதிவுகள்தான் என்று கூறுகிறார். அவர் எவ்வளவு எழுதியிருக்கிறார் என்பது முக்கியமில்லை. என்ன அவற்றில் எழுதியுள்ளார் என்பதுதான் முக்கியம். அவரது எழுத்துகளில் அவர் எதையெல்லாம் உருவாக்கிறார்

என்று நாம் நினைக்கிறோமோ அவற்றையெல்லாம் அவர் தொடர்ந்து நமக்கு நினைவுபடுத்திக் கொண்டிருக்கிறார். அவரது சினிமா ஆதர்சுபுருஷர்கள் எவ்வெவர் என்பதை வைத்தே அவரது ரசனையைப் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது. சத்யஜித் ராய், அரே கோபாலகிருஷ்ணன், ரித்விக் கட்டக், இல்மஸ் குனே, சார்லி சாப்ளின் போன்றவர்களின் படங்கள் அவரது ரசனையைச் செழுமைப்படுத்தியுள்ளன.

சாப்ளினின் படங்களை ஒருசேரப் பார்த்த அனுபவத்துடன் அவர் முத்தாய்ப்பாக எழுதிய சில வரிகள் என்னை மிகவும் கவர்ந்தன. “சாப்ளின், தயாரிப்பில் ஈடுபட்ட காலத்தின் திரைத் தொழில்நுட்ப அறிவின் எல்லைப்பாடுகள் அவரைக் கட்டுப்படுத்தியுள்ளதால் இன்று நவீன திரைப்படங்களில் காணும் பல்வேறுபட்ட வெளிப்பாட்டு முறைகளை நாம் இவற்றில் காணமுடியாது; அது குறையுமல்ல. பெரும்பாலும் நேரடியானதாக - ஒரே பாங்கில் அமைந்தனவை யாகவே அவை உள்ளன. ஆனால் காட்சிகள் தெளிவானவை.” சாப்ளினின் மேதைமை அவரது மெளனப் படங்களில் வெளிப்பட்டதைப்போல அவரது பேசும் படங்களில் வெளிப்படவில்லை என்கிற பொதுவான விமர்சனங்களுக்கு பழக்கப்பட்டிருக்கும் நாம், வளர்ந்துவரும் தொழில் நுட்பத்தில் சாப்ளினின் படங்கள் கொண்டிருந்த பின்னடைவுகள் பற்றி அதிகமாகச் சிந்திக்கவில்லை. எனவே யேசுராசாவின் திரைப்பட டெக்னாலஜி குறித்த அவதானிப்பு முக்கியமானது. இது அவர் காலத்திய திரைக்கதை, இயக்கம், நடிப்பு ஆகியவற்றின்பால் மட்டுமே கவனமுற்றிருந்த பிற விமர்சகர்களிடமிருந்து அவரை வேறுபடுத்திக் காட்டுகிறது. உலகத் திரைவானில் ஒளிரும் தாரகை, கலை மேதைமையுடன வெளிப்படும் சமூக அரசியல் பிரக்ஞை ஆகிய இரு கட்டுரைகள் சத்யஜித் ராய் பற்றியவை. இரண்டுமே சிறிய கட்டுரைகள்தான். ஆனால் அவை தமிழில் ராய் பற்றி வெளிவந்த முக்கியமான கட்டுரைகளுடன் எண்ணத்தக்கவை. குறிப்பாக ஜல்சாஹர், பிரதித்தவந்தி, ஆர்ண்ய தின் ராத்ரி ஆகிய படங்களைப்பற்றிய அவரது கருத்துகள். நிலப்பிரபுத்துவத்தின் வீழ்ச்சியை இயங்கியல் பார்வை மெச்சி வரவேற்கிறது. ஆனால் படம் அவ்வீழ்ச்சியுடன் பாரம்பரிய சங்கீதத்தின் நசிவையும் காட்டுகிறது. புதிய செல்வந்தர்களிடம் கலையுணர்வு இல்லை. முரண்பட்ட இந்த யதார்த்தத்தை ராய் எவ்வாறு காட்டுகிறார் என்பதை யேசுராசா அப்படத்தின் கதையாடல், குறியீடுகள் ஆகியவற்றை விவரிப்பதன்மூலம் விளக்குகிறார்.

டிஜிட்டல் தொழில் நுட்பம் வராத காலத்தில் பலரையும்போலவே அவரும் சினிமா சங்கங்களில் தான் இப்படங்களைப் பார்த்துள்ளார். யாழ் திரைப்பட வட்டம் என்கிற அமைப்பு யாழ்ப்பாணத்தில் இயங்கி வந்தது. அதை முன்னின்று நடத்தியவர்களில் யேசுராசாவும் ஒருவர். அது மூன்றே ஆண்டுகளில் மூடப்பட்டது. படங்கள் தொடர்ந்து கிடைக்காத நிலை. அதைப்பற்றி இரண்டு கட்டுரைகளில் குறிப்பிட்டுள்ளார். முதலாவது 1979 இல் எழுதப்பட்ட “கலைத் திரைப்படங்களுக்காக ஒரு கழகம்” என்னும் கட்டுரை. “திரைப்பட ரசனையைக் கூர்மைப்படுத்துவதில் யாழ் திரைப்பட வட்டம் இயங்குவதும் மகிழ்ச்சிக்கூரிய

தொன்றாகும். முதலாம் பருவம் வெற்றியாய் அமைந்ததைத் தொடர்ந்து தற்போது இரண்டாம் பருவ நிகழ்ச்சிகள் ஆரம்பமாயுள்ளன. நேரத்தியான திரைப்பட ரசனையை விரும்புகின்றவர்கள் கூடிய அளவில் அங்கத்தினர்களாகச் சேர்வது இந்த அமைப்பை ஸ்திரீப் படுத்தவும் அதன் பணிகளை விசாலிக்கவும் உறுதுணையாக அமையும்.” என்று நம்பிக்கையுடன் எழுதுகிறார். ஆனால் யாழ் திரைப்பட வட்டம் 1982 இல் தனது மூன்றாவது ஆண்டில் இயக்கத்தினை முற்றாக நிறுத்திக் கொள்ள நேரிட்டதை உற்சாகமீழ்ந்து “யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு திரைப்படக் கழகம்” கட்டுரையில் எழுதுகிறார். “அரசு பயங்கரவாதம் இங்கு தலைவிரித்தாடத் தொடங்கிய தூழலில் வெளிநாட்டுத் தூதரகங்களிலிருந்து திரைப்படப் பிரதிகளைப் பெறுவதில் சிரமங்கள் (படப்பிரதிகள் சேதமடையலாம் என்பதால்) ஏற்பட்டன. இதன் காரணமாக இத்திரைப்படக் கழகம் தனது செயற்பாட்டினை இழந்து போனமை துரதிருஷ்டவசமானது.”

ஆனால் தமிழ்ப்படங்கள் தொடர்ந்து ஸ்ரீலங்காவில் திரையிடப்பட்டு வருகின்றன. யேசுராசாவின் அவற்றைப்பற்றிய எண்ணங்கள் நூல் முழுவதும் விரவியுள்ளன. தமிழ்ப் படங்களின் வணிக ஆக்கிரமிப்பு, அவற்றின் கலாசார வறுமை, காட்சிமொழி போதாமையே ஆகியவற்றி அவர் திரும்பத் திரும்ப எழுதுகிறார். ஒட்டுமொத்தமாக தமிழ்ப் படங்கள் அனைத்தையும் ஒதுக்காமல் ஒரு இருபது படங்களை வெவ்வேறு காரணங்களுக்காகப் பரிந்துரை செய்கிறார். யதார்த்தமான கதைகள், நல்ல நடிப்பு, இசை, ஆபாசமில்லாத காட்சிகள் போன்றவை இருந்தாலே போதும் என்கிற நிலைக்கு வந்துவிடுகிறார். அதாவது குறைகள் குறைவாக இருந்தாலே போதும் என்கிறார். எனவே அதற்குகந்த படங்களையெல்லாம் தேடிப்பிடித்து எழுதுகிறார். உப்பு, நதிக்கரையில் போன்ற படங்களைத் தமிழ்நாட்டு விமர்சகர்களே கண்டுகொள்வதில்லை. ஆனால் யேசுராசா அவற்றைப் பொருட்படுத்துகிறார்.

முதல் ஈழத் தமிழ்ப்படம் சமுதாயம் 1962 இல் வெளிவந்தது. இதை இயக்கியவர் ஒரு மலையாளி. பொன்மணி, குத்துவிளக்கு, வாடைக்காற்று ஆகிய படங்களை அவர் சற்று நம்பிக்கையுடன் குறிப்பிடுகிறார். தமிழ்ப் படங்களின் எதிர்காலம் பற்றி நம்பிக்கையோடு பேசாத யேசுராசா ஈழத்து குறும்படங்கள் பற்றி உவப்புடன் பேசுகிறார். ஈழத் தமிழ்ப் படங்கள் தமிழ்நாட்டுப் படங்களால் பாதிக்கப்பட்டதைப் போல் சிங்களப் படங்களும் இந்திப் படங்களால் பாதிக்கப்பட்டன. ஆனால் 1956 இல் லெஸ்டர் ஜேம்ஸ் பீரில் எடுத்த ரேகாவ படத்திற்குப்பின் அந்நிலைமை அடியோடு மாறிவிட்டது. பீரிலைத் தொடர்ந்து சிறிகுண சிங்க, ஜி.டி.எல்.பெரோரா, செனரத் யாப்பா, மஹகம சேகர், பியசிறி குணரத்ன ஆகியோர் சிங்களப் படங்களை உலக அரங்கிற்கு கொண்டு சென்றனர். பிரசன்ன விதானகே நாம் அனைவரும் நன்கறிந்த மற்றுமொரு சிங்களப் பட இயக்குநர். சிங்களப் படங்களுக்கருகே கூட தமிழ்ப் படங்கள் செல்ல முடியாது என்கிறார் யேசுராசா. அவர் தொடர்ந்து சிங்களப் படங்களுடன் தமிழ்ப் படங்களை ஒப்பிட்டு பார்க்கிறார். சிங்களவர்கள் எவ்வாறு தமிழ்ப் படங்களைப் பார்க்கிறார்கள் என்பதைவைத்து தமிழர்கள் பெற வேண்டிய

விழிப்புணர்வினைச் சுட்டிக்காட்டுகிறார். ஜேம்ஸ் பீரிஸ் “இந்த நூற்றாண்டின் மாபெரும் கலாசாரப் படுகொலையே தமிழ்த் திரைப்படங்கள்தாம்.” என்பதையே சுராசா தனது தமிழ்ப் பட விமர்சனங்களுடன் இணைத்துக் கொள்கிறார். மற்றொரு சிங்கள இயக்குநர் சுனந்த மகேந்திர, “தமிழர்கள் திரைப்படத்தை கதை வசனமாக ஒலிபெருக்கியில் கேட்டால் மட்டும் போதும். பார்ப்பது முக்கியமில்லை என்று கருதுகிறார்கள் போலும்” என்று கேலி மிளிரப் பேசியதை யேசுராசா குறிப்பிடுகிறார்.

தமிழர்களைப் போலன்றி சிங்களவர்கள் திரைப்படத்தைக் கட்டிப் படிக்காமல் புரிந்து கொண்டதை வெகுவாக சிலாகிக்கும் யேசுராசா பிற்தொரு சிங்கள இயக்குநர் வசந்த ஒபேசேகரவின், செவிப்புலனுக்கு முதன்மை வழங்கும் நல்ல திரைப்படத்தை உருவாக்கலாம் என்கிற கருத்து தன்னை அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கியது என்கிறார். ஆனால் காட்சிக்கு முக்கியத்துவம் தரும் பாரம்பரியத்தை ஸ்ரீலங்காவில் தோற்றுவித்த சிங்களத் திரைப்படத்தை சேர்ந்த ஒருவர் வசனங்களுக்கு முக்கியத்துவம் தரும் வகையில் எடுக்கப்படும் படம் புதுமையாக இருக்கக் கூடும் என்கிற தனது எதிர்பார்ப்பினை ஆவலுடன் வெளிப்படுத்துகிறார். ரோமியோ யூலியந் கதாவக் என்கிற சிங்களப் படத்தையும் ஒரு கட்டுரையில் அறிமுகப்படுத்துகிறார்.

யேசுராசா தமிழகத்தின் திரை விமர்சகர்களிடமிருந்து வேறுபடும் இடம் என்று நான் கருதுவது, அவர் சினிமாக்கலாசாரம் பற்றிக் கொண்டுள்ள பார்வையைத் தான். தமிழகத்தில் இன்றுவரை நல்ல சினிமா வளராததற்குக் காரணம் சினிமாக்கலைஞர்களின் தகுதிக்குறைவுதான் என்று ஒட்டுமொத்த பழியையும் அவர்களீது போட்டுவிடுகிறார்கள். யேசுராசா தனிமனிதர்களான கலைஞர்கள் செயலாற்றாததால்தான் ஸ்ரீலங்காவில் தமிழ்ப்படம் வளரவில்லை என்கிற குற்றச்சாட்டினை ஆங்காங்கே தவிர்க்கிறார். ஆனால் எல்லாப் புகழையும் பீரிஸுக்கே கொடுத்துவிட வேண்டும் என்பதில்லை. அவரைத் தொடர்ந்து ஒரு புதிய பரம்பரைக் கலைஞர்கள் உருவானார்கள் என்பது உண்மைதானெனினும், சிங்களவர்களின் சினிமாக்கலாசாரம் பலவாறாயும் வளர்ச்சியுற்றது. ஸ்ரீலங்கா முழுவதிலும் சிங்களவர்களுக்கான திரைப்படச் சங்கங்கள் உலக சினிமாப் படங்களைத் திரையிடும் விவாதித்தும் ரசிகர்கள் கூட்டத்தைப் பெருக்கின.

கலாபெல என்கிற திரைப்படப் பயிற்சிக்கழகமும் நல்ல கலைஞர்களை உருவாக்குவதில் தன்பங்கை ஆற்றியுள்ளது. சிங்களவர்கள் மத்தியில் திரைப்படம் குறித்த விழிப்புணர்வு ஏற்பட்டதை யேசுராசா முக்கியமாகக் கருதுகிறார். இத்தகைய விழிப்புணர்வு, பற்பல வாய்ப்புகளும் வசதிகளும் மிகுந்திருந்தும் தமிழக மக்களிடையே ஏற்படவில்லை. தமிழ்நாட்டி

லிருந்து இறக்குமதி செய்யப்படுவதை அப்படியே பெற்றுக் கொண்டு திருப்தியடைந்த ஈழத் தமிழ்ப் படங்களுக்கு அந்த விழிப்புணர்வு வராதது வியப்பிற்குரியதல்ல. விடுதலைப் புலிகள் ஆக்ஷன் படங்களைத்தான் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். மேலும் ஸ்ரீலங்காவில் தமிழர்கள் சிறுபான்மையினர். தமிழ் சினிமாவுக்கென இண்டஸ்ட்ரி என்று எதுவும் அங்கு கிடையாது. இவையெல்லாம் ஈழத்தமிழ் சினிமா தனி அடையாளம் பெறாமல் போனதற்கான காரணங்களில் முக்கியமானவை.

சிங்களப் படங்களில் பணியாற்றும் சிறந்த ஒளிப்பதிவாளர்களில் இருவர் தமிழர்கள்: எம்.எஸ்.ஆனந்தன், வாமதேவன் ஆகியோர். “நாம் சிங்களப் பேரினவாதத்தைத்தான் எதிர்க்க வேண்டுமே யொழிய சிங்களவர்களையோ அவர்கள்தம் கலைகளையோ அல்ல” என்கிறார் யேசுராசா. இக்கண்ணோட்டம் முக்கியமானது.

யேசுராசா திரைப்பட ரசனையில் தேர்ந்தவர் என்பதால் அவரது திரைப்படம் பற்றிய கருத்துகள் தனித்தன்மை வாய்ந்தவையாயுள்ளன. தனது

கருத்துகளை துணிவுடன் வெளிப்படுத்துகிறார். சிறந்த விமர்சகர்களின் கருத்துகளுடன் தான் உடன்பட வேண்டும் என்றெல்லாம் அவர் சிறிதும் நினைக்கவில்லை. கலை சினிமா விமர்சகர்களால் ஒருமித்த குரலில் பாராட்டப்பட்ட அரவிந்தனின் சிதம்பரம் படத்தைப் பற்றி மிகவும் எதிர்மறையான கருத்துகளை முன்வைக்கிறார். அப்படத்தின் இறுதிக்காட்சி அதன் அழகியல் கோணத்திற்காகவும் குறியீட்டுத் தன்மைக்காகவும் மிகவும் பாராட்டப்பட்ட ஒன்று. “சிதம்பரம் கோயிலின் கோபுரத்தைக் கீழிருந்து மேல்நோக்கிக் காட்ட ஹகமெராஹ நகர்ந்த முறையில் ஒருவித அமெச்சூர் தனம்தான் தெரிகிறது” என்று தன் விமர்சனத்தை வெளிப்படுத்துகிறார். அவ்வாறான நிலைப்பாட்டினை எடுப்பதால் தனிமைப்படுத்தப்பட்டு விமர்சனத்திற்குள்ளாவோம் என்றெல்லாம் அச்சமுற்று அவர் தன் சுயத்தை இழக்கவில்லை. தான் உணர்ந்ததைத் தயக்கமின்றி வெளிப்படுத்துகிற அவரது மனத்திண்மை மிகவும் பாராட்டுதலுக்குரியது. மிருணாள் சென்னின் கோரஸ் படத்தின் கட்டமைப்பு, மக்களுக்குச் செய்தி வழங்குவது கலைஞரின் கடமை என்னும்

அவரது நிலைப்பாட்டிற்கு எதிரானதாக இருப்பதாக அதன் முரண்நகையை விளக்குகிறார்.

ஈழத்தமிழர் வாழ்வை விவரிக்கும் தமிழகத்துப் படங்கள் புலம்பெயர்ந்த தமிழர் சந்தையைக் குறி வைக்கின்றன என்று குற்றம் சாட்டும் யேசுராசா காற்றுக் கென்ன வேலி மாறுதலாக தமிழர்களுக்கான அனுவாப நிலைப்பாட்டினைக் கொண்டிருப்பதாகக் கூறுகிறார். ஆனால் அது மிகையுணர்வினைக் கொண்டுள்ளது. டெரரிஸ்ட் படம் திரைப்பட மொழியைத் திறம்படக் கையாள்கிறது. ஆனால் அதன் இறுக்கமான அரசியல் நிலைப்பாடு அதிருப்தியை ஏற்படுத்துகிறது.

தமிழ்ப் படங்களைப்பற்றி ஆதங்கம் மேலிட எழுதும் யேசுராசா ஈழ அரசங்கினைப் பற்றி எழுதும் போது நிமிர்கிறார். நாடக ஆக்கங்களுக்கு உறுதுணையாக ஈழத்தமிழர்களின் இலக்கியப் பின்புலம் இதற்கு உதவிசுரமாக இருக்கிறது. நல்லவேளையாக தமிழ் நாட்டின் அமெச்சூர் நாடக வீச்சிற்குள் ஈழத்தமிழ் நாடகம் சிக்கவில்லை என்பது பெரும் ஆறுதல்.

ஒவ்வொரு நாடகம் குறித்தும் விரிவாக எழுதுகிறார். சினிமா, காட்சி ஊடகம் என்பதை வலியுறுத்தும் அவர் நாடகம் நிகழ்கலை வடிவம் என்பதைத் தான் விமர்சிக்கும் நாடகங்கள் வாயிலாக நிறுவுகிறார். நாடக நடிகர்களின் பேச்சு, நடப்பு, நாடகப் பிரதியின் தர்க்க நியாயங்கள், அரசங்க நிர்மாணம் ஆகியவற்றைக் கூர்ந்து கவனிக்கிறார். நாடகம் எல்லா வற்றிற்கும் மேலாக இயக்குநரின் ஆளுமை வயப்பட்டது என்று கருதுகிறார். பிற்போக்கான அரசியலை அவை வெளிப்படுத்தும் போது தனது கண்டனங்களைத் தெரிவிக்கிறார். ஒரு பாலை வீடு, முகமில்லாத மனிதர்கள் (இரண்டும் பாலேந்திராவின் இயக்கத்தில் உருவானவை), இருட்டினில் குருட்டாட்டம் (லூ.மை. நேமண்ட்), மண் சுமந்த மேனியர் (யாழ்ப்பல்கலைக்கழக கலைப் பேரவை) ஆகிய நாடகங்கள் பற்றிய கட்டுரைகள் யேசுராசாவின் நாடகம் குறித்த பல்நோக்கினை வெளிப்படுத்துகின்றன.

ஒரு பாலை வீடு லோர்காவின் ஸ்பானிஷ் நாடக மொன்றின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு நாடகம். ஸ்பானிஷ் கதைக்களனும் ஒரு பாலை வீடு கதைக்களனும் பல ஒப்புமைகள் கொண்டிருப்பதைக் காண்கிறார். ஸ்பானிய பாலை வீட்டின் வறட்சி நிலைகள், சாதியாசாரம், உயர்குடிப் பெருமை, சீதனப் பிரச்சனை போன்றவை யாழ்ப்பாணத்து வீடுகளிலுள்ள சமகாலப் பிரச்சனைகளை நினைவுபடுத்தும் விதமாக அமைந்துள்ளன என்கிறார். இதிலிருந்து வேற்றுமொழி நாடக மொன்றினைத் தமிழ்ப்படுத்துமுன் அது தமது நிலத்திற்குப் பொருத்தப்பாடு கொண்டதா என்பதை நாடகக்காரர்கள் ஆய்ந்துள்ளது தெரிகிறது. அது போலவே முகமில்லாத மனிதர்கள் கட்டுரையில் பாதல் சர்க்காரின் வங்க நாடகமான ஏவம் இந்திரஜித்தின்

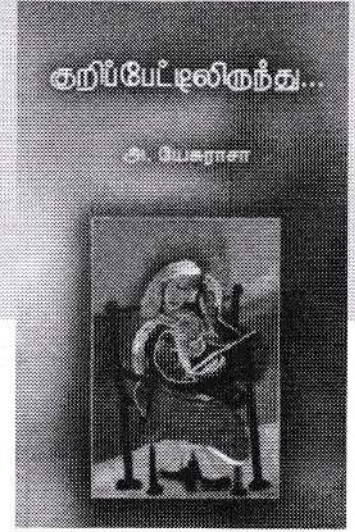
மொழிபெயர்ப்பும் ஈழத் தமிழர் சமூகப் பின்னணிக்கேற்ப மாறுதல்கள் செய்யப்பட்டிருப்பதைக் குறிப்பிடுகிறார். ந.முத்துசாமியின் நாடகம் நாற்காலிகாரர் தமிழ் நாட்டில் ஒருமுறை மேடையேற்றத்தின்போது வரவேற்பைப் பெறத் தவறியது. ஆனால் ஸ்ரீலங்காவில் அது வெற்றிபெற்றது. பலசமயங்களில் நாடக நிகழ்வு களில் பிறழ்வுகள் தென்பட்டாலும் கலைஞர்களை உற்சாகப்படுத்தும் விதமாக எழுதுகிறார். அவர்கள் எதையெல்லாம் திருத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்பதைக் கவனமாக எடுத்துக்கூறுகிறார். அவரால் அதிகமாக விமர்சிக்கப்பட்ட நாடகம் வெறியாட்டு. அதன் பிற்போக்கான அரசியலை வன்மையாகச் சாடுகிறார். காலத்தால் பிந்தைய கருத்தினைச் சொல்கிற நாடகம் அது. ஆனால் அதிலும் பிரான்சிஸ் ஜெனம் என்பவரின் நட்பைக் குறிப்பிட்டு “அற்புதமான கலைஞர் அவர்” என்று தனது பாராட்டினை நல்கிறார் யேசுராசா. இப்புத்தகத்தில் விமர்சனங்களுக்காகவும் மெச்சுதல்களுக்காகவும் எடுத்துக்கொண்டுள்ள ஸ்ரீ லங்கா சார்ந்த

சினிமா, மேலும் குறிப்பாக, நாடகப் படைப்புகளை, என்னைப் போல், யாழ்ப்பாண தழுவலற்றவர்கள் பார்த்திருக்க வாய்ப்பில்லை. எனவே அவைபற்றிய அவரது கருத்து களை ஏற்கவோ மறுக்கவோ மாற்றுக் கருத்துகளை வெளியிடவோ இயலாது. அவற்றில் வெளிப்படும் படைப்பு சார்ந்த நோக்குகளில் ஊடகம் பற்றிய எண்ணங்களில் மேம் போக்கான எதையும் காண முடிவதில்லை என்பதை வைத்தே அவரது கருத்துகளை வாக்குமூலங்கள்போல் பாவிக்க நேரிடுகிறது. வரும் சந்ததியினருக்கு இப்புத்தகம் ஈழ சினிமா, நாடகம் ஆகியனபற்றி ஒரு அரிய ஆவணமாக விளங்கும்.

தமிழ்ப் படம், ஈழ நாடகம் ஆகியன பற்றிய சமகால விமர்சனப் பிரக்ஞையின் தனித்த குரலாய் இப்புத்தகத்தின்மூலம் நம்மை வந்தடைகிறார். 75 ஆம் அகவை காணும் எனது நெடுநாளைய நண்பரான அ.யேசுராசா, ஆரோக்கியத்துடன் பல காலம் வாழவும் தமக்குப் பிடித்தமான எழுத்துப் பணியினைத் தொடர்ந்து மேற்கொள்ளவும் எனது இதயம் கனிந்த வாழ்த்துகள்!

தீவிர வாசகனின் இலக்கியக் குறிப்புகள் குறிப்பேட்டிலிருந்து... (இலக்கியக்கட்டுரைகள்)

ஈழத்தின் முக்கியமான நவீனப் படைப்பாளிகளில் குறிப்பாகக் கவிதையில் ஒருவர்; ஈழத்தின் முதன்மையான கலை, இலக்கிய இதழான அலை வெளியீட்டில் இணையாசிரியராகவும் தனித்தும் செயல்பட்டவர்; மு. பொன்னம்பலம் ஆசிரியராக இருந்த திசை இதழில் துணையாசிரியராகப் பணியாற்றியவர்; இடதுசாரிச் சிந்தனைகளில் ஈடுபாடுகொண்டவரெனினும் எழுபதுகள், எண்பதுகளில் ஈழத்தில் ஆதிக்கம் செலுத்திய “வறட்டு” மார்க்சிய இலக்கிய விமர்சனப் போக்குக்கு எதிரான விவாதங்களில் முனைப்புடன் ஈடுபட்டவர்; இளம் படைப்பாளிகளுக்காகக் கவிதை என்னும் இதழை நடத்தியவர் இலக்கியப் படைப்பு அனுபவம் சார்ந்ததாக, கலாபூர்வமானதாக, உருவ அமைதி கொண்டதாக வெளிப்பட வேண்டும் என்பதைத் தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வருபவர் அ. யேசுராசா.

ஏற்கெனவே வெளிவந்துள்ள யேசுராசாவின் தொலைவும் இருப்பும் ஏனைய கதைகளும் சிறுகதைத் தொகுப்பும் அறியப்படாதவர்கள் நினைவாக ...! கவிதைத் தொகுப்பும் குறிப்பிடத்தகுந்தவை. குறிப்பேட்டிலிருந்து ... இவரது ஆறாவது நூல். இந்தத் தொகுப்பில், 1971-2006 காலகட்டத்தில் யேசுராசா எழுதிய கட்டுரைகள், மதிப்புரைகள், மொழி பெயர்ப்புகள் மற்றும் அவருடனான நேர்காணல் ஒன்றும் அடங்கியுள்ளன.

ஒரு படைப்பாளி என்பதைவிடவும் தன்னை நல்ல வாசகன் என்றே பல சந்தர்ப்பங்களிலும் குறிப்பிடும் யேசுராசா, “ஒரு கலை இலக்கிய ரசிகள் என்று சொல்லுகின்றபோது, என்னுடைய முதல் காதல் சினிமாதான்; இரண்டாவது, கவிதை என்று சொல்லலாம்” என்கிறார். இதனை அவரது எழுத்தும் செயல்பாடும் உறுதிப்படுத்துகின்றன.

இந்தத் தொகுப்பில் யேசுராசாவுடனான நேர்காணல் மற்றும் “ஈழத்துத் தமிழ்ச் சிறுகதைகளும் தேசிய இனப் பிரச்சினையும்”, “ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதை ஆய்வரங்கு”, “சி.வி. வேலுப்பிள்ளையின் தேயிலைத் தோட்டத்திலே...”, “மற்றவர்க்காய்ப்பட்ட துயர்”

(இ. பத்மநாப ஐயர் பற்றியது), “சுந்தர ராமசாமி நினைவுகள்”, “மனிதனாயிருந்த மனிதன்” (ஏ.ஜே. கனகரத்தனா பற்றியது) ஆகிய கட்டுரைகள் குறிப்பிடத்தக்கவை. மதிப்புரைகள், மதிப்புரைக்கான நோக்கத்தைத் தெளிவாக உள்வாங்கி எழுதப்பட்டுள்ளன.

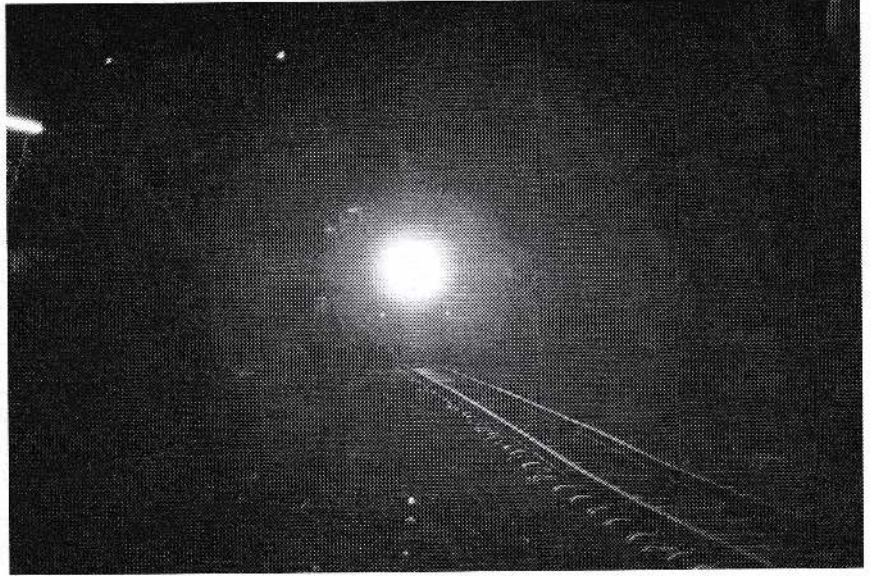
ஒரு எழுத்தாளர் தன்னுடைய எழுத்துக்களை நூலாக்கி வெளியிடுவதில் “ஒருவித சுயநலம்” இருக்கிறது; ஆனால் பிறரது படைப்புகளை வெளிக்கொண்டு வருவது, இலக்கிய இதழ்களுக்கு ஆதரவளிப்பது, தரமான படைப்புகளை மொழிபெயர்த்துப் பரவலாக்குவது போன்ற செயல்பாடுகளிலேயே “பொதுநல அக்கறை” மிகுந்துள்ளது என்று உறுதிபட நம்புகிறார் யேசுராசா. இதன் அடிப்படையிலேயே பத்மநாப ஐயருக்கு “இயல் விருது வழங்கப்பட்டதை, அவரது “பொதுநல அக்கறைக்கு” அளிக்கப்பட்ட அங்கீகாரமாகக்கொண்டு பாராட்டுகிறார். நாற்பதாண்டுகளாகத் தொடரும் யேசுராசாவின் இலக்கிய வாழ்க்கையிலும் இந்தப் “பொது நல அக்கறை” அடிநாதமாக இருப்பதை இந்தத் தொகுப்பின் மூலம் அறிய முடிகிறது.

“நான் எழுதியவற்றை ஒரு முறையாவது திருத்தி எழுதுவதில்லை” என்று பொறுப்பில்லாமல் செங்கை ஆழியான் சொல்வதாகக் குறை கூறுகிறார் யேசுராசா. ஒரு படைப்பாளி அவ்வாறு கூறுவதை அவனது படைப்பின் மீதான தன்னம்பிக்கை சார்ந்த நிலைப்பாடாகவே கொள்ள வேண்டும். புதுமைப் பித்தனும் இதுபோல் கூறியுள்ளார். அதற்குத் தக, புதுமைப்பித்தனின் சிறுகதைகள் பலவும் அவரது தன்னம்பிக்கைக்குச் சாட்சியங்களாகவும் நிற்கின்றன. ஆனால், செங்கை ஆழியானின் நாவலுக்கு யேசுராசா எழுதியுள்ள மதிப்புரையைப் படிக்கும்போது அவரது விமர்சனத்தின் நியாயத்தையும் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது.

எழுத்துப் பிழைகளில்லாமல் நூலாக்கம் சிறப்பாக அமைந்துள்ளது.

நன்றி :

காலச்சுவடு - பிப்ரவரி 2008

படம் முடிந்து விட்டது
தான்.

ஆனால் 'ஓபு' உனது
கனவுகள்; மனோகரங்களெல்லாம்
சிதைவடைய .... நீ, துயர்
கொண்டாய்.

'அவன்'; 'அந்த மகத்தான
நாவல்' எல்லாம், உனைவிட்டு
இடையில் விலகிப்போனதில்,
பரிதாபகர மானாய்.

அந்த மகத்தான துயரங்
களோடு நீ ....; ஓபு! உன்னை மறக்க
முடியுமா?

'ரே!' நீ மகத்தான
கலைஞன்தான். 'நானைக்கென்ன
படம்?' 'ரே'யட எண்டால்
பாக்கவேணும்.;

தியேட்டர் முன்னால்
விளக்கொளியில் தோற்றங்
காட்டும், அறிவிப்புத் தட்டி.

'வங்காளத் திரைப்பட
விழா!'

5ம் திகதி - 'ஓபு சன்சார்' -
சத்தியஜித் ரே

6ம் திகதி - 'இரு
புதல்விகள்' - சத்தியஜித் ரே

'அப்ப இருபுதல்விகள்
கட்டாயம் பாக்கவேணும்;
இண்டயப்போல செக்கண்
ஷோவுக்குத்தான் வரவேலும்.'

தியேட்டர் வெறுமை
கொண்டிருக்கிறது. ஓம்! எல்லாரும்
போயிற்றாங்கள் போல ....

நேரம் போகுது.
சந்தியில் புத்தர்
சிலையையும் அரசமரத்தையும்
கடந்து மக்கலம் ரோட்டில், சிலர்
போகிறார்கள். சிறிது தூரத்தில்
நாலைந்து, ஏழெட்டுப் பேர்கள்
நேரே போனபடி ....

'அவங்கள் ஸ்ரேஷுனுக்குப்
போறாங்களா?; இஞ்சினயிக்கிள்ள
இருக்கிறவங்களாயுமிருக்கும்.'

அவர்களுக்கு மேலாக
மருதானை ஸ்ரேஷுனின் மணிக்கூடு
தெரிகிறது.

படம், பார்க்க பிறகு ....

அ. யேசுராசா

'11.45. சாமமாகப் போகுது. இப்ப என்னண்டு போறது....?
வெள்ளவத்தைக்கு பஸ் இருக்குமா; இதுதான், பெரிய கரைச்சல்.'

'ட்ரெயின் இருந்தாலும் நல்லது.'

1.05க்கு அழுக்கமை ட்ரெயின்; நேரகுசிப் பலகை காட்டுகிறது.

'இன்னும் ஒண்டகா மணித்தியாலங் கிடக்கு; கண்ணையும் தூங்குது.'
'என்னண்டு இதில நிக்கிறது;' ரோட்டடிக்குப் போகக் கால்களுக்கு

ஆவல்.

ஸ்ரேஷுன் சுற்றுமதிலோடு, எரியும் திரி விளக்கின் ஒளியில் சுண்டற்
கடலையோடு, ஒரு கிழவன். அவன் சுருள்கள் செய்கிறான். 'இவனுக்கு
உழைப்பு இன்னும் முடியவில்லையா....; நித்திரை நேரமும் இன்னும்
வரயில்லத்தான் போல ....'

கொழும்பே உறங்கிக்கொண்டிருக்கிறது.

கிழக்குப் புறமாய், மனிதக் காலடிகள் படாத நேரமெனக்
கம்பீரமாய் நீண்டு, மிக நீண்டு கிடக்கிறதைப்போல ரோட்டு. காலடி
பதித்து, அதன் கம்பீரத்தைக் குலைக்கவேணும் போலத் தோன்ற, நடத்தல்.
சிறிது யார் தள்ளி, திறந்தபடி இருக்கும் முஸ்லிம் ஹோட்டேல்;
அப்பம் சுடும் ஸ் .... ஸ் .... என்ற சத்தம்.

'தேத்தண்ணி குடிக்கவேணும்போல.... சாமத்தில எப்பயாவது
குடிச்சிருக்கிறனா? - இந்த இருபத்திமூண்டு வயது வரையில் ....'

'ஓம்! இண்டைக்கு அப்பமும் தின்று, தேத்தண்ணியும் குடிக்க
வேணும்; ஒரு மாறுதலாக ....'

மறுபடியும் ஸ்ரேஷுனில், சுற்று மதிலுக்குள், நிலத்தில் -
ஸ்ரேஷுனிற் கு வெளியே உலாத்தியபடி.

விரைவுகொண்டு வந்து உள்ளே, கண் செலுத்திப் பார்க்கும் ஒரு
பெண். பருக்கள் வெடித்துப் பரவியதில் விகாரங்கொண்ட முகத்தோடு,
அவள்; ஓ! 'இரவு ராணி' போல ....

அவள் ஆரைத் தேடுகிறாள்; குத்தகைக் காரரையா ....? அவளது
உலகம் வேகமாக இயங்குகிறது போலும். மதிலுக்கு வெளியே ரக்ஸி வந்து
நின்றதில், ஓடிப்போய் ஏறுகிறாள்.

ஒடுகையில் அவளது பிருஷ்டம் குலுங்கியது உணர்வைக்
கிளர்ச்சியுறச் செய்ததாக ....

ரக்ஷி பறக்கிறது ....

கண்கள் நேரத்தைப் பார்க்கின்றன; 'இன்னும் காமணித்தியாலங் கிடக்கு.'

படிகளால் ஏறி இறங்கி பிளாற்போமிற்குப் போகிறேன். சாய்வு வாங்குகளில் தூங்கி விழுந்து கொண்டு சிலர்; தூரத்திற்குப் போற, ஏதோ ட்றெயினுக்குக் காத்திருக்கினம் போல.'

கலகலப்பே இல்லாததைப் போல், வெறுமையாய் ஒளியில் நீண்டு கிடக்கும் பிளாற்போம்கள். யாரு மில்லாத அந்த மறுமுனைவரை நடக்கவேணுமெனத் தோன்ற - உலா நடையோடு சென்று திரும்பல்.

இதுவரை காணாததில், விசித்திரம் கொண்டதாக; எல்லாம் மாறுதலாக.

நேரமாகிறது.

தூரத்தில் ஒளிப்பொட்டு வரவரப் பெரிதாகி வருகிறது; 'ஓம் ட்றெயின் வருகுது.'

நெற்றிக் கண்ணைத் திறந்து ஒளிவீசியபடி வந்தும் - நேரே இருளைத் துழாவிப்படி அது, நின்று கொண்டிருக்கிறது.

'பஸ்வெனி வேதிகாவே திபென தும்றிய, தங் அளுக்கம பலாபிற்றத்தவே. எம தும்றிய அளுக்கம தக்வா சாம தும்றிய ஸ்தானயக்கம, நவத்தனவா அத்த.'

ஆரோ அவசரமாய்க் கீச்சுக்குரலில் கத்துகிறார்.

ட்றெயின் புறப்படுகிறது. எல்லாமாய் எட்டுப் பத்துப் பேரைச் சுமந்துகொண்டு, அது ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது.

'கோட்டை'யில் தரித்ததில் ஏறும் சில பேர்கள்; 'துறைமுகத்தில் நைறஷிபற் முடிஞ்சு வந்தவர்கள் போலிருக்கு. ஜன்னல்களும் கதவுகளும் சாத்தப்பட, வந்த உடனேயே கால் நீட்டி அவர்கள் படுத்து விட்டார்கள். இவையளுக்கு, இப்ப நித்திர நேரந்தான்.'

உட்காரவும் மனமில்லாதவாறு, தொங்கு கம்பியைப் பிடித்தபடி நின்றுகொண்டே போகவேணும் போல ....

'சிலேவ் ஜலண்ட்', 'கொள்ளப்பிட்டி'யில் நின்று, பின்னர் கடந்து ட்றெயின் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. மற்றப் பக்கத்தில் இரைந்துகொண்டபடி கடல். வானத்தைப் பார்த்து எழும்பும் அலைநுரைகள், எதையோ சொல்லத் துடிப்பதுபோல ....

முடபட்ட ஜன்னலுக்கடாக லைற்றுக் கம்பங்களின் ஒளியும்; இருளில் தோய்ந்த, வீடுகளின் மங்கிய சாயல்களும் விரைவாகக் கடந்தபடி.

எல்லாமே அமைதியில் உறங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. உறக்கங் கொள்ளாமல், ட்றெயின் மட்டுமே இருளில் இரைச்சலிட்டபடி ஓட, நாங்களும் ஓடியபடி ....

'பம்பலபிட்டி' கடந்திற்றுது போல, பாலத்தைக் கடக்கும் இரைச்சல் ....

'அப்ப இது வெள்ளவத்தை.'

நான் இறங்குகிறேன். இருளில் - மங்கல் ஒளியில், எனக்காகவே காத்துக்கொண்டிருப்பதைப் போல .... ஸ்ரேஷன்.

எனக்காகவே நின்றதில் தன்வேலை முடிந்து புறப்பட்டதுபோல், கூவியபடி ட்றெயின் ஓடுகிறது.

ரிக்கற் கொலெக்ரர்; ஸ்ரேஷன் மாஸ்ரர் - எல்லோரும் தூங்கி விழுந்தபடி .... 'ஏன் எழுப்புவான்;

ரிக்கற்றை எறிஞ்சால் சரி.'

புனலைப்போல் அகன்று ஓடுங்கி நீண்டு செல்லும் தண்டவாளங்களின் ஓரமாய், நீளத்திற்குத் தாழைகளும்; மறுபக்கத்தில் வீடுகளும். ஆருமே இல்லாததாய் வெறுமைகொண்டு கண்ணுக்கெட்டிய வரை .... தனிமையாக நான். 'போயாவின் பின்னரே களில் இதால் எத்தினபேர்கள் தங்கள் காலடியைப் பதித்துப் போவார்கள்! அண்டைக்குத்தான் காற்று வீசுகிறதைப் போல, கும்பல் கும்பலாய் எழுப்பங் காட்டிப் போகும் 'கிளிக்கல் குஞ்சுகள்;'

அவையளுக்குத் தோதாய்க் கூட்டங்கொண்டு, அங்குமிங்குந் திரியும் யூனிவசிறிப் பெட்டைகள் ....'

'ஓ! இப்ப இவையள் எல்லாரும், குறட்டை விடுவினமா .... ?'

உயரமான தென்னை மரங்களின் மேலாக, ஒளி வீசியபடி நிலவு. ஓலைகள் ஆடி ஆடி மறைத்தும், விலகியும் நிலவோடு விளையாடு கிறதைப்போல ....

இந்த நிலவொளியில் - தென்னைமர அடியின் மணல் வெளியில், கடலைப் பார்த்தபடி இருக்க வேணும் போல.... இருள்கொண்ட கடலின் வெண் நுரை களுக்கும் மேல், வெகுதூரத்தில் - மினுங்கும் ஒளிப் பொட்டுக்கள்.

அலைகளின் ஆட்டத்தில் தோன்றி மறைந்து, மீண்டும் தோன்றி மறைந்தவாறு அவை காட்சி கொடுத்தபடி ....

"அந்த மீன்பிடி வள்ளங்களில் கடலின் புதல்வர்கள் விழித்தபடி காத்துள்ளார்கள்; மானிடத்தின் நம்பிக்கைகளோடும் ...."

மணி இரண்டாகிறது. யாருமற்ற தனிமையில் கிளர்ச்சியான உள்ளத்தோடும் 'மூர் ரோட்', 'பெர்னாண்டோ ரோட்'டுக்களைக் கடந்தபடி ....

'வவர்செற் பிளேஸ்' மூலையில் லைற் எரிந்துகொண்டிருக்கிறது; அதில் திரும்புகிறேன். சிறு தொலைவில், சிறிசேனா வீட்டுக்கு முன்னால் இரண்டுமூன்று நாய்கள்; அங்குமிங்கும் ஓடியபடி அவை கவனிக்கவில்லைப் போலும்; குலைக்கவுமில்லை.

விரைவுகொண்டு சென்று, அறைக் கதவைத் திறக்கின்றேன். பத்மநாதன் நல்ல நித்திரைபோல .... கதவு திறந்ததும் தெரியாமல், படுக்கையில் அவ்வ.

சப்பாத்தும் உடுப்புக்களும் கழட்டப்பட்டதில், விடுதலை பெற்றதான பிறகும், நினைவின் எச்சத்தில் ....

'ஓபுவம் : துயரங்களும்.'

'தனிமையாய்க் காத்துக் கிடக்கும் ஸ்ரேஷன். நிலவின்கீழ் தென்னை மரம்; யூனிவசிறிப் பெட்டையள் ....'

'எல்லாம் .... எல்லாம் ....'

கண் எரிச்சல்கொள்ள இமைகள் அழுத்து கிறதைப் போல ....

'நானைக்கு ஒவ்வீசுக்கும் போகவேணும்.' படுக்கையில் விழுகிறேன். கிளர்ச்சிகொண்ட நெஞ்சின், நினைவுகள் - நித்திரையாய்ப் போகாதபடி இடையூறு செய்ததென .... 'நான் என்ன செய்ய ...?; இன்னும், நேரம் கிடக்குப் போல ...'

- மல்லிகை(வைகாசி 1970)

யாழ்ப்பாணம் குருநகர் ஓடைக்கரை வீதியில் இருந்து இயங்கும் “அலை” வெளியீடாக 2002களில் வெளிவந்த அ. யேசுராசா அவர்களின் “பனிமழை” மொழி பெயர்ப்புக் கவிதைத் தொகுதி கையில் கிடைக்கிறது. வெறும் நாற்பது பக்கத் தொகுப்புதான். எனினும், அண்டத்தைக் குடித்து முடித்த பிரமிப்பு. கவிதைகள் கூடிய திசையில் நனைந்து நனைந்து நடக்கிறேன் முடிவே காணாமல்.

உதிரி உதிரியாக யேசுராசாவை வாசித்திருக்கிறேன். இருந்தும் இந்த நூல் வாசித்த பிறகு, அவரது “அறியப்படாதவர்கள் நினைவாக..”, “தூவானம்”, இன்ன பிற நூல்களை வாசித்து முடிக்க பெரும் ஆவல் பிறக்கிறது. தலைக்கு மேலே மிதக்கும் மேகங்களை அதிகப் பிரகாசமானதாக, ஒளி கூடியதாக ஆக்கிக் கொள்ளப் பிரியப்படும் சிறுமியின் பேராசை போலத்தான் இதுவும்.

“பனிமழை” சீனாவின் அய் ஜிங், புகோஸ்லாவியாவின் வெனோ ரோஃவர், பிளாச் கொனேஸ்கி, அமெரிக்காவின் லோங்ஸ்ரன் ஹியூஸ், ராபர்ட் ஃப்ரோஸ்ட், ரஷ்யாவின் அன்னா அக்மதோவா, ஜோசப் ஃபட்டோவிஸ்கி, இங்கிலாந்தின் ராபர்ட் கிரேவ்ஸ், உருகுவேயின் கிருஷ்டினா மெனேஹெற்றி, இலங்கையின் விமல் திசாநாயக்க, ஆன் ரணசிங்க, ஸ்பெயினின் ஃபிரேரிக்கோ கார்சியா லோர்கா, ஜுவன் ரேமன் ஜிமேனேஷ், இந்தியாவின் கமலாதாஸ் என்று ஏலவே அறிந்த, இன்னுமே அறியாத எழுத்துகளுக்குள்

எம்மை இழுத்துக் கொண்டு செல்கிறார். வெவ்வேறு படகுகளில் பல்வேறு கடல்வழியே துடுப்பு செலுத்துகிறேன் போல இனிப்பான பயணம் அது.

மொழிபெயர்ப்பின் தேவை, காலத்திற்குக் காலம் மாறி வந்திருக்கிறது. அது மட்டுமின்றித் துறைகளுக்கு ஏற்ப அத்தேவையும், மாறுபடுகின்றது. உலகின் சக மொழி சமூகத்தினைப் பற்றியும் துறைகளைப் பற்றியும் அறிந்து கொள்வதாக மட்டுமே இருந்த மொழிபெயர்ப்பின் தேவை, பின்னரெல்லாம் உலகின் சக சமூகங்களைப் புரிந்து கொள்வதற்கான தேவைக்குப் பயன்பட்டது. அந்த வகையில் மொழிபெயர்ப்பு அரசியலும், தேவையும் இன்றியமையாத அளவுக்கு இன்று வெகு முக்கியத்துவம் பெற்றிருக்கின்றன.

“கலாபூர்வமான சிந்தனை பல்லாயிரம் மைல்களால் பிரிக்கப் பட்டிருப்போரையும் ஒன்று சேர்க்கிறது; மறுபுறம், அருகருகே நிற்போரையும் பிரித்து விடுகிறது” என்று சீனக்கவி எழுத்தாளரமை அய் ஜிங் சொன்ன கருத்தோடு ஒட்டி தன் முன்னுரையைத் தொடங்குகிறார் சோ.பத்மநாதன் அவர்கள். முன்னுரையின் செம்மையும் நூலுக்கு அணி சேர்க்கிறது. அற்புதமான அறிமுகத்தைச் செய்கிறது. மேன்மக்கள் மேன்மக்கள் தானே என்றென்றைக்கும்.

அ.யேசுராசா அவர்களின் “பனிமழை”யில் ஆயுள் தீர நனைந்து...

கெக்கிறாவ ஸீலைஹா

காலாகாலமாக நடைபெறும் மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகள் உலகை ஒரு ஒற்றை நூல்பந்தாய்ச் சுருட்டி நம் கைவசம் தந்திருக்கிறது. மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகள் ஆதலால் படைபிலக்கியத்தைப் போலவே அல்லது அதைவிடவோ முக்கியத்துவம் மிக்கதாகிறது. மொழியாக்கம் அதைவிட மிகைத்த கலவையாய் புதியதொன்றை தந்து நம் உலகை புத்துலகாக்குகிறது. அந்தவகையில் யேசுராசா வெற்றி மிகு படைப்பாளியாக தோற்றப்பொலிவு காட்டுகிறார் ஒவ்வொரு கவிதையிலும். விசித்திரமான தேடலின் மனிதராயிருக்கக்கூடும் அவர்.

சீனக்கவி அய் ஜிங்கின் முதல்கவிதை “படிவு” மண்ணில் உறையச் செய்யப்பட்ட குருதியை, அல்லது ஒரு கடலின் நுரைகளில் அமிழ்த்தப்பட்ட ஒரு இனத்தின் அகாலத்துப் படிவையே பதிவு செய்கிற மாதிரி ஒரு அழகையையும் அவஸ்தையையும் முதலிலேயே தோற்றுவிக்க, நகர மாட்டாமல் நின்றேன் நிறைய நேரத்துக்கு நான். அழகான மொழிபெயர்ப்பு

கச்சிதமான சொற்களின் தெரிவில் அபாரமாகிறது. அதிகார வர்க்கத்தினரால் இன்னல்களுக்கு ஆளாக்கப் பட்டவர்கள் இந்தக் கவிதைகளினூடாகப் பேசுகிறார்கள். இனங்களினது அத்துமீறல்களுக்கெதிரான அழகையின் படிதல்களின் குறியீடாய் இக்கவிதைகள் அமைகின்றன. கவிதையில் சொல்லப்பட்ட அத்துமீறலின் நிழல் இருட்டு, கண்களால் வந்துபடிவாகிறது.

அதுபோலவே, ஒரு போராட்டப் பொழுதின் பெருத்தப் புலம்பலாய் அடுத்த கவிதையும் அப்படித்தான் பேசுகிறது, உள்ளத்துள் இறங்கி, யப்பானியர் சீனாவை ஆக்கிரமித்தபோது அய் ஜிங் எழுதியிருக்கும் இக்கவிதையை, யேசுராசா கண்ணீரிலும் வலியிலும் வதையுண்ட ஒரு இனத்தின் பிரதிநிதியாய் நின்று பேசுவென்றே தெரிவு செய்திருக்கலாம். ஆதலால், எல்லாத் தெரிவுகளும் அழகும், ஏக்கங்களும் பொலிந்து இலங்குகின்றன.

இலங்கைக் கவிஞர் விமல் திசாநாயக்க அவர்களது கவிதையும் ஒரு ஆழ் மெளனத்துள் உறைந்த நிர்க்கதிக்காலத்தின் பதிவு தான். நிலவெளி, தொழில் செய்யும் இடம் அனைத்தும் வெறிச்சோடி, தனிமைக்குள் வெறுமைக்குள் மானுடம் குறுகுதல் என்பது வன்மத்தை ஒருவர் அல்லது ஒரு குழு இன்னொருவர் மீது செலுத்தும்போது நடைபெறுகிறது. அந்த வகையில், தேசம், இனம், மதம், மொழி எல்லாம் தாண்டி மனிதாபிமானம் என்ற புள்ளியில் ஒரு கவிதை படைப்பாளனையும், மொழிபெயர்ப்பாளனையும் இணையச் செய்து விடுகிறது. மனிதாபிமானத்தின் குரலாய் ஒலிக்கையில் எதுதான் அழகில்லை?

யுகோஸ்லாவியாவின் கவிஞர் வெனோ ரோஃவரின் “போராளித் தந்தையின் நினைவாக...” கவிதையின் வரிகள் தலை கனத்த இன்றின் தலைமைகளை ஞாபகமுட்டுகிறது. கடைசி வரிகள் “கசப்பு மகிழ்வு” கலீல் ஜிஃப்ரானின் (honeyed poison) “அமுத விஷ”த்தை ஞாபகப்படுத்துகிறது.

இரவைக் கிழித்து வெளியே வரவிரும்பிய கறுப்பினக்கவிஞனாக அமெரிக்காவின் லோங்ஸ்ரன் ஹியூஸ், கவிதைகளை நிறையப் படித்திருக்கிறேன். யேசுராசாவின் மொழியாக்கமாக, “கறுப்பர்களுக்காய்ப் புலம்பல்” மற்றும் “முடிவு” ஆகிய அவரது இரு கவிதைகளும் அசலை வென்று விடும் வண்ணம் முறையே காரமாய், கனிவாய் நம்மை வந்தடைகிறது. முதல்கவிதையில், வெள்ளையர்களின் அடிமைகளாய், மந்தைகள் போலத் தொழிற்படும் வலியைச் சொல்கிற தென்றால், இரண்டாவது கவிதையிலோ தம் வேதனைகளுக்கு முடிவே இல்லையென்றும், போராடிப் பயனில்லை என்பதாகவும் சொல்லி சட்டென முடித்துவிடுகிறார்.

வாய்பேச முடியா மரங்களாய் இப்போதிருந்தாலும், அநீதியிழைக்கப்பட்ட அவ்வான்மாக்கள் தமக்குப் பல அநியாயங்கள் புரிந்திட்டவர்களைப் “பழிவாங்கலு”க்காய்க் பார்த்துக் கொண்டேயிருப்பது போல, அவை காத்திருக்கின்றன. யுகோஸ்லாவியாவின் பிளாச் கொனேஸ்கி கவிதை தேர்ந்த சொல் தெரிவுகளோடு, கச்சிதமான சொற்றொடர்களோடு யேசுராசா மொழியில்லாகி நமதே கவிதைபோல நம்முள் வந்து கலக்கிறது.

ஸ்பெயினின் ஃபிரேரிக்கோ கார்சியா லோர்கா,

இறந்தாலும் இப்பூமியைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்க விரும்பும் ஒருவனாக சொந்த நிலத்தின் மீதான வாஞ்சையை, தீரா விருப்பத்தை தெரிவிக்கையில் யேசுராசாவும் தன் நிலத்தின் மீதான காதலைத்தான் சொல்ல வருகிறார் என்பதைப் புரிகிறேன். இக்கவிதைகளைத் தேர்ந்தெடுத்த அவரது மனநிலையையும் வாசித்தபடியே நகர்கிறேன். மட்டுமன்றி மொழி பெயர்ப்புக்கு என்று யேசுராசா தெரிவு செய்திருக்கும் ஒவ்வொரு கவிதைகளுமே அவற்றை அவர் எந்தளவு நேசித்திருந்தால் மொழிபெயர்க்க எடுத்துக் கொண்டிருப்பார் என்பதைச் சொல்லி விடுகிறது. அழகை வந்து சிலபோது முட்டுகிறது.

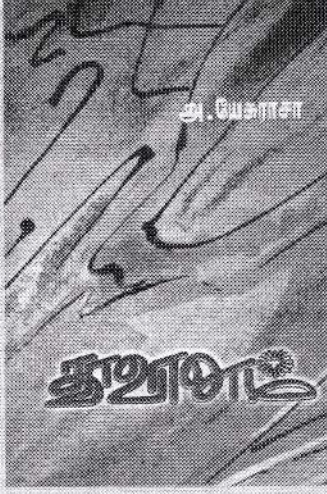
இத்தொகுப்பில் இடம் பெற்றுள்ள ஆளுமைகளைப் பற்றியும், அவர்தம் படைப்புகளைப் பற்றியும் பின்னால் தகவல்களை அழகுற பதிவு செய்கிறார் யேசுராசா அந்த இடத்தில் வெறுமனே தகவல்களை அடுக்குபவராக நான் யேசுராசாவைக் காணவில்லை தன்னளவில் அவர்களும், அவைகளும் ஏற்படுத்திய தாக்கத்தை, அதிர்வுகளை, உணர்வுகளைத் தன்

“... இளங்கவிஞன் அய் ஜிங். சீன மண்ணில் பனி பொழிகிறது (பக். 3) என்ற கவிதையை எழுதினான். சீனாவை வாட்டும் பனி ஜப்பானிய ஆக்கிரமிப்பைக் குறியீடாகச் சுட்டுகிறது. யேசுராசா 1979 இல் திதை மொழிபெயர்க்கிறார். அவ்வாண்டு Chinese Literature - 6 இல் ஆங்கில வடிவம் வந்தது நேரடி காரணமாய் திருந்தாலும், 1977 இன் பின் தமிழரீது கட்டவிடுத்த விடப்பட்ட ஈழத்து அடக்குமுறை, தினவன்முறை என்பன ஏற்படுத்திய தாக்கம், மொழிபெயர்ப்பாளர் அய் ஜிங்கின் கவிதையை உணர்வுநிலையில் நின்று நோக்க - தமிழ் அநுபவத்தை சீன அநுபவத்தோடு பொருத்திய பாரக்க உதவியிருக்கும், மொழிபெயர்க்க உந்தியிருக்கும் என அனுமானித்தல் தவறாகவுது.”
- சோ. பதமநாதன் -
பனிமழை - முன்னுரை 2002

உணர்வு நிலை நின்று கவித்துவத்துடன் பதிவு செய்திருப்பது அவரது தனித்துவமாக இருக்கிறது. அந்த தனித்துவத்தினால் நான் வெகுவாக ஈர்க்கப்பட்டுள்ளேன். மேலும், மொழிபெயர்க்கத் தேர்ந்தெடுத்த படைப்பின் உணர்வையும், உணர்ச்சிகளையும் மூல மொழியிருந்து தன் மொழிக்கு அப்படியப்படியே ஊடுகடத்துவது எல்லோராலும் முடிவதாயில்லை.

சிறந்த உதாரணங்களாக சொல்வதாயின், சின்னச் சின்னக் கவிதைகளாகத்தான் கமலாதாஸின் கவிதைகளை யேசுராசா தெரிந்தெடுத்திருக்கிறார். என்றாலும், இந்தியாவைப்போல சமூகக் கட்டமைப்பு கொண்ட ஒரு நாட்டில் பெண்ணின் வலி, கமலாவாய்த் தன்னை நிலைநிறுத்த முடியாதுபோன இயலாமை, புரிந்து கொள்ளாத கணவனிடம் இருந்து விட்டு விடுதலையாதல், பெண்ணாய் தன் நிலைப்பாட்டை இயம்புதல், அடையாளம் தேடுதல் என்று மனசுக்குள் என்னென்னவோ பேசுகின்றன அக்கவிதைகள். போலவே, ரஷ்யாவின் அன்னா அக்தோவா கவிதைகளும் காதலுக்காக ஏக்கத்தை அது தந்த ஏமாற்றத்தைச் சொல்லி நிற்கின்றன. வளர்ச்சி தடைபட்டுத் திறமும் ஒரு விலங்கின் வலியாக அக்கவிதைகள் படர்கின்றன.

இன்னும் பேச நிறைய இருக்கலாம்.

பத்தி எழுத்தென்பது அதை எழுதுபவரின் தனிப்பட்ட கருத்தெனலாம். அவர் வேறு எந்த ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட விடயங்களையும் கவனத்தில் கொள்ளாது தனது அபிப்பிராயங்களை, பரிந்துரைகளை வாசகனுக்கு கூறுவார். பத்தி எழுத்துக்கள் பத்திரிகை அல்லது சஞ்சிகைகளில் வெளியாகின்றன. பத்தியில் எழுத்தாளர் தனது சொந்தக் கருத்துக்களையும் அபிப்பிராயங்களையும் வெளிப்படுத்துவார். பத்தியென்பது செய்திக் கட்டுரை அல்ல ஆனால் இது செய்தியாகும். பத்தியானது ஏன், எப்படி போன்ற வினாக்களுக்கு விடையாக அமைகின்றதெனலாம். பத்தியில் பத்தி எழுத்தாளர் வாசகரை நேரடியாக விளித்து (உதாரணம்: நீங்கள்) அவர்களுக்கு நெருக்கமாக எழுதுவதும் அவதானிக்கத்தக்கது. பத்திரிகை சஞ்சிகைகளில் குறித்த தலைப்பில் தொடராக வெளியாகும் பத்தியில் எழுத்தாளர் இலகுவான மொழியைக் கையாள்வார். உலகளாவிய ரீதியில் பத்தி வாசகர்களால் விரும்பி

தூவானம்
ஓர்
ஆற்றுப்படை
தேவமுகந்தன்

வாசிக்கப்படும் அம்சமாக அமைகின்றது. நவீன இலக்கிய வடிவமான பத்தியானது வேறுமொழிகளின் செல்வாக்கால் தமிழுக்கு வந்ததெனலாம். தமிழ்நாட்டில் நா.கிருஷ்ணமூர்த்தி, ஜெயகாந்தன், சஜாதா, கண்ணதாசன் .. போன்றோரின் பத்திகள் புகழ் பெற்றவை. இலங்கையைப் பொறுத்த வரையில் கே. எஸ். சிவகுமாரன் பத்தி எழுத்துக்களின் முன்னோடியாக கருதப்படுகிறார். அ. யேசராசா, உமா வரதராஜன், இணுவையூர் சிதம்பர திருச்செந்திநாதன், டொமினிக் ஜீவா, செம்பியன் செல்வன், எஸ். கே. விக்கனேஸ்வரன், மானா மக்கீன்.. போன்றோரும் பத்தி எழுத்துக்களை எழுதியுள்ளனர், எழுதுகின்றனர். கே. எஸ். சிவகுமாரனின் பல பத்தி எழுத்துக்கள் தொகுக்கப்பட்டு நூல்களாக வெளியாகியுள்ளன.

இந்தப் பின்புலத்தில் இலங்கையில் கலை, இலக்கியப் பரப்பில் நீண்ட காலமாக பங்களித்துவருபவரும் சமூக அக்கறைமிக்க படைப்பாளியாகவும் கருதப்படும் அ. யேசராசா அவர்கள் “திசை” என்னும் வாராந்த பத்திரிகையில் தொடராக “தூவானம்” என்னும் தலைப்பில் எழுதிய பத்தி எழுத்துக்களைப் பற்றி ஆராய இக்கட்டுரை முயல்கின்றது. திசையில் பத்திகள் வெளியாகி ஒரு தசாப்தம் கழிந்து 2001 ஆம் ஆண்டில் இந்த நூலை “மூன்றாவது மனிதன் பதிப்பகம்” வெளியிட்டுள்ளது. யேசராசா அவர்கள் “அலை”யில் எழுதிய பத்தி எழுத்துக்கள் “பதிவுகள்” என்ற பெயரில் நூலாக அலை வெளியீடாக 2004 ஆம் ஆண்டில் வெளியாகியுள்ளமையும் இங்கு கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கது.

1989 மற்றும் 1990 இன் முதல் அரையாண்டு வரை யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து வாராந்தம் வெளியான பத்திரிகை “திசை”யாகும். இப்பத்திரிகையின் ஆசிரியராக மு.பொ. அவர்கள் பணியாற்ற கலை, இலக்கியப் பக்கங்களுக்கு பொறுப்பாக அ. யேசராசா அவர்கள் பணியாற்றினார். திசையைப் போன்ற தரமான பத்திரிகை தமிழ்நாட்டில் கூட வெளியாகவில்லையென பலர் சுட்டிக் காட்டுகின்றமை அவதானத்திற்குரியது. சிறுபத்திரிகைகளில் வெளியான தரமாக இலக்கியப் படைப்புகள் பரவலாக வாசகரை நோக்கிச் சென்றடைவ தில்லை. தமிழ் இலக்கிய உலகில் பலரின் கவனத்தையும் ஈர்த்த சிறுசஞ்சிகையாக விளங்கிய அலையின் ஆரம்பத்தில் இருந்து ஆசிரியர் குழுவினரும் பின்னர் தனியாக ஆசிரியராகவும் பணியாற்றிய யேசராசா அவர்களின் சிறுசஞ்சிகை தொடர்பான பாதிப்புகள் திசையில் வெளித் தெரிந்தன. இதனால் தரமான இலக்கியப் படைப்புகள் திசையில் வெளியாகி அவை சமூகத்தின் பல தரப்பினரிடையும் சென்றடைந்தன. ஈழத்தில் சிறந்த சிறுகதையாளராக பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பியினால் குறிப்பிடப்பட்ட ரஞ்சகமாரின் “கோசலை”, “கோளாறுபதிக்கம்” போன்ற சிறந்த சிறுகதைகள் திசையில் வெளியாகிய பின்னரே பலரதும் கவனத்தையீர்த்ததை இதற்கு உதாரணமாகக் குறிப்பிடலாம். அறுபத் தொன்பது இதழ்கள் வெளியான திசை இடைநடுவில் நின்றுபோனது துரதிஷ்டவசமானதே.

வெளியான 69 இதழ்களிலும் தூவானம் பகுதி இடம் பெறவில்லை, 31 (45%) இதழ்களில் மட்டுமே தூவானம் பகுதி இடம் பெற்றுள்ளது. இதற்கு பல்வேறு காரணங்கள் இருக்கலாம். திசையில் வெளியான 31 பத்திகளின் தொகுப்பாகவே “தூவானம்” என்ற நூல் வெளியாகியுள்ளது.

இப்பத்திகள் எழுதப்பட்ட காலகட்டத்தில் இலங்கையின் வடக்கு, கிழக்கு பகுதிகளில் இந்திய இராணுவமும் அவர்களின் துணைக்குழுக்களும் நிலைகொண்டிருந்தன. இக்காலகட்டத்தில் வடக்கு கிழக்கு பகுதிகளில் பலர் சுட்டுக்கொல்லப்பட்டனர். தமிழ் தேசிய இராணுவத்திற்கென இளைஞர்கள் வலுக்கட்டாயமாக பிடிக்கப்பட்டு கொண்டு செல்லப்பட்டனர். அச்சுறுத்தல்கள் காரணமாக வடக்கு கிழக்கில் வெளியான சில தினசரிப் பத்திரிகைகள் கூட வெளியாகவில்லை. வடக்கு, கிழக்கில் வாழ்ந்த பலர் தென்னிலங்கை நோக்கியும் ஐரோப்பிய நாடுகளை நோக்கியும் பெயரத் தொடங்கினர். இக்காரணங்களால் தூவானத்தில் அரசியல் சார்ந்த விடயங்களை எழுத்தாளரால் வெளிப்படையாக எழுதத்தடையேற்பட்டிருக்கலாம் என்பதை ஊக்கிக்கு முடிசின்றது.

நூலின் முன்னுரையில் நூலாசிரியர் குறிப்பிடுவது போலவே இந்த நூலில் உள்ள பத்திகளில் திரைப்படம், ஓவியம், கவிதை, சிறுநிதழ்கள், இலக்கியச் சூழல் என்பன இடம்பெற்றுள்ளன.

திரைப்படம் பற்றிய பத்திகளில் தரமான படங்களைப் பற்றிய விபரங்களும் அவற்றினைப் பற்றிய மென்மையான விமர்சனங்களும்

இடம்பெற்றுள்ளன. தூர்தர்ஷனில் ஒளிபரப்பாகிய கலைப் படங்கள், சிங்களத் திரைப்படங்கள், உலகத் திரைப்படங்கள்..... என பல்வேறு விடயங்கள் இப்பத்திகளில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. மேலும் இப்பத்திகளில் தரமான திரைப்படங்களைப் பற்றிய சுவாரசியமான கருத்துக்களும் இடம் பெற்றுள்ளன. இவை 1989-1990 காலப்பகுதியில் மூன்றாந்தர தென்னிந்திய திரைப்படங்களை மட்டும் ரசித்து வந்த சாதாரண வாசகர்களை கலைப்படங்களை நோக்கி திரும்பவைத்ததெனலாதம்.

இலங்கைச் தமிழ்ச் சூழலில் ஓவியம் பற்றிய இரசனை மிகக் குறைவாக இருந்த காலகட்டத்தில் யாழ்ப்பாணத்திலும் அதற்கு வெளியிலும் இடம் பெற்ற ஓவியக் கண்காட்சிகளைப் பற்றிய குறிப்புகள் இப்பத்தியில் இடம்பெற்றுள்ளன. ஓவியர் சனாதனனின் ஓவியக் கண்காட்சியைப் பற்றிய குறிப்புகளுடன் அவை பற்றிய தனது கருத்துக்களையும் மென்மையாக யேசுராசா முன்வைக்கிறார். மேலும் யாழ்ப்பாண பல்கலைக் கழகத்தில் ஓவியத்துறை ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டியதன் அவசியத்தை இப்பத்தி வலியுறுத்து கின்றது. யாழ்ப்பாண பல்கலைக் கழகத்தில் இடம்பெற்ற சிற்பக் கலைஞர் விஸ்வலிங்கத்தின் சிற்பக் கண்காட்சி பற்றிய எழுத்தாளரின் அபிப்பிராயமும் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. தற்போது யாழ்ப்பாண பல்கலைக் கழகத்தின் நுண்கலைத் துறையில் ஓவியமும் இடம் பெற்றுள்ளமை கவனிக்கத்தக்கது. இதற்கு இப்பத்தியும் குறிப்பிடப்பட்டவற்றுக்கும் தொடர்பிருக்கலாம்.

சிறந்த புதுக்கவிதையாளரான தா. இராமலிங்கத்தினது கவிதைகள் பற்றிய குறிப்புகளுடன் அவரின் சில கவிதைகளும் இப்பத்தியில் இடம் பெற்றுள்ளன. மேலும் மஹாகவியின் குறும்பாக்கள் பற்றிய அறிமுகத் துடன் பத்தியாளருக்குப் பிடித்த சில குறும்பாக்களும் இடம் பெற்றுள்ளன. இவ்வாறே சண்முகம் சிவலிங்கத்தின் "நீர்வளையம்" கவிதைத் தொகுதி பற்றிய பதிவுகள், மொழி பெயர்ப்புக் கவிதைகள்... என்பனவும் பத்தியில் இடம் பெற்றுள்ளன. சாதாரண பத்திரிகைக் கவிதைகளையும் தென்னிந்திய சினிமாப் பாணி கவிதைகளையும் மட்டும் வாசித்து அவற்றின் சாயலில் தாமும் கவிதைகளை புனைந்து வந்த பலருக்கு அக்கால கட்டத்தில் நல்ல கவிதைகளை நோக்கிச் நகர்வதற்கு இப்பத்தி உதவியது. 1989, 1990 காலப்பகுதியில் ஈழத்திலிருந்து வெளியான வியூகம், மல்லிகை, உள்ளம்...போன்ற சிற்றிதழ்களைப் பற்றிய குறிப்புகள் இப்பத்தியில் இடம் பெற்றுள்ளன. சிற்றிதழ்களின் சில குறைபாடுகளையும் அவற்றில் எழுதியோரின் சில கேலிக் கிடமான அம்சங்களையும் இப்பத்தி குறிப்பிடுகின்றது. சிற்றிதழ்களுடன் தொடர்பில்லாத பத்திரிகை வாசகர்களுக்கு அக்கால கட்டத்தில் சிற்றிதழ்களை பற்றிய அறிமுகத்தை வழங்கியதெனலாம்.

யாழ்ப்பாணத்தில் இக்காலகட்டத்தில் இடம் பெற்ற சில நூல் வெளியீடுகள் பற்றிய பதிவுகள், நூற் கொள்வனவு தொடர்பாக உள்ளூராட்சி மன்றங்கள் எடுத்த நடவடிக்கைகள் போன்றனவும் இப்பத்தியில் இடம் பெற்றுள்ளன. இதன் மூலம் சுமார் முப்பது வருடங்களுக்கு முன்னர் இலங்கையில் நிலவிய இலக்கியச் சூழலை புரிந்து கொள்ள முடிகின்றது. ஆனால் முப்பது வருடங்கள் கழிந்த நிலையிலும் நூல் வெளியீடுகளில் பெரிய மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு

விட்டதெனவோ, உள்ளூராட்சி மன்றங்கள் நூற் கொள்வனவு செய்கின்றதில் பாரிய மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு விட்டதெனவோ குறிப்பிட முடியாது. இலக்கியத்துடன் சிறிதும் தொடர்பில்லாத பணம்படைத்த முதலாளிகளே இன்றும் நூல்களின் முதல் பிரதிகளை பெற்றுக் கொள்ளும்பரிதாபம் தொடரவே செய்கிறது.

மொத்தத்தில் எடுத்து நோக்கும்போது அ. யேசுராசாவின் இப்பத்தி எழுத்தானது திரைப்படம், ஓவியம், கவிதை, சிற்றிதழ்கள், இலக்கியச் சூழல் என்பவற்றை சாதாரண பத்திரிகை வாசகர்களுக்கு கொண்டு சேர்க்கும் ஊடகமாக விளங்கியதெனலாம். மேலும் இந்த தொகுப்பு நூலானது 1989, 1990 ஆகிய இரண்டு வருடங்களில் நிலவிய கலை, இலக்கியச் சூழலைப் பற்றிய புரிதலை தற்கால வாசகன் அறிவதற்கு துணை செய்கின்றதெனலாம்.

இந்த நூலானது தரமான திரைப்படங்கள் ஓவியங்கள், கவிதைகள், சிற்றிதழ்கள் போன்றவற்றை சாதாரண வாசகன் தேடி அவற்றின் அனுபவங்களை அடைவதற்கு வழிகாட்டுகின்றது. ஏழ்மையில் துவண்ட புலவர்கள், கூத்தர்கள், பாணர்கள் ... போன்றோரை கொடை வள்ளல்களிடம் சென்று பரிசு பெற அறிவுரை

சுறும் பாடல்கள் பழந் தமிழ் இலக்கியத்தில் உள்ளன. அவை ஆற்றுப்படை எனப்படுகின்றன. அதேபோலவே தரமான திரைப்படங்கள் ஓவியங்கள், கவிதைகள், சிற்றிதழ்கள் போன்றவற்றைப் பற்றிய சரியான அறிவில்லாத சாதாரண வாசகர்கள் அவற்றினைத் தேடி அவற்றின் அனுபவங்களை அடைவதற்கு வழிகாட்டு கின்ற இந்த தூவானமும் ஓர் ஆற்றுப்படை தான்.

நூலின் பொருளடக்கம் இடம் பெறாதது சிறிய குறைபாடாக தெரிகின்றது. மேலும் நூலில் ஒவ்வொரு அத்தியாயத்திலும் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட விடயங்களை குறிப்பிடும்போது அவ்விடயங்களை வேறுபடுத்திக் காட்ட அடையாளங்கள் இடப்படாதது வாசகருக்கு குழப்பத்தை ஏற்படுத்துகிறது.

இக்கட்டுரையின் ஆரம்பத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட அ. யேசுராசாவின் "பதிவுகள்" என்ற பத்திகளின் தொகுப்பானது தூவானத்துடன் ஒப்பிடும் போது கனதி கூடியது எனலாம். இதற்கு பதிவுகள் தொடராக வெளியான சீரியசான சிற்றிதழான அலையின் வாசகர் கூட்டத்தின் இரசனை மட்டம் திசையின் வாசகர் கூட்டத் தின் இரசனை மட்டத்திற்கும் நிறைய வேறுபாடிருந்தது காரணமாக அமைந்ததெனலாம். முப்பது வருடங் களுக்கு முன்பு எழுதப்பட்ட பத்தியானது இன்றும் இலக்கி யச் சூழலில் பொருந்தி வருவது அவதானிக்கத்தக்கது.

அ.யேசுராசாவின் “பதிவுகள்”

கலை இலக்கியத்தின் போக்குக் குறித்த விவாதங்களும் உரையாடல்களும் ஈழத்தில் தீவிரமாக இடம்பெற்றுக்கொண்டிருந்த காலப்பகுதியாக எழுபது களைக் குறிப்பிடலாம் அக்காலத்தில் இயங்கத்தொடங்கிய யேசுராசா இலக்கியத்தின் உள்ளடக்கம், அழகியல் தொடர்பாகவும் படைப்பாளிகளுக்கான அறும், இதர கலை வடிவங்களில் இருக்கவேண்டிய பரிச்சயம் என்பன குறித்தும் இன்றுவரை தொடர்ச்சியாகப் பேசியும், வலியுறுத்தியும் வருபவர். இன்றுவரை ஈழத்தின் கலை இலக்கிய இதழ்களுக்குச் சரியான முன்மாதிரியாக விளங்குகின்ற “அலை” இதழின் ஆரம்பத்தில் அதன் ஆசிரியர் குழுவில் ஒருவராகவும், பின்னர் அதன் ஆசிரியராகவும் விளங்கியவர்; தவிர மாணவர் களுடைய கலை இலக்கியம் பற்றிய புரிதலை ஏற்படுத்துகின்ற நோக்குடன் வெளிவந்த கவிதை, தெரிதல் இதழ்களின் ஆசிரியராகவும் பங்களித்திருக்கின்றார். சிறுகதை, கவிதை, மொழியாக்கம், பத்தி எழுத்துகள், கட்டுரைகள் என்று இதுவரை எட்டு நூல்கள் வெளிவந்திருக்கின்றன. அத்துடன் மரணத்தில் வாழ்வோம், தேடலும் படைப்புலகம் உள்ளிட்ட முக்கியமான சில நூல்களின் தொகுப்பாகிய யராகவும் யேசுராவின் பங்களிப்புகள் விரிகின்றன. படைப்பிலக்கியம், ஓவியம், புகைப்படம், திரைப்படம், குறும்படம், இசை, இதழியல், மொழியாக்கம் என்று பல்வேறு துறைகளில் 50 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகத் தொடர்ந்து செயற்படும் யேசுராசாவின் எழுத்துகள் கூருணர்வும் விமர்சன ரீதியான பார்வையும் நிறைந்தவை. யேசுராசா சிறப்பிதழாக வெளிவரும் ஜீவநதி இதழில் நான் எழுதும் இந்தக் கட்டுரை அவரது பதிவுகள் நூல் குறித்ததாக அமைகின்றது.

ஈழத்து இதழியல் வரலாற்றில் தனித்துவமான தும் அதன் உள்ளடக்கத்தின்படி முன்னோடி இதழுமான அலை 1975 நவம்பர் முதல் 1990 மே வரையான காலப்பகுதியில் வெளிவந்தது. அமைப்பு ரீதியான பலமும் அரசியல் பலமும் பெற்றதாக முற்போக்கு இலக்கியக் குழுவின் வளர்ச்சி பெற்றிருந்த காலப் பகுதியில் அவர்களது கலை இலக்கியக் கோட்பாடுகளையும் தேசிய இனப்பிரச்சனை குறித்த அரசியல் நிலைப்பாட்டையும் விமர்சித்து, அவற்றுக்கான வலுவான வினையாற்றலாக தோற்றம் பெற்றதே அலை இதழாகும். 1970களுக்குப் பிறகு இடதுசாரி ஐக்கிய முன்னணி அரசாங்கம் ஆட்சிக்கு வந்தபின்னர் தினசரி பத்திரிகைகள், வார இதழ்கள், வானொலிகள் போன்றவற்றில் முற்போக்கு அணியைச் சேர்ந்த படைப்பாளிகளுக்கும் விமர்சகர்களுக்கும் மதிப்பும் முன்னுரிமையும் கொடுக்கப்பட்டதாய் யேசுராசா தன்னுடைய நேர்காணல் ஒன்றில் குறிப்பிடுகின்றார். இப்படியான ஒரு தழுவல்

• கலை இலக்கியத்தில் நவீனத் தன்மைகள் கொண்ட படைப்புகள் கருத்துகளை வெளியிடுவதற்குக் களமாக அமைவது

• தேசிய இன ஒடுக்குமுறை குறித்த விடயங்களுக்கும் கலை இலக்கியத்தில் முக்கியத்துவம் கொடுத்தல்

• தமிழ்நாட்டில் வெளிப்படுத்தப்படும் நவீன இலக்கிய விமர்சனப் போக்குகளை இலங்கைக்கும் பரிமாறிக்கொள்ளுதல்

உள்ளிட்ட நோக்கங்களுடன் யேசுராசா, ஜீவ காருண்யன், மு. புஷ்பராஜன், குப்பியான் ஐ சண்முகன் ஆகியோரை ஆசிரியர்களாகக் கொண்டு அலை உருவானது.

அலை இதழின் தொடர் பகுதியொன்றாக வெளியான பத்தியே பதிவுகள் ஆகும். பதிவுகள் நூலின் முன்னுரையில் இது குறித்து யேசுராசா பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்,

“1975இன் இறுதிப்பகுதியில் “அலை” இதழை வெளியிடுவதற்குரிய ஆயத்த வேலைகளில் ஈடுபட்ட வேளை, “பதிவுகள்” என்ற பெயரில் கலை - இலக்கியம் சார்ந்த பத்தியினை தொடர்ந்து எழுதவேண்டுமென எண்ணினேன்; ஆயினும் ஆசிரியர் குழுவில் இணைந்திருந்த ஏனைய மூன்று நண்பர்களும், ஒவ்வொரு இதழிலும் ஒவ்வொருவர் மாறிமாறி எழுதலாமென அபிப்பிராயப்பட்டனர். அதனை ஏற்றுக்கொண்டு முதலாவது இதழில் நான் எழுதினேன். தொடர்ந்து ஏனையோர் எழுதினர்”

ஆயினும், அலையின் 25வது இதழுக்குப் பின்னர் ஆசிரியர் குழுவில் யேசுராசா மட்டுமே தொடர்ந்தால் பின்னர் அவரே இந்தப் பத்தியினை தொடர்ந்து எழுதினார். அவ்விதமாக அலையில் வெளியான பதிவுகள் என்கிற தொடரில் யேசுராசா எழுதிய பத்திகளின் தொகுப்பாக அலையின் ஒன்பதாவது வெளியீடாக 2003 இல் பதிவுகள் நூலுருவில் வெளிவந்திருக்கின்றது. இச்சிறுகட்டுரையில் அலையின் தோற்றம் பற்றியும் பதிவுகள் என்கிற பத்தியின் பின்னணி குறித்தும் இயன்றவரை விளக்கமாகக் கூறுவது அவசியமென்ற புரிதலிலேயே இந்த விளக்கங்களை இங்கே பகிர்கின்றேன். பதிவுகளில் இடம்பெற்றுள்ள கட்டுரைகள் இந்த நோக்கங்களினதும் பின்னணிகளினதும் தொடர்ச்சியான உரையாடல்கள் என்றே கருதுகின்றேன்.

மொத்தம் இருபது “பத்திகள்” இந்நூலில் தொகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அன்றைய சமகாலத்தில் நடந்த கலை இலக்கிய நிகழ்வுகள், இதழ்களிலும் பத்திரிகைகளும் வெளிவந்த ஆக்கங்கள், பார்த்த திரைப்படங்கள், அரசு நிகழ்வுகள் வாசித்த புத்தகங்கள் என்பன பற்றிய தனது கருத்துகளை தன்னெஞ்சறிந்த தன்படி இந்தப் பத்திகளில் யேசுராசா வெளிப்படுத்தியிருக்கின்றார். அன்றைய முற்போக்கு அணியினரின் கலை இலக்கிய மதிப்பீடுகள் குறித்தும் அவர்களது தேர்வுகள், சாய்வுகள் குறித்ததுமான தனது விமர்சனங்களை இன்றுவரை தொடர்ச்சியாகப் பதிவு செய்து வரும் யேசுராசா அதனை மிகத் தீவிரமாகச்

செய்துகொண்டிருந்த காலப்பகுதியில் இந்தப் பத்திகள் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. அதன் தாக்கங்களை இந்தப் பத்திகளில் வெளிப்படையாகவே காணலாம். வரட்டு வாதிகள் என்றும் சிலர் என்றும் சுட்டி இந்தப் பத்திகளில் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் யேசுராசா பதிவுசெய்கின்ற கருத்துகள் முற்போக்கு இலக்கிய அணியினரை நோக்கியன என்பது வெளிப்படலாம். ஒரு தனிநூலாக இதனைப் படிக்கின்றபோது அவையெல்லாம் வீணாகச் செய்யப்படுகின்ற வலிந்த தாக்குதலாகத் தென்படலாம். ஆனால் அவை அன்றையகால முரண் உரையாடலின் பகுதிகள். இங்கே யேசுராசா அடிக்கடி குறிப்பிடும் நான் முதலில் ஒரு வாசகன் என்கிற கூற்றினை எடுத்துப் பார்ப்பது அவசியம்.

1960களின் பிற்பகுதியில் கொழும்பில் பணியாற்றிய காலத்திலும் பின்னர் 70 களிலும் தனது நண்பர்கள் பலரும் நிறைய வாசிப்பவர்களாக இருந்தனர் என்றும் அவர்களில் பலர் எழுதிக்கொண்டும் இருந்தனர் என்றும் என்று குறிப்பிடும் யேசுராசா “நான் அப்போதும் வாசகனாகவே இருந்துவந்தேன். அதனால், நண்பர்களுக்கிடையில் கலந்துரையாடும் போது, எனது மதிப்பீடுகளையும் கருத்துக்களையும் பகிர்ந்து கொள்வேன். ஆனால் இவையெல்லாம் நண்பர்களுக்கிடையிலான உரையாடல்களாக நிகழ்ந்தனவேயன்றி, நான் வெளியில் அறியப்படவில்லை.” என்று குறிப்பிடுகின்றார். அவரது வாசிப்பு குறித்த அந்தக் கருத்துப் பரிமாற்றங்களினதும் நவீன கலை இலக்கியம் பற்றிய அறிமுகங்களை பரிமாறிக் கொள்ளவேண்டும் என்ற ஆர்வத்தினதும் வெளிப்பாடுகளை இந்தப் பத்திகள் அனைத்திலும் காணலாம். அதேநேரம் 1975 இல் எழுதப்பட்ட முதலாவது பதிவு முதல் பங்குனி 1984 இல் எழுதப்பட்டுள்ள ஒன்பதாவது பதிவுவரையான அனைத்துப் பதிவுகளிலும் முற்போக்கு அணியினரின் உருவம் உள்ளடக்கம் உள்ளிட்ட கருத்துச் சாய்வுகள் குறித்தும் கலை - இலக்கிய மதிப்பீடுகள் குறித்ததுமான எதிர்வினைகள் தொடர்ந்து இருக்கின்றன. ஆனால் பங்குனி 1985 முதல் அந்தப் போக்கு மாறுவதுடன் தேசிய இனப்பிரச்சனை, இடம் பெயர்வு, போர்க்காலம் ஆகியன பற்றிய பதிவுகளும் திரையிடல்கள் அரங்க நிகழ்வுகள் குறித்த முக்கியத்துவப்படுத்தல்களும் இருப்பதை அவதானிக்க முடிகின்றது. முற்போக்கு அணியினரின் அமைப்பு ரீதியான செயலியக்கமும் ஆதிக்கமும் குறைந்து போனதையும் தேசிய இனப்பிரச்சனை முதன்மையான பிரச்சனையாக உருமாறியதையும் இது எடுத்துக் காட்டுகின்றது. அதேநேரம் இனங்களுக்கிடையிலான நல்லிணக்கத்தை இந்தப் பதிவுகள் வலியுறுத்துவதோடு முஸ்லிம்கள், மலையகத் தமிழர், சிங்களவர் மத்தியில் இருக்கின்ற கலை இலக்கிய ஆளுமைகள் குறித்த அறிமுகங்களையும் செய்துவைக்கின்றது. குறிப்பாக முஸ்லிம்களுக்கும் தமிழர்களுக்குமான உறவில் முரண்களும் கசப்புகளும் உருவாகிக் கொண்டிருந்த ஆரம்பநாட்களில் எழுதப்பட்ட மருதூர்க் கொத்தன் பற்றிய பதிவில் பின்வருமாறு யேசுராசா குறிப்பிடுகின்றார்.

“தமிழ்பேசும் மக்கள் என்ற கருத்தாக்கத்தினால் முஸ்லிம் மக்களும் முக்கியமானவர்களாயுள்ளனர். மொழி இவர்களைத் தமிழ் மக்களுடன் பிணைக்கின்றது; வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்களின் முஸ்லிம்கள் வாழும் நிலத்தினாலும், பண்பாட்டம்சங்களாலும்

மேலும் பிணைப்புற்றிருக்கின்றனர். இந்த அந்நியோன்னியம் மிக நீண்ட காலமாயே நிலவிவருகின்றது இடையில் இந்த ஆண்டு சித்திரையில் அம்பாறை, மட்டக்களப்புப் பிரதேசங்கள் சிலவற்றில் நிகழ்ந்த கலவரம், துரதிஷ்ட வசமானது. பொறுப்புணர்வும், தூர திருஷ்டியுடற்ற சில தமிழ் இளைஞர் குழுக்களின் செயற்பாடுகளை, பிரித்து ஆளுதலில் கவனங் கொண்டுள்ள ஒடுக்கும் அரசினது கருவிகள் தந்திரத்துடனும், நுட்பத்துடனும் பயன்படுத்தியதாலேயே அவ்வளவு அந்த நிகழ்வுகள் நடந்தேறின. தமக்கு முன்னாலுள்ள பொது ஆபத்தைக் கருத்திற் கொண்டு, புரிந்துணர்வுடன் கூடிய ஐக்கியத்தைத் தம்முள் வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டியதே, இருசாராருக்கும் அத்தியாவசியமானது. பெரும்பான்மைச் சமூகமான தமிழ் மக்களுக்கு இதற்கு கூடிய பொறுப்பு உண்டு தம்முள் சிறுபான்மையாய் வாழும் முஸ்லிம் மக்களின் மத, கலாசாரத் தனி யுணர்வுகளுக்கு மதிப்பளித்து - ஐயறவுகளை நீக்கும் வழிகளில், அவர்களே தீவிரமாய் முயல வேண்டும்.”

இன்று தமிழர்களும் முஸ்லிம்களும் தம்மைத் தனித் தனித் தேசிய இனங்களாகவே அடையாளப் படுத்துகின்ற காலத்திலும் இந்தப் பிரக்ஞையுடன் இனங்களுக்கு இடையிலான நல்லிணக்கம் வளர்த்தெடுக்கப்படவேண்டியது அவசியமாகும்.

இந்நூலில் பல இடங்களில் யேசுராசா ஒருவரது எழுத்துகளை வைத்து மதிப்பீடுகள் முன்வைக்கப் படாமல் அவர்களது கருத்துநிலைகள் சார்ந்து எழுத்துகள் மதிப்பீடு செய்யப்படுகின்ற போக்கைக் குறித்து விமர்சனங்களை முன்வைக்கின்றார். அதே நேரம் 2009க்குப் பின்னர் சில எழுத்தாளர்கள் குறித்த யேசுராசாவின் மதிப்பீடுகளில் அவர்களது அரசியல் சார்புநிலைகள் தாக்கம் செலுத்தியிருக்கலாம் என்றே நினைக்கின்றேன். தனிப்பட்ட அளவில் கலை இலக்கியச் செயற்பாடுகளை அரசியலாகவே கருதும் எனக்கு இந்த இடத்தில் முற்போக்கு அணியினரில் கருத்தியல் தலைமை வகித்தோர், யேசுராசா இருவரையும் புரிந்து கொள்ளமுடிகின்றது. அத்துடன், இன்று கலை இலக்கியச் செயற்பாடுகளை அழகியல் என்ற பெயரால் அரசியல் நீக்கம் செய்யும் முனைப்புகள் கூர்மை பெற்றுக்கொண்டிருக்கின்ற காலப்பகுதியில் அரசியல் பிரக்ஞையுடன் உருவம் குறித்தும் உள்ளடக்கம் குறித்தும் அவற்றை மதிப்பீடு செய்வது குறித்து உரையாடல்களை நகர்த்தவேண்டும்.

70களிலும் 80களிலும் எழுதப்பட்ட இந்தப் பத்திகளை நான் நூலுருவில் 2014 இல் படித்தபோது எனக்கு அன்றைய யாழ்ப்பாணத்தில் நிலவிய உயிர்ப்பான பண்பாட்டுச் சூழல் வியப்பையே ஏற்படுத்தியது. அலை தனது இயக்கத்தை நிறுத்திக்கொண்டபோது எனக்குப் பத்துவயது. அலை இயங்கிய காலத்தில் இடம் பெற்ற கலை இலக்கிய நிகழ்வுகள், உரையாடல்கள், கருத்துமோதல்கள், வெகுஜனத் தளத்திற்கு மாற்றாக இடம்பெற்ற செயற்பாடுகள், இதழ்களின் கருத்தியல் சார்ந்த உள்ளடக்கம் என்பவற்றை வைத்து நோக்கும் போது 70களில் நடந்த கலை இலக்கியம் குறித்த விவாதங்கள் செழுமையான ஒரு பண்பாட்டுச் செயற்பரப்பை உருவாக்கியிருப்பதை உணரமுடிகின்றது. யேசுராசா போன்ற ஆளுமை களின் கூருணர்வும் அயராது செயற்பாடுகளுமே இவற்றைச் சாத்தியமாக்கியிருக்க வேண்டும். அந்த வகையில் யேசுராசா எம் நன்றிக்குரிய முன்னோடி களில் ஒருவர்.

1972 ஜூலை மாதம், இலங்கை காணி ஆணையாளர் திணைக்களத்தில், பிரிவு அலுவலராக (Divisional Officer) நியமனம் கிடைத்தது. மாத்தளைக் கச்சேரியில் பணி. மாத்தளையிலிருந்து 6, 7 மைல் தொலைவில் உள்ள “அல்வத்த” என்னும் கிராமத்தில், வேலையற்ற சிங்கள இளைஞர்கள் 40 பேரளவில் தெரிவுசெய்யப்பட்டு, அங்கு ஒரு கூட்டுறவு மாட்டுப் பண்ணையை உருவாக்கும் பணியில் பொறுப்பாளராகப் பணிசெய்யவேண்டி இருந்தது. அதற்காக அல்வத்த யில் தங்க எனக்கு ஒரு வீட்டினையும் தந்திருந்தார்கள்; மனைவியும் நானும் அங்கு குடியிருந்தோம். 1972ஆம் ஆண்டின் பிற்பகுதி அல்லது 1973இன் முற்பகுதியில் ஒரு ஞாயிறன்று, யேசுராசாவும் அவரது நண்பர் நா.முருகதாசும் என்னைச் சந்திக்கும் நோக்கில் அங்கு வந்திருந்தார்கள். யேசுராசாவின் நண்பரான “தில்லைக் கூத்தன்” என்பவர் கொடுத்த தகவல் காரணமாகவே, நான் மாத்தளையில் பணிபுரிவதையும், என்னிடம் தமிழகச் சிறு சஞ்சிகைகளைப் பெறலாம் என்ற தகவலையும் அறிந்து அவர்கள் வருவது சாத்தியமாகியது. அப்போது யேசுராசா, பேராதனை அஞ்சலகத்தில் பணியாற்றிக்கொண்டிருந்தார்; யேசுராசாவின் அறைத் தோழரான நா.முருகதாஸ், பேராதனை விவசாயத் திணைக்களத்தில் பணிபுரிபவர். அன்றைய

பகலின் பெரும்பகுதி உரையாடலிலும்; எழுத்து, கசடதபற, நடை, அஃக், ஞானரதம், சதங்கை, வானம்பாடி முதலான தமிழகச் சிறுசஞ்சிகைகளைப் பற்றிய கருத்துப் பகிர்விலும் கழிந்தது; மகிழ்ச்சிகரமான நாளாக அது அமைந்தது. அதுவே எமது முதல் சந்திப்பாகும். அதன்பின், அவ்வபோது யேசுராசா மாத்தளைக்கு வந்து போவார்; பகிர்தல் தொடர்ந்தது.

1981இன் பின், நான் யாழ்ப்பாணக் கச்சேரியின் காணிப் பிரிவில் பணிபுரிய நேர்ந்தது. மு. நித்தியானந்தன், மு. பொன்னம்பலம், சு. வில்வரத்தினம், புதுசு குழு எனப் பலருடன் தொடர்பு கிட்டியது. 1982 தை மாதம் 1, 2, 3ஆம் திகதிகளில் சென்னையில் “எழுபதுகளில் கலை, இலக்கியம்” என்ற தலைப்பிலான “இலக்கு” அமைப்பின் கருத்தரங்கு நடைபெறவிருந்தது; அதற்கான அழைப்புக் கிடைத்தது. அந்நிகழ்வில் ஈழத்து எழுத்தாளர் யாராவது கலந்துகொள்வது நன்மையளிக்குமென நித்தியானந்தனும் நானும் கருதினோம். கொழும்பில் கடமையாற்றிக்கொண்டிருந்த யேசுராசா, 1981 மார்ச்சுமீயில் நத்தார்ப் பண்டிகைக்காக, விடுமுறையில் யாழ்ப்பாணம் திரும்பியிருந்தார். அவரைச் சந்தித்த போது, சென்னையில் நடைபெறவுள்ள “எழுபதுகளில் கலை, இலக்கியம்” என்ற தலைப்பிலான “இலக்கு” அமைப்பின் கருத்தரங்கில் கலந்துகொள்ள

அ. யேசுராசா பற்றி ...!

இ. பத்மநாப ஐயர்

வேண்டுமென்று நான் வற்புறுத்தினேன். அப்போது, “அலை” இதழ் வெளிவந்து கொண்டிருந்தது. தமிழகத்திற்கும் டெல்லி, பம்பாய், கல்கத்தா, பெங்களூர், திருவனந்தபுரம் போன்ற பல நகரங்களிற்கும் பிரதிகள் அனுப்பிக்கொண்டிருந்த காலம். ஒரே இடத்தில் ஏராளமான எழுத்தாளர்களைச் சந்திக்க முடியுமென்பதாலும், தமிழக - ஈழத்துப் படைப்புகள் பற்றிய எமது கருத்துகளைத் தெரிவிக்கும் வாய்ப்பு உள்ளதென்பதாலும், யேசுராசா கட்டாயம் அக்கருத்தரங்கில் கலந்துகொள்ளவேண்டுமென்பது எமது எண்ணம். முதலில் தயங்கினாலும், யேசுராசா பின்னர் ஒத்துக் கொண்டார். உடனே யேசுராசா கொழும்புதிரும்பினார். தேசிய அடையாள அட்டையை ஒரே நாளில் பெறுவதற்கு ஒரு நண்பரும், கடவுச் சீட்டுப் பெறுவதற்கு நாடகர் க. பாலேந்திராவும் உதவினர். விமானப் பயண ஒழுங்குகளிற்கு கொழும்பில் சிலரை நான் அணுகி ஆவன செய்தேன்; சென்னையில் “க்ரியா” ராம கிருஷ்ணனின் வீட்டில் தங்குவதற்குரிய ஒழுங்குகளையும் செய்தேன்.

இலக்கு கருத்தரங்கின் முதல் நாள் பெருமளவில் தமிழக இலக்கியம் பற்றியே பேசப்பட்டது கண்டு, “எழுபதுகளில் தமிழ் இலக்கியமா அல்லது எழுபதுகளில் தமிழக இலக்கியமா?” என்ற கேள்வியை எழுப்பி, ஈழத்து இலக்கியங்கள் பற்றிய அக்கறை போதிய அளவில் காட்டப்படாததைச் சுட்டிக்காட்டினார் யேசுராசா. எஸ்.எம்.ஜே.பைஸ்தீன், கி.பி.அரவிந்தன் ஆகியோரும் நிகழ்விற்கு வந்திருந்தனர்; அவர்களும் இணைந்து குரல் கொடுத்தனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அக்கருத்தரங்கிலே கோவை ஞானி, தமிழவன், பரீக்ஷா ஞானி, பிரபஞ்சன், சா.கந்தசாமி, ராஜ் கௌதமன், சாரு நிவேதிதா, எஸ்.வி.ராஜதுரை, கி.அ.சச்சிதானந்தம், வெ.மு.பொதியவெற்பன் முதலியவர்களோடு யேசுராசாவுக்கு அறிமுகம் ஏற்பட்டது. நான் கொடுத்துவிட்ட - ஒரு பெரிய துட்கேஸ் நிறைந்த - ஈழத்து எழுத்தாளர்களின் நூல்களை, படைப்பாளர் பலரிடமும் பகிர்ந்துகொள்ளவும் வாய்ப்புக் கிட்டியது. அக்கருத்தரங்கில் கலந்து கொண்டதன் மூலம், ஈழத்துப் படைப்புகளும் கவனத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டும் என்ற சிந்தனையை அங்கு அவர் ஏற்படுத்தியது, பெரும் பங்களிப்பாகும்!

1982 பங்குனியில் து. குலசின்கமும் யேசுராசாவும் நானும் சேர்ந்து தமிழகம்சென்றிருந்தோம். தமிழகத்தின் பல இடங்களிற்கும் சென்றோம். ஏராளமான இலக்கியகாரரைச் சந்திக்கவும், அவர்களோடு தங்கி உரையாடல் நிகழ்த்தவும், ஈழத்து இலக்கிய நிலைமைகள், அரசியல் பற்றிக் கருத்துப் பரிமாறவும் முடிந்தது. சுந்தர ராமசாமி, வண்ணநிலவன், ராஜமார்த்தாண்டன், முதலியோரை நாகர்கோவிலிலும்; ஆ.மாதவனை திருவனந்தபுரத்திலும், கி. ராஜநாராயணன், ஜோதிநிராயகம், முதலியோரைக் கோவில்பட்டியிலும்; சி.மோகன், தி.சு.நடராசன் முதலியோரை மதுரையிலும்; சிவகங்கையில் “மீரா”வையும்; ஞானி, சிற்பி, புவியரசு முதலியோரைக் கோவையிலும்; ஜி.எஸ். ராமகிருஷ்ணன், தமிழவன் முதலிய “படிகள்”

குழுவினரை பெங்களூரிலும்; அசோகமித்திரன், கோபி கிருஷ்ணன், வாசகர் வட்டம் லஷ்மி கிருஷ்ணமூர்த்தி, க்ரியா ராமகிருஷ்ணன் முதலியோரைச் சென்னையிலும் சந்திக்கமுடிந்தது. இவ்வாறு பெரும் எண்ணிக்கையில் எழுத்தாளர்களுடன் - அவர்களின் பலர் பிரபலமானவர்கள் - பழகமுடிந்தமை எமக்கு அரிய வாய்ப்பாகும். இந்த இலக்கியக்காரருடன் உரையாடுகையில், யேசுராசாவின் பரந்த வாசிப்புத் நினைவாற்றலும் பெரும் உதவியாக அமைந்திருந்தமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது!

1975 கார்த்திகையில் “அலை”யின் முதல் இதழ் வெளிவந்தது. அலையின் கலை, இலக்கியப் படைப்புகளின் தரம் என்னைக் கவர்ந்த காரணத்தால், ஒரு கட்டத்தின்பின், ஈழத்திலும் தமிழகத்திலும் எழுத்தாளர்களுடன் தொடர்புகொண்டு படைப்புகளைப் பெற்றும், விளம்பரங்கள் சேகரித்தும், விநியோகம் செய்தும் உதவினேன். தமிழவன், திலீப்குமார், அசோகமித்திரன், எஸ்.வி.ராஜதுரை, ஜோதிநிராயகம், கோபிகிருஷ்ணன் போன்ற தமிழக எழுத்தாளர்களின் படைப்புகள் “அலை”யில் என்மூலமாக வெளியாகின.

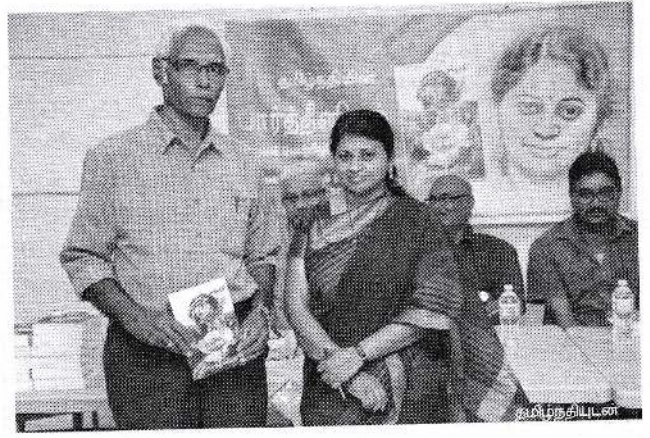
“அலை வெளியீடாக; பல நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. அவற்றுள் “மார்க்சியமும் இலக்கியமும் : சில நோக்குகள்”, “ஒரு கோடை விடுமுறை”, “தேசிய இனப்பிரச்சினையும் முஸ்லிம் மக்களும்”, “அகங்களும் முகங்களும்” ஆகிய நூல்கள் வெளிவருவதில் எனது பங்களிப்பும் உண்டு. “மரணத்துள் வாழ்வோம்”, “தேடலும் படைப்புலகமும்” ஆகிய “தமிழியல்” நிறுவன நூல்களின் தொகுப்பாளர்களில் ஒருவராக யேசுராசாவும் உள்ளார். எனது மனைவியின் முதுமாணிப் பட்ட ஆய்வேட்டினை, “இலங்கையில் தோட்டப்பள்ளிக்கூடங்களின் கல்வியமைப்பும் பிரச்சினைகளும்” என்னும் பெயரில் நூலாக வெளிக்கொண்டு வருவதில் செயற்பட்டவரும் அவர்தான்!

“அலை”யின் பழைய இதழ்கள் தேவையென இலங்கையிலும் தமிழகத்திலுமுள்ள இலக்கிய ஆர்வலர்கள் பலர் கேட்டுக்கொண்டிருந்தனர்; அதன் விளைவாக, 1 முதல் 12 வரையான இதழ்களை, யாழ்ப்புனித வளன் அச்சகத்திலிருந்த “பேபி ஓவ்செற்” இயந்திரத்தின் மூலம் மீள்பதிப்புச் செய்து வெளிக்கொணர்ந்தேன். 250 பிரதிகள்வரை அச்சிட்டு, தரமான “கலிக்கோ” கட்டமைப்புடன், 1986 ஆனியில் அத்தொகுதியை வெளிக்கொண்டு வந்தோம். தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் ஒரு சஞ்சிகை இவ்வாறு மீள்பதிப்புப் பெறுவது இதுதான் முதன்முறை. இதன் பின் பல ஆண்டுகள் கழித்தே தீபம், கணையாழி போன்ற தமிழக சஞ்சிகைகள் பல மீள்பதிப்புக் கண்டன. யேசுராசாவின் “தொலைவும் இருப்பும் ஏனைய கதைகளும்” சிறுகதைத் தொகுதி, 1974இல் வெளிவந்தது. 1989இல், “பூரணி” வெளியீடாக அதன் இரண்டாவது பதிப்பை சி.மோகனின் உதவியுடன் சென்னையில் வெளிக்கொணர்ந்தேன். யேசுராசாவின் கவிதைகள் “அறியப்படாதவர்கள் நினைவாக...” என்ற பெயரில் அழகிய பதிப்பாக, “க்ரியா” வெளியீடாக (1984) வருவதிலும்; நுஃமானும் யேசுராசாவும் இணைந்து தொகுத்து,

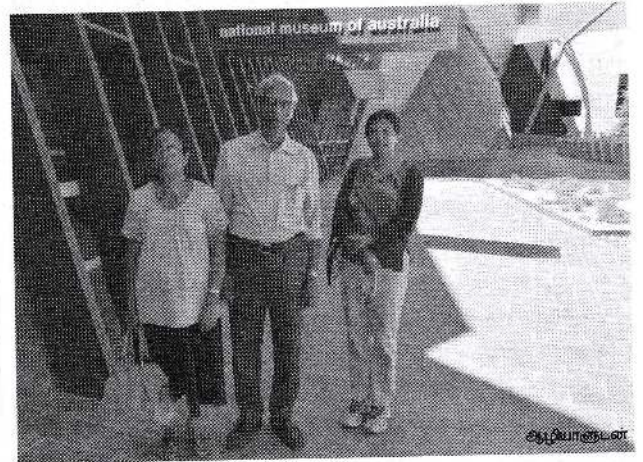
“க்ரியா” வெளியீடாக “பதினொரு ஈழத்துக் கவிஞர்கள்”(1984) வருவதிலும் ஓரளவு எனது பங்களிப்பு உண்டு என்பதும் எனக்கு மகிழ்ச்சி தருவதே!

ஈழத்திலுள்ள எழுத்தாளர்களை ஐரோப்பிய நாடுகளிற்கு அழைத்து, அங்குள்ள கலை- இலக்கிய - பண்பாட்டுச் சூழலில் அனுபவம் பெறவைப்பது பலவிதங்களில் நன்மைவிளைக்கும் என்ற நோக்கில், நண்பர்களின் ஒத்துழைப்புடன் ஆண்டுக்கொருவரை அழைக்க விழைந்தேன். அதன் ஆரம்பமாக, “தமிழர் தகவல் நடுவம்” மூலமாக, லண்டன் வரும் வாய்ப்பினைக் கவிஞர் சு. வில்வரத்தினத்திற்கும் யேசுராசாவுக்கும் 2001இல் ஏற்படுத்தினோம். பல தடவைகளில் பயன்படுத்தக்கூடிய நான்கு மாத விசா (Multiple Entry Visa) பெற்று, லண்டன் வர ஏற்பாடு செய்தோம். பின், இங்கிருந்து பிரான்ஸ், யேர்மனி, ஓஸ்திரியா, நோர்வே, சுவீட்ஸர்லாந்து ஆகிய நாடுகளிற்குச் சென்றுவரக்கூடிய ஒழுங்குகளையும், அந்த நாடுகளில் உள்ள கலை - இலக்கியவாதிகள் மூலம் ஒழுங்கு செய்தோம். இதன்மூலம், புலம் பெயர்ந்து வெவ்வேறு நாடுகளில் வாழும் ஈழத்தமிழ் எழுத்தாளர்களுடன், அவர்கள் இருவரும் கலந்துரையாட முடிந்தது. நோர்வே, பேர்கனில் நடைபெற்ற ஐரோப்பிய தமிழ் எழுத்தாளர்களின் “இலக்கியச் சந்திப்பி”லும் பங்குபற்றும் வாய்ப்பும் கிட்டியது. இவ்வாறான வெளிநாட்டுப் பயணம் எமது இலக்கியப் படைப்பாளிகளுக்குப் புதியதோர் உலகினைக் காட்டும் என்பதே, எனது நோக்கமாக இருந்தது. பிக்காலோ, வான்கோ, முன்ச் ஆகிய உலகப் புகழ்பெற்ற கலைஞர்களின் படைப்புகளிற்கு காணாத தனித்தனி அருங்காட்சியங்கள்; லண்டனிலுள்ள “தேசிய, கலை அருங்காட்சியகம்”, நவீன கலைகளிற்கான அருங்காட்சியகம், பரிஸிலுள்ள “லூவ்ரே; அருங்காட்சியகம் போன்றவற்றிற்குச் சென்று பார்த்து, உன்னத அனுபவத்தையும் பெற்றுக்கொண்டனர் என்பதே உண்மை! ஷேக்ஸ்பியர் பிறந்த இடம் (Stratford-upon-Avon), அவரது அருங்காட்சியகம் என வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இன்னும் பல இடங்களைத் தரிசிக்கும் வாய்ப்பும் அவர்களுக்குக் கிட்டின. கலை பற்றிய நுண்ணுணர்வும், அறிதல் வேட்கையுங் கொண்ட அவர்களுக்குக் கிட்டிய இந்த வாய்ப்புகள், எனக்கு மகிழ்ச்சியை ஏற்படுத்தின. இப்பயணங்கள் பற்றி யேசுராசா எழுதிய இரண்டு கட்டுரைகள், “தினக்குரல்” வார ஏட்டில் வெளிவந்துள்ளன!; படங்கள் சில முகநூலிலும் இடம்பெற்றன.

இலக்கியம், திரைப்படம், ஓவியம், விளையாட்டு, பயணம், இதழ்கள் வெளியீடு, திரைப்படச் சங்கச் செயற்பாடுகள் என, யேசுராசா பல்துறை ஈடுபாடு கொண்டவர். சிறுகதை, கவிதை, விமர்சனக் கட்டுரைகள், திரைப்படம், ஓவியம், பயணம் சார்ந்த கட்டுரைகள் என ஏராளமான கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார். அவை பலநூல்களாகவும் வெளிவந்துள்ளன. திரைப்படங்கள், நாடகங்கள் தொடர்பான விமர்சனக் கட்டுரைகளின் தொகுப்பாக “திரையும் அரங்கும்:

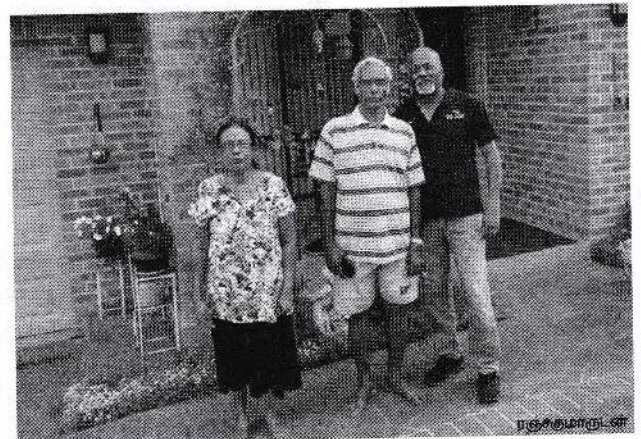

கலைவெளியில் ஒரு பயணம்” தமிழியல் - காலச்சுவடு வெளியீடாக 2013இல் வெளியானது. திரைப்படச் சங்கச் செயற்பாடுகள் மூலம் சர்வதேசத் திரைப்படங்கள் பல வற்றைத் திரையிட்டு, அவை குறித்த கலந்துரையாடல்களையும் நடத்தியுள்ளார். இது, திரைப்படம் பற்றிய புரிதலையும் ரசனையையும் எம்மவரிடையே பரவலாக்க உதவியுள்ளது. மேலும், கலை இலக்கியத்

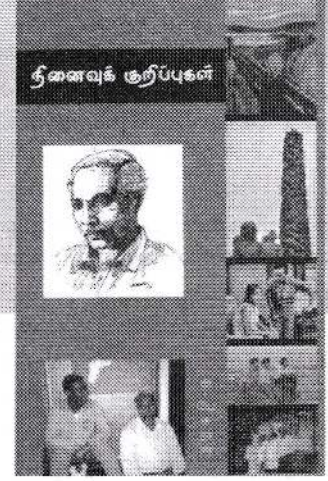

துறைப் படைப்புகள் சார்ந்து தனது மாற்றுக் கருத்துகளை முன்வைப்பதில், அவர் என்றும் தவறுவதில்லை. அதுபோலவே, மாற்றுக் கருத்துள்ளோரின் ஆக்கபூர்வமான, சிறப்பான கருத்துகளையும் ஏற்றுக்கொண்டு பாராட்டுவதில் பின்நிற்பதும் இல்லை என்பது, அவரின் தனிச்சிறப்பு.

மேலும் பல ஆண்டுகள் அவரின் செயற்பாடுகள் தொடரவேண்டும் என வாழ்த்துகிறேன்!

அ.யேசுராசாவின் “நினைவுக் குறிப்புகள்” தொடர்பான சில குறிப்புகள்

ஈழத் தமிழ் தழுவில் கலை இலக்கியப் பரப்பில் கடந்த அரை நூற்றாண்டுகளுக்கு மேலாக தொடர்ச்சியாக இயங்கிவரும் முக்கிய, பன்முகத்தன்மை கொண்ட ஆளுமையாக ஒருவரைக் குறிப்பிட வேண்டும் என்றால் எனக்கு முதலில் நினைவுக்கு வருபவர் அன்புக்கும் மதிப்புக்குமுரிய யேசுராசா அவர்களே. சிறு கதை, கவிதைகள் எழுதும் ஒரு இளம்படைப்பாளியாக இலக்கிய உலகில் காலடி எடுத்துவைத்த யேசுராசா அவர்கள், இலக்கியம், இலக்கிய விமர்சனம், திரைப்படம், நாடகம் போன்ற பல்வேறு துறைகள் சார்ந்து தொடர்ச்சியாக எழுதியும் இயங்கியும் வருபவர். ஈழத்து இலக்கிய உலகின் மிகவும் முக்கியமான ஓர் இலக்கிய ஏடாக வெளிவந்த “அலை” இதழையும் அதன் பின் “கவிதை”, “தெரிதல்” ஆகிய சிற்றிதழ்களையும் அவற்றின் ஆசிரியராக இருந்து வெளியிட்டதுடன், திசை என்ற வார ஏட்டில் உதவி ஆசிரியராக இருந்து செயற்பட்டும் வந்தவர். கூடவே ஒரு பதிப்பாளராகவும் அவர் செயற்பட்டு வந்துள்ளார். யேசுராசா என்ற பெயரை அறிந்த ஆரம்ப காலத்தில் இருந்து (1979 அல்லது 1980 என்று ஞாபகம்) அவர் எழுதிய எழுத்துக்களில் பெரும்பாலானவற்றை நான் வாசித்திருக்கிறேன். தனது கருத்துக்களை தெளிவாகவும் உறுதியாகவும் தெரிவிக்கும் அவரது கட்டிற்றுக்கமான எழுத்து எனக்குப் பிடித்தமானது. அவர் “திசை” பத்திரிகையில் எழுதிவந்த தூவானம் என்ற பத்தியில் வெளியான கட்டுரைகள் பின்னர் நூலாக வெளிவந்த போது, கொழும்பில் அந்த நூல் அறிமுக நிகழ்வில் அதுபற்றியும் எனது கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறேன். இப்போது “நினைவுக் குறிப்புகள்” என்ற இந்தத் தொகுப்புப் பற்றி எழுதும் சந்தர்ப்பம் வாய்த்தது எனக்கு மகிழ்ச்சியே.

“நினைவுக் குறிப்புகள்” நூலும் தூவானம் போலவே என்னைக் கவர்ந்த, எனக்கு முன்னர் தெரிந்திராத அல்லது தெளிவாகத் தெரிந்திராத விடயங்களை அறிந்துகொள்ள உதவிய ஒரு நல்ல தொகுப்பு நூல் ஆகும். ஜீவநதி இதழில் வெளிவந்த இந்தக் கட்டுரைத் தொடரை அவ்வப்போது இதழ்க்கைக்குக் கிடைத்த நேரங்களில் வாசித்திருக்கிறேன். ஆயினும் இப்போது நூலாக வாசிக்கையில் அது முழுமையான அனுபவமாக உள்ளது. அறுபது களுக்குப் பின்னான சற்றேறக்குறைய ஒரு நாற்பது

ஆண்டு காலத்தில் அவ்வப்போது தன்வாழ்வில் சந்தித்த பல்வேறு சம்பவங்கள், நிகழ்வுகள், தனக்கேற்பட்ட அனுபவங்கள், தான் சம்பந்தப்பட்ட நடவடிக்கைகள் பற்றிய நினைவுக் குறிப்புகளின் தொகுப்புகளாக இந்தக் கட்டுரைகளை அவர் எழுதியுள்ளார். சுவாரஸ்யமான தகவல்கள், சம்பவங்கள், வரலாற்றுக் குறிப்புகள், தனிப்பட்ட அனுபவங்கள், விவாதத்துக்கும் உரையாடலுக்கும் அவசியமான கருத்துக்கள் என்று பலரகமான விடயங்களையும் கொண்டுள்ளதாக இந்நூல் அமைந்துள்ளது. மொத்தம் 138 பக்கங்களை மட்டும் கொண்ட, 15 கட்டுரைகளைக் கொண்ட ஒரு நூல் ஆயினும், ஆர்வமுள்ள எல்லா மட்ட வாசகர்களும் படிக்க வேண்டிய ஒரு நூல் என்று சொல்வேன். ஒரு கட்டுரைத் தொகுப்பை வாசிப்பதனுடாக அத்தொகுப்பின் ஆசிரியரான ஒரு எழுத்தாளரின் முழுமையான ஆளுமையை அடையாளம் கண்டுவிட முடியும் என்று சொல்ல முடியாது. அது அந்த ஆசிரியரின் அறிவு, தெளிவு, ஆற்றல் என்பவற்றை ஓரளவுக்காவது அடையாளம் காண உதவக்கூடும். ஆனால், பொதுவாக அவரின் முழுமையான ஆளுமையை அடையாளம் காண அது போதுமானதாக இருப்பதில்லை. ஆயினும் யேசுராசா என்ற படைப்பாளியின் எழுத்தாற்றலை மட்டுமல்லாது, அவரது பரந்துபட்ட அனுபவங்களுடாக யேசுராசா என்ற மனிதரை, அவரது, ஆளுமையை, தனிப்பட்ட குண இயல்புகளையும் கூட அடையாளம் காணக்கூடிய விதத்தில் அமைந்திருப்பது இந்நூலின் தனிச்சிறப்பு என்பேன். அந்தவகையில், இதை ஒரு கட்டுரைகளின் தொகுப்பு என்பதை விட ஒரு அனுபவக் குறிப்பாக வந்த ஒரு நல்ல பத்தி எழுத்து என்று சொல்வேன்.

000

முதலாவது பத்தியின் தொடக்கப் பந்தியிலுள்ள சில வரிகளே, நாம் வாசித்துக் கொண்டிருப்பது நினைவிலிருந்து எழுதப்படும் வெறும் அனுபவக் குறிப்பல்ல, அது பேசும் காலகட்டத்தின் தழுவல் நிலமைகளை நுணுக்கமாக அடையாளம் காட்டும் ஒருவகை வரலாற்றுப் பதிவுமாகும் என்பதைக் காட்டிவிடுகிறது. அந்தப் பந்தி இப்படி ஆரம்பிக்கிறது: “1980 ஜப்பசியிலிருந்து கொழும்பு மத்திய தந்திக் கந்தோரில் கடமையாற்றிக் கொண்டிருந்தேன். அங்கு சுமார் 150 பேர் பணியாற்றினர்; மூன்றில் இரண்டு பங்கினர் பெண்கள். பத்துப் பதினைந்து தமிழர்களும், நான்கைந்து முஸ்லிம்களும் தவிர,

ஏனையோர் சிங்களவர்கள். அஞ்சல் திணைக்களத்தின் பல அலுவலகங்களில் கடமையாற்றி இருக்கிறேன். அங்கெல்லாம் தமிழ் அலுவலர்களுடன் நான் நெருங்கிப் பழகுவதில்லை; ஒருவிதத் “தூரத்தை” பேணியே பழகுவது வழக்கம். பெரும்பாலாரின் சுயநலம், தான் என்ற திமிர்த்தனம், வேலை பற்றிய பயங்கரமான அக்கறை தவிர, வேறு வெளி அக்கறை இல்லாமை போன்றவைதான் காரணங்கள். புறநடையாக ஒரு சிலர் இல்லாமல் இல்லை.”

இந்த முதலாவது பத்தியின் முதற் பகுதியில் அவரது அலுவலகத்தில் வேலை செய்யும் ஒரு சிங்கள நண்பருடன் சேர்ந்து சிங்கள இளம் கவிஞர்கள் மாதத்தில் ஒரு ஞாயிறு கூடும் கூட்டத்துக்கு செல்வதையும் அங்கு சிங்கள மொழியில் உரையாடுவதையும் குறிப்பிடுகிறார். இந்தச் சம்பவம் 1983 இல் ஒரு இனக் கலவரம் நடந்த கொழும்பில் 1980 இல் இருந்த நிலைமையையும், தமிழ் அரச ஊழியர்களது மனோபாவத்தையும் அடையாளம் காட்டும் ஒரு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பதிவாக எனது மனதிற்பட்டது. ஏனென்றால் அப்போது நானும் கொழும்பிலேயே இருந்தேன். கிட்டத்தட்ட இதே மாதிரியான அனுபவம் எனக்கும் அந்த நாட்களில் கிடைத்திருக்கிறது! இனக்கலவரம் திட்டமிடப்பட்ட அரச நடவடிக்கை என்ற உண்மைக்கு வலுச்சேர்க்கும் அனுபவங்களில் ஒன்றும் கூட இது!

நூலிலுள்ள பத்திகள் அல்லது கட்டுரைகள் (யேசுராசா அப்படித்தான் தனது என்னுரையில் எழுதியுள்ளார்) ஒவ்வொன்றும், பல புதிய தகவல்களையும், சம்பவங்களையும், மனிதர்களையும் அல்லது அனுபவங்களையும் எமக்கு வழங்கியபடியே விரிகின்றன. அவைகள் ஒவ்வொன்றும், சுவாரசியம், மனநெகிழ்வு, மெல்லிய புன்னகை அல்லது கோபம் என்று பல்வேறு உணர்வுகளை ஏற்படுத்துபவை. ஒரு நூல் நிலையத்திற்கு வேண்டிய நூல்களை தெரிவு செய்வதற்குப் பொறுப்பான ஒருவர், நூல்களைத் தெரிவு செய்வதில் உதவுமாறு கேட்டு தன்னை அழைத்துச் சென்றபோது நடந்த ஒரு சம்பவம் பற்றிக் கூறும் ஒரு இடம் வருகிறது. அவருக்கு நூல்களைத் தெரிவு செய்து கொடுக்கும் சந்தர்ப்பத்தில் அங்கே இருந்த, தற்செயலாகக் கண்ணில்பட்ட, தனது நூலையும் எடுத்துக் காட்டி இது; என்றை சிறுகதைப் புத்தகம்.. சென்னையில் வெளியிடப்பட்டது” என்று சொல்லுகையில், அதை வாங்கி அப்படியும் இப்படியுமாகத் திருப்பிப் பார்த்துவிட்டு வேண்டாம் என்று அந்த நபர் புத்தகத்தை அங்கேயே வைத்துவிட்டு வந்ததை எழுதும்போதும், பேராசிரியர் கைலாசபதி அவர்களிடம் கட்டுரைக்காகச் சென்று வெறுங்கையுடன் திரும்பிய விடயத்தை எழுதும் போதும், மல்லிகை ஜீவா தனது கட்டுரையைத் திருத்திப் பிரசுரித்ததைப் பற்றிக் கேட்கையில் ஜீவா “நீங்கள் சின்னப் பிள்ளையள் அது உங்களுக்கு விளங்காது” என்று தட்டிக்கழித்ததாகக் குறிப்பிடும் போதும், பின்னர் அதே மல்லிகை இதழில் எழுத்தாளர் சாந்தன், தன்னைத் தனிப்பட்ட முறையில் காயப்படுத்தும் விதத்தில் எழுதிய கட்டுரைக்குப் பதில் எழுதிய போது அதை மல்லிகையில் போட ஜீவா மறுத்ததை எழுதும் போதும், இவ்வாறே மு.பொ, கவிஞர் கருணாகரன் உள்ளிட்ட ஒருசிலரோடு தனக்கு

ஏற்பட்ட முரண்பாடுகள் பற்றிச் சொல்லும் போதும் அவர் தனிப்பட்ட விதத்தில் தான் பட்ட கவலையை வெளிப்படுத்துவதாக வரும் அவரது எழுத்து, மனிதர்கள் எப்படி வெவ்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் வெவ்வேறு விதமாக நடந்துகொள்கிறார்கள் என்பதை, நம்பமுடியாத ஒரு வகை அதிர்ச்சி உணர்வுடன் எழுதப்பட்ட எழுத்துக்களாக அமைகின்றன. இவை ஒவ்வொன்றும் மனிதர்கள் சார்ந்து இருந்த தனது நம்பிக்கைகள் சிதைந்ததை எதிர்கொள்ளும் அவரது இயல்பை வெளிப்படுத்துபவையாக அமைகின்றன.

ஈழத்தில் இலக்கிய உலகில் முக்கிய ஆளுமைகளாக அறியப்பட்ட சில ஆளுமைகளான மஹாகவி, மு. தளையசிங்கம், பேராசிரியர் கைலாசபதி, மு.பொ, எஸ்.பொ, கனக செந்திநாதன், ஏ. ஜே. கனகரட்னா, ஆனந்தமயில், சண்முகம் சிவலிங்கம், ஆ. சபாரத்தினம் உள்ளிட்ட பலரது எழுத்துக்கள், அவர்களது குணாதிசயங்கள், அவர்களின் சிலரோடு வாசிப்பின் மூலமும், நேரடிப் பழக்கத்தின் மூலமும் பெற்ற அனுபவங்கள் என்று அவர் விபரித்திருக்கும் பல தகவல்கள் மிகவும் சுவைமிக்கவை மட்டுமல்ல பயனுள்ளவையும் கூட. அந்த விபரிப்புகளின் போதெல்லாம் தனது அபிப்பிராயங்களையும் அவர் மிகவும் தெளிவாகவும் நேர்மையாகவும், சில இடங்களில் நகைச்சுவையாகவும் முன் வைக்கிறார். மஹாகவி பற்றியும், எஸ் பொ பற்றியும், ஆனந்தமயில் பற்றியும் சற்று விரிவாகவே எழுதியுள்ள அவர் ஆனந்தமயில் அவர்களது சிறுகதைகள் பற்றி மிகவும் முக்கியமான கருத்துக்களை முன் வைத்துள்ளார். ஆனந்தமயில் அவர்களது மொழி அழகின் சிறப்புப் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில், அவர் தனக்கெனக் கொண்டிருந்த சிறப்பான படைப்பு மொழி அதுவென்று விதந்துரைக்கிறார். ஈழத்தவர்கள் பெருமைப்படக்கூடிய ஒரு முக்கியமான எழுத்தாளர் அவர் என்பது தமிழ் நாட்டிலும் அறியப்பட வேண்டும் என்று அவரது நூலை அங்கு விநியோகித்ததைப் பதிவுசெய்கிறார். அவரைப் பற்றிய யேசுராசா அவர்களின் கீழ்வரும் குறிப்பு மிகவும் முக்கியமானது; வேறு யாராலும் நானறிந்தவரை கவனப்படுத்தப்படாதது என்று சொல்வேன்:

“1980இல் நடைபெற்ற பொது வேலை நிறுத்தத்தில் பங்கேற்றதில், வேலையிழந்த பல்லாயிரக் கணக்கானோரில், ஆனந்தமயிலும் ஒருவர். பின்னா ளில் அவருக்கு வேலை திரும்பக் கிடைத்தது. வேலையிழந்த காலத்தில் சுமார் ஒரு வருடம் வரை கடற்றொழிலுக்குப் போனார். அக்கால அனுபவங்கள் அவரது எழுத்துக்களிலும் வெளிப்படுகின்றன. கடலும் கடற்புறமும் கடற்கரை மனிதரும் இவரது எழுத்துக்களில் கலா வெளிப்பாடு கண்டதுபோல், வேறு யாரிடமும் ஈழத்தில் வெளிப்பட்டுள்ளனவா என்பதும் கவனத்துக்குரியது”

திரைப்படங்கள், குறிப்பாகப் பிறமொழித் திரைப்படங்கள் பார்ப்பதில் மிகவும் ஆர்வமுள்ளவரான யேசுராசா தொடர்ச்சியாக எழுதியும், திரைப்படக் காட்சிகளை நடாத்தியும் வந்தவர், இந்நூலிலும் திரைப்படங்கள் தொடர்பான பல முக்கியமான பதிவுகளை எழுதியுள்ளார். 1979 அளவில் ஏ.ஜே. கனகரட்னா அவர்களின் தலைமையில் உருவான “யாழ் திரைப்பட வட்டம்”, என்ற அமைப்பின் மூலம் தொடர்ச்சியாக பல நல்ல திரைப்படங்களை காட்சிப்படுத்தும் நிகழ்வில் மிக

முக்கிய செயற்பாட்டாளராக தொடர்ந்து இயங்கி வந்தவர் யேசுராசா. இந்த திரைப்பட வட்ட நிகழ்வில் நானும் ஒருசில படங்கள் பார்த்திருக்கிறேன். அங்கு கடைசியாக நாங்கள் பார்க்கச் சென்ற திரைப்படக் காட்சி, சித்திரா அச்சகத்தில் வைத்து சுந்தரம் என்ற போராளி சுட்டுக்கொல்லப்பட்ட தால் நடக்கவில்லை.

இதன் பின்னர் அவர் பேராசிரியர் சிவச்சந்திரன் அவர்களால் நடாத்தப்பட்ட யாழ் பல்கலைக் கழக திரைப்பட வட்டத்துடன் இணைந்து செயற்பட்டு வந்திருக்கிறார். அப்போது சில திரைப்பட டிவிடி பிரதிகளை வீடியோ பிரதிகளாக மாற்றி எடுப்பதற்காக சென்ற ஒரு கடையில் (வீடியோ விமல்) அவர் சந்தித்த உரிமையாளர், நல்ல படங்களைக் காட்டும் சமூகத்துக்கான ஒரு நல்ல விடயத்தைச் செய்வதால் அப்போது ரூ200 க்கு செய்யவேண்டி இருந்த இந்தப் பிரதிசெய்யும் வேலையை இலவசமாகவே செய்துதர முன்வந்ததைப் பதிவிட்டு இப்படி எழுதுகிறார்: “அறியப்படாத நல்ல மனிதர்கள்” இவ்வாறெல்லாம் நம்மைச் சூழவும் இருக்கிறார்கள் என்பதை நீங்கள் நம்பலாம்!

அண்மையில் மறைந்த ஆசிரியர் ஆ.சபாரத்தினம் பற்றி அவர் முன்னரே எழுதி, இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ள பதிவு நெஞ்சைத் தொடுவது. அவர் நடாத்திவந்த மாணவர்க்கான முழுநாட் கலை இலக்கியப் பயிலரங்கு பற்றியும் அவை எங்கெல்லாம் நடைபெற்றன என்பது பற்றியும், அவற்றுக்கான வளவாளர்களில் ஒருவராக தானும் இருந்ததைக் குறிப்பிட்டு விபரமாக எழுதியுள்ளார். ஆ.சபாரத்தினம் அவர்களின் மறைவுக்குப் பின் அஞ்சலிக் குறிப்புக்களாக வெளிவந்த பல கட்டுரைகளை நான் படித்திருக்கிறேன். ஆனால், யேசுராசா இந்தப் பத்தியில் எழுதியுள்ள கட்டுரை அவற்றையெல்லாம் விட முக்கியமான பலவிடயங்களை உள்ளடக்கியதாக, ஆசிரியரின் ஆளுமையைச் சிறப்பாக வெளிப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது என்பேன்.

நூலின் 12 வது கட்டுரை அவர் பார்த்த சில திரைப்படங்கள் பற்றிப் பேசுகிறது. திரைப்பட ஆர்வலர்கள் தய்ய விடக் கூடாத அப்படங்கள் பற்றிய ஒரு சிறந்த அறிமுகமும் அனுபவ வெளிப்பாடும் கொண்ட கட்டுரை இது. திரைப்படங்களை அவர் ஒருவகை “வெறி” யுடனேயே தேடித்தேடிப் பார்த்து வந்திருக்கிறார். திரைப்படம் பார்ப்பதற்காக விடுப்பில் செல்ல அனுமதி மறுத்த உயர் அதிகாரியின் உத்தரவை மீறி “நான் போகிறேன், நீ வேண்டியதைச் செய்” என்று எழுதி வைத்துவிட்டு வேலைத்தளத்தை விட்டு வெளியேறிச் சென்று படம் பார்க்குமளவுக்கு அதில் அவர் தீவிரமாக இருந்திருக்கிறார்! ஈழத்தின் தமிழ் இலக்கியச் சூழலில் நல்ல திரைப்படங்களை அறிமுகப் படுத்தியும், பேசியும் வந்த வந்த முக்கிய ஆளுமைகளில் மூத்த எழுத்தாளர் கே.எஸ். சிவகுமாரனுக்கு அடுத்ததாக சொல்வதானால் அ.யேசுராசா அவர்களையே சொல்லவேண்டும்!

“கலை இலக்கிய உலகச் சூழலின் கசப்புக்கள், ஏமாற்றங்களால் சற்று ஒதுங்கி” யிருந்ததாகக் கூறும் யேசுராசாவை மீண்டும் எழுத்துலகிற்கு அழைத்துவந்த சிறப்பு ஜீவநதி இதழுக்கும், ஆசிரியர் பரணீதரனுக்கும் உரியது. இதை யேசுராசாவே கூறியிருக்கிறார். உண்மை

யில் அந்தச் செயலுக்காக ஆசிரியர் பரணீதரன் பெருமைப்படலாம். அப்படி அவர் செய்திருக்கா விட்டால் இந்த நூல் வந்திருக்காது; அது கூறும் இவ்வளவு விடயங்களும் இலக்கிய உலகைச் சென்றடைந்திருக்காது. அவர் தனது மனத்தாங்கலுக்குக் காரணமானவர்களாகக் குறிப்பிடும் டானியல், மு.பொ, கவிஞர் கருணாகரன் ஆகியோரில் டானி யலைத் தவிர மற்ற இருவரும் இதற்குப் பதில் அளிக்கலாம்; அளிக்க வேண்டும்; அளிப்பது நல்லது என்று நினைக்கிறேன். டானியல் அவர்கள் இருக்கும் போதே அவர் கூறிய கருத்துக்கான எதிர்வினையை யேசுராசா பதிவு செய்திருக்கிறார்; அப்பதிவுக்கு டானியல் என்ன எதிர்வினையாற்றினார் என்பது தெரியவில்லை, நானறிந்தளவில் பதில் கூறவேயில்லை என்று நினைக்கிறேன். இலக்கிய உலகம் ஒன்றும் நமது சமூகத்தின் இயல்புகளிலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்ட ஒன்றல்ல என்பதால், இவையும் அதன் ஒரு பகுதி என்றே கொள்ள வேண்டும். ஆனால் இந்த யதார்த்தத்தையும் யேசுராசா புரிந்து வைத்துள்ளார். அவரது, நூலின் கடைசிப் பந்தி அதை தெளிவாக முன்வைக்கிறது:

“கலை இலக்கிய உலகில் எனது வெளிப்படைத் தன்மையினாலேயே பலரும் அசௌகரியமடைகின்றனர். நான் உரையாட முயலும்போதும் அவர்களில் பலர் உடனுக்குடன் தமது கருத்துக்களை என்னிடம் வெளிப்படுத்துவதில்லை. முக்கிய விடயங்களில் நிலைப்பாடற்ற தன்மையும் பலருக்கு உள்ளது. இலக்கிய அமைப்புகள், இலக்கிய விருது வழங்கும் திணைக்களங்கள், பல்கலைக்கழகம், சிற்றிதழ்கள், பெரும் பத்திரிகைகள் முதலியவற்றுடன் இணங்கிச் செல்லும் முனைப்பே பரவலாக உள்ளது. மாற்றுக் கருத்தைச் சொல்வதைத் தவிர்க்கும் மனப்பாங்கு மேலோங்கியுள்ளது. சொல்பவர்களையும் “கற்களால் தாக்கிக் காயம் விளைவிப்பவர்களாக சித்திரிக்கும் போக்கும் தொடர்கிறது. இவற்றிலிருந்து மீளும்போதே கலை இலக்கியச் சூழலில் ஆரோக்கியமான நிலைமை உருவாகும் என்று நம்புகிறேன்.”

000

இலக்கிய விமர்சனம் சார்ந்தும் சில முக்கியமான கருத்துக்களை யேசுராசா இப்பத்தியில் குறிப்பிட்டுள்ளார். அவற்றில் சில விவாதிக்கப்பட வேண்டிய விடயங்கள் இருப்பினும் விரிவஞ்சித் தவிர்க்கிறேன். உண்மையில் கலை இலக்கியத்தில் ஆர்வம் உள்ள ஒவ்வொருவரும் அவசியம் வாசிக்க வேண்டிய ஈழத்து நூல்களில் இதுவும் ஒன்று என்று எந்தத் தயக்கமும் இன்றிச் சொல்லலாம். அவர் நிகழ்காலத்தோடு தொடர்பாகவும் கலை இலக்கியம் சார் விடயங்களை தொடர்ந்து எழுத வேண்டும். பல இளம் சந்ததியினர், திரைப்பட, குறும்பட முயற்சிகளில் ஈடுபடுகின்றனர்; இலக்கிய சஞ்சிகைகள் நடாத்துகின்றனர்; பல நூல்கள் வெளிவருகின்றன; பல மொழிபெயர்ப்புக்களும் நூல் வடிவில் வருகின்றன. யேசுராசா அவர்கள் இவைகுறித்த தமது பார்வைகளையும், அனுபவங்களையும் தொடர்ந்து பத்திகளாக எழுதவேண்டும். அது வளரும் இளம் சந்ததியினர்க்குப் பெரும் உதவியாகவும் ஊக்கமளிப்பதாகவும் இருக்கும் என்று நம்புகிறேன்.

2001 ஆம் ஆண்டின் ஒரு காலைப் பொழுதில் எங்கள் தமிழாசிரியர் குப்பிழான் ஐ.சண்முகன் அவர்கள் கையிலே ஒரு புத்தகத்தை வைத்திருந்தார். “நேற்று வெளியீட்டுவிழா நடந்தது” என்று சொன்னார். அந்தப் புத்தகத்தின் பெயர் “தூவானம்”. அப்பொழுது தான் “யேசுராசா” என்ற பெயரை முதன்முதலாகக் கேட்டேன். 2003 ஆம் ஆண்டு ஆடிமாதம் “புதிய தரிசனம்” என்ற இதழை வெளியிட்டபொழுது எமது ஆலோசகராக குப்பிழான் ஐ.சண்முகன் அவர்கள் இருந்தார். அவர் சந்திக்கச் சொன்ன முக்கியமான வராக யேசுராசா அவர்கள் விளங்கினார்.

பல்கலைக்கழகம் சென்றபிறகு சனிக்கிழமை தோறும் பல்கலைக்கழகத்தில் நடந்த கலைத்திரைப் படங்களின் திரையிடலில் அவரின் பங்களிப்பும் கணிசமானதாக இருந்ததை அறிந்தேன். நேர்த்தியாக, அளவாக உரையாடும் அவரது இயல்பு என்னை மிகக் கவர்ந்திருந்தது. “அலை” யேசுராசா என்று சிறப்பிக்கப்படும் அளவிற்கு அவர் கொண்டு வந்த “அலை” இதழ்கள் எனக்குப் பிரமிப்பை ஊட்டின. “கவிதை” என்ற இதழையும் பிறகு “தெரிதல்” என்ற இதழையும் வெளியிட்டிருக்கின்றார். பல்கலைக்கழக இறுதியாண்டில், எப்பகுதியில் ஆய்வு செய்யலாம் என்று சிந்தித்தபோது ச.இராகவன் அவர்கள் “திசை” இதழை ஆராயலாமே என்றார். திசை இதழ்களை எடுத்துப் பார்த்தபிறகுதான் அதன் ஆசிரியர் மு.பொ என்பதும் துணை ஆசிரியர் அ.யேசுராசா என்பதும் தெரியவந்தது. உயர்தர வகுப்புப் படிக்கும்போது “சரிநிகர்” பத்திரிகை எனக்கு

ஏற்படுத்திய பிரமிப்பைத் “திசை” ஏற்படுத்தி இருந்தது. அனுபவம்மிக்க இரண்டு இலக்கியவாதிகளின் சங்கமிப்பும் உழைப்பும் அப்பத்திரிகையின் பக்கங்களில் சுவறி இருந்தன.

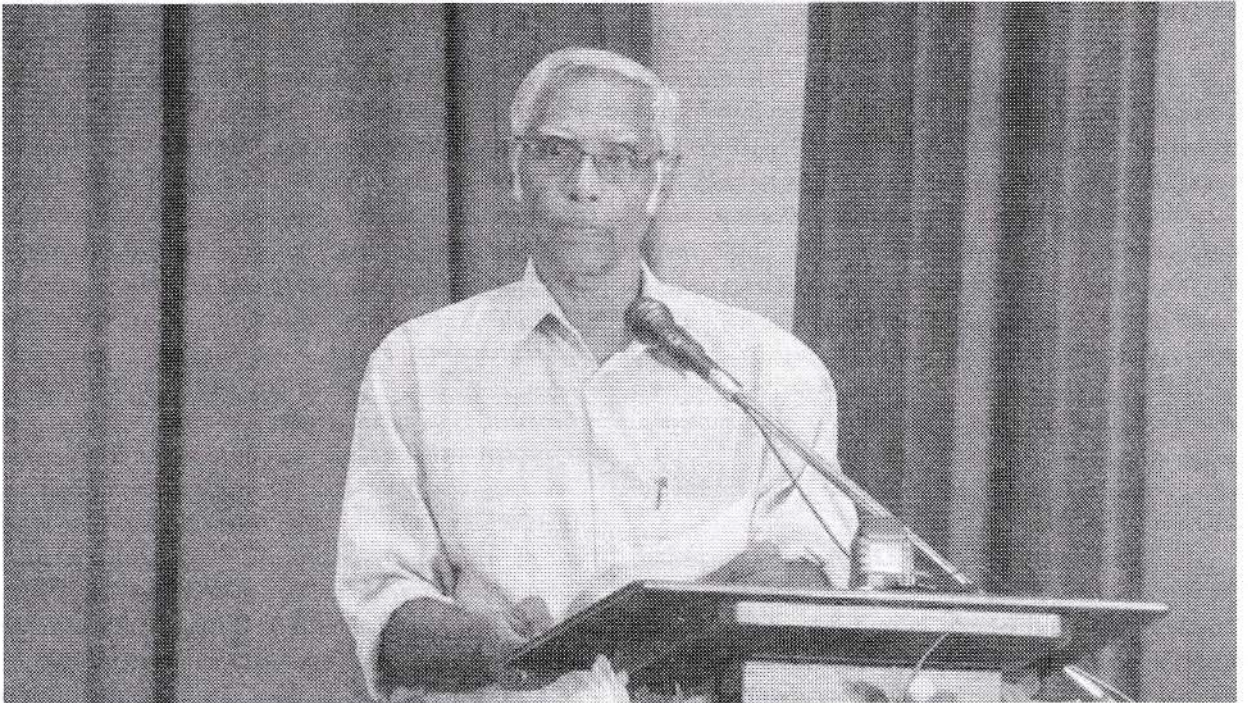
“திசை” இதழைப்பற்றி குறிப்பாக அதில் வெளிவந்த சிறுகதைகளைப்பற்றி ஆய்வு செய்வதற்காக நான் யேசுராசா அவர்களுடன் மணிக்கணக்காக உரையாடினேன். ஒரு சிறந்த ஆசிரியருக்கு உரிய பொறுமையுடனும் பொறுப்புடனும் நேரத்தைப் பற்றிச் சிந்திக்காமலே எனக்குத் தேவையான பலவற்றைச் சொல்லிக்கொண்டே போவார்.

திரைப்படங்கள், விளையாட்டு, கலை, இலக்கியம் என்பவற்றில் அவர் கொண்டிருக்கும் தீராத காதலையும் புலமையையும் அந்த உரையாடல்கள் எனக்கு ஊட்டிற்றுகும். “திசையின் சிறுகதைகள்” பற்றிய ஆய்வேட்டை வாசித்துப் பல திருத்தங்களையும் ஆலோசனைகளையும் சொன்னார். “தனித்துத் தெரியும் திசை” என்ற நூலிற்கு அவர் சிறுகுறிப்பொன்றை எழுதி “கவனத்தை ஈர்க்கும் முயற்சி” என்று பாராட்டினார்.

“திசை” இதழின் ஆசிரியராக மு.பொன்னம் பலம் அவர்கள் இருந்த போதிலும் கலை இலக்கியப் பகுதிகளுக்கு (கலைச்சாரல்) பொறுப்பாசிரியராக விளங்கிய அ.யேசுராசாவின் பங்களிப்பும் குறிப்பிடத்தக்கது என்று நம்புகின்றேன். ஈழத்தின் மிக முக்கியமான சிற்றிதழான “அலை” அனுபவம் அவருக்கு நன்றாகக் கைகொடுத்திருப்பதையும் மு.பொவும் வாசகர்களும் இடம் கொடுத்திருப்பதையும் காணமுடிகின்றது.

ஈழத்து நவீன இலக்கிய வரலாற்றின் ஒரு திசைகாட்டியாய் யேசுராசா

தருமராசா அஜந்தகுமார்

‘திசை’ ஓர் அறிமுகம்

1982 இல் இருந்து 1987 வரையாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து வெளிவந்த ஒரேயொரு ஆங்கிலச் செய்திப் பத்திரிகையான “சற்றே ரிவியூ”வின் சகோதரப் பத்திரிகையாக 14.01.1989 முதல் 25.05.1990 வரை வரை 69 இதழ்கள் “திசை” வெளிவந்தது.

“நவீன கலை இலக்கியம் பற்றிப் பேசும்போது தமிழ்நாட்டில் மணிக்கொடிக்காலம் பற்றிப் பேசுவதுண்டு. ஈழத்தில் ஈழகேசரிப் பொன்னையாவின் காலம் பற்றிச் சிலாகிப்பதுமுண்டு. மீண்டும் ஒரு மணிக்கொடிக்காலம் ஒன்றை நாம் ஏன் கலை இலக்கியத்தில் ஏற்படுத்தக் கூடாது?”

என்று கலை இலக்கியத் திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும் என்ற முதலாவது ஆசிரியர் தலையங்கத்தில் குறிப்பிட்டதுபோலவே மு.பொ, அ.யேசுராசா அவர்களின் பங்களிப்பு கலை இலக்கியப் பக்கங்களின் காத்திரத்திற்கு அதிகம் வழிசமைத்தது எனலாம். குறிப்பாக துணையாசிரியராக இருந்த அ.யேசுராசாவே “கலைச்சாரல்” என்ற தனித்துவமான பக்கத்திற்கு காரணமாக அமைந்தார்.

“திசை”யின் கலை இலக்கியப் பங்களிப்பை அ.யேசுராசா அவர்கள் ஒரு நேர்காணலில் பின்வருமாறு வெளிப்படுத்தி இருந்தார்.

“கலாசாரத்தளத்திலும் பல்பரிமாணத் தன்மையுள்ள கலை இலக்கிய வெளிப்பாடுகளைக் கொடுத்து இருக்கிறோம். சிங்களம் உட்பட பிறமொழி நாடகங்கள், திரைப்படங்கள், இலக்கியங்கள் பற்றிய அறிமுகங்கள் வந்துள்ளன. வித்தியாசமான படைப்பு வெளிப்பாடுகளை ஊக்கப்படுத்தி அக்கலைஞர்களின் கவிதை, சிறுகதை, குறுநாவல் போன்றவற்றிற்குக் களம் அமைத்துக் கொடுத்திருக்கின்றோம். அரபியல் ரீதியான விமர்சனங்கள் கூட மிக முக்கியமானவையாக அமைந்திருக்கின்றன.

முக்கியமானவற்றை வெளிப்படுத்துகின்ற எவருக்கும் களம் அமைத்துக்கொடுத்திருக்கிறது. மாறுபட்ட அபிப்பிராயங்களையும் அது பற்றிய தனது நிலைப்பாட்டையும் வெளிப்படுத்தி இருக்கிறது. கருத்துப்பரிமாற்றத்திற்குரிய தளமாக அது செயற்பட்டிருக்கிறது.

ஆக்கங்களை எழுதியோரில் 50 வீதத்துக்கு மேற்பட்டவர்கள் புதியவர்கள், இளைஞர்கள். எங்களுக்கு அறிமுகமானவர்கள் என்று சொல்லமுடியாது. தரமான ஆக்கங்களைக் கண்டு நாங்கள் இடங்கொடுத்தபோது பெரும்பாலும் இளைஞர்களுடைய பங்களிப்புகளாகவே அவை இருந்தன.”

திசையின் கலை இலக்கியப் பங்களிப்பு

கலைச்சாரல், தூவானம் முதலிய பகுதிகளுக்கு ஊடாகவும் சிறுகதை, கவிதை, மொழிபெயர்ப்புகள், கவிதைகள், விமர்சனக்கட்டுரைகள், என்பவை ஊடாகவும் கலை இலக்கியத்திற்கு கணிசமான பக்கங்களை நல்கிற்று. இராஜ.தர்மராஜா என்ற வாசகர் ஒருவர், “இவ்வளவு பக்கங்களை கலை இலக்கியத்திற்கு ஒதுக்கவேண்டுமா?” என்று கேள்வி கேட்கும் அளவிற்கு 12 பக்கங்களே வெளிவந்த திசை கணிசமான பக்கங்களை வழங்கிற்று சாதாரண பத்திரிகை

களைப் போல பொறுப்பற்ற பிரசுரச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டு தவறான முன்னுதாரணமாக விளங்காமல் கலைப்பெறுமானத்தை தனது அடையாளமாக வரித்திருந்தது. இதனைத் “தூவானம்” என்ற பகுதியில் அ.யேசுராசா அவர்கள் “நீலாம்பரன்” என்ற பெயரில் பின்வருமாறு கூறியுள்ளார்.

“பிரசுரத்திற்கென ஏராளம் கவிதைகள் திசைக்கு வருகின்றன. ஆனால் ஓரளவிற்காயினும் நல்ல கவிதைகள் அவற்றில் மிகக்குறைவாகவே காணப்படுகின்றன. ...வார்த்தைக் கொட்டல்களாகவே பெரும்பாலானவை அமைந்துள்ளன.

புதியவர்களே ஆர்வமிகுதியுடன் இத்தகைய கவிதை களை அனுப்பிவைக்கின்றனர். இவர்கள் இவ்வாறான கவிதை களை

அனுப்புவதற்கு வேறு காரணிகள் இருந்தாலும் அவர்களின் கண்களிற்படக் கூடிய கவிதைகளிற் பெரும்பாலானவை இத்தன்மையனவாக இருப்பதும், அவற்றையே முன்னுதாரணமாகக் கொண்டு இவர்கள் எழுதமுனைவதும், ஒரு முக்கிய காரணியாகலாம் என நினைக்கிறேன். இக்கவிஞர்களிற் பெரும்பாலானவர்கள் வாசிப்புப்பழக்கம் அற்றவர்களாகவே இருப்பார்கள். அவர்களுக் குச் சலமமாகக் கிடைக்கக் கூடிய இலங்கைப் பத்திரிகைகளின் வாரவெளியீடுகளிலும் சஞ்சிகைகளிலும் தரமற்ற படைப்புகளே கவிதைகள் என்ற பெயரில் இடம் நிரப்பிகளாக வெளியிடப்படு கின்றன. அந்தப்பக்கங்களுக்குப் பொறுப்பாபுள்ளவரின் தேர்ச்சியடையாத ரசனை, பொறுப்பற்ற தன்மை, பலருக்குப் பிரசுர வாய்ப்புக் கொடுப்பதன் மூலம்தான் விற்பனையைப் பரவல் படுத்தல் போன்ற காரணிகளால்தான் இவ்வாறு நடைபெறு கின்றன.”

இதன்மூலம் “திசை”இதழின் கலை இலக்கியப் பக்கங்களுக்குப் பொறுப்பாக இருந்தவர்களின் தேர்ந்த இரசனை, பொறுப்பான தன்மை, காத்திரம் பேணும் பிரக்ஞை என்பன வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன.

கலைச்சாரல் என்ற பகுதி

கலைச்சாரல் பகுதிக்குப் பொறுப்பாசிரியராக இருந்து அ.யேசுராசா அவர்கள் வழங்கிய பங்களிப்புத் தனித்துவமானது. கட்டுரைகள், ஆய்வுக்கட்டுரைகள், விமர்சனங்கள். குறிப்புகள், பேட்டிகள் என்று பலவகைகளில் சினிமா, கவிதை, சிற்பம், சிறுகதை, நாவல், இசை, நாடகம் தொடர்பான விடயங்களை உள்ளடக்கி பன்மைத்துவமாய் இப்பக்கம் மிளிர்ந்தது.

இலங்கையில் வெளிவரும் பத்திரிகைகளில் நல்ல சினிமா தொடர்பான பிரக்ஞை மிக அரிதாகவே காணப்பட்டுவருகின்றது. இந்த வகையிலும் திசை ஒரு மாற்றுப்பத்திரிகைக்குரிய தளத்தினைக் கொண்டமைந்தது எனலாம். சினிமா தொடர்பான அரியகட்டுரைகளை மொழிபெயர்த்தும் மறுபிரசுரம் செய்தும் வாசகர் மத்தியில் கொண்டுசெல்வதற்கு கலைச்சாரல் உதவிற்று.

அதமட்டுமல்லாமல் கலை இலக்கியம் என்பது தேசியத்தின் பாதைக்கான அரணாகப் பயன்படும் என்ற தெளிவு ஆசிரியர்களிடம் காணப்பட்டதால் குர்திசுக் கவிஞன் செஷர்கோ பெகான் பற்றி எஸ்.வி.ராஜதுரை “பாலம்” இதழில் எழுதிய கட்டுரை மீள்பிரசுரம் செய்யப்

பட்டுள்ளது. தமக்கே உரிய நீண்ட வரலாற்றையும் பண்பாட்டையும் மொழியையும் கொண்ட குர்திசுஷ் இனத்தவர்கள் பன்னூறு ஆண்டுகளாக அந்நியராட்சியின் கீழ் ஒடுக்கப்பட்டு வருகின்றனர். இவர்களது சுய நிர்ணய உரிமைக்கான விடுதலைப் போராட்டவரலாறு சிக்கல் மிகுந்தது. இக்கவிஞரின் கவிதைகள் மானிடகௌரவம், சுதந்திரம் ஆகியவற்றைக் கருவாகக் கொண்டு அமைந்திருந்தன. இக்கவிஞனைப் பற்றிய அறிமுகம் என்பது ஆசிரியர்களின் நிலைப்பாட்டையும் சமூகத்திற்கு விடயங்களைக் கையளிக் கும் பொறுப்பினையும் எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

பாரதி, அழுவள்ளியப்பா, அன்னா அகம் தோவா, உலகக்கவிதைத்திருவிழா பற்றிய கட்டுரைகளும் ஓவியம், சிற்பம் என்பவை குறித்த கட்டுரைகளும் கலைச் சாரலைப் பெறுமதியாக் கியுள்ளன. கலைச்சாரலில் யேசுராசா எழுதிய “ஈழத்துத் தமிழ்ச் சிறுகதைகளும் தேசிய இனப்பிரச்சினையும்” என்ற கட்டுரை மிக முக்கியமானது.

தூவானம்

திசையில் வெளிவந்த தரமான பத்தியெழுத்துப் பகுதியாக “நீலாம்பரன்” என்ற பெயரில் யேசுராசா எழுதிய “தூவானம்” என்ற பகுதி அமைகின்றது. இப்பத்தியெழுத்துகள் 2001 இல் மூன்றாவது மனிதன் வெளியீடாக “தூவானம்” என்ற பெயரில்

வெளிவந்தன. பத்தியெழுத்து என்பது பற்றிய பிரக்ஞையுடன் இவ்வெழுத்துகளை அவர் எழுதியுள்ளார். இவ்வெழுத்துகள் ஆவணமாக, விமர்சனமாக, பாராட்டாக பல ரூபங்களைப் பெற்றிருந்தன. திரைப்படம், ஓவியம், சிற்பம், இசை, இலக்கியம் என்பன குறித்த கடும்மழைக்கு முந்திய தூவானமாக இவை அமைந்துள்ளன.

முடிவுரை

ஈழத்துப் பத்திரிகைகள் ஜனரஞ்சக வெளியை உருவாக்குவதிலேயே முனைப்புப்பெற்றவை என்பதை மாற்றும் மாற்றுப் பத்திரிகைகளில் வரிசையில் திசைக்கு முக்கியம் இருக்கின்றது. அந்தத் திசையின் ஆசிரியரான மு.பொவின் அழைப்பின் பேரில் கலை இலக்கியப் பகுதிக்கு பொறுப்பாக இருந்து அ.யேசுராசா அவர்கள் காத்திரமான பங்களிப்பை வழங்கியுள்ளார் என்பதை இன்று திரும்பிப் பார்க்கும்போது இன்னும் ஆழமாக விளங்கிக் கொள்ளக் கூடியதாகவுள்ளது. அ.யேசுராசா எழுத்தாளராக மட்டுமல்ல பலரையும் காத்திரமாக எழுதவைத்த ஒருவர் என்ற வகையிலும் அவரது பங்களிப்புகளினத்திற்குரியது. எழுத்தையும் வாழ்வையும் பிரிக்கமுடியாது என்று நேர்மையால் பிணைக்கப்பட்டிருக்கும் யேசுராசா அவர்களின் இலக்கியவாழ்வையும் பங்களிப்பையும் எத்தனை விமர்சனங்களையும் இயற்றினாலும் பிரித்துவிடமுடியாது. ●

மீதம் இருக்கும் காலம்...!

இப்படித்தான் மகனே வாழ்க்கை கனவுகளைத் தின்றுவிடுகிறது!

ஏமாற்றப் பள்ளத்தாக்கில் வீசி எறியப் படுகிறாய்

துயரச் சுழல் உன்னை இழுத்துச் செல்கிறது

பாதைகளை மறிக்கும் மலைகள்...

இருள் குவிந்து மூடுண்ட வானமாய் உனது மனம்...

ஆயினும் மகனே “தலையின் இழிந்த மயிரணையர்” அல்லன் நீ ! மீதம் இருக்கிறது இன்னும் உனக்கான காலம்...

எழு! இயங்கு - ந்யாகவே நீ இரு; உனக்கான அர்த்தம் நீயேதான் வழங்கு! -

-அ.யேசுராசா
16.06.2010
கலைமுகம்

“வலி” விளையாட்டு

“ருவென்றி ருவென்றி” விளையாட்டு...!

ஆவல் பரபரப்பு உலகெங்கும் குவிந்த பல “மில்லியன்” கண்களில் இரண்டு எனது - ஈழத்தில், ஏதோ இருக்கிறேன்...

இந்தியா தோற்கிறது - சந்தோஷம்! சிறீலங்கா தோற்கிறது - சந்தோஷம்!

ஏனென்று நீ கேட்கிறாய்...

“நூதனமாய்ச் சால்வையை முடிச்சுடன் அணிந்த மனிதன்; ஹிந்தியில் பேசுமொரு, சாறியணிந்த “வெள்ளைத் தோல் மனுசி;” “முத்தமிழ் முழங்கும்” கண்ணாடிக் கிழவன்...

கரங்கள் பிணைத்து “விளையாடி” அவர் சுமத்திய வலி... இன்னும் என் நெஞ்சில் கனக்கிறதே!

- அ.யேசுராசா
17.05.2010

பழிவாங்கல்

மனிதனை மரம் பழிவாங்கும் ஒரு “காலம்” வருகிறது - எல்லா வெட்டுதலுக்கும் குத்துதலுக்கும் எல்லாக் குற்றங்களுக்கும் எல்லாத் துணிக்கைகளுக்கும், கவனமில்லாத ஒவ்வொரு சொல்லுக்கும் நிழலுக்கும் பழத்துக்குமான நன்றியின்மைக்கும்.

பாய்வதற்கு அது காத்திருக்க முடியாது; தாக்குவோனாய் உன்வழியில் நுழைய முடியாது. ஆகையால், சிலுவையில் அறையுண்ட மனிதனைப் போல கனவில் அது நுழைகிறது - உனது தசைநாடுள் தனது குளிர்ந்த வேர்களைப் புகவிடுகிறது; குருதியின் அந்த நடுக்கத்தைப் போல - கனவில் அந்த நிழல்களின் நடனம்போலப் பயமுறுத்துகிறது.

அது வசீகரிக்கிறது ; சாபங்களைச் சுழற்றி வீசுகிறது... “கவனம், அழிப்பவனே கவனம் - மனிதனின் வலிமை குறுகியது!”

பிளாச் கொனெஸ்கி
ஆங்கிலம் வழி தமிழில்-அ.யேசுராசா
- கவிதை

ஆவணி - புரட்டாதி 1995

“நிழல்கள்” ஒரு பார்வை

ஈழத்துத் தமிழ்த் திரைப்படத் திறனாய்வுத் துறையில் அ. யேசுராசா அவர்களுக்கு என்றும் மறுக்கமுடியாத இடமிருக்கின்றது.

தொடர்ச்சியாக இயங்கும் பண்புள்ள அவர், முன்னதாகக் கொழும்பிலும், பின்னாட்களில் யாழ்ப்பாணத்திலும் இரசனைமிக்க திரைப்படங்கள் திரையிடப்படும்போது அவற்றில் ஆர்வத்துடன் பங்கேற்பவராகத் தன்னை இனங்காட்டிவந்துள்ளார்.

திரைப்படங்களை இரசிப்பதை வெறும் பொழுதுபோக்காக அல்லது ஓர் சடங்காகக் கருதிக் கொள்ளாமல், அந்தத் திரைப்படங்களுக்கூடாகத் தானும் பயணிப்பவராக, அந்தத் திரைப்படங்கள் மேற்தளத்திலும், ஊடாகவும் பேசும் சமூகவியலை, பண்பாட்டை, அரசியலைக் கட்டுடைத்து நோக்க முற்படுபவராகவும், தனது வாழ்வியலை அந்தந்தத் திரைப்படங்களினூடான தடங்களின்வழி தேடுபவராகவும் அ. யேசுராசா எங்களுக்குத் தெரிகின்றார்.

திரைப்படத் திறனாய்வு என்பது - திரைப்படங்களின் அழகியல், அவற்றின் மொழி, தொழில்நுட்பக் கட்டுமானம், அவற்றின் சமூக, பண்பாட்டுப் பெறுதிகள், அவை பேசும் அரசியல், படைப்பாளனின் செய்தி, பார்வையாளர்களின் புரிதல் எனப் பல பரிமணங்களின் ஊடாக அணுகப்படுவதற்கு வாய்ப்புக்கள் இருந்தாலும், மிக அதிகமாக அ. யேசுராசா முன்வைக்கும் திரைப் பார்வை என்பது கதை, கட்டுமானம், பாத்திரங்கள், உரையாடல் சம்பந்தமாகவே அதிகம் முனைப்புப் பெறுவது அவதானிக்கப்படுகின்றது.

அவர் முன்வைக்கும் திரைப்படங்கள் சார்ந்த திறனாய்வு என்பது திரைப்படத் திறனாய்வுக்காக பொதுப்பரப்பில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட தாற்பரியங்களைப் பெரும்பாலும் வழிமொழிவதாக அமையாது, அவர் தன்னளவில் திரைப்படங்களை இரசிக்கும் போக்கினையும் அத்திரைப்படங்களை அவர் உள் வாங்கிக் கொள்ளும் விதத்தினையும் வெளிப்படுத்தி நிற்பதையும் இவ்வகையில் குறிப்பிடமுடியும்.

“நிழல்கள்” திரைப்படக் கட்டுரைகள் தொகுப்பும் பெரும்பாலும் அதனையே எடுத்துக்காட்டு

கின்றது. இத்தொகுப்பில் இடம்பெறும் குறும்பட விழா என்னும் கட்டுரை தவிர ஏனைய ஒன்பது கட்டுரைகளும் பெரும்பாலும் கதைகளைப் பேசும் அளவிலேயே அமைகின்றன. ஆனாலும், கட்டுரைகளின் இறுதியில் ஒப்பீட்டளவில் சுருக்கமாகக் குறித்த திரைப்படங்கள் சார்ந்த தனது பார்வையையும், திரைப்படங்கள் பெற்றுக் கொண்ட அங்கீகாரத்தையும் அவர் பேசுவதும் முத்தாய்ப்பாக அமைவது கவனிக்கத்தக்கது. இவ்வகையில், “நிழல்கள்” தொகுப்பில் இடம்பெற்ற கட்டுரைகளைத் “திரைப்படக் கட்டுரைகள்” (Articles on Films) எனப் பதிப்பு விவரங்கள் பகுதியில் பெயரிட்டிருப்பதும், நூலாசிரியர் தனது முகவுரையில் திரைக்கதைச் சுருக்கமாகக் கட்டுரைகளை ஏற்றுக்கொண்டிருப்பதும் இவ்வகையில் பொருத்தமானதே.

திரைப்படங்களைப் பார்ப்பது ஒருவகையில் ஒரு அனுபவம் என எடுத்துக்கொண்டால், அவற்றின் கதையாடல்களை எழுத்துவடிவில் வாசிப்பது இன்னொரு அனுபவமே. அதிலும் தேர்ந்த கதை சொல்லி ஒருவர் தான் பார்த்த, இரசித்த திரைப்படத்தைப் பற்றிப் பேசுவதை, கதை சொல்வதை எழுத்து வடிவில் இரசிப்பது நேரடியாகக் கதைசொல்லிகளின் பிரசன்னம் அருகிப்போயிருக்கும் இன்றைய நாட்களில் ஓர் திரைப்பட இரசிகனுக்கு, வாசகனுக்கு கொண்டாட்டமான விடயமானதே. அந்தக் கொண்டாட்டத்தை, உவகையை “நிழல்கள்” கட்டுரைகள் தருகின்றன.

ஓர் திரைப்படமொன்றைப் பார்ப்பதற்கு முன்னராக, அதற்கான முன் உசாத்துணையாகவும், அன்றேல், திரைப்படமொன்றைப் பார்த்ததன் பின்னர் அதனை இன்னமும் அதிகமாக உள்வாங்கவும் அ. யேசுராசாவின் எழுத்து துணையாகின்றது.

“நிழல்கள்” தரும் ஒவ்வொரு கட்டுரைகளும் அவை முன்வைக்கப்படும் விதமும் அ. யேசுராசா கொண்டிருக்கும் அரசியல் - வாழ்வியல் நிலைப்பாடுகளையும் ஏதோவொருவகையில் முன்வைக்கின்றன. “குறும்பட விழா” தலைப்பிலான முதலாவது கட்டுரையில், சிறுவர் போராளிகள் தொடர்பில் அமைந்த இரண்டு குறும்படங்கள் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, சிறுவர்

போராளிகள் எனக் குறிப்பிடும் இடங்களில் ஆச்சரியக் குறியை(!) பயன்படுத்தும் கட்டுரையாளர், தனது பார்வையை, வியப்பை ஒரு நிறுத்தற்குறி வழியாக முன் வைப்பதில் காட்டும் உத்தி கவனசர்ப்பைப் பெறுகின்றது.

திரைச்சுவடி ஆக்கத்தில் பயன்படுத்தப்படும் கதாபாத்திர உருவாக்கல் நுட்பங்களையும், ஓர் காட்சி ஊடகத்தில் குறியீடுகள் பெறும் முக்கியத்துவத்தையும் உதாரணங்களுடன் கட்டுரையாளர் எடுத்துக்காட்டுவதாக “இரக்கமற்ற காதல் கதை” என்னும் இரண்டாம் கட்டுரை அமைகின்றது. ஒரு கதாபாத்திரத்தின் பண்புகள் பார்வையாளர்களுக்கு முன்வைக்கப்படும் உத்திகள் மிகச் சரியாகவும் பொருத்தமாகவும் அமைந்தாலே, பார்வையாளர்கள் அக்கதாபாத்திரங்களை இயல்பாக உள்வாங்கவும் தொடரவும் முடியும் என்பதை தனது திரைக்கதைச் சுருக்கம்வழியாக வலியுறுத்துகிறார் அ. யேசுராசா. இயக்குநரால் உருவாக்கப்படும் காட்சிப் படிமங்களை குறியீடுகளை எவ்வாறு பொருத்தமாக உள்வாங்குவது/ புரிந்துகொள்வது என்பதற்கு கட்டுரையாளர் தான் பேச எடுத்துக்கொண்ட திரைப்படத்தின் இறுதிக்காட்சிவழியாக விளக்கமும் தருகிறார். ஓர் திரைப்படத்தின் திரை மொழியைப் புரிந்து கொள்வதற்கு காட்சிப் படிமங்களுடன், இசை, பாடல்கள், தழல் உட்பட ஒலிக் குறியீடுகளினதும், கமெரா முதற்கொண்டு தொழில் நுட்பக் குறியீடுகளினதும், திரைப்படத்தில் தலைப்பு எழுதப்படுவது முதலாக எழுத்துசார்ந்த குறியீடுகளினதும் அர்த்தங்களைக் கட்டுடைத்துப் பெறுவதன் முக்கியத்துவமும் இதன் படி வாசகர்களுக்குக் கிடைக்கப்பெறுகின்றது.

திரைச்சுவடியில் கூறப்படுபவையாவும் காட்சிச் சட்டகத்தில் தவறப்படாத வகையில் உட்கொண்டு வரப்படும்போதே, திரைக்கதை முழுமைபெறும் என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதாகவும், குறிப்பாக - கதா பாத்திரங்களின் வசனங்களுடன் உடல்மொழி பெறும் அவதானத்தை எடுத்துச் சொல்வதாகவும் “ரோமியோ, ஜூலியர் மற்றும் இருள்” திரைப்படத்தின் திரைக்கதை எழுத்துரு முன் வைக்கப்படுகின்றது.

திரைப்படமொன்றைப் பார்வையிடும் அநேகமான பார்வையாளர்கள் பெரும்பாலும் தவறவிடும் அம்சங்கள் யாவற்றையும் மிகக் கவனமாக அவதானிக்கும் அ. யேசுராசா, அவற்றை தனது எழுத்துவழியாக குறிப்பிட விளையும்போது, அவரது கவனக்குவிப்பின் மீது வியப்பு ஏற்படுகின்றது. சாதாரண சந்தர்ப்பங்களில், கவனக்கலைப்பான்கள் பல சூழ்ந்திருக்க திரைப்

படத்தைப் பார்ப்பது அதனை முற்றிலும், முழுமையாக இரசிக்கக்கூடிய வாய்ப்பைத் தராது என்பதை மூன்றாவதாக இடம்பெறும் மேற்படி திரைக்கதைக் கட்டுரை தெளிவாக உணர்த்துகின்றது.

பழமைபேணும் இரக்கமற்ற தண்டனையினால் ஈரானில் உண்மையாக நடந்தேறிய ஓர் கொடூரத்தைச் சொல்வதாக வெளிவந்த “சொராயாவுக்குக் கல்லெறிதல்” என்னும் திரைப்படத்தின் திரைக்கதை நான்காவது கட்டுரையாக “நிழல்கள்” வரிசையில் இடம்பெறுகின்றது. அதேபோன்று, இரண்டாம் உலகப்போரின் பின்தொடரும் பாதிப்புக்களை மீனவ சமூகத்தின் தளத்திலிருந்து சொல்லிய “நிலம் நடுங்குகின்றது” திரைப்படத்தின் திரைக்கதைக் கட்டுரையாக ஐந்தாவது கட்டுரை அமைகின்றது.

இந்த இரண்டு கட்டுரைகளும் திரைக்கதை வடிவத்தில் அ. யேசுராசாவினால் இயலுமான எளிமை யுடன் தரப்பட்டிருந்தாலும், திரைக்கதைகளின் கனதியும், அவற்றின் சிக்கந்தன்மைகளும் காட்சி ஊடகமான ஒரு திரைப்படத்தை எழுத்துவடிவில் கொண்டு வருவதிலுள்ள சவால்களை கட்டுரையாளருக்குத் தந்திருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

குறிப்பாக, “சொராயாவுக்குக் கல்லெறிதல்” கொண்டுள்ள உணர்வுப் போராட்டத்தையும், பிரதான கதாபாத்திரமான சொராயாவின் அவலத்தையும், “நிலம் நடுங்குகின்றது” திரைக்கதையில் அதன் ஆவண அல்லது விவரணத் தன்மைக்குக் காரணமான விவரணக்குரலை வெறுமனே எழுத்தில் குறிப்பிட்டுக் கடந்துசெல்வதென்பதும் அத்திரைப்படங்களை முழுமையாக அனுபவிக்கும் இரசனையைத் தராது என்பதை அ.யேசுராசாவும் அறிந்தேயிருப்பார்.

சமூகத்தின் உயர்குழாமில் நிகழும் ஆளுமை சார் சிக்கல்களை அங்கதச்சுவையுடன் முன்வைத்த கோவிந் நிறுவனியின் “விருந்து” திரைப்படத்தின் திரைக்கதையை அதன் முக்கிய கதாபாத்திரங்களைப் பற்றிய அறிமுகத்துடன் தனது ஆறாவது கட்டுரையாகத் தருகிறார் அ.யேசுராசா.

ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டதுபோல, எண்ணிக்கையில் அதிகமான பாத்திரங்களுடனும், கனதியான உரையாடல்களுடனும் கூடிய திரைப்படமொன்றைப் பார்ப்பதற்கு முன்னர், அதனை எவரும் எளிமையாக உள்வாங்குவதற்கு ஓர் முன் உசாத்துணையாக அமையக் கூடிய கட்டுரையாக இதனைக் கொள்ள முடியும்.

தமிழக - ஈழக் கலை இலக்கியச் சூழல் பற்றிய நினைவுகளை இத்திரைப்படம் கிளறிவிடுவதாகக் குறிப்பிடும் கட்டுரையாளர், மேலதிகமாக எதும் கூறாது, அதுகுறித்த தேடலையும் புரிதலையும் வாசகர்களுக்கே விட்டுவிடுவதென்பது, அவரிடம் வெளிப்படும் ஓர் அங்கத உத்தியாகவும் பார்க்கப்படலாம்.

“சமூக, அரசியல் கருத்துநிலை கொண்ட படைப்பாக்கங்களில் அக்கறை கொண்டவர்கள் - குறிப்பாக இலக்கியச் சூழலில் இயங்குபவர்கள் கவனம் கொள்ளவேண்டிய படைப்பு இது” என அ.யேசுராசா குறிப்பிடும் “நிழல்கள்” தரும் ஏழாவது திரைக்கதைக் கட்டுரை “ஒரு தலைமுறை” என்பதாகும். கதை சொல்லியின் குரலோடு ஆரம்பமாகும் இத்திரைப்படம் ஆக்கிரமிப்பாளர்களுக்கு/ஒடுக்குமுறையாளர்களுக்கு மத்தியில் விடுதலையை நாடும் போராளிகளின் போராட்ட வாழ்வின் ஈடுபாட்டைப் பேசுகின்றது.

இத்திரைப்படத்தை தனது முதலாவது படைப்பாக உருவாக்கி, அனைவரதும் கவனத்தை அதன் பால் ஈர்க்க வைத்த அந்தரேஜ் வாஜ்தாவாக இருக்கட்டும், தாம் சந்தித்த போருக்குப் பின்னராக இத்திரைப்படத்தை தமது வரலாற்று ஆவணமாகப் படைக்க அவரும் அவரது நண்பர்களும் சந்தித்த சவால்களாக இருக்கட்டும் இவை எமக்கும் ஒரு முன்னுதாரணம் எனத் தெரிவுசெய்த அ.யேசுராசாவுக்கு காலப்பொருத்தம் கருதிய நன்றிகள்.

சொல்லியே ஆகவேண்டிய கதைகள் நிறைந்த திருக்கும் எமது மண்ணில், சொல்லத்தவறும் கதைகளுக்கு ஓர் உதாரணம், “எலுமிச்சை மரம்” என்னும் இஸ்ரேல் திரைப்படத்தின் திரைக்கதையைத் தரும் முயற்சியாக அமைகின்றது. இஸ்ரேல் பாதுகாப்பு அமைச்சரின் பந்தோ பஸ்த்திற்காக, எல்லையில் வாழும் சாதாரண பெண் னொருவரின்

விவசாய முயற்சி பாதிக்கப்படுகையில், அப்பெண் நடாத்தும் போராட்டமே இத்திரைப்படமாகும்.

மக்களின் சொந்த நிலங்கள் இன்னமும் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டிருக்கும் தமிழ்மண்ணில், கண்ணுக்கு முன்பே அவை பலவந்தமாக, அடாத்தாக அரசுப் படைகளுக்குச் சொந்தமாக மாற்றப் பட்டிருக்கும் கண்ணீர்க்கதைகளை உலகந்தழவி எடுத்துச் சொல்ல ஓர் வழிகாட்டியைத் தருகின்றார் அ.யேசுராசா.

யுத்த எதிர்ப்புத் திரைப்படமாக அடையாளம் காணப்படும் ஜேர்மனியின் “பாலம்” திரைப்படத்தைப் பற்றிய திரைக்கதையைக் கூறுகிறது “நிழல்கள்” தரும் ஒன்பதாவது கட்டுரை. இரண்டாம் உலகப் போரின் இறுதி நாட்களில் ஜேர்மனியின் தோல்வி கண்ணுக்குத் தெரியும் வேளையில், தாம் நேசித்த மண்ணுக்காகப் போராடும் ஜேர்மானிய இளைஞர்களின் இறுதிப் போராட்டத்தை சொல்லும் இத்திரைப்படம் கட்டுரையாளர் அறிமுகப்படுத்தும் மற்றுமொரு தவிர்க்க முடியாத படைப்பாக அமைகின்றது.

அப்பாவித்தனத்துடன் உலாவரும் இளைஞர்கள், போரின் கொடூரத்திற்குள் சிக்கிக் கொள்ளும் தன்மையை திரைப்படம் முன் வைக்கும் விதம் பார்வையாளரின் நெஞ்சைப் பிசைவதை, தனது எழுத்துக்களில் கொண்டு வர முயற்சிக்கிறார் அ.யேசுராசா. நாசிப் படைகளின் தளகர்த்தர் அடோல்ப் ஹிட்லர் தற் கொலை

செய்துகொள்வ தற்கு சரியாக மூன்று நாட்களுக்கு முன்னர், முன்னேறும் எதிரிப் படையை நிறுத்துவதற்கு அந்த இளைஞர்கள் மேற்கொள்ளும் முயற்சிகளை காட்சிவழி அறிவதற்கான ஆர்வத்தையும் தூண்டுதலையும் அவரது எழுத்து தரமுடிவதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

“நிழல்கள்” தனது இறுதிப் படைப்பாக இணைத்துக் கொள்வது எழுத்தாளரும் ஆவணப்பட இயக்கு நருமான அம்ஷன் குமாரின் இயக்கத்தில் உருவான “ஒருத்தி” முழுநீளத் திரைப்படம் பற்றிய திரைக்கதைக் குறிப்பாகும்.

அழகியல் நிறைந்த, யதார்த்தவாதப் படைப்பாக அறியப்படும் திரைப்படம் பற்றிய குறிப்பாக அமையும் இது, அதிகம் பார்வையில் படாத, வணிகத் திரைப்படக் கலவை பூசாத இன்னுமொரு தமிழ் சினிமாவை அறிமுகப்படுத்துகின்றது.

இந்தவகையில், எமது மண்ணில் அருகி மலரும் திரைத்திறனாய்வில், “நிழல்கள்” தரும் திரைப்படக் கட்டுரைகள் “நல்ல” திரைப்படங்களை நாடும், நேசிக்கும் எவருக்கும் நிச்சயம் உற்சாகத்தை தரும் என்பதில் மாற்றுக் கருத்திருக்காது. ●

“... As for me I enjoy thoroughly almost all his nine books because the writer is very critical of the trends in local cultural seen. His honesty is appreciated, although one may not readily accept his views or interpretation. Coming to the book under review, we find excellent reviews of films he has seen in 1979 in the Yarl Cinema Circle showings in Yaalpaanam. He has involved himself actively in the above circle and the films unit of the Yaalpaanam University. Bharancetharan, editor of a promising literary journal called Jeevnathy invited and encouraged him to write for his magazine.

Scenes from the films in black and white are also an added use. All the above films I haven't seen yet. Thanks to Yesurasaa for making me visualize and enjoy the film. His film reviews are novel to film appreciation as he adapts the style of the script writers methodically bringing out minute details and nuances in the film.”

- K. S. Sivakumaran -

ஈழத்து நவீன இலக்கியச் செல்வநெறியில் அ.யேசுராசாவின் சீல தடங்கள்

ஈழத்து நவீன இலக்கியச் செல்வநெறியில் பல்வேறு துறைகளில் தடங்கள் பதித்துள்ளவர் அ.யேசுராசா. கவிதை, சிறுகதை, விமர்சனம், ஆய்வு, பத்தி எழுத்து, மொழிபெயர்ப்பு, இதழியல், தொகுப்பு முயற்சி எனப் பன்முகப் பரிமாணங் கொண்டவை அவை. (தலைப்புப் பொருத்தம் கருதி, கலைத்துறை முயற்சிகள் இங்கு குறிப்பிடப்படவில்லை) இவற்றுள் இவரது புதுக்கவிதை, சிறுகதை துறைகள் சார்ந்த பங்களிப்பே இவ்வேளை கவனத்திற்குள்ளாகின்றது.

1. இத்துறை முயற்சிகளின் முக்கியத்துவம் பற்றி பலரும் அறியாதநிலை.
2. முற்போக்கு விமர்சகர்கள் முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் ஆகியோரை எப்போதும் கண்டிப்பவர் என்ற கணிப்பு
3. இவரது புதுக்கவிதை, சிறுகதை முயற்சிகள் பற்றிய முக்கியமான விமர்சகர்கள் சிலரது தவறான புரிதல்கள்
4. இப்போது இத்துறைகளில் ஈடுபடாமையே ஆகிய காரணங்களே இவ்வாறான தேவையை ஏற்படுத்தியுள்ளன எனலாம்.

புதுக்கவிதைத் துறையில்

ஆரம்பகாலத்தில் அ.யேசுராசா மரபுக்கவிதைகள் எழுதியிருப்பதாக அறியப்பட்டாலும் அவை பார்வைக்கு அகப்படாத நிலையில் புதுக்கவிதை பற்றியே இவ்வேளை கவனிக்க முடிகின்றது. அ.யேசுராசா புதுக்கவிதை பிரவேசம் ஆரம்பித்த 1968 தொடக்கம் 1981 வரையில் வெளிவந்துள்ள கவிதைகள் “அறியப்படாதவர்கள் நினைவாக” (நவம்பர் 1984) தொகுதி உள்ளடக்கியுள்ளது.

ஈழத்தில் புதுக்கவிதையின் தோற்றமென்பது பிரக்கை பூர்வ

மான முறையில் “எழுத்து” (1959) சஞ்சிகையின் தாக்கம் காரணமாக ஏறத்தாழ அறுபதுகளளவிலேயே நிகழ்கின்றது. இவ்விதத்தில் ஈழத்து கவிஞர்களுள் பிரமின், தா. இராமலிங்கம், மு.பொன்னம்பலம், கே.எஸ்.சிவகுமாரன் ஆகியோர் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றனர். இந்நால்வர் கவிதைகளும் வெவ்வேறு நோக்கும் போக்கும் கொண்டவை. இவர்களின் தொடர்ச்சியாக (இவர்களுள் தா.இராமலிங்கத்தின் புதுக்கவிதைகளே அ. யேசுராசாவை ஆகர்ஷித்திருந்தன) அ.யேசுராசாவை இனங்காண முடிகின்றது. “எழுத்து” தனி மனித உணர்ச்சிகளுக்கு முக்கியம் கொடுத்த நிலையில் “வானம்பாடி” (1970)யின் வரவு அரசியல் நோக்கிற்கு கூடுதல் முக்கியத்துவமளிப்பதாக அமைந்திருந்தது. எனினும் அத்தகைய புதுக்கவிதைகள் மனோரதியப்பாங்கு, வெற்றுக்கோஷங்கள், மிகையுணர்ச்சி வெளிப்பாடு அநாவசியமான வட மொழிப்பிரயோகம் அந்நியப்பட்ட படிமம், குறியீடு முதலியனவற்றைக் கொண்டமைந்தன; பெரும்பாலும் அவைக்குள்ளாக வெளிப்பட்டன. ஈழத்து கவிஞர்கள் பலர் வானம்பாடியின் செல்வாக்கிற்குட்பட்டவர்களாகக் காணப்பட்டனர். இத்தகைய ஆரோக்கியமற்ற இலக்கியச் சூழலில் அ.யேசுராசா, க.வில்வரத்தின், வ.ஐ.ச.ஜெயபாலன், சிவசேகரம் முதலான வெகுசிலரே தனித்துவமாக எழுதிய முக்கிய கவிஞர்களாக வெளிப்பட்டனர்.

மேற்குறித்த நால்வரதும் புதுக்கவிதைகளிலிருந்து பொருள் மரபிலிருந்து வேறுபட்டு அ.யேசுராசா எழுதிய விடயங்களுள் தனி மனித காதல் உறவு சார்ந்த தன்னுணர்ச்சிப் பாங்கிலான கவிதைகளாக காணப்படுகின்றன; பிரிவுத்துயர், புரிந்துணர்வு, ஏமாற்றம், போலியான காதல் என்றவாறு பல்வேறு உணர்வு நிலைகளில் காதல் தொற்றி எழுந்தவையாக உள்ளன. அவை, இவற்றிற்கு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக உணர்ச்சி வெளிப்பாட்டு முறைமை, மொழிப் பிரயோகம் வாசகனிடம் உணர்ச்சியை தொற்ற வைத்தல் என்ற விதங்களில் சிறப்பானதாக அமைகின்றது.

சமூக நோக்கிலான இவரது புதுக்கவிதைகள் இன்னொரு வகையின.

இவை வெவ்வேறு நோக்கிலும் போக்கிலும் வெளிப்பட்டுள்ளன. தொழிலாளர்கள் வாழ்க்கை (எடுத்துக்காட்டு, மீனவர்களின் மரண வாழ்க்கை; கல்லறை நினைவுகள்; சுரண்டப்படும் நிலை, தேயிலைத் தொழிலாளர்கள் நிலை)சமூக இலக்கியப் போலிகள், வேலைக்காரச் சிறுமி, அரசு உத்தியோகம் செய்வோர் (எ.கா: அஞ்சல் அதிபர்) முதலானோர் இவரது பார்வைக்குட்பட்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. தொழிலாளர் பற்றிய கவிதைகள் சில வர்த்தகப்பார்வையோடு வெளிப்பட்டுள்ளன. (எ.கா: இதோ, மனிதர்களைப் பாருங்கள்.)

கீனா கலையில் என்ற கவிதை உண்மை சம்பவத்தை அடியொற்றியது (1.9.70) கீனா கலைத் தோட்டத்தில் நடைபெற்ற பொலிசாரின் துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தில் இராமையா, அழகிரிசாமி ஆகிய தொழிலாளர் இறந்த சம்பவம்) மலையகத்திற்கு வெளியே இவ்விடயம் பற்றி பதிவு செய்தவர் அ.யேசுராசா மட்டுமே.

மனிதநேயம் சார்ந்த கவிதைகள் (எ.கா: கடவுளுக்கு, குண்டுசி) இக்கவிஞரின் வித்தியாசமான தனித்துவமான பார்வைக்குக் கட்டியங்கூறுவன.

கடவுளுக்கு

மூடிக்கிடக்கின்ற
சொர்க்கத்தின் கதவுகளை
திறந்து விட்டால்
மண்ணின் குரலுக்கு
கேட்கக்கூடும்
கீழிறங்கி
புழுதி மண்ணின் மேல்
நடந்து வந்தால்
மானிடத்தின்
எழுச்சிகளை வீழ்ச்சிகளை
முற்றுமுழுதாக
நீரறிதல் கூடும்
நீர் வருவீரா?

இன முரண்பாடு உச்சக்கட்டம் எய்த ஆரம்பித்த எழுபதுகளில் அரசியல் சார்பான புதுக் கவிதைகளும் யேசுராசாவனால் எழுதப்படுகின்றன. இவ்விதத்தில் “கால மாற்றத்தை” சிறப்பாக வெளிப்படுத்தும் பின்வரும் புதுக்கவிதை பலரதும் கவனத்தை ஈர்த்திருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

புதிய சம்பாத்தின் கீழ்

சமாந்தரமாகச் செல்லும்
கரியதார் நோட்டில்
நடந்து செல்கிறேன்
கண்களில்,
பிரமாண்டமாய் நிலை கொண்டு
கறுத்திருண்ட
டச்சுக் கற்கோட்டை
மூலையில்
முன்னோரைப் பயமுறுத்தியே
தூக்கு மரமும் தெளிவாய்
பரந்த புற்றரை வெளியில்
துவக்குகள் தாங்கிய

காக்கி வீரர்கள்
அரசுந்திரத்தின்
காவற் கருவி
என்றும் தயாராய்
வினைத்திறன் பேண
அவர், அணிநடை பயின்றனர்
சூழ்ந்திருந்த காற்றிலும்
அச்சம் பரவும்
முன்னூறு ஆண்டுகள் கழிந்தன வாயினும்
நிறந்தான் மாறியது
மொழிதான் மாறியது
நாங்கள் இன்னும்
அடக்கு முறையின் கீழ்.

மேற்குறிப்பிட்ட வரிசையில் பின் வரும் புதுக்கவிதையை சேர்க்க முடியும். மேலுள்ள புதுக்கவிதை போன்று குறியீடு இங்கும் இடம் பெற்றிருப்பினும் வித்தியாசமான முறையிலுள்ளது:

எனது வீடு

அவர்கள் சொல்லினர்
இந்த வீடு
எனக்குச் சொந்தபில்லையென
வெறுப்பு வழியும் பார்வையாளர்
வீசியெறிந்த
சொல்நெருப்பினால்
பலமுறை சொல்லினர்
இந்த வீடு
எனக்குச் சொந்தபில்லையென
நானும் உணர்கின்றேன்
இப்போது
இது என்னுடையதில்லையென,
நானை எனக்கு ஒன்றுமில்லை,
இன்றும் நிச்சயமற்றது.
எனது வீட்டுக்குச் செல்ல வேண்டும்
நான், போவேன்.

மேற்குறிப்பிட்ட அரசியல் சார்பான புதுக் கவிதைகள் அனுபவ வெளிப்பாடாக அமைய அரசியல் சார்பான இன்னொரு வகையானவை உண்மைச் சம்பவங்களைச் சித்திரிப்பவனவாக காணப்பட்டன. இவ்விதத்தில் குறிப்பிடத்தக்கது 1974 தை 10 எழுதிய “கல்லுகளும் அலைகளும்” கவிதை.

மேற்குறிப்பிட்டவாறு தனிமனித உறவுகள், உணர்வுகள் பற்றி மட்டுமன்றி சமூக அரசியல் சார் பிரச்சினைகள் பற்றியும் அ. யேசுராசா எதியிருப்பினும் முக்கியமான விமர்சகர்கள் பார்வைக்கு அவை அகப்படவில்லை என்பது கவலைக்குரியது. இவரெழுதியவை அனைத்தும் புனைவுநிலை வாதியாகவே காட்டுகின்றன என்று குற்றஞ்சாட்டப்படுவதுண்டு. நவீன கவிதை முன்னோடியான பாரதியின் கவிதைகளில் கணிசமானவை அத்தகையன தாம் என்பதை மறந்து விடக்கூடாது.

சிறுகதைத்துறையில்...

அ.யேசுராசாவின் சிறுகதைப் பிரவேசம் 1966 இல் நிகழ்கின்றது. எனினும், தொலைவும் இருப்பும் ஏனைய கதைகளும்(1974) தொகுப்பிலுள்ள சிறுகதைகள் 1968 தொடக்கம் 1974 வரையான

காலப்பகுதிக்குரியனவாகவுள்ளன.

அ.யேசுராசாவின் சிறுகதைகளை இருவகைப் படுத்தலாம். “புதுக்கவிதை போன்றே” “அனுபவ வெண்துட்டில் பிறந்த இவரது சிறுகதைகளை தனிமனித உறவுகள் சார்ந்த உணர்வுகள் பற்றியவை; சமூக நோக்கில் எழுந்தவை என இருவகைப்படுத்தவியலும்.

தனிமனித உறவுகள் சார்ந்த உணர்வுகள் என்ற ரீதியில் காதல், நட்பு சார் உறவுகளை முக்கிய இடம் பெற்றுள்ளன. “பிரிவு”, “மகத்தான... துயரங்கள்”, “இருப்பும் என்பன காதல் தொற்றி எழுந்தவை. “வரவேற்பு”, “ஈரப்பு” (காதல் பரிவிலும் அடங்கக் கூடியது) தொலைவு நட்பு உறவு சார் உணர்வுகள் பற்றி எழுந்தவை. சிலசந்தர்ப்பங்களில் தனிமனித உறவுகள் அற்றுவிட்ட நிலையில் எழும், “விரக்தி”, “அந்நியம்” முதலிய உணர்வு நிலைகள் சார்ந்த சிறுகதைகள் என்ற விதத்தில் “ஓர் இதயம் வறுமை கொண்டிருக்கிறது”, “படம், பார்த்த பிறகு” என்பன அமைகின்றன. இவ்வாறான அக உணர்ச்சிகளுக்கு முதன்மை கொடுத்து எழுதுவது என்பது மிகக் கடினமானதொன்று.

“பாரதியின் கண்ணன் மீதான காதல் உணர்சி வெளிப்பாடுகளை சிற்றின்பம் சாரா விதத்தில் எழுதுவதென்பது கத்தி முனையில் நடப்பது போன்றது” என வ.வே.சு. அய்யர் குறிப்பிட்டது போன்று இப்பொருள் பற்றிச் சிறுகதை எழுதுவதென்பது மிகக் கடினமானது; நோமான்ரிக் பாங்கிலோ மிகை உணர்ச்சி சார்ந்தோ வெறும் உணர்ச்சிக் குவியலாகவோ வெளிப்படும் வாய்ப்புள்ளது. மமாறாக அ.யேசுராசாவின் சிறுகதைகள் இப்பொருள் பற்றிய குறிப்பிடத்தக்க சிறுகதைகளாக வெளிப்பட்டமைக்குக் காரணம் இவரது எடுத்துரைப்பு முறையாகும். அதாவது தனித்துவமான வீச்சான உயர்ப்பான கவித்துவமான மொழி நடைத் திறனாகும். இவ்விதங்களில் ஆய்வாளர் சிலர் “மௌனி, “லா.சா.ரா.” ஆகியோரின் சிறுகதைகளுடன் இவரது சிறுகதைகளைத் தொடர்புபடுத்திப் பேசுவதுண்டு. எவ்வாறாயினும் ஈழத்துச் சிறுகதை மரபிற்கு இவ் விதத்தில் இவரது சிறுகதைகள் வளம் சேர்க்கின்றன.

சமூக நோக்கில் எழுந்த சிறுகதைகள் என்ற விதத்தில் “வெக்கங்கெட்டவர்கள்”, “ஓ கடவுள் உறங்குகிறார் போல” என்பன கவனத்திற்குரியன. தற்போது அரசு உத்தியோகம் புரியும் மகனுக்குத் திருமணம் பேசுவந்த பணக்கார உறவினருக்கு மகன் பதிலடி கொடுப்பது இயல்பானதுதான். ஏழ்மையில் வாடும் தாய்கூட அவமானப்படுத்தி அனுப்புவது ஈழத்து சிறுகதையுலகிற்கு முற்றிலும் புதியது என்பதே கவனத்திற்குரியது! இச்சிறுகதையின் தலைப்பும் அர்த்த புஷ்டிமிக்கது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. “அப்பனும் மகனும்” உயிரோடு இருந்தாலும் பொறுப் பற்றவர்களான அவர்களுக்கு பதிலடி கொடுத்தவாறு குடும்பச் சிலுவையை சுமக்கின்ற “ஓ கடவுள் உறங்குகிறார் போல” வில் வரும் திரேசம்மாவும் ஈழத்துச் சிறுகதையுலகிற்கு புதியவளே!

மொழிபெயர்ப்பு கவிதைத்துறையில்...

மொழிபெயர்ப்பு கவிதைகளின் முக்கியத்துவம் பற்றி அ.யேசுராசா ஒரு தடவை பின் வருமாறு குறிப்பிட்டிருந்தார்.

“... நல்ல மொழிபெயர்ப்பாக அமைந்த கவிதைகள் தரும் அனுபவமும் உள்ளக்கிளர்வும்தான் வித்தியாசமானவை. அவற்றில் வெளிப்படும் தற்புதுமை யினை நான் விரும்புகிறேன் தமிழில் சுயமாக எழுதப்படும் கவிதைகளில் அத்தகைய அனுபவங்கள் ஆர்வமாகத் தான் கிடைக்கின்றன. மாறுபட்ட நிலப்பிரதேசங்கள் கால நிலைகள், பண்பாட்டு மரபுகள், அறிவியல் தத்துவ உணர்ச்சிச் சூழல்களில் மேற்கொண்டு வெளிப்படும் உணர்வுகள் என்பதால் தம்மளவிலே ஒரு நூதனத் தன்மையை அவை கொண்டுள்ளன. மேலும் நூதனப் பான்மைகள் மட்டுமல்லது மனிதப் பொதுமைகளும் அவற்றில் அற்புதமாக வெளிப்படுகின்றன. (தூவானாட்பக்44)

மொழிபெயர்ப்புக்கவிதைகள் தரும் மேற்குறித்த பயன்பாடுகளுக்கு ஏற்புடையதாக சீனாவின் அய் ஜிங்,

சண்முகம் சிவலிங்கத்தூடன்

யுகோஸ்லாவியாவின் வெனோ ரோஃவர், பிளாச் கொனேஸ்கி, அமெரிக்காவின் லோங்ஸ்ரன் ஹியூஸ், ராபர்ட் ஃப்ரோஸ்ட், ரஷ்யாவின் அன்னா அக்மதோவா, ஜோசப் ஃபட்டோவிஸ்கி, இங்கிலாந்தின் ராபர்ட் கிரேவ்ஸ், உருகுவேயின் கிருஷ்டினா மெனேஹெற்றி, இலங்கையின் விமல் திசாநாயக்க, ஆன் ரணசிங்க, ஸ்பெயினின் ஃபிரேரிக் கோ கார்சியா லோர்கா, ஜுவன் ரேமன் ஜிமேனேஷ், இந்தியாவின் கமலாதாஸ் ஆகிய நாடுகளைச் சேர்ந்த கவிஞர்களது கவிதைகள் இத்தொகுப்பில் இடம் பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. முற்குறிப்பட்ட மொழிபெயர்ப்பு கவிதைகளின் தனித்து வத்தன்மைகளுக்கு சிறந்த எடுத்துக்காட்டுகளாக இவை காணப்படுகின்றன! ஒவ்வொரு கவிஞர்கள் பற்றிய குறிப்புகள் விரிவாகத் தரப்பட்டுள்ளன. “சோ.ப.”வின் முன்னுரை மிகு பயகுள்ளதாகக் காணப்படுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. ((இதிலிடம்பெறும் சில கருத்தடிகள் அ.யேசுராசாவின் புதுக்கவிதைகள் பற்றிய சில புரிதல் களுக்குத் தவுகின்றமையாலேயே “மிகு பயன்” தருவதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளேன்) ஈழத்தின் கவிஞர்கள், கவிதை விமர்சகர்களுக்கும் இம்முன்னுரை பயன்தரக்கூடியது.

கடிதங்கள்

(1)

சுந்தர ராமசாமி
151 கே.பி.சாலை,
நாகர்கோவில் 629 001
31.5.99

அன்புள்ள யேசு,

நானும் என் மனைவியும் அமெரிக்காவிலிருந்து சென்ற வாரம் ஊர் திரும்பினோம். உங்கள் 28.4.99 கடிதத்தைப் பார்த்து மிக்க மகிழ்ச்சி அடைந்தேன். என் நாவலைப் பற்றி விரிவாகவும் மனம் திறந்தும் எழுதியிருக்கிறீர்கள். நீங்கள் தந்துள்ள திருத்தங்களைக் கணினியில் ஏற்றி வைத்துக் கொள்வதாக இருக்கிறேன். நாவலின் மறுபதிப்பு வர நேரும் போது அவசியம் இந்தத் திருத்தங்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்வேன்.

அங்கு வாழ்க்கை தத்தளிப்பு தொடர்ந்து கொண்டிருப்பது மனச்சோர்வைத் தருகிறது. சூழலில் ஒரு மாற்றம் எப்போது நிகழும் என்பது தெரியவில்லை. இன்றைய நெருக்கடி யான நிலையிலும் நீங்கள் கலை இலக்கியங்களிலும் தொலைக் காட்சி நிகழ்ச்சிகளிலும் கவனம் செலுத்தி வருவது மிகுந்த வியப்பைத் தருகிறது.

உங்கள் மனைவியிடம் எங்கள் அன்பைத் தெரிவிக்க வேண்டும்.

நீண்ட இடைவெளிக்குப் பின் ஊர் திரும்பியிருக்கும் நிலையில் வேலைப்பளு சற்று அதிகமாக இருக்கிறது. அதனால் கடிதத்தைச் சுருக்கமாக எழுதியிருக்கிறேன்.

காலச்சுவடன் 25வது இதழும் (ஏப்ரல்-ஜூன்) வெளி வந்திருக்கிறது.

என் அன்பார்ந்த வாழ்த்துகளுடன்.
சு.ரா

(2)

சுந்தர ராமசாமி
669 கே.பி.சாலை
நாகர்கோவில் 629 001
தொலைபேசி : 04652 - 223169
27.09.01

அன்புள்ள யேசு,

நீங்கள் லண்டனிலிருந்து எழுதிய 21.08.01 கடிதம் கிடைத்தது. மிக்க மகிழ்ச்சி. உங்கள் ஐரோப்பியப் பயணம் மிகச் சிறப்பாக அமைந்து விட்டது மனநிறைவைத் தருகிறது. பல நாடுகளுக்குச் சென்று வர முடிந்தது மிகப் பெரிய விஷயம். இலங்கை பாஸ்போர்ட் என்பதால் அதிகப்படியான பிரச்சனைகள் இருந்தனவா? ஏழு தேசங்களுக்குப் போயிருக்கிறீர்கள். இது ஒரு அபூர்வமான வாய்ப்பு. எல்லாவற்றைவிடவும் முக்கியமான விஷயம், ஓவிய-சிற்பக் கலைஞர்களின் மூலப் படைப்புகளைப் பார்க்கக் கிடைத்ததுதான். மிகக் குறைவானவர்களுக்கே இந்த வாய்ப்பு, கிடைத்திருக்கிறது. இந்த தேசங்களுக்குச் சென்றுள்ள எழுத்தாளர்கள் கூட ஓவிய அரங்குகளுக்குப் போகாமலே வந்திருக்கிறார்கள். நீங்கள் உங்கள் பயண அனுபவங்களை புத்தக வடிவில் எழுதவேண்டும் என்பது என் வேண்டுகோள்.

அதோடு ஒரு சாதாரண வாசகனும் புரிந்துகொள்ளும் அளவுக்கு அது அதிக விபரங்கள் கொண்டதாகவும் இருக்க வேண்டும். படித்தவர்களுக்குக்கூட ஒரு தேசம் வரைபடத்தில் இருக்கும் இடம் பற்றிய சந்தேகம் இருக்கிறது. உங்களுக்குச் சொல்ல நிறைய விஷயங்கள் இருக்கும் என்று நம்புகிறேன். உங்கள் பாடலைக்கு முன்னுரிமை தந்து நீங்கள் எழுத வேண்டும். அப்படைப்பை நீங்கள் விரும்பும் வகையில் வெளியிடலாம். சென்னையில் இப்போது ஒரு நூலை வெளியிடச் செய்வதில் உள்ள சிரமம் மிகவும் குறைந்துவிட்டது. உங்கள் கட்டுரைகள் ஒருசிலவேனும் காலச்சுவடில் வெளிவரவேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். என் அழைப்பு மட்டுமே போதுமானது அல்ல; கண்ணனும் எழுத வேண்டும் என்றால் அவசியம் அவன் எழுதுவான். இன்று அவனுடன் கலந்து பேசினேன். "தூவானம்" நூலுக்கு பார்சிலும், லண்டனிலும், கொழும்பிலும் நடந்த கூட்டங்கள் சிறப்பாக அமைந்திருக்கும் என்று நம்புகிறேன். இங்கு நாங்கள் எல்லோரும் நன்றாக இருக்கிறோம். அமெரிக்காவில் இருக்கும் இரண்டு மகள்களிடமிருந்தும், தங்களுக்குப் பெரிய பிரச்சனை ஒன்றும் இல்லை என்ற தகவல் வந்திருக்கிறது. ஆனால் நிலைமை மோசமாகிக் கொண்டிருக்கிறது. அமெரிக்க மக்கள் இப்பிரச்சனைப் பற்றி தீர்க்கமாக யோசிக்காமல் பழிக்குப்பழி வாங்கும் மனநிலையிலேயே இருப்பார்கள். அவர்களுக்குச் சாதகமாக திரண்டு வந்திருக்கும் செல்வமும், கூடிநாம்தான் எல்லோரை விடவும் மேல்" என்ற எண்ணமும் திட்டமிட்டு ஏழை நாடுகளை சுரண்டுவதில் அவர்கள் பெற்றுள்ள வெற்றிகளும் மனிதநேயம் சார்ந்த தொலைநோக்கை அவர்களுக்கு அளிக்கும் என்று தோன்றவில்லை.

திருமதி யேசுவிடம் எங்கள் அன்பையும் வணக்கத்தையும் தெரிவிக்க வேண்டும்.

என் அன்பார்ந்த வாழ்த்துகளுடன்.
சு.ரா

(3)

கோவை
18. 8. 78

மதிப்பிற்குரிய யேசுராசா அவர்களுக்கு,

இந்தக் கடிதத்தைக் காலந்தாழ்த்தி எழுதுவதற்காகத் தங்கள் மன்னிப்பைக் கோருகிறேன். தாங்கள் அனுப்பிய அலை இதழ்களுக்கும் புத்தகங்களுக்கும், மிக்க நன்றி. தங்கள் நண்பர் புத்தகம், அருமையாக இருக்கிறது.

"அலை"யின் முன் இதழ்கள் சிலவற்றைப் பார்த்ததிலிருந்து தங்களைப் பற்றி, தங்கள் நண்பர்கள் பற்றி நல்ல மரியாதை கொண்டிருக்கிறோம். தாங்கள் அனுப்பிய "அலை"யை S. V. ராஜதுரை பார்த்தார். தங்களது பல கருத்துக்களில் எங்களுக்கு உடன்பாடு உண்டு. தேசிய நிர்ணய உரிமை பற்றிய பிரச்சினையில் தங்கள் கருத்து எங்களுக்கு மகிழ்ச்சி தருகிறது. Monthly Review கட்டுரை முழுமையாகக் கிடைக்குமா? என்று ராஜதுரை கேட்கிறார்.

நாங்கள் மார்க்ஸியத்தை ஏற்கிறோம். அதேசமயம் கட்சிக்காரர்கள் அதை வறட்டுச் சூத்திரமாக மாற்றுவதில்

எங்களுக்கு உடன்பாடினை.

இம்முறையில்தான் தளையசிகம் அவர்கள், எங்கள் மரியாதைக்குரியவராகிறார். கைலாசபதி அணியினரின் வறட்டுத்தனத்தை, திருத்தல்வாதப் போக்கை நாங்கள் ஏற்கவில்லை. நாங்கள் என்று கூறும்போது SVR, தமிழவன் முதலியவர்களைச் சேர்த்தே கூறுகிறேன்.

ஈழத்து இலக்கிய நிலைமைகள் பற்றி எனக்கு அதிகம் தெரியாது. இடைக் கிடையே கிடைக்கும் புத்தகங்களைப் படிப்பதோடு சரி. கடைசியாக சிவத்தம்பியின் "இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியம்" நூல் பார்த்தேன். அதுபற்றிய விமர்சனம், அங்கே உண்டா? எழுதுங்கள்.

நாங்கள் "பரிமாணம்" என்ற இதழ் ஆரம்பித்திருக்கிறோம். இலங்கையில் பலருடன் எங்களுக்குத் தொடர்பில்லை. 5 இதழ்கள் அனுப்புகிறோம். மார்க்ஸியத்தில் - அதைத் தொடர்ந்து கற்பத்தில் ஈடுபாடு உடையவர்களுக்கு அதை அறிமுகம் செய்யுங்கள். இலங்கையில் நல்ல விமர்சனங்களின் முகவரியை தயவுசெய்து எங்களுக்கு அனுப்புங்கள்.

அண்மையில் வெளியிடப்பட்ட எங்கள் நண்பர் குணாவின் நூலைத் தங்கள் பார்வைக்கு அனுப்புகிறேன். தங்களுக்கு இந்நூல் கவர்ச்சியளிக்கக் கூடும். இதன் கருத்துக்கள் பல எங்களுக்கும் உடன்பாடு.

கைலாசபதி பற்றி வெ. சா. விமர்சனத்தை மறுத்து "மல்லிகை"யில் வந்த கட்டுரைகள் நூலாக வந்ததா? தெரிவிக்க வேண்டுகிறேன். பரிமாணத்தில் சச்சிதானந்தத்தின் கட்டுரையோடு, கலை இலக்கியப் பிரச்சினையில் எங்களுக்கு மிகுதியான உடன்பாடு உண்டு. ஈழத்தில், தமிழில் விமர்சனம் செய்பவர்களின் தொடர்புகள் எங்களுக்குத் தேவை. தங்கள் உதவியை இம்முறையில் வேண்டுகிறேன்.

நண்பர் பைசுதீன் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவிக்கிறேன். தங்கள் தொடர்பு கிடைத்ததாக அண்மையில் இங்கு திருமறைக்காயர் வருவதாகக் கேள்விப்பட்டேன்.

48, காளீசுவரர் நகர்,
கோயமுத்தூர் - 9
641009

தங்கள் நலம் விரும்பும்
தங்கள்
கி. பழனிச்சாமி

(4)

சென்னை
19. 4. 90

பேரன்புக்குரிய ஏசுராசாவுக்கு,

தாங்கள் நண்பர் ஏ. எஸ். பன்னீர்செல்வத்திடம் கொடுத்தனுப்பிய சஞ்சிகைகள் ("திசை", "அலை", அ. மார்க்கு அவர்களின் ஓவியங்கள் அச்சிடப்பட்ட அட்டைகள் ஆகியனவும் கிடைத்தன.

... சாந்தி சச்சிதானந்தத்தின் நூலுக்கு வ. கீதா எழுதிய விமர்சனம் ஏற்கனவே "பாலம்" இதழில் வெளிவந்துவிட்டது. அவரது கட்டுரையை (பன்னீர்செல்வம் மூலமாக அனுப்பப்பட்ட கட்டுரையை) "திசை"யில் பிரசுரிக்கத் தாங்கள் முடிவு செய்தமை எங்களுக்கு மகிழ்ச்சி தருகிறது. மிக அபூர்வமான அறிவாளி அவர். ஸ்ட்ரக்சுரலிசம், குறியியல், ஃபூக்கோ, தெரிதா எனப் பெயர் உதிர்த்துத் திரியும் தமிழ்நாட்டு அரைவேக்காட்டு அறிவாளிகள் போன்றவரல்லர் அவர். மிக ஆழமான, விரிவான படிப்பும் கிரகிப்பும் சுய சிந்தனையும் உடையவர். என் வாழ்வின் சாதனைகளில் ஒன்று, அவரைக் கண்டுபிடித்தமையாகும்.

"திசை"க்கென நாங்கள் மொழியாக்கம் செய்த ஆறு ஆப்பிரிக்கக் கவிதைகளை இத்துடன் அனுப்புகிறோம்.. எல்லா

வற்றையும் ஒருசேரப் பிரசுரிப்பின் பெருமகிழ்ச்சி கொள்வோம்.

Journal of Eelam Studies என்ற சஞ்சிகையின் ஆசிரிய உகுழுவில் நான் உள்ளேன் (இரண்டாவது இதழிலிருந்து) குயுட 1989 இதழில் கீதா, "ஈழத்து எதிர்ப்பு இலக்கியம்"பற்றி ஒரு அருமையான கட்டுரை எழுதியுள்ளார். அந்தக் குறிப்பிட்ட இதழில் இரு பிரதி களை தனியாக அனுப்பு கிறேன். ஒரு பிரதியை நண்பர் நுஃமானுக்குக் கொடுங்கள். மற்றொன்று தங்களுக்கும் AJC க்கும். பிற பின்.

அன்பன்

எஸ். வி. ராஜதுரை

பிள்குறியியு

திசை 13. 4. 90 ஆம் தேதிய இதழ் நேற்று மாலை கிடைத்தது. வ. கீதாவின் கட்டுரையின் ஒரு பகுதி பிரசுரமாயிருப்பது கண்டேன். தொலைபேசிமூலம் அவருக்குத் தெரிவித்தேன். அவர் இன்று காலை பெண்கள் மாநாடொன்றில் கலந்துகொள்ளும்பாய் சென்றுவிட்டார். 27 ஆம் தேதி இரவு சென்னை திரும்புவார். அப்போதுதான் "திசை" அவருக்குக் கிட்டும். அக்கட்டுரை சரியாக அச்சேறவில்லை. கால்புள்ளி, அரைப்புள்ளி முதலானவை சரியாக இடப்படவில்லை. அதில் சற்றுக் கவனம் தேவை.

அல்தூஸர் : ஓர் அறிமுகம், அழகும் உண்மையும் ஆகிய நூல்களுக்கான அட்டைகள் சீரமைக்கப்பட்டுள்ளன. சென்ற மாதம் உங்களுக்கு அனுப்பிய பிரதிகளுக்காக சில அட்டைகள் அவசரம் அவசரமாக அச்சிடப்பட்டன.

திரு கே. கணேஷுக்கு, சில நூல்கள் அடங்கிய பார்சலையும் நண்பரிடம் கொடுத்தனுப்பியிருந்தேன். அது உங்களிடம் சேர்ப்பிக்கப்பட்டதா? அதை அவருக்கு அனுப்பிவிட்டீர்களா?

- எஸ். வி. ஆர்.

(5)

இடையன்விளை

5. 2. 1979

அன்பு நண்பருக்கு,

வணக்கம். "அலை" 12 - வது இதழ் கிடைத்தது. "கொல்லிப்பாவை" இதழ்கள் அனுப்பி உள்ளேன். கிடைத்ததும் எழுதுங்கள். "அலை" வெளியீட்டை நிறுத்துவது குறித்து மிகவும் வருத்தமாயிருக்கிறது. சிறிய பத்திரிகை வெளியிடுவதிலுள்ள சிரமங்கள் யாவும் நான் அறிந்த ஒன்றே. இருப்பினும், வணிகப் பத்திரிகைகளுக்கு எதிராக இதுபோன்ற சிறிய இலக்கிய இதழ்களின் இயக்கம் இன்றைய காலகட்டத்தில் மிகவும் அத்தியாவசியமான ஒன்றல்லவா? எத்தனை சிரமங்களுக்கிடையிலும் இந்த இயக்கம் வலுப்பெற வேண்டும். "அலை"யின் ஸ்தம்பிதம் தற்காலிகமான ஒன்றாக இருக்கவேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறேன். ஓராண்டுக்கும் மேலாக இப்போதுள்ள முகவரியில் தங்கி உள்ளேன் (ஊர் முகவரி). அலை 9 இதழ்வரை கிடைத்தது. இடையில் 10, 11 இதழ்கள் கிடைக்கவில்லை. அவற்றையும் அன்புகூர்ந்து அனுப்பி வைத்தால் மொத்தமாக பைண்ட் செய்து பாதுகாக்க வசதியாக இருக்கும். அனுப்புவீர்களா? மேலும், அங்குள்ள தரமான இலக்கிய இதழ்கள் சிலவற்றை எங்களுக்கு அறிமுகப்படுத்த வேண்டும். இங்குள்ள சில இலக்கிய அன்பர்களுக்கு (திரு சுந்தர ராமசாமி, திரு உமாபதி மற்றும் சிலர்) இலங்கைத் தமிழிலக்கியத்தின் போக்கு பற்றித் தெளிவாக அறிய ஆவல். மேலும், வெளிவருகின்ற தரமான சிறுகதை, கவிதை, நாவல் புத்தகங்களும் அனுப்ப ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். நீங்களே சிரமத்தைப் பாராது இதற்காக ஒத்துழைத்தால் மிகவும் நன்றி உடையவனாவேன். அதற்குப்

பிரதியாக, இங்கு வருகின்ற பத்திரிகைகள், இலக்கிய வெளியீடுகள் அனுப்பிவைக்க ஏற்பாடு செய்வது என் பொறுப்பு. இதுபற்றி எழுதுங்கள்.

“கொல்லிப்பாவை” பற்றிய அபிப்பிராயம் எழுதுங்கள். அங்குள்ள இலக்கிய நிலவரம் - போக்கு குறித்து கட்டுரைகள் எழுதி அனுப்புங்கள். உங்கள்மூலம் தமிழ்நாட்டு வாசகர்கள் அங்குள்ள இலக்கியப் போக்குகளை அறிந்துகொள்ள வசதியாக இருக்கும். யாவற்றுக்கும் பதில்

அன்புடன்
அ. இராஜமார்த்தாண்டன்

(6)

அமலபதி,
பாண்டிருப்பு - 2
கல்முனை
02 - 01 - 79

அன்புள்ள யேசுராசா,

அலை- 12 கிடைத்தது, நன்றி - என்னுடைய “நன்றிக்கு” பொருள் இல்லைப்போல் தோன்றுகிறது. அலை சம்பந்தமாகப் பேசும் எந்தத் தகுதியும் எனக்கில்லை என்றுதான் நினைக்கிறேன். நான் எப்படியும் தங்களுக்கு,

12 X 1.25 + 12 X 5 X 1.25

15 + 15 X 5

90/=

90 ரூபாய் வரையில் அலையின் பேரால் தரவேண்டும் என்று நினைக்கிறேன்.-

இந்தப் பாக்கி அல்ல பெரிது - ஆனால் ஒரு பத்திரிகை முயற்சியில் காட்டப்பட்ட அசட்டை, மன்னிக்க முடியாதது. ஆனால் நீங்கள் மன்னித்திருப்பதுதான் எனக்குக் கஷ்டமாக உள்ளது. எனது “மறுதலை” படித்ததாக எழுதியிருந்தீர்கள் - அதில் வரும் “நீ” யேசுராசாதான். “நீ மலர்ந்துள்ளாய்” என்பதில் உள்ள “மலர்வு”, அலைதான் - எனது தவறுகளின், அசிரத்தைகளின் சமை எனது விரக்திகளின் ஒரு பகுதி -

இந்த அலையில் “எழுத்தும் இயக்கமும்” என்ற எனது சொற்பொழிவுக் குறிப்புகளை தாறுமாறாக அவை பிறந்த மேனியிலே நீங்கள் வெளியிட்டது ஒன்றில் நீங்கள் என்னை வஞ்சித்தது போல் இருக்கிறது, அல்லது, அந்தக் குறிப்புகளில் உள்ள தெளிவின்மைகளையும், இயையின்மைகளையும் நீங்கள் கிரகித்துக்கொள்ளவில்லை போல் இருக்கிறது. எப்படி இருப்பினும், அத்தகைய குறிப்புகளை நீங்கள் பயன்படுத்தும் நோக்கமும் நான் ஆட்சேபிக்கக்கூடியதாய் உள்ளது.

சரி, இவையெல்லாம் முக்கியமில்லை. என்னை மதித்து என்னுடைய இரண்டொரு படைப்புகளை வெளியிட்டு இருக்கிறீர்கள். நான் தங்களுக்குத் தந்துள்ள பல ஏமாற்றங்களின் மத்தியிலும் தாங்கள் காட்டிய இந்தச் சிரத்தை என்னை நெகிழ்ச்சி செய்கிறது.

குப்பிழானுக்கு சுகம் சொல்லவும். அவருடைய நிகழ்வுகள் வெறும் நிகழ்வுகள் - இலுப்பை மரமும் இளஞ் சந்ததியும் எழுதிய அதே முறையில்தானே இதையும் எழுதினேன் என அவர் மலைக்கக்கூடும். இரண்டுக்கும் உள்ள வேறுபாடு சிந்திக்கத் தக்கது. குப்பிழானுக்குக் கிடைத்துள்ள வெற்றிகள் வெறும் fluke க்கோ என்றுசூட சந்தேகப்படுகிறேன். ஆனால் பிரக்ஞை பூர்வமான இலக்கிய வெற்றிகள் அபூர்வம். என்னுடைய சில வெற்றிகளும் fluke தான். பிரக்ஞைபூர்வமாக சிருஷ்டி நுணுக்கங்களைக் கையாள்பவர்கள்தான் உண்மைக் கலைஞர்கள் - மற்றவர்கள் imitation. But imitation is the

beginning of creation. என்ன, கொஞ்சம் சிந்திக்கத் தொடங்கி விட்டன். நான் விழல் என்பதற்கு இதுவும் ஒரு proof - நன்றி.

அன்புள்ள
சண்முகம் சிவலிங்கம்

பி. கு.: அலை - 12 இன் 294 ம் பக்கத்தில் ஏ. ஜே. யின் மேற்குறிப்புக்குக் கீழ் நன்றி “பாடும்மீன்” எனப் போட்டிருக்கலாம் அல்லவா?

(7)

தொண்டைமானாறு,
11. 3. 03

அன்புள்ள திரு யேசுராசா அவர்களுக்கு,

இன்று March - Ap. காலச்சுவடுதபாலில் வந்தது. அதில் உங்களின் நேர்காணல் இருக்கிறது. நீங்கள் இதைப்பற்றி சொல்லவில்லை. ஆகையால் எனக்கிது ஒரு Surprise ஆன சந்தோஷம்.

மேலேழுந்தவாரியாகத்தான் உங்கள் பேட்டியைப் படித்தேன். விரிவாக இன்னொருமுறை படிக்கவும் வேண்டும். “நாளேடுகள் போன்ற ஊடகங்களில் ஆதிக்க சக்தியாக அவர்களிருந்தார்கள்.” என படிக்கையிலே எனக்கு ஒரு பழைய நினைவு வந்தது.

அப்பொழுது தினகரனில் இளங்கீரனின் “நீதியே நீ கேள்” வந்துகொண்டிருந்தது. (அவர் அப்போது 2, 3 தொடர் அதில் எழுதினார். அதில் நான் குறிப்பிடுவது வேறு ஒன்றைப் பற்றியுமிருக்கலாம். உள்பக்கத்தில் 4 Column களில் ஒவ்வொரு நாளும்..)

இந்தியச் சஞ்சிகைகள் கதைகளை பள்ளிப் பருவத்தில் படித்து பழக்கமான எனக்கு, யாழ்ப்பாண மண்ணின் குடும்பத்தின் கதை, யாழ் பேச்சுவழக்கோடு புதிய ஆர்வத்தைத் தூண்டியிருந்தது.

கதை, சில இடங்களில் கதையோட்டத்திற்கு பொருந்தாமல், தொழிற்சங்கம், போராட்டம், பிரச்சாரம் என்று போன பொழுது நான் ஆசிரியருக்கு ஒரு கடிதமெழுதினேன். முதலிலும், கடைசிப் பந்தியிலும் கதையைப் பாராட்டி, நடுவே இரு பந்தி களில், வலிந்து புகுத்தப்பட்ட அதன் பிரச்சார நெடி பற்றியும் எழுதியிருந்தேன். நடுவே எழுதியிருந்த இரு பந்திகளையும் நீக்கிவிட்டு, என் கடிதம் ஆசிரியர் கடிதம் பகுதியில் வெளிவந்தது. பிறகு, இப்படி தணிக்கைசெய்து பிரசுரிப்பதைவிட பிரசுரிக் காமலே விட்டிருக்கலாமே என்று, எரிச்சலோடு இன்னொரு கடிதம் எழுதினேன். அது பிரசுரமாவில்லை. அப்பொழுது ஆசிரியராயிருந்த கைலாஸ் பற்றி என் முதல் மனப்பதிவு இது.

அன்று, முக்கியமாக Aயை பற்றித்தான் உங்களை கேட்க வேண்டும் என்றிருந்தேன். ஆனால் சுவாரஸ்யமான கதையாடலில் அது மறந்து போய் விட்டது. தயவுசெய்து A யாழ் வந்துவிட்டாரா, எப்பொழுது அவரை சந்திக்க முடியுமென்ற தகவலை அறியுத்தந்தால் நல்லது (சண்முகன் மூலமாக வேணும்).

என்னிடம் கல்குதிரை (வேளிர்கால இதழ்) மற்றும் காலக்குறி, நவீன விருட்சம் போன்றவை உள. கோணங்கியை வாசிக்கவும் விளங்கவும் என்னால் முடியவில்லை. மற்றவற்றை படித்த பிறகு அனுப்புகிறேன்.

அன்புள்ள,
சடாட்சரதேவி

அன்பின் யேசுவிற்கு,

நலம் வாழ்க.

1). "போராளிகள் காத்திருக்கின்றனர்" நாவலின் டானியல் முன்னுரையும், "நான் கெடமாட்டேன்" நாவலின் அருள். சுப்பிரமணியத்தின் முன்னுரையும் கவனித்திருப்பின் வேடிக்கையானதும், ஆத்திரத்துக்குரியதுமான ஒரு விடயம் புலப்படலாம் : "இவ்விரு நாவல்களின் சிறப்பான முடிவுக்கும் வெளியீட்டாசிரியர் காரணமாயிருந்துள்ளார்."

நாவலின் தரமும், நாவலாசிரியரது தரமும் இறங்குவது மட்டுமல்ல, நாவலாசிரியரது திறமையின்மையையும் மலலவா இது புலப்படுத்துகிறது! அவர்களை விட பாலச்சந்திரன் அல்லவா சிறந்த ஆசிரியராகிவிடுகிறார்! முன்னுரைகளில் இவற்றைச் சொல்வது அனைத்திப்பும் வேடிக்கையாக அல்லவா இருக்கிறது!...

2). விடியல் கேள்வி - பதிலொன்றும் சிறுவிமர்சன மொன்றும் குருதிப்புனலை வாயாரப் புகழ்கின்றன (தேவையாயின் எழுதி அனுப்புகிறேன்).

இவ்விரு விடயங்களையும் வாய்ப்பிருக்கும்போது பதிவுகளில் எழுதினாலென்ன?

அன்புடன்,
யோகன்

(9)

அன்பர் யேசுராசா அவர்கட்கு,

என்னைப் பற்றி வினேசமாக ஒன்றும் சொல்வதற்கில்லை. ஆருவமுள்ள ஒரு மாணவன் என்பதோடு சரி.

உங்களது கதைத் தொகுதி தொலைவும் இருப்பும் ஏனைய கதைகளும்) சமீபத்தில் கிடைத்தது. அத்துடன் அன்பர் "குப்பியான் ஐ. சண்முகன்" இன் கோடுகளும் கோலங்களும் வாசிக்கும் சந்தர்ப்பமும் வாய்த்தது.

என்னை இந்தக்கடிதம் எழுதத் தூண்டியது உங்களது கதைத் தொகுதியிலுள்ள சில கதைகள் என் மனதில் சாகுமளவும் அழியாத சில தாக்கங்களாக ஏற்படுத்தியது தான்.

-பிரிவு- என்ற கதையில் வரும் அந்த மாணிடன் என்னை மிகவும் ஆச்சரியப் படுத்தினான். சுப்பிரமணியன் தானே அவனது பெயர். அவன் சரியாக எனது அச்சுப்பிரதியாக இருப்பது எனக்கு மிகவும் ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. என்னைப் போல் வினோத மானதும், பரிதாபத்திற்குரியதும், இலகுவில் அழிந்து போய்விடக் கூடியதுமான இன்னுமொரு சீவன் இந்த உலகில் இருப்பதாக - இருந்ததாக, நான் இதுகாலமட்டும் நம்பவேயில்லை. சுப்பிரமணியன் விரைவில் அழிந்து போனான். அவனது செய்கை பரிதாபத்திற்குரியது. ஆனால் நண்பரே, அவனது அழிவு என்னை ஆக்கத் தொடங்கியுள்ளது.

ஏறத்தாழ இதே சந்தர்ப்பத்தில் நீங்கள் சங்கம் புழைக்கும், மாயாகோவ்ஸ்கிக்கும் கூறிய அந்த வார்த்தைகளையும் நான் வாசிக்கநேர்ந்தது.

முதிரா இளைஞர் செயலென்று

உம்மையெலாம்

எள்ளுவார் அணி சேரேன்

என்றாலும்

உமது வழி தொடரேன்

செய்வதற்கு இன்னும்

பணிகள் மிக உளதே!

செயலற்று வாழ்வில் ஒதுங்க முடியாது.

"பிறத்தியானெல்லாம்

உள், நுழையுங்காலம்!"

முள்முடி குத்தும்

சிலுவை உறுத்தும் தான், என்றாலும்

சாவவரை வாழ்வேன்!

சாவுக்கு அப்பாலும்

என் செயலிற் கவியில்

உயிர்த் தெழுவேன்/

உயிர்த்தே எழுவேன்!

ஆம், நண்பரே செய்வதற்கு இன்னும் பணிகள் மிக உளதே. எனது சமீபகால மனோ வளர்ச்சியை துரித கதியில் இவை உருட்டிவிட்டன. மறக்கமுடியாது. மறக்க முடியாது, என் வாழ்க்கையில் புதியதோர் அத்தியாயம் தொடங்குவதை மறக்கவே முடியாது.

பிறகு, "இருப்பு", "தொலைவு", "ஓர் இதயம் வறுமை கொண்டிருக்கிறது", "மகத்தான துயரங்கள்" எல்லாவற்றிலும் தொனிக்கும் விரக்தி.

வாசித்த உடன் என்னில் ஏன் தொற்றியது என எனக்கு விளங்கவில்லை. வாசித்த சிறிது நேரத்தில் சோகமயமாக நான் குளிக்கப் போனதும், குளிப்பை மறந்து சிலநேரம் கிணற்றுக் கட்டில் இருந்ததும்,

.....

என்ன மாதிரி மனிதனை கட்டிப் போட்டு அடிக்கிறார்கள்.

உங்கள் கதைகளை என்னால் விமரிசனம் செய்ய முடியாது நண்பரே. காரணம் உங்கள் கதைகளை எடுத்த உடனே, காய்தல் உவத்தல் இலாப பண்பு மனதில் இருந்து மறைந்து விடுகிறது.

இதுவரை புதுமைப்பித்தனை படிக்கும்போதுதான் இப்படியான அனுபவங்கள் எனக்கு ஏற்பட்டன.

இது உமக்கு ஐஸ் வைக்கும் வேலையில்லை. அல்லது உம்மை ஈழத்துப் புதுமைப்பித்தனாக்கும் விசர்த்தனமும் இல்லை.

என் மனதில் சில ஆழமான பாதிப்பை உங்களது கதைகள் ஏற்படுத்தியதின் விளைவே இது.

போகட்டும்.

சண்முகனைப் பற்றி

சண்முகன் - அழகுணர்ச்சி நிரம்பிய கண்களுடன், எல்லையற்ற மனிதாபிமானமும், கருணையும் நிறைந்த மனத்தினனாய் க்யூலை அவதானிக்கும் ஒரு அவதானி.

அவரது கதைகளில் எல்லாவற்றையும் மீறி இவையே எனக்குத் தென்படுகின்றன. அவரது சில கதைகள் கவிதைகள் போல தோன்றுகின்றன எனக்கு.

எனது பக்குவமின்மையோ என்னவோ...

அன்பரே, என்னுடைய விலாசத்தைக் கீழே தருகின்றேன். தொடர்புகொள்ள விரும்பினால், கடிதம் எழுதுங்கள்.

இப்படிக்கு,

ரஞ்சகுமார்

(1977)

சோ. ரஞ்சகுமார்

கயலகம்,

மத்தொனி

கரவெட்டி மேற்கு

கரவெட்டி.

இலங்கை நாட்டின் வட பகுதியில் பிரமாண்ட காட்சியறையுடன் அச்சுப்பதித்தல்
சார்ந்த அனைத்து விதமான வேலைகளுக்கும்மான ஓர் அச்சுக்கூடம்

மதி கலர்ஸ் பிரைவேட் லிமிடெட்

BEST QUALITY | BEST PLACE | BEST PRICE & YOUR BEST CHOICE

MATHI COLOURS (PVT) LTD.

PRINTERS & WEDDING CARDS

OFFSET - DIGITAL - SCREEN PRINTING

உங்களுக்குத் தேவையான அனைத்து விதமான பிரின்டிங்
தேவைகளையும் உடனுக்குடன் தரமாகவும், நேரத்தியாகவும்
பெற்றுக் கொள்ள நாடுங்கள்

ஒரு நாள் அழைப்பு..!
வாழ்நாள் இணைப்பு..!!

தீருமண
அழைப்புகளின்
காட்சியறை

- ஒவ்வொரு ப்றன்டிங்
- ஸ்க்ரீன் ப்றன்டிங்
- டிஜிட்டல் ப்றன்டிங்
- கலர் ப்றன்டிங்
- க்ராபிக் டிசைன்
- டைப் செற்றிங்
- வைன்டிங்

மற்றும் பல உங்களுக்குத் தேவையான
பிரின்டிங் சேவைகளைப் பெற்றுக்கொள்ள நாடுங்கள்..

**MATHI
COLOURS**

📍 NO. 10, MURUGESAR LANE,
NALLUR, JAFFNA.

☎ 021 222 9285

✉ mathicolours@gmail.com

CUSTOMERCARE
077 722 2259